

ஸ்ரீ அன்னை பராசக்தியின் அவதாரம்

கர்மயோகி

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டு,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்ட நகர்,
புதுச்சேரி - 605 011.

முன்னுரை

முதல் பதிப்பு	:	டிசம்பர் 1990
இரண்டாம் பதிப்பு	:	பிப்ரவரி 1993
மூன்றாம் பதிப்பு	:	நவம்பர் 2000
உரிமை	:	ஆசிரியர்க்கே
கூளிக்கோர்வை	:	கிரேஸ் கம்பியூட்டர் சர்வீஸ் சிதம்பரம் - 608 001
அச்சிட்டோர்	:	அகரம், கும்பகோணம்
விலை	:	ரூ.100/-

இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம் ஆகியவற்றை அறிந்த நமக்கு பராசக்தி அன்னை வடிவமாக அவதாரித்து உலகில் புதிய கிருஷ்டிக்கு அடிகோவினார். தெய்வ லோகத்திற்கு மேலுள்ள சத்தியஜீவ லோக அவதாரம் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர். அன்னையும் அந்த உலகத்து அவதாரமே. ஈஸ்வரனும், சக்தியும் உறையும் இந்த லோகத்து அவதாரங்களாக அவர்கள் இருவரும் அமைந்தனர்.

அந்த அவதாரச் சிறப்பு, அதன் நான்கு அம்சங்கள், அதற்கு நாம் சரணாகதியடைய வேண்டிய நிபந்தனைகள், அதனால் மனிதன் பெறும் ஆன்மீக உயர்வு, அந்தச் சரணாகதிக்குத் தடையாகவுள்ள மனித இயல்புகள், அவற்றையும் மீறி திருவுள்ளம் தடையின்றி செயல்பட முடியும் என்ற சிருஷ்டியின் சிறப்பு ஆகியவற்றை விளக்கும் நூல் அன்னை பராசக்தியின் அவதாரச் சிறப்பு.

மனிதனுடைய ஆன்மாவில் இந்த அவதார நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் இரு சக்திகளைக் குறிப்பிட்டு நூல் தொடங்குகிறது. அதில் மனிதனின் பங்கு இடையறாத இறை ஆர்வம். ஆர்வம் மிகுந்து மனித குலம் பயன் பெறுவது முறை. அது தவறினாலும் இறைவனின் திருவுள்ளம் தானே தவறாது செயல்படும் என நூலை பகவான் முடிக்கின்றார்.

தவறாது மனிதனில் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் இறைவனின் திருவுள்ளத்தை பூரணமாகப் பூர்த்தி செய்ய தணியாத ஆர்வத்தைப் பெறுவது மனித ஜீவனுக்குள்ள சிறப்பு.

- கர்மயோகி

பொருளாக்கம்

1.	அன்னையின் அருள்	1
2.	அழைப்பும் அன்னையின் அருளும்	20
3.	அன்னையின் அருளும் மனித நம்பிக்கையும்	34
4.	அன்னை பராசக்தியின் அவதாரம்	46
5.	சாவித்திரி	90
6.	ஸலப் டிவைன்	106
7.	சின்த்தளில் ஆப் யோகா	120
8.	நூற்றாண்டு வெளியீடு	131
9.	அடுத்த கட்டம் - I	161
10.	அடுத்த கட்டம் - II	192
11.	வாழ்வின் பொது உண்மைகள் - I	208
12.	வாழ்வின் பொது உண்மைகள் - II	235
13.	அன்னையின் யோகானுபவங்களில் இருந்து திரட்சிய கருத்துகள்	253
14.	அன்னைக்கு சேவை செய்ய உதவும் மனப்பக்குவங்கள்	262

1. அன்னையின் அருள்

ஸ்ரீ அரவிந்த அவதாரத்திற்குரிய சிறப்புகள் அநேகம். பரம்பொருளை ஸ்ரீ அரவிந்தர் கேட்ட வரம் அவற்றுள் ஒன்று. புவியில், ஜமான இப்பூவுலகத்தில், பரம்பொருள் வந்து இருந்து அனுக்கிரஹம் செய்ய வேண்டும் என்ற வரத்தை பகவான் பரம்பொருளிடம் கேட்டார். பரம்பொருள் தம் அருளால் (Supreme Grace) பகவானுக்கு அவ்வாற்றதை அளித்தார். பூவுலகம் பரம்பொருளைப் பெற்றுவிட்டது. அதன் தெய்வீகப் பலனை மனிதன் அடைய அவன் பூரணச் சரணாகதியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அவ்வருள் காத்து இருக்கிறது.

அருள் என்றால் தெய்வம் தானே செயல்படுவது எனப் பொருள். அது போன்று செயல்பட்டால் அற்புதம் நிகழும். நம் நாட்டுப் பரம்பரையில் அது போன்ற எண்ணற்ற அற்புதங்களை நாம் அறிவோம். அருளின் செயலுக்கும், மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்துகொள்வது நல்லது.

உலகில் நடைபெறும் எல்லாச் செயல்களும் அருளால் நிகழ்கின்றன என்பது உண்மையானாலும், அருளின் சிறப்பைப் பிரித்துப் பார்ப்போம். ஒரு ஸையன் படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலைக்குப் போனால், வேலை அவனுடைய பட்டத்தால் கிடைத்தது என்றாகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர் இனத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு ஆபீஸர் உத்தியோகம் கிடைத்தால், இன்றைய புது அரசியல் அமைப்பால் ஏற்பட்ட சலுகையால் அது கிடைத்தது என்கிறோம். 300 பேர் போட்டியிடும்பொழுது 8 பேர்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அது பையனுடைய புத்திசாலித்தனத்தால் கிடைத்ததாகும். போதிய மார்க் இல்லை என்றாலும் பையன், ‘தான் ஆதாவற்றவன்’ என்பதைக் கமிட்டித் தலைவருக்குச் சொல்லி உத்தியோகம் பெற்றால் அது அனுதாபத்தால் நிகழ்ந்தது. அதே போல் அதிர்ஷ்டத்தால் நிகழ்பவை சில. திறமைக்காக இல்லாமல், படிப்புக்காக இல்லாமல், சலுகையால் இல்லாமல், அனுதாபத்திற்காகவோ, அதிர்ஷ்டத்திற்காகவோ இல்லாமல் பெரிய காரியங்கள் நடப்பதை நாம் கண்ணுறும்பொழுது ‘இது அருளால் நடந்தது’ என்று அறிகிறோம். தெய்வச் செயல், எப்படி நடந்தது என்று புரியவில்லை என்று எல்லோரும் நினைக்கும் ஒன்றாக அமைவது அருளின் செயலாகும். யார், எதை நம்புகிறார்களோ, அது அவருக்குப் பலிக்கிறது. எதையும் நம்பாமல், மனத்தைத் தெளிவாக வைத்துக் கொண்டு, எதையும் எதிர்பார்க்காதவர்க்கு அருள் செயல்பட்டுக் காரியம் செய்கிறது.

தெய்வத்தை நம்பும் மனித மனமும், அதைத் தேடி வரும் தெய்வீக அருளும் உண்மை, சத்தியம், கற்பணை இல்லை என பகவான் சொல்கிறார். இடையறாது அருள் நம் வாழ்வில் செயல்பட நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இடையறாது ஒருவர் வாழ்வில் அருள் செயல்பட்டால் அவர் வாழ்வு யோகமாக மாறிவிடும். எனிமையாக இதை விளக்கலாம். குடும்பம் நடத்துவதும், யோகம் செய்வதும் ஒன்றுதான். முறை ஒன்று, நிலை வேறு எனலாம்.

குடும்பம் நடத்த	யோகம் செய்ய
கடமையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்	பக்தியைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.
வேலையை முறைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்	மனத்தை முறைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்

அறிவோடு செயல்பட
வேண்டும்

பொறுப்பை நிறைவேற்ற
வேண்டும்

முழுத் திறமை வேண்டும்

பாசத்தோடு செயல்பட
வேண்டும்

ஆன்ம நினைவோடு செயல்பட
வேண்டும்

பொறுப்பை இறைவன் கையில்
விட வேண்டும்

முழுத் திறமை இருந்தாலும்
நம்பிக்கை அதிலில்லாமல்
இறைவன் மீதிருக்க வேண்டும்

அன்போடு செயல்பட
வேண்டும்

பரிதாபம், அனுதாபம், கிருபை, அருள் (pity, sympathy, compassion, grace) ஆகியவற்றை அன்னை பிரித்துக் காட்டுகிறார். ஒருவர் படும் கஷ்டத்தை நமக்குப் பார்க்க முடியவில்லை, பார்த்துச் சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் அவருக்கு நாம் உதவி செய்வது பரிதாபத்தால் ஏற்படுவது. பிறர் கஷ்டப்படக்கூடாது, அது சரியில்லை என்று செயல்படுவது அனுதாபம். பரிதாபம் நமக்காகச் செயல்படுகிறது. அனுதாபம் பிறருக்காகச் செயல்படுகிறது. கிருபை என்பது உயர்ந்தது. அது நமக்காகவோ, பிறருக்காகவோ செயல்படுவதில்லை. எவரும் துன்பப்படக்கூடாது என்பதே அதன் கொள்கை. துன்பப்படுவன் நல்லவனா, கெட்டவனா என்பதும் பிரச்சினையில்லை. மனிதன் துன்பப்படக்கூடாது என்று செயல்படுவது கிருபை. ஒருவன் மற்றவனைக் கொலை செய்ய முயன்றால், இருவருக்கும் காயம் ஏற்படுகிறது. டாக்டர் இருவருக்கும் சிகிச்சை செய்கிறார். நல்லவனுக்குத்தான் சிகிச்சை, கெட்டவனுக்குச் சிகிச்சை இல்லை என்பதில்லை. அதே போல் மனிதனாகப் பிறந்தவன் துன்பம் அடையக்கூடாது என்று கிருபை செயல்பட்டுத் துன்பத்தைத் துடைத்து எறிகிறது. அருள் அடுத்த உயர்ந்த கட்டத்தில் செயல்படுகிறது. துன்பத்திற்கு உயிரோடு இருக்க உரிமையில்லை என்பது அருளின் வழி. துன்பமே உலகில் இருக்கக்கூடாது என்பது அருளின் கருத்து.

மனிதனை துன் பத்திலிருந்து விடுவிக்க முயல்வதை விட, துன்பத்தையே அழிக்க முயல்வது அருள்.

அருளை உபநிஷத்க் காலத்திலிருந்து உலகம் அறியும். சைவம், வைஷ்ணவம் ஆகிய மதங்களும் அருளின் பெருமையை அறிந்தவை. அருள் என்ற கருத்து உலகத்திற்குப் புதியதன்று. அருளில் நம்பிக்கை இல்லாத யோகங்களும் உண்டு.

சில நல்ல மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்படுகின்றன. படித்தவன் வேலைக்குப் போவதும், வயது வந்தபின் திருமணமாவதும், கிராமத்தில் பணம் அதிகமானால் புதிய வீடுகள் கட்டுவதும் இயல்பான செயல்களாகும். இயல்பாக இல்லாமல், திடீரென்று ஒன்று தோன்றுவதும் உண்டு. 1928இல் சிதம்பரத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஏற்பட்டது. அது ஏற்பட எந்த அவசியமுமில்லை. செட்டியார் அப்படி ஒன்று செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்குரிய இடம் செட்டிநாடு. சிதம்பரத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஏற்பட்டது எதிர்பாராதது. அது உள்ளுரில் உள்ளவர்களுக்குப் பெரிய சொகரியமாகிவிடுகிறது. சிற்பி ஒரு சிற்பம் செய்ய 50 கற்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அது வணக்கத்திற்குரிய விக்கிரகமாகிவிடுகிறது. மற்ற 49 கற்களுக்கும், இந்தக் கல்லுக்கும் வித்தியாசமில்லை. சிற்பியின் பார்வை இதன் மீது விழுந்ததால், கல் விக்கிரகமாகிவிடுகிறது. அருள் செயல்படுவது அது போலாகும். அது செயல்பட வேண்டிய அவசியமோ, நிரப்பந்தமோ, சந்தர்ப்பமோ இல்லாத இடத்தில் தானே செயல்பட்டு, ஒரு பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்கின்றது.

அருள் மற்றொரு வகையாகவும் செயல்படுவதுண்டு. நெடுநாள் மனிதன் அருளுக்காகத் தன்னைத் தயார் செய்துகொள்கிறான். முடிவில் அருள் செயல்பட்டுப் பெரும் பலனைக் கொடுக்கிறது. 40 ஆண்டு எதையும் எதிர்பாராமல் காமராஜர், கட்சிக்காக உழைத்தத்தில் பெருந்திறமை உருவாயிற்று. அருள் அத்திறமையை நாடு வந்து பலனைக் கொடுத்தது. சாதாரண ஸ்தாபனங்களில், குடும்பங்களில்

அது போல் பலன் கருதாமல் உழைப்பவருண்டு. கடைசிக் காலத்தில் அருள் அவர்களுக்குப் பெரிய பரிசு அளிப்பதுண்டு.

ஞானத்திற்கும், அறியாமைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஆன்மாவின் அருள் என்கிறார் பகவான். அறியாமையால் பீடிக்கப்பட்ட ஒருவன் அதிலிருந்து மீள வேண்டும் என்ற அவசியமில்லாதபொழுது, ஏதோ காரணத்தால் - ஒரு மகாணத் தரிசனம் செய்வது, ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்திற்குப் போவது போன்றவை - ஆன்மாவிழிப்படைந்து, அதன் பார்வை அறியாமை மீது பட்டவுடன் அது ஞானமாக மாறிவிடுகிறது. இதை ஆன்மாவின் அருள் என்கிறார்.

தவம், நெடுநாளைய உழைப்பு, மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்திச் சிறப்படைதல் ஆகியவை அருளைக் கொடுக்கும் (Supramental Grace). சத்தியஜீவ லோகத்து அருள் செயல்பட விரும்பினால், அது கூணம் தாமதிப்பதில்லை; தவம் முடியும் வரை அது காத்திருப்பது இல்லை; நிபந்தனைகள் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்ப்பது இல்லை; உடனே செயல்பட்டுவிடும்.

அருளைப் பலவிதமாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் குறிப்பிடுவதுண்டு. Grace, Mother's Grace, Divine Grace, Supreme Grace, Super-Grace, அருள், அன்னையின் அருள், இறைவனின் அருள், பரம்பொருளின் அருள், அருளைவிடச் சிறந்த அருள் என்றெல்லாம் அவர் குறிப்பிடுவார்.

அருளுக்குப் பொதுத்தன்மை, சிறப்புத் தன்மை உண்டு. பொதுவான அருளை இறை அருள் எனவும், அருள் எனவும் சொல்வது உண்டு. பரம்பொருளில் உற்பத்தியாகி வரும் அருளை பரம்பொருளின் அருள் எனவும், இந்த அவதாரத்தில் அன்னை தம்முடன் கொண்டு வந்த அருளை அன்னையின் அருள் எனவும், பொதுவாக அருள் செயல்படாத வழியில் செயல்படும் அருளை அருளைவிடச் சிறந்த அருள் எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

அருளால் எதையும் செய்ய முடியும். ஆனால் பக்தனுடைய பூரணச் சம்மதத்தின் பேரில்தான் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்கிறார். மின்சாரம் எதையும் செய்யும். ஆனால் அதற்குரிய சாதனம் அவசியம் என்பது போன்றது இது. எதையும் மின்சாரம் செய்யும் என்றால், பல்ப் இல்லாமல் மின்சாரத்தால் ஒளி வீச முடியாது. எந்தக் காரியம் மின்சாரத்தால் ஆக வேண்டுமோ அதற்குரிய கருவி (e.g. மோட்டார் விசிறியை) நாம் கொண்டு வந்தால் மின்சாரம் செயல்படும். மனிதன் தன் மனத்தில் எந்த விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறானோ, அதை அருள் சாதிக்கும். மனிதனுக்குள்ள நம்பிக்கை அருள் செயல்படத் தேவையான சாதனம்.

திறமையுள்ள வலிமை (strength) சாதிக்கவல்லது. (Sincerity) உண்மை அதைவிட அதிகமாகச் சாதிக்கும். அருள் அவற்றையெல்லாம் கடந்தது. அதனால் சாதிக்க முடியாததே கிடையாது. அருள் செயல்படுவதற்கு அடையாளம் ஒன்றுண்டு. தானே செயல்பட்டால் அது அருள் செயல்படுவதற்கு அடையாளம். பக்தன் தன்னை அருளுக்குப் பாத்திரமாக்கி கொள்ள வேண்டும். அவனுக்குத் தன் திறமையில் நம்பிக்கையுள்ளவரை, திறமைதான் பலன் தரும்; அருள் செயல்படாது. தன் திறமையிலும், உண்மையிலும், நியாயத்திலும், தர்மத்திலும் உள்ள நம்பிக்கையைப் பூரணமாக இழந்த பின்னரே பக்தன் அருளைப் பெறத் தகுதி பெற்றவனாகிறான்.

அருள் உலகத்தில் காற்றைப் போல், ஆகர்க்கண சக்தியைப் போல் நிரம்பியுள்ளது. எவரை விட்டும் அருள் கணமும் விலகுவது இல்லை. நம்மைச் சுற்றியுள்ள காற்றும் அதிலுள்ள ஆக்ஸிஜனும் நம்மை விட்டு விலகுவதேயில்லை. அதே போல் அருள் மனிதனை விட்டு கணமும் விலகுவதில்லை. மனிதன்தான் முனைந்து அருளை விட்டுப் போகிறான். ஒருவனிடம் அருள் செயல்பட ஆரம்பித்தால், அவனுக்கு அப்பொழுதுதான் அர்த்தமற்ற காரியம் செய்ய அவசியமாகத் தோன்றும் என்று அன்னை கூறுகிறார். வலிந்து அருள் மனிதனை நாடனால் ‘இது என்ன தொந்தரவாகிவிட்டதே’ என முனைந்து அவன்

அருளை விலக்குகின்றான் என்று அன்னை கூறுகிறார். தங்கக் கட்டியைப் பாதையில் போட்டாலும், மனிதனுக்குக் கண்ணை மூடி நடக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது என்பது கதை. ஓவ்வொரு முறை நாம் தவறு செய்யும்பொழுதும் அருளை விலக்குகிறோம் என்கிறார் அன்னை.

பெண் னே கதியாக இருந்த St. Augustine புனித அகஸ்டனுக்கும், வில்வமங்கள் என்ற வைஷ்ண பக்தருக்கும் அருள் மழையாகப் பெய்து அனுக்கிரஹம் செய்தது. இவர்கள் அருணகிரி நாதரைப் போன்றவர்கள். பாவத்தில் மனிதன் மூழ்கியிருப்பதால் அருள் அவர்களை விலக்குவதில்லை. பாவத்தை அவர்களிடமிருந்து விலக்க அருள் செயல்படுகிறது.

பொதுவாக அருள் அங்கு நிலவும் சட்டப்படிதான் செயல்படும்; யுகதர்மத்தின்படிதான் செயல்படும். அருளாக, அவற்றை ஒதுக்கி, செயல்படுவது அரிது!

கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அருள் பிரேமை நிறைந்தது. பக்தனுக்குப் பிரேமை போதும்; அதைத் தாண்டி அவன் எதையும் நினைக்கமாட்டான்.

ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ள பக்தன் வாழ்வில் அருள் செயல்படும் பொழுது, வீட்டில் ஆபத்திருந்தால், அருள் அவனை வெளியே போகச் செல்லும்; வெளியே ஆபத்திருந்தால் வீட்டிலிருக்கச் சொல்லும். பம்பாயிலிருந்து பெங்களூர் வர விமானத்தில் டிக்கட் வாங்கிய பக்தரை, அருள் வேறு வேலை ஏற்படுத்தி, வாங்கிய டிக்கட்டை கான்சல் செய்யச் சொல்லிற்று. அடுத்த நாளைக்குப் பிரயாணத்தை ஒத்திப்போட்டார் பக்தர். அவர் செல்ல இருந்த விமானம் விபத்துக்கு உள்ளாகிவிட்டது. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் பக்தர்கள் வாழ்வில் நடப்பதைப் பலரும் காணலாம்.

The Mother அன்னை என்ற சிறு புத்தகத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர்

அருளைப் பற்றி எழுதும்பொழுது 14 முறைகளை விவரித்து, மனிதன் இவை மூலம் அருளிலிருந்து தப்பித்து விலகிப்போகிறான் என்கிறார்.

இடைவிடாத அழைப்புக்குத் தவறாது இணங்குவது அருள் என்கிறார்; ஆனால் அருள் சத்தியத்திற்காக மட்டுமே செயல்படும். பொய்மைக்கு ஆதரவாக ஒருபோதும் செயல்படாது; உன் ஜீவனின் ஒரு பகுதி சரணடைந்து, மற்றொரு பகுதி சரணடைய மறுத்தால், சரணாகதி மூலம் உன்னுள்ளே வந்த அருள் அந்தப் பகுதியின் மறுப்பின் மூலம் வெளியேற்றப்படும். அது அருளின் தவறன்று; உன் ஆசைக்காக நீ செயல்பட்டு அருளை அழைத்தால், அருள் வாராது; என்பன போன்ற 14 கருத்துகளை 1920இல் இருந்த சாதகர்களுக்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் எழுதுகிறார்.

அத்துடன், அன்னையின் அருள் ஒரு துளி உள்ளவரை நீ எதற்குப் பயப்பட வேண்டும்! யார் உன்னைத் தொட முடியும்! இவ்வுலகிலும், மற்ற உலகங்களிலும் உள்ள எந்தச் சக்தியும் உன்னைத் தீண்டாது என்றும் கூறுகிறார்.

சிருஷ்ட பல நிலைகளில் உள்ளது. ஒவ்வொரு நிலைக்குரிய ஆன்மீக சக்தியும் அந்த அந்த நிலைகளில் செயல்படுகிறது. அந்த ஆன்மீக சக்திகளுக்கு அருள் உண்டு. நிலைக்கேற்ற சக்தி பெற்றது அருள். ஜபம் அடியிலும், சக்சிதானந்தம் உச்சக்கட்டத்திலும் அமைந்து, இடையில் சத்தியஜீவியம், மனம், வாழ்வு போன்ற நிலைகள் உள்ளன. பரம்பொருள் சக்சிதானந்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. பரம்பொருளுக்கும் அருள் உண்டு. அதை Supreme Grace பரம்பொருளின் அருள் என்கிறார். அந்த அருளைப் பூவுலகில் இடையறாது செயல் படுத்துவதற்காக அன்னை அவதாரம் எடுத்தார். அன்னை பூவுலகில் வாழ்ந்தது (is constant grace) அவ்வருளை நிரந்தரமாகச் செயல் படுத்துவதற்காக என்கிறார் பகவான். மின்னல் தெறிப்பதைப் போல் செயல்படும் அருளை நிரந்தர அருளாகச் செய்வது வானத்தில் மின்னலை நிலையாக இருக்கச் செய்வதாகும். உலகம் அருளை

எப்பொழுதோ ஒரு முறை பெறுகிறது. அது தொடர்ந்து அருள் மழையைப் பெற வேண்டும்; அருள் நிறைந்து, இருள் விலக வேண்டும். அதைச் செய்யும் வழி ஒன்றில்லை என்பதை அறிந்து, அருள் வடிவமான அன்னை தம் உடலில் அருளைத் தாங்கி, உலகில் அவதரித்துச் செயல்பட்டார். (Psychic being) சைத்திய புருஷனாகிய ஆத்மா வெளிவந்தால் அது அருளுடன் நேரடியான தொடர்புகொள்ளும். அதனால் அதன் வளர்ச்சி அருளின் செயலை அதிகப்படுத்தும்.

அன்னை விரும்பி தம் அருளை ஒருவருக்குக் கொடுத்தாலும், அவரது ஆன்மாவுக்குச் சம்மதம் இருந்தால்தான் அவ்வருள் செயல்படும்; சம்மதமில்லாவிட்டால் அது விலகும்.

இரண்டு நாடுகள் போர் தொடுத்தால், அருள் எந்த நாட்டை ஆதரிக்கும் என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக, அன்னை சொல்கிறார்: ஒரு நாட்டுக்கு எதிராக அடுத்த நாட்டை ஆதரிப்பது அருளின் வழி இல்லை. பின்கு களைக் கடந்த உண்மை நிலைக்க அருள் செயல்படுகிறது என்கிறார். அன்னையிடம் வந்து, தீரும் சண்டைகளில் இரு சாராருக்கும் பலன் ஏற்படும். ஒருவரைத் தண்டித்து மற்றவரை ஆதரிப்பது வாழ்வின் வழி. இருவரிடையேயுள்ள உண்மையையும் ஆதரித்து, இருவரிடையேயுள்ள பொய்யை விலக்கித் தீர்வு காண்பது அருள் வழி.

நோயற்றபோது அருள் நம்முள் வந்து, நோயைக் குணப்படுத்த வேண்டுமானால், வியாதியிலிருந்து மனத்தை விலக்க வேண்டும். வியாதியை நினைத்தால், அது வளரும். வியாதியை மறந்து அருளை நினைத்தால், அருள் செயல்பட்டு நோய் குணமடையும். அன்னை எழுதியவற்றைப் படித்தால் மனம் வியாதியை விட்டு விலகும். தியானத்தாலும் அது போல் விலகுவதுண்டு. நோயைக் குணப்படுத்துவது அருள். மருந்து உடலுக்கு நம்பிக்கையுட்டி, அதன் மூலம் உடலைத் தன்னைத் தானே குணப்படுத்தத் தூண்டுகிறது.

அருளால் குணப்படுத்த முடியாத நோய் ஒன்றில்லை என்கிறார் அன்னை. ஒருவருடைய வாழ்வில் அவரை அறியாமல் அருள் செயல்பட முடியும். மனித முயற்சி தேவையில்லை என்பதால் மனிதனுக்குத் தெரியாமல் அருள் செயல்படும்.

ஒரு பிறவியில் ஒருவர் தற்காலை செய்துகொண்டார். அடுத்த பிறவியிலும் அவருக்குத் தூர்திர்ஷ்டம் தொடர்ந்தது. அந்த நிகழ்ச்சியை அன்னை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லி, ஆன்மா ஒரு கஷணம் அருளுடன் தொடர்புகொண்டால் அத்தனைப் பிறவிகளில் ஏற்பட்ட தூர்திர்ஷ்டத்தைத் துடைத்துவிட முடியும் என்கிறார்.

மனிதனுக்கு அருளில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, அருள் கண்ணுக்குத் தெரிந்து, ஆழ்ந்து அழைப்பை அவன் மேற்கொண்டால், அருள் அவன் குரலைக் கேட்கும். அவனுள் உள்ள முடிச்சு அவிழும், உடைந்து புது உலகம் தெரியும். உள்ளே ஓர் ஆண்மீகப் புரட்சி ஏற்பட்டு, ஆர்வம் வானளாவ உயர்ந்து அற்புதமான அன்பும் அருளும் மழையாகப் பொழியும் என்கிறார் அன்னை.

வாழ்வில் இது ஒரு முறை நடந்தால் ஊருக்குப் புறம்போக்காக இருந்தவன் ஊருக்குத் தலைவனாவான். இதை அன்றாட நிகழ்ச்சி ஆக்குவது பூரண யோகம்.

அருள் நுழைந்து, கர்மத்தின் கட்டுடைவதுண்டு. அந்நேரம் அந்தக் குறிப்பிட்ட கர்மம் ஏற்பட்ட காரணம் தெளிவாக மனதில் தோன்றும்.

தோல்விகளுக்குப் பின்னால் வெற்றி மறைந்துள்ளது. வலிக்குப் பின்னால் ஆனந்தம் ஒளிந்துள்ளது. அதே போல் எல்லா இடையூறுகளுக்கும் பின்னால் அருள் காத்திருக்கின்றது என்பது அன்னையின் வாக்கு.

சொல் மனத்தில் எழுவது. அருள் மனத்தைத் தாண்டிய நிலையில் உள்ளது. அதனால் அருளின் அற்புதத்தை வார்த்தைகளால்

வர்ணிக்க முடியாது. ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து பெறும் சந்தோஷத்தைவிட ஆசையை வென்று பெறும் ஆனந்தம் பெரியது. அருளைப் பெறும் வழிகளில் இதுவும் ஒன்று. அருளுக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்ய முன்வந்தால், அர்ப்பணத்தைப் பூரணமாக்கும் பொழுது, ஒளிமயமான நெகிழ்ந்த இன்பம் தோன்றி நெஞ்சை நிறைத்து, பேரினப் நிலைக்கு இட்டுச் சென்று அருளின் ஆதிக்கத்தை நம்பில் ஏற்படுத்துகிறது.

அருள் கர்மத்தை அழிக்கும். கர்மத்தை வளர்க்கும் மடைமக்கு நாம் உட்பட்டிருப்பதால் கர்மம் நிலைக்கிறது. கர்மத்தை ஒட்டி வந்த அறிவற்ற செயலைக் கைவிட்டுவிட்டால், அருள் கர்மத்தை அழிக்கும்.

முன்னேற்றம் படிப்படியாகத்தான் வர வேண்டும் என்ற நிபந்தனையில்லை. மனிதன் தன்னை ஒரு கூட்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கின்றான். அதனால் முன்னேற்றம் மெதுவாக ஏற்படுகிறது. அருளை வேண்டி அழைத்தால் அது அவனுடைய கூட்டை உடைத்து ஏறியும்.

புதிய உலகைத் திறந்து காட்டும் திறன் அருளுக்குண்டு.

நான் எனியவன். என்னால் மாற முடியாது. என்னை மாற்றிக் கொள்ளும் திறன் எனக்கில்லை என்பவற்றையெல்லாம் அன்னை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மாற்றிக் கொள்ளும் முடிவுக்கு வாராதவர் சொல்லும் சொல் எனக் கருதுகிறார் அன்னை. அருள் ஒருவரை மாற்றும், திருத்தும், மாற வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தவருக்கு மாற வேண்டிய திறனை அருள் அளிக்கும்.

நம்பிக்கை என்பதே அருள் கொடுத்த வரப்பிரசாதமாகும்.

ஒரு முறை நம் வாழ்வில் அருள் செயல்பட்டு ஓர் அற்புதத்தை நிகழ்த்தியின், அடுத்த முறை அருளைச் செயல்பட வைக்க நாம் முயன்றால், நம் மனம் குறுக்கிடும் முறைகளும், நம் செயலில் ஏற்படும்

பினாக்குகளும், நம்முள் உள்ள அனைத்தும் நமக்கு எதிரி போல் வேலை செய்வதையும் காணலாம். நம் ஜீவனில் உள்ள தடையைக் கண்டவர் உலகத்தில் அருளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தடையை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அளவு கடந்த வலியை அனுபவிப்பவன் வலி எப்படி ஏற்படுகிறது என்று அறிவான். சாட்டையால் அடித்தால் வலி ஏற்படுகிறது. அதனால் சாட்டை அடி வலியை உற்பத்தி செய்கிறது என நாம் அறிகிறோம். அது உண்மையன்று என்கிறார் அன்னை. அதே சாட்டையடி அளவு கடந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்கிறார். வலியும், சந்தோஷமும் மனதில் உற்பத்தியாகின்றன. மனம் எந்த எண்ணத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறதோ அந்த எண்ணத்திற்குரிய உணர்வை மனிதன் உணர்கிறான் என்கிறார். அப்துல் பாஹு என்பவர் புதிய மதத்தை ஸ்தாபித்தார். அதைப் பின்பற்றியவர்களை அரசாங்கம் சிற்றவதை செய்தது. அப்துல் பாஹுவின் மகன் அது போன்ற ஒருவரை ஜெயிலில் பார்க்கப் போனார். அவர் உடம்பில் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி வைத்திருந்தனர். மெழுகு முடிந்தவுடன் உடல் எரியும். உடலெல்லாம் எரியும் மெழுகுவர்த்தியால் நிரம்பப்பெற்றவரைப் பார்த்து, “என் தந்தை இலட்சியத்திற்காக நீங்கள் வதைகின்றீர்கள்” என்றார். “வதையாவது! என் வாழ்க்கையிலேயே அளவு கடந்த சந்தோஷம் நிறைந்த நேரம் இதுதான்” என்று மலர்ந்த புன்னகையுடன் அவர் சொன்னார். அவருடைய மனம் இலட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. இலட்சியத்திற்காகத் தியாகம் செய்யும் நினைவோடு அவர் இரண்டறக் கலந்து விட்டதால் எரியும் வர்த்தி அவருக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தது. சுண்ணாம்புக் காளவாயில் எரியும்பொழுது ‘எந்தை இணையடி நீழல் மாசில் வீணை’யாகியது நாயனாருக்கு.

சித்திரவதையைச் சிறப்பான இன்பமாக்குவது அருள் என்கிறார் அன்னை. மனிதனால் அருளைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. ‘என் என்னை வந்து உயிரை எடுக்கிறது’ என்று மனிதன் அருளை அடித்து விலக்குகின்றான் என்கிறார் அன்னை.

நம் காரியம் கெட்டுப்போனால் நாம் வருந்துகிறோம். அருளின் செயல் நமக்கு புரியாததால் நாம் அப்படி நினைக்கின்றோம். கொஞ்சம் பொறுத்து விஷயம் பூர்த்தியான பிறகு பார்த்தால் ‘உண்மையிலேயே இது பெரிய விஷயம்’ என்று அருளைப் போற்றத் தோன்றும் என்கிறார் அன்னை.

சட்டங்கள், முறைகள், தர்மங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றினால் அருள் நம்மை விட்டு விலகும். நாம் இவற்றை எல்லாம் விட்டு விலகிய பின்னரே அருள் நம்மை நாடு வரும்.

நாம் பெறும் அருளின் அளவு நாம் பெற்றுள்ள கஷ்டங்களின் அளவைப் பொருத்துள்ளது. அதிகக் கஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பொழுது அதிக அருள் வரும்.

மனிதன் வலிந்து அருளை விரட்டியின், அருள் தன்னைக் கைவிட்டுவிட்டது என்பது வழக்கம். உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அருளை விலக்க முடியாது; அருள் விலகுவதில்லை. எவ்வளவுதான் மனிதன் அருளை விரட்டினாலும், அருள் அவனை விட்டு விலகுவதில்லை. அதன்பின் மனிதன் தன் மனத்தால் அருளிலிருந்து விலகிச் சென்று, அருளால் செயல்பட முடியாத நிலையை ஏற்படுத்திவிடுகிறான்.

அருளை நாடு வருபவனுக்குத் தன் குறை புரியவில்லை என்றால், என் அருள் தன்னை விட்டு அகன்று செல்கிறது என்று தெரியவில்லை என்றால், அருளே அதை இவனுக்கு உணர்த்தும். அருள் மீது நம்பிக்கை வைத்து, தன் குறையை அகற்ற முடிவு செய்தால், எதை மாற்ற வேண்டும் என்று அருள் அவனுக்குத் தெளிவு படுத்தும். யோகப் பலன் பெற அது பெரிய வாய்ப்பு.

மனிதன் பல நிலைகளில் வாழ்கிறான். ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு அருளாகும். அடுத்த நிலைக்குச் செல்லும் முயற்சி அருளைக் கொண்டுவரும்.

அருளை மனிதன் முழுவதும் உணர்ந்தபின் தன் திறமை-கருக்கு அர்த்தமில்லை என்று புரிந்துகொள்கிறான். சமூகமும், சட்டமும், தர்மமும் தன்னைக் காப்பாற்றாது என்றும் புரிந்து கொண்டால், அருளின்றி வாழ முடியாது என்பது தெளிவுபடும். அதுவே ஆன்மீக அடக்கத்திற்கு வித்து. அருளின்றி நானில்லை என்ற ஞானம் ஒருவருக்கு அருளைப் பெற்றுத் தரும். அறிவு இல்லாதவர்களும் தங்கள் இயலாமையை உணர்ந்தபின் அருளை அழைக்கின்றார்கள்; இறைவனை நினைக்கின்றார்கள். அந்நினைவு அருளை அழைத்து வருகிறது.

அருளால் மட்டுமே முடியும் என்பது தெளிவானால் அருளை அழைக்க ஆர்வம் பெருகுகிறது. அந்த ஆர்வம் விழிப்பைத் தரும்.

சிரமம் வந்த காலத்து அதிலிருந்து தப்பியது அருளால் மட்டுமே என அறிந்தால் அருள் தொடர்ந்து செயல்படும். நம் திறமையால் காப்பாற்றிக்கொண்டோம் என அறிந்தால் அருளை நாம் விரைந்து விலக்குகிறோம்.

அருளைப் பெற போதுமான ஆர்வமும், அதற்குரிய பிரார்த்தனையும் தேவை. மனித குலத்திற்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்ட பேறு அது. மற்ற ஜீவராசிகருக்கு இறைவன் அதை அளிக்கவில்லை.

சாதகர்கள் அன்னையை நெருங்கி, “எங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் ‘நாம் ஏன் ஆசிரமத்திலிருக்கிறோம்?’ என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை” என்கிறார்கள். “இறைவனின் திருவுள்ளத்தால் நாம் ஆசிரமத்திற்கு வந்திருக்கின்றோம். இது அருளின் செயல் என்று குழந்தைகளிடம் சொல்லுங்கள். எதிர்காலம் சிறப்பாக இருக்கும்” என்று அன்னை பதில் அளிக்கின்றார்.

பல பேரை நிர்வாகம் செய்யும் சந்தர்ப்பம் அருள் நிறைந்தது என்கிறார் அன்னை. அற்புதமான அருளை வழங்கும் நிலை அது.

கல்வி, செல்வம், பதவி, தலைமை, தாய்மை போன்ற எந்தப் பொறுப்பும் அருளைப் பெறும் நிலையாகும். ஒவ்வொருவரும் தவறாது அருளைப் பெறுகிறார்கள் என்று அறியும் ஞானம், அருளைப் பெறும் ஆன்ம நிலையாகும்.

கீழ்க்கண்டவை அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அருளைப் பற்றிச் சொல்லியவை:

- * யுகதர்மத்தை மாற்ற அருளால் மட்டுமே முடியும்.
  - * அருளை வெளிப்படுத்தவே அவதாரம் ஜனிக்கின்றது.
  - * அவதாரப் புருஷனுடைய சிஷ்யனாக இருப்பது அருளின் கருவியாக இருப்பதாகும்.
  - * யுகதர்மம் செயல்படும் முறையை அறிந்து, அதற்கேற்ப அருளை வழங்கும் ஆற்றல் அன்னைக்குரியது.
  - * அன்னை உலகிலிருப்பதால் மனித ஆர்வம் அசைந்தவுடன் அருள் மழை பெய்கிறது.
  - * மனிதன் செய்யாத தவறில்லை. அன்னை அழிக்காதவை அவற்றுள் ஒன்றில்லை.
  - * யுகதர்மம் கடுமை நிறைந்தது. இடைவிடாது அருள் செயல்பட்டு யுகதர்மத்தின் கடுமையிலிருந்து மனிதனைக் காப்பாற்றுகிறது.
  - * அருளை நாடு வந்தவர்களை இறைவனாலேயே சமாளிக்க முடிவதில்லை, என்றாலும் அருளால் முடியாததில்லை.
- ஆசிரமத்தில் பட்டுப்போன பெரிய மரத்தின் அடிப்பாகத்தை வெட்டி, ஒரு (crane) கிரேன் மூலம் லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டிருந்த போது கிரேன் உடைந்து வாரி சாய்ந்து நின்று, பிரம்மாண்டமான அடிமரம் உருள ஆரம்பித்தது. அது சீஃபே விழுந்தால், உயிர்க்கேதம் ஏற்படும் என்ற கூணத்தில் காரணமேயின்றி அடிமரம் பாதியில் நின்று விட்டது. இந்த நிகழ்ச்சியை அன்னை குறிப்பிட்டு, “மரம் அருளால்

தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது” என்றார்.

(Divine Love, Divine Grace) தெய்வீக அன்பு, இறை அருள், இவை இரண்டும் அடிப்படையில் ஒன்றே. தனித்தனியாக அவை செயல்பட முடியும். மனிதன் அருளை அன்பாகக் காண்கிறான்.

இறைவனும், இறைவன் அருளும் வேறு வேறு. நாம் ஒன்றாகவும் கொள்ளலாம். அருள் அவன் செயல். மனிதனும், அவனுடைய செயலும் வேறு வேறு என்பதைப் போல் அருளும், அவனும் வேறு வேறு. உலகத்தின் அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்துவது அருளேயாகும். அன்றாடக் காரியங்களில் நாம் அருளை அறிவதில்லை. பெருஞ் சிரமங்கள் வந்து மனிதனை உலுக்கும்பொழுது அருள் செயல்பட்டு விடுவித்தால், பெரிய வாய்ப்புகள் வந்து அருள் அவற்றைப் பூர்த்தி செய்தால் நம்மால் அருளை உணர முடிகிறது. உச்சக்கட்டமான உயர்ந்த இலட்சியங்களை இறைவனுக்காகப் பின்பற்றும்பொழுது அருள் வெளிப்படுகிறது. அழைப்பு தீவிரம் பெற்று, முழுமையடையும் பொழுது அருள் காட்சியளிக்கின்றது.

குழப்பம், கெட்ட எண்ணம் போன்றவை அருளுக்குத் தடை ஆனவை. ஆர்வம், நம்பிக்கை, சுமுகம் அருளைச் செயல்படச் செய்பவை. நடக்க இருப்பவற்றைப் பற்றிப் பேசினால், சொல் தடையை உற்பத்தி செய்யும்.

பூர்த்தியாகாத ஆசைகள் இருப்பது அருள் கிடைக்க ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். ஆசைகளைச் சரணம் செய்து, ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பது, ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து சந்தோஷப்படுவதைவிட மேல் என்ற உண்மையை அருள் அறிவுறுத்துவதற்காகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அவனுக்குக் கொடுத்துள்ளது.

நம் வாழ்வைச் சோதித்தால் நமக்கு ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் அனைத்தும் அருளைப் பெறும் வழியை நமக்குக் காண்பிக்கும் வகையில் ஏற்பட்டுள்ளன என அறிவோம். அதை ஏற்றுக்கொண்டால்,

நம் இடையூறுகளைக் கடக்கும் திறன் நமக்கு ஏற்படும்.

அருளில் பூரண நம்பிக்கையுள்ளவர்க்குப் பெரும்பாலான வியாதிகள் வருவதில்லை.

சைத்திய புருஷன் அருளின் வெளிப்பாடாகும். அருளே சைத்திய புருஷனை ஏற்படுத்துகிறது. சைத்திய புருஷன் வளர்ச்சி அடைவதும் அருளால்தான்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அநேகம் பேர் கெட்ட எண்ணத்துடன் செயல்பட்டாலும், ஒருவருக்கு நல்லெண்ணமிருந்தால் அவர் மூலம் அந்த வேலை பூர்த்தியாகும்.

சண்டையிட்டு வம்பில் மாட்டிக்கொண்டு, அறிவில்லாமல் செயல் படுபவருண்டு. இருப்பினும் அவர்களுக்கு அருளில் நம்பிக்கை இருந்தால் வம்பிலிருந்து அருள் அவர்களை மீட்கும்.

நன்றியறிதல் நமக்குச் செயலின் பின்னணியாகவுள்ள அருளை உணர்த்துகிறது.

அருள் வெற்றியாகவும் வரும்; தோல்வியாகவும் நம்மை அண்டு வரும்.

பூரண நம்பிக்கை பூரண பலனைத் தரும்.

நம் நம்பிக்கை எவ்வளவு பெரியதானாலும் அருளுக்குச் சமமாக அது இருப்பதில்லை.

அருளில் முழு நம்பிக்கை இருப்பதே விவேகம் எனப்படும்.

ஒரே குழப்பமான நிலையில், அதன் மூலம் ஒரு முறை உற்பத்தியாகிறது என அறிய அருள் செயல்பட வேண்டும்.

எல்லாம் போன பின்னும், முழுவதையும் காப்பாற்ற முடியும்.

உன் திறமையில் நம்பிக்கை போனபின் அருளில் நம்பிக்கை வைத்தால் அது நடக்கும்.

உள்ளன்புடன் அருளில் நம்பிக்கை வைத்தால், அளவுகடந்த அருள் உற்பத்தியாகும்.

அருளில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டால், தைரியம் உற்பத்தியாகும்.

அருள் காரியங்களைச் சுழுகமாகச் செவ்வனே நடத்திச் செல்லும் என்று நாம் நம்புவது உண்மையன்று. அருள் வெற்றியை உற்பத்தி செய்வதைப் போல் தோல்வியையும் உற்பத்தி செய்யும். முடிவில் முழு வெற்றி ஏற்பட இன்று எது தேவையோ, அதையே அருள் உற்பத்தி செய்யும்.

அருளில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் பொறுமை வரும்.

அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அருளைப் பற்றிச் சொல்லிய-வற்றைத் தொகுத்து இது வரை எழுதினேன். மேலும் அருள் நம்மைத் தீண்டுமா? நாம் அருளை ஸ்பரிசிக்க முடியுமா? அன்னையின் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் அன்னை அளித்துள்ள வரப்பிரசாதம் அது. அருளை அழைத்தால் நம்மை நோக்கி வந்து, நம் ஜீவனைத் தொட்டு மலரச் செய்யும்.

மனிதன் பழக்கத்தின் பிடியிலிருக்கின்றான்; சமூகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன்; தன் மனச்சாட்சிக்கு உட்பட்டவன். இவற்றை எல்லாம் தாண்டி வாழ்க்கை நியதியும், யுகதர்மழும் அவனை ஆட்சி செலுத்துகின்றன. அருள் இவற்றையெல்லாம் கடந்தது. அருள் வாழ்வில் செயல்பட வேண்டுமானால், பழக்கத்தை விட வேண்டும். சமூக நியதிகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டும். மனச்சாட்சியைவிட அருள் உயர்ந்தது என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கையும், அதை நிர்ணயிக்கும் யுகதர்மழும் அருளுக்குத் தடையென்று ஆழ்ந்து உணர வேண்டும். மனத்தால் இந்த நிலையை ஒருவர் ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமானால், ஏற்றுக்கொண்டதில்

இம்மியளவும் குறையில்லை என்றால், அவருடைய உள்ளுணர்வுக்கு அருள் தட்டுப்படும். உணர்வு கண்டுகொண்ட அருளை ஜீவன் நாடினால், தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்ள ஜீவன் விழைந்தால், ஆர்வம் பெருகி, தன் நிலையிழந்து, அருளை நோக்கித் தான் செல்வதும், அருள் விரைந்து தன்னை நோக்கி வருவதையும் காணலாம். சமர்ப்பணத்தைத் தொடர்ந்தால் ஒரு கட்டம் தாண்டவுடன் அருள் வெள்ளமாகப் பெருகி ஆன்மாவையும், ஜீவனையும் தன்னுள் ஆட்கொள்வதைப் பார்க்கலாம். இது இறைவனின் ஸ்பரிசமாகும்.

அருள் வடிவமானவர் அன்னை. அவருடைய திருப்பாதங்கள் பட்ட இடங்கள் அருள் பெறுகின்றன. மரணப்படுக்கையிலிருந்த சாதகர் ஒருவர் அன்னை பாதங்களைத் தம் இதயத்தில் பதிக்குமாறு விழைந்தார். அன்னையும் இசைவு தந்தார். அவரது ஆன்மா மலர்ந்து, ஆர்வம் பெருகி, ஆனந்தக் கண்ணீரால் அவருடல் நனையும்பொழுது அவர் அடைந்தது பெரும்பேறு. அன்னை இன்று ஸ்தூல உடலில் இல்லை. ஆனால் சூட்சம உடலிலிருக்கின்றார். சூட்சம உலகில் அவர் பாதங்கள் இன்றும் பக்தனுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்யும். பிறவியின் பிடியிலிருந்து மனம் விலகி, ஆசையை அழித்து, அகங்காரத்தை விலக்கி, ஆன்மாவை வெளிக்கொண்ட முடிந்த பக்தருக்கு நெகிழ்ந்த நிலை அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. அந்நிலையில் தளைகள் உள்ளே தகர்வது தெரியும். தன் நிலையை இழந்து, பக்தியின் பரவச நிலையில் தான் சேர்வது தெரியும். தன் உள்ளேயுள்ள உலகம் பரந்து கடல் போல விரிவதைக் காணலாம். அந்நிலையில் அன்னையை அழைத்தால் உடனே வருவார். அவர் பாதங்களை நெஞ்சில் பதிக்கச் சொன்னால், அனுக்கிரஹம் செய்வார். பொற்பாதங்கள் நெஞ்சைத் தொடுவதை உணரலாம். மரணப்படுக்கையிலிருந்த சாதகர் பெற்ற பேறு பெறலாம். அது அருளின் உச்சக்கட்ட அனுக்கிரஹமாகும். வாழ்வில் ஒரு முறை இது நிகழ்ந்தால் அது அற்புதம். நெகிழ்ந்த நேரமெல்லாம் நிகழும் அற்புதமாக பக்தனுக்கு அன்னை வராம் அருளியுள்ளார்.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

2. அழைப்பும் அன்னையின் அருளும்

பூரணயோக இலட்சியம்:

பூரணயோக இலட்சியம் பரிபூரணனுடைய இலட்சியம். சிருஷ்டியின் அடுத்த கட்டத்தை எட்டி, மனிதனுக்கடுத்த ஜீவனாகிய சக்தியஜீவனை உலகில் சிருஷ்டிப்பதே அந்த இலட்சியம். இது மனித முயற்சியாலோ, மனிதனுள் உறையும் ஆன்மாவாலேயோ சாதிக்கக் கூடிய ஒன்று இல்லை. அதிகக் கடினமானதும், உன்னதமானதுமான குறிக்கோள் இது. இதைச் சாதிக்கவல்ல சக்திகள் இரண்டுளே. அவை இணைந்து செயல்படும்பொழுதே, இந்த இலட்சியத்தை எட்டலாம்.

தெய்வ லோகத்திற்கும் மேலேயுள்ள சக்திதானந்தத்திற்கும் அப்பாலுள்ள இறைவனை பரம்பொருள், பரமன் எனபர். அவனுடைய செயலுக்கு அருள் எனப் பெயர். சிருஷ்டியின் உச்சிக்கு அப்பாலுள்ள இப்பரம்பொருள், சிருஷ்டியின் அஸ்திவாரத்திற்குக் கீழேயும் உள்ளது. பாமரனின் உடல் இருளின் எல்லையைத் தாண்டிச் சென்றால் அங்கும் பரமன் உறைகிறான். மனித மனம் தெய்வ அனுக்கிரஹத்தால் பெறுவது ஞானம். மனிதவுள்ளாம் கசிந்துருகி உணர்வது பக்தி. மனித உடல் வணங்கி உழைப்பது சேவை. மனமும், உள்ளமும், உடலும், ஆன்மாவும் சேர்ந்தது ஜீவன். ஜீவன் பரமனை நோக்கிச் செல்லும் (ஜீவனின்) உணர்வை ஆர்வம் (Aspiration) என்கிறோம். பாமரனின் அஸ்திவாரத்திற்கடியில் உள்ள பரமனின் அழைப்பு தவறாது பரம்பொருளின் காதில் விழும். அதுவே மனித ஜீவன் மூலம் சிருஷ்டி

தன் மூலத்தை நோக்கி எழுப்பும் குரல்.

அக்குரலை எழுப்பும் ஜீவனின் அஸ்திவாரமும், சிருஷ்டிக்கு அப்பாலுள்ள பரம்பொருளின் பதிலாக எழும் செயலாகிய அருளும் ஒன்று சேர்ந்து பூரண யோக இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் திறனுடையவை.

ஆர்வக் குரலும், ஆதியின் அருளும் சேர்ந்து சாதிக்கக்கூடியதே கடுமை நிறைந்த உன்னதமான பூரண யோக இலட்சியமாகிய சத்தியஜீவிய சிருஷ்டி (creation of the supramental being).

அருள் செயல்படும் முறை:

சத்தியமும், ஜோதியுள்ள உள்ள இடத்தில் மட்டுமே பரமனின் அருள் செயல்படும். பொய்யும், அறியாமையும் விதிக்கும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு அருள் செயல்படாது. தன் செயலைப் பொய்மையை ஒட்டி அமைத்துக் கொண்டால், அருள் தன் இலட்சியத்தை இழந்துவிடும். பொய்யை அழித்து, மெய்யை நிலைநாட்ட வேண்டிய அருள், பொய்யின் அழைப்பை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அருளின் செயலை அழிப்பது பொய்மை. அருளைத் தடுப்பது அறியாமை. அவற்றின் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, அருள் செய்யக்கூடியது என்ன? பொய்மையை வலுப்படுத்தலாம்; நிலைநிறுத்தப் பாடுபடலாம். பொய்க்குச் சேவை செய்ய அருளை அழைப்பது, எரியும் நெருப்புக்குச் சேவை செய்யத் தண்ணீரை வருந்தியழைப்பது போலாகும்.

மனத்தில் மருளாக உறையும் இருள், உடலில் காரிருளாக இருக்கிறது. காயத்தின் பொய், கரிய இருளின் பிறப்பிடம். இதைக் கண்டு வேத கால ரிவிக்கும் அஞ்சி ஒதுங்கினர். ‘பொய்யடா’ என்றனர். ‘காயமே இது பொய்யடா’ என்றனர். அதை மெய்யாக்குவதே பூரண யோகம். மருளை ஞானம் மாற்றலாம். மனத்தின் பற்றையும், பாசத்தையும் பக்தி புனிதப்படுத்தலாம். நிழ்காம்யமாகச் செய்தால்,

செயலும் புனர்ஜென்மெடூத்து, மோட்சம் வழங்கும். காயத்தின் பொய்யை அழிக்க இதுவரை ஒரு யோகம் ஏற்படவில்லை. அதற்குரிய சக்தியை ரிவிகள் கண்டுகொள்ளவில்லை. அதனாலேயே அஞ்சி ஒதுங்கினர். சத்தியஜீவ சக்தி காயத்தின் அஸ்திவாரத்திற்குக் கீழேயும் இருக்கிறது. தெய்வ லோகத்திற்கு அடுத்த நிலையிலும் இருக்கின்றது. இவையிரண்டும் தங்களிடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்து, காயத்தில் வந்து நிரம்பி, அங்கு உறையும் பொய்மையைக் கண்டு கொண்டால், அச்சக்திகளின் கூட்டு பொய்யை முறியடிக்க வல்லது. பொய்யை ஒழிக்க ஏற்பட்ட சத்திய ஆயுதம், சத்தியத்தின் கட்டளைப்படி மட்டுமே செயல்படக்கூடியது. மற்ற நிபந்தனைகள் அதற்குப் பறம்பானவை.

சரணாகதி ஓர் உயர்ந்த தத்துவம். ஓரளவுக்குப் பின்பற்றினாலும் அதற்குரிய பலன் உண்டு. ஆனால் யோக இலட்சியம் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால் சரணாகதி முழுமையாகவும், பவித்திரமாகவும் இருத்தல் அவசியம். மனித ஜீவன் பல பகுதிகளைக் கொண்டது. மனம் உயர்ந்தது; ஆனால் ஒரு பகுதி. உள்ளம் சக்தி உடையது; ஆனால் அதுவும் ஒரு பகுதியே. உடல் அஸ்திவாரம் எனினும் ஜீவனின் ஒரு பகுதியே. ஆன்மா உயர் தனிச் சிறப்புடையது; அழிவு இல்லாதது; இறைவனைப் போன்றது; என்றாலும் நம்மைப் பொருத்தவரை ஆன்மா ஒரு பகுதியே. பூரண யோகத்தைப் பொருத்தவரை ‘ஆன்மா’ என்று நாம் குறிப்பிடுவது சைத்திய புருஷனையே. சரணாகதி முழுமை பெற வேண்டுமானால், இப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் சரணாகதியை ஏற்றுக்கொண்ட நிலை ஏற்பட வேண்டும். சரணாகதி முழுமை பெறுமுன் நம்முள் விரைந்து வரும் தெய்வ சக்தியை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தெய்வ சக்தி நம்முள் வர, நாம் நம் ஜீவன் மலர்ந்து உள்ளே நுழையும் சக்தியை முழுமையாக வரவேற்க வேண்டும். அதற்கும் ஒரு நிபந்தனை உண்டு. நம்முடைய ஜீவன் தெய்வ சக்தியை மட்டுமே நம்முள் அனுமதிக்க வேண்டும். அதைக் கண்டு மட்டுமே மலர் வேண்டும்.

தெய்வ சக்தி நம்முள் நுழையும் தருணத்தில் அத்துடன் இணைந்து, அல்லது அதனருகில் சூழ்ந்து வந்து மாறுபட்ட சக்திகளும் நம்முள் நுழைய முயலும். கவனமாக இருந்து, சத்திய சக்திகளை மட்டும் அனுமதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சத்திய சக்திகளை அனுமதிப்பதிலும் ஒரு நிபந்தனையுண்டு. அதாவது, அதில் பூரணம் இருக்க வேண்டும். பூரணமாக சத்திய சக்திகளை நம்முள் அனுமதிக்கும் திறன் ஒரு யோகப் பயிற்சியாகும். அத்துடன் அது நிற்காது. நாம் பொய்யின் சக்திகளை மறுக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றையும் பூரணமாக விலக்கப் பயில வேண்டும். இதுவும் அதே போன்ற உயர்ந்த யோகப் பயிற்சியாகும். புத்தியையும், உணர்ச்சியையும், உடலையும் இன்று ஆளும் சக்திகள், பொய்யின் சக்திகளாகும். அவை, தெய்வீகச் சக்தியை அனுமதிக்க நம் ஜீவன் மலர்ந்து விரியும் தருணத்திற்காக காத்துக்கொண்டிருந்து, தக்க சமயத்தில் ஜீவனுள் நுழைய முயலும். புத்தியையும், உணர்ச்சியையும், உடலையும் கருவியாகவும், வாயிலாகவும் கொண்டு நுழைய முயலும். அவற்றை எல்லாம் தடுப்பது எளிதன்று. ஆனால் தடுப்பது அவசியம்.

சரணாகதி முழுமையாக இருக்க வேண்டுமென்றோம். எல்லாப் பகுதிகளையும் சரணாகதி ஆட்கொள்ள வேண்டும். சைத்திய புருஷன் சரணாகதியை ஏற்றுக்கொண்டால் போதாது; மனம் சரணாகதிக்கு இசைவு அளித்தால் மட்டும் போதாது; பிராணனின் அந்தரங்கங்கள் சரணாகதிக்கு உட்பட்டாலும், அதுவும் போதாது; இருளாகிய உடலின் சூட்சமப் பகுதிகள் சரணாகதியின் பெருமையை உணர்ந்தாலும் போதாது; ஜீவனின் எந்தப் பகுதியும் சரணாகதியின் ஆட்சிக்குப் புறம்பாக இருக்கக்கூடாது. எப்பகுதியும் சுற்று விலகி இருந்தால் முழுமையைப் பாதிக்கும். குழப்பமும், ஜயமும், தந்திர யக்திகளும் இதற்குப் புறம்பானவை. மறுப்பைத் தெரிவிக்கும் பகுதியும், புரட்சி செய்யும் புலனும் சரணாகதி முழுமை பெறுவதற்குத் தடைகளாக இருக்கும்.

ஜீவனின் அழைப்பு:

மனிதன் பல பகுதிகளைக் கொண்டவன். எந்த ஒரு பகுதியும் தான் மட்டும் உயர்ந்து முன்னேறும் திறனுடையது. எல்லாப் பகுதிகளும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் மனிதனுக்கில்லை. உடல் நம்மில் ஒரு பகுதி. உடற்பயிற்சியால் உடலை அபார சக்தி பெற்றதாகச் செய்ய விரும்பினால், அது முடியும். உடல் வளரும்பொழுது, மனமும் இணைந்து வளர வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. மனம் வளராவிட்டால், உடல் வளர்ச்சியறாது என்பதில்லை. எனவே சரணாகதி தத்துவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றால், எல்லாப் பகுதிகளும் ஏற்றுக்கொண்டதாகப் பொருளில்லை. ஒரு பகுதி சரண் அடையலாம். மற்றது தன் வழியே செல்லலாம். தன் விருப்பத்தையே மற்ற பகுதி வலியுறுத்தலாம். ஓவ்வொரு முறையும் இந்தப் பினாக்கு ஏற்படும்பொழுது அருளை விலக்குவது நாமே என்றறிய வேண்டும்.

மனிதன் உயர்ந்தவன், பக்தி செலுத்தக்கூடியவன், சரணாகதியை ஏற்றுக்கொள்க்கூடியவன். ஆனால் தொன்றுதொட்டு அவன் ஆசையாலும், அகந்தையாலும், பிடிவாதத்தாலும், கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளால் வாழ்ந்தவன். ஒரு காலத்தில் ஆசையால் உந்தப்பட்டவர்கள் முன்னேறினார்கள். அதனால் ஆசையின் திறன் தெரிய வந்தது. ஆசைப்பட முடியாதவன் கேலிக்கு உரியவனானான். அதனால் ஆசைப்படுவது உயர்ந்தது என்று மனிதன் கைக்கொண்டான். ஏன், இன்றும் அந்திலை உள்ளது. ஸ்கூட்டர் வாங்க வேண்டும், வீடு கட்ட வேண்டும், TV, VCR, fridige வாங்க வேண்டும் என்று அளவுகடந்த ஆசையால் உந்தப்பட்டு, வெற்றி அடைந்தவர்கள், அந்த ஆசையில்லாமல், அந்தப் பொருள்களும் இல்லாமலிருப்பவர்களை ‘ஆசையை வென்ற உத்தமர்கள்’ என்று போற்றுவதில்லை. ‘திறமையில்லாதவர்கள்’ என்று கேலி செய்கிறார்கள். ஒரு நிலையில் உள்ள மனிதனுக்கு, அதாவது வாழ்க்கையின் ஆரம்ப நிலையில் உள்ளவனுக்கு ஆசையும் ஒரு கருவி. அதே போல எஃது

அகந்தையும் முன்னேற உதவும். பிடிவாதமும் ஜெயிக்க உதவும். இவை எல்லாம் வாழ்க்கை, மனித வாழ்க்கையாக இருக்கும்பொழுது உண்மையானவை. மனித வாழ்வை, தெய்வீக வாழ்க்கையாக மாற்றும் பொழுது உதவியாயிருந்த கருவிகள், தடையாக மாறும். வீடு கட்ட உதவிய ஆசை, மெளனத்தை அடைய உதவாது; தடையாக இருக்கும். ஆசை ஒழிந்தால்தான் மெளனம் சித்திக்கும். தன் திறமையையும், பெருமையையும் உணர்ந்து, அதையே முன்வைத்து வேலை செய்த அலைக்ஸாண்டர், சாம்ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினான். ஆன்மீக ராஜ்யத்தை அகத்தில் நிலைநிறுத்த அகந்தையும், ஆணவழும் தடையாக இருக்குமே தவிர, உதவி செய்யா. பிடிவாதம் நல்லது என்று எவரும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் பிடிவாதம் பிடித்தே வாழ்நாள் முழுவதும் காரியத்தைச் சாதிப்பவர்களை நாமெல்லோரும் அறிவோம். அப்படிப்பட்டவர்களும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டால், ‘ஆண்டவனை அடைந்தே தீருவேன்’ என்று பிடிவாதம் செய்தால், முதல் அடிகூட எடுத்துவைக்க முடியாது. பிடிவாதம் போன பிறகே முதல் படியைத் தாண்ட முடியும். உண்மையான ஆர்வம் தேவை. பலித்திரமான ஆர்வம், பக்குவமான ஜீவன் வழியாக, சலனம் இல்லாத உணர்வு வழியாகச் சென்றால் மட்டுமே இறைவனைச் சென்றடையும். அங்கு மனிதனுக்கே குறையான ஆசையும், அகந்தையும் வந்தால், பரமனின் அருளை அழைப்பதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? தேர்தலில் ஓட்டு கேட்பவர், வாக்காளர்களை அறிவிலி என்றும், ஆட்டுமெந்தை என்றும் வர்ணித்து ஓட்டு கேட்பது போலாகும்.

ஜீவனுள்ள பிரதிஷ்டை:

நாடெல்லாம் செழிப்பாக்கும் ஆற்றுப்பாய்ச்சல்தான் வெள்ளமாக வரும்பொழுது நம்மையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டுபோகிறது. ஆற்று வெள்ளத்தை கட்டுப்படுத்திப் பயன்படுத்தினால் காடும், கரம்பும் கழனியாகிறது. காட்டை வளம் நிறைந்த கழனியாக்க வேண்டுமானால்

கட்டுமீறிய ஆற்றுவெள்ளம், கட்டுக்கடங்கிய ஆற்றுப்பாய்ச்சலாக வேண்டும்.

ஆலகால விஷத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான், அமிர்தம் கிடைக்கும். சாஸ்த்ரோக்தமாக பூஜிக்கப்பட்டால் கல்லும் விக்கிரஹம் ஆகும்; சக்தி வாய்ந்த தெய்வமாகும். விக்கினமில்லாத வரைதான் விக்கிரஹம். விக்கினமானால் வெறும் கல்லாகும்.

மனிதன் தேவரினும் உயர்ந்தவன். இறைவனுடன் நேரடியாகத் தொடர்புள்ளவன். அவன் உள்ளம் திருக்கோயில். திருக்கோயிலுக்குப் பொற்கதவம் உண்டு. பொன்னாலான கதவைத் திறந்து பரமனை பிரதிஷ்டை செய்தால் பொன்னொளி உற்பத்தியாகி, உலகம் உயரும். ஆனால் பொற்கதவம் தாள் திறந்தால், பின்னால் ஒரு கதவும் திறந்து கொள்ளும். அது அசரனுடைய வாயில். மனிதன் திறமையுடையவன். தெய்வத்தை நேரடியாக அடையும் திறன் அவனுக்கு உண்டு; அத்துடன் தெளிவில்லாதவன். தெய்வத்தின் மீது பக்தியுள்ள மனிதனுக்கு அசரன் மீதும் ஆவல் உண்டு. அசரனைத் தெய்வமாகக் கருதும் திறனும் மனிதனுக்குண்டு. அசரன் ஜகஜ்ஜோதியாகவே காணப்படுவான். மனிதனுக்குத் தெளிவில்லை என்பதுடன், அசரனைப் போற்றும் திறனும் அவனுக்குண்டு. அசரனை வழிபடும் மனப்பாங்கும் மனிதனுடையது. எனவே பொற்கதவைத் தாள் திறந்து, பொன்னளியைப் போற்றி அழைக்கும் அதே தருணத்தில், பின் கதவைத் திறந்து அசரனை ஆர்வமாக அழைப்பது மனித சுபாவம். அசரனை அழைத்தபின், பரமனும் அவனது பொன்னொளியும் அங்கு நின்று நிலைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால் அது நடக்காது.

நெஞ்சில் பரமாத்மாவை ஜீவனோடு பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமானால், பரமனுக்குரிய பவித்திரம் முதற்கட்டம். பரமாத்மா, அசரனுடன் இணைந்து இருக்கச் சம்மதப்படமாட்டார். பவித்திரமான இடத்தை, பரமனுக்காக மட்டும் பத்திரப்படுத்தினாலன்றி உள்ளக்கோயிலில் உயர்ந்த தெய்வம் பிரதிஷ்டை பெறாது.

அசரன் உள்ளே வந்தவுடன் பரமன் இடத்தைக் காலி செய்து விடுவான் என்பது உண்மையானாலும், பக்தனை பரமன் அத்துடன் மறந்துவிடுவதில்லை. அசர வழிபாட்டிலிருந்து பக்தனை மீட்க மீண்டும் ஒரு முறை பரமன் பாடுபடுவதுண்டு. மனிதனுக்குப் பரம்பொருளும், அசரனுடைய பொய்மையும் வேறுபட்டுத் தோன்றுவதில்லை. பல சமயங்களில் இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதுவான். இரண்டும் அவசியம் என்றும் நினைப்பான். நல்லது, தீயது என்ற பாகுபாடு அவனுக்கிருப்பதில்லை. என்றாலும், மீண்டும் பரமன் பக்தனுடைய வாய்வில் குறுக்கிட்டு சத்தியத்தை அவனிடம் கொணர்ந்தால், விரட்டப்பட்ட பொய்மையை மீண்டும் விரைந்து நாடும் குணம் மனிதனிடம் செயல்படும். அதற்கு வழியில்லை. தன் மனத்தின் பொய்மை தனக்கிழைத்த தீங்கையே மனிதன் நொந்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, பேராருளைக் குறை கூறிப் பயனில்லை. சரணாகதி முழுமை பெற்ற பின்னும், புனிதப்படும் வரை மனிதனுக்கு இந்திலை ஏற்படுவது உண்டு. சரணாகதி மன, மொழி, மெய்யால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏற்றுக்கொண்ட சரணாகதி மை, இறைவனுக்கு ஏற்படுதையாகச் செய்ய வேண்டும். செய்தபின் அதை முழுமைப்படுத்த வேண்டும். முழுமையானது, பூரணம் பெற வேண்டும். பூரணம், புனிதம் அடைய வேண்டும். தானேற்று, தன் தலைவன் ஏற்று, முழுமைப்படுத்தி (total), பூரணப்படுத்தி (integral), புனிதமடையும் வரை மனிதன் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நம்முள் முக்கியமான 3 பகுதிகள் - மனம், உடல், நாதம் - இருந்தாலும், அவை நூறு சிறு பாகங்களாகப் பிரிந்து செயல் படுகின்றன. சுபாவம் என்பது இந்த நூறு சிறு பாகங்கள் மூலமாக வெளிப்படும்பொழுது, ஆயிரம் வகையான செயல்கள் ஏற்படுகின்றன. நாம் அவற்றை ஆயிரம் குணமென உணர்கிறோம். பிராணன் பல பகுதிகளாகப் பிரிந்து நிற்கும்பொழுது, அவசரம் என்ற ஒரு சுபாவத்தைப் பார்ப்போம். ஒவ்வொரு பகுதியும் செயல்படும்பொழுது, அவசரம் அதன் வழியே வெளிப்படும். அவசரம் உடைய ஒருவரைத்

திறன் உடையவராகக் கருதி, ‘அவர் எதையும் ஒத்திப்போடமாட்டார்’ என்பதுண்டு. அதே அவசரத்தை வேறோர் இடத்தில் அவரிடம் காணும் பொழுது, ‘சுயநலம் அதிகம். தன் காரியம் என்றால் பறப்பார்’ என்பார்கள். அவருடைய அதிகாரம் செல்லுமிடத்தில், அதே அவசரத்திற்கு வேறொரு விளக்கம் உண்டு: ‘பெரிய அதிகாரி, நிமிஷம் தாமதிக்கக்கூடாது’ என்பார்கள். நல்ல குணமாகவும், மட்ட பழக்கமாகவும், திறமையாகவும், சுயநலமாகவும், அதிகாரமாகவும் பிறரால் உணரப்படுவது இவர் விஷயத்தில் அவசரமே.

நாம் வேறு, நம் குணங்கள் வேறு என்று பிரிந்த நிலையில் சிலர் இருப்பார்கள். குணங்களுடன் ஒன்றிப் பலரிருப்பார்கள். நாம், பரமன் நம்முள் வந்தவுடன் பக்தியோடு வரவேற்றாலும், நம்மிலிருந்து பிரிந்து நம் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத அவசரம், அவசரமாக அசரனை உள்ளே வரவேற்கும். அந்தப் பொய்மைக்கு அழைப்பு அனுப்பும். அந்திலை ஏற்பட்டால், அருள் விரைந்து விலகும்; ஆபத்து வரும். அதனால் பரமனுக்குப் பவித்திரமான பீடத்தை நெஞ்சில் எழுப்புமுன் நம்முள் உள்ள பொய்மையும், அதற்குத் துணையான குணநலன்களையும் ஆய்ந்து பார்த்து, களைந்தெறிதல் அவசியம். இருளையும், பொய்மையையும் தொடர்ந்து விலக்க இடையறாத முயற்சி செய்த பின்னரே பரமன் உள்ளுறைந்து திருவருமாற்றத்தை மேற்கொள்ள முடியும்.

மனித சுபாவம்:

பாவத்தைச் செய்தவன் மூலம் புண்ணியத்தைச் சேகரம் செய்ய மனிதன் முனைகிறான் என்றொரு வாக்குண்டு. புண்ணியத்தைத் தேடும் பாதையில் பாவத்தின் சுவடே வரக்கூடாது என்ற அறிவு மனிதனுக்குண்டு. ஆனால் அவன் சுபாவம் வேறு. தேடுவது புண்ணியமானாலும், செய்வது பாவமே என்ற இயல்பு மனித சுபாவத்திற்கேயுரியது.

விஸ்வாசத்தைக் காட்டும் செயலில் துரோகம் இழையாகக்கூட இருக்கக்கூடாதன்றோ? பண்பான நட்பில் அகராதி எப்படி கலந்து வர முடியும்? ஒரு சொட்டானாலும் விஷத்தைச் சாப்பாட்டில் அனுமதிக்க முடியாதன்றோ? நறுமணம் பரப்பும் முயற்சிக்கு தூர்நாற்றும் எப்படி உதவி செய்யும்? சுபகாரியங்களில் எந்த அளவு அபசகுனம் இருக்கலாம் என்று பேசுவதுண்டா?

முக்கியமான செயலிலும் மனித இயல்பு, சுபாவம் அத்தகைய நினைவை ஏற்றுக்கொள்ளும். சத்தியத்துடன், பொய்மைக் கலக்க முயல்வதும், ஓளியுடன் இருளைச் சேர்க்க பிரியப்படுவதும், சரணாகதியை ஏற்றுக்கொண்டபின் சுயநலம் பாராட்டுவதும் மனித சுபாவத்திற்கே உரிய செயல்.

தெய்வத்திற்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட மனதில் களங்கத்திற்கு உறைவிடமில்லை. பூரண யோகத்தில் எதிர்பார்க்கும் திருவருமாற்றம் மனிதனைத் தாண்டி, தெய்வ நிலையையும் தாண்டி, அடைய வேண்டிய சத்தியஜீவ நிலை. பூரண யோகத்தின் பாதையான ஆத்ம சமர்ப்பணம் மனிதனுடைய குறைகளை விலக்குவதுடன், தெய்வங்களால் தாண்டி வர முடியாத குறைகளையும் விலக்க வேண்டும். பூரணமான திருவருமாற்றத்தை நாடுபவன் பூரணமான பவித்திரத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

சேராத கல்லூரியிலிருந்து பட்டத்தை எதிர்பார்ப்பதில்லை. காச கொடுக்காமல் கடைக்காரனிடம் பொருள் கேட்பதில்லை. பயிரிடாத நிலத்திலிருந்து விளைச்சலை நினைப்பதில்லை. ஆனால் இதே போன்ற விஷயங்களை மனிதன் எதிர்பார்ப்பதுண்டு. அமெரிக்காவில் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம் கொடுத்தால் ஸ்காலர்ஷிப் கேட்பதுண்டு. ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தால், போக-வர செலவுக்கு கேட்பதுண்டு. அதுவும் கொடுத்தால், வீட்டுச் செலவுக்கு அனுப்ப பணம் கொடுப்பார்களா என்ற கேட்டவர் பலர். சரணாகதியை ஏற்றுக்கொண்டால், இறைவன் உன்னை மாற்றி சத்தியஜீவனாகச் செய்வான்

என்றால், இறைவனே எனக்காக சரணாகதி யையும் செய்ய வேண்டுமென மனிதன் எதிர்பார்க்கின்றான். அந்த என்னை தவறு. இறைவன் உனக்காக எல்லாவற்றையும் செய்வான் என்று எதிர்பார்க்காதே. நினைத்தவை எல்லாம் நடக்கும், நடக்க வேண்டும் என்று கருதாதே எனகிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். ஆண்டவன் விதித்த நிபந்தனைகளை நூம் பூர்த்தி செய்யாவிட்டாலும், நம் நினைவுகளை எல்லாம் ஆண்டவன் பூர்த்தி செய்வான் என்பது அந்தமற்ற என்னை. அதை அடியோடு மறக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார் பகவான். உன் சரணாகதி யை உள்ளாற்க செய். முழுமையாக்க முயல். அது பலித்தால், மற்றவையெல்லாம் நடக்கும்.

சமர்ப்பணத்தின் பூரணம்:

உலகமும், சிருஷ்டியும் ஆண்டவனுடையது. அவை அனைத்தும் ஆண்டவனே. நம் உடலும், உயிரும், எண்ணமும், செயலும் அவனுடையனவே. நம் சரணாகதி யும் நம் செயலின் பகுதியே. அதுவும் அவனுக்கே உரியது. தனக்கே உரியது உன் சரணாகதி என்று இறைவன் கூறுகிறான். என்றாலும் வற்புறுத்தி உன் மீது அதைத் தினிப்பதில்லை. எந்த நிமிஷமும் உனக்குப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு. அதற்கும் ஓர் எல்லையுண்டு. அருள் இருந்து, எல்லையைக் கடந்து விட்டால், அந்தச் சுதந்திரமும் பறிபோகும். உன்னை நாடுவரும் இறைவனை அதுவரை நீ ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; மனமில்லாவிட்டால் மறுக்கலாம். மறுப்பின் விளைவுகளுக்கு நீயே பொறுப்பு. அப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், உனக்கு மறுக்க சுதந்திரம் உண்டு. இறைவனின் நிலை அறிந்து, அதன் அளப்பரிய பெருமையுணர்ந்து, மனம் நிறைந்து, உணர்வு பூரித்து, தானே விழைந்து செய்யும் சரணாகதி யே சிறப்பானது. ஊருக்காகவோ, சாஸ்திரத்திற்காகவோ, ஒப்புக்காகச் செய்யும் சமர்ப்பணம் ஜடத்திற்கொப்பாகும்; ஜீவனுள்ள சமர்ப்பணம் ஆகாது. கரணங்கள் நிறைந்து, ஜீவன் மலர்ந்து, ஆர்வம்

பெருக்கெடுத்து, தன்னையே இழந்து, தன் நிலையையும் இழந்து, இனி ஒரு கணம் தனித்திருக்க இயலாது என்று செய்யும் சமர்ப்பணம், பூரணச் சமர்ப்பணம்.

வெளித் தோற்றத்தைப் பார்த்து, அதை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு, உட்கரு அதுவே என நினைப்பது இயல்ல. பக்தியில்லாமல் அர்ச்சனை மட்டும் செய்துவிட்டு கடமை முடிந்ததாகக் கருதுவது வழக்கம். மகோன்னதமான நூல் கீதை. பகவத் கீதை வேதத்திற்குச் சமமாகக் கருதப்படுகிறது. அதைப் பயின்று, அதன் சாரத்தையறிந்து, யோக ரகஸ்யங்களை அறிய முற்படுவெர், கீதையை மனப்பாடம் செய்கிறார். செய்தபின் தம் வேலை முடிந்ததாகக் கருதுகிறார். மனப்பாடம் செய்வதால், உள்ளுறை ரகஸ்யங்கள் விளங்காது. மேலும் மனப்பாடம் அந்த ரகஸ்யங்களை அறிய தடையாகவும் உதவும் தன்மை உடையது. சரணாகதி யை மேற்கொண்ட சாதகன், செயலற்றுப் போய், சும்மா இருப்பதே சரணாகதி என்று நினைப்பதுண்டு. செயலைச் சரணம் செய்து, பின் செய்வது உயர்ந்த யோக முயற்சி. அதனால் ‘தான்’ விலகுகிறது. தன்னை குறித்து விலக்க முயல்வதற்குப் பதிலாக, தான் முயன்று செயல்படுவதை நிறுத்தினால், உயிருள்ள மனிதன் உயிரற்ற ஜடமாகிறான். முயன்று முனைப்பை விலக்குவதையும், முயற்சியைக் கைவிட்டுச் சும்மா இருப்பதையும் ஒன்றாகக் கருதினால், அது தவறு. அத்துடன் சும்மா இருப்பவன் கரிய சக்திகளுக்கு உரிய இருப்பிடம் ஆவான். அவை அவனை நாடி வரும். அவனுடைய நிலை அவர்களுக்குப் புகலிடம் அளிக்கும். அது யோகப் பாதைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும்.

இறைவனுடைய செயல் உலகை முழுவதும் தழுவிய போராட்டம் ஆகும். சிருஷ்டியில் அருளும், இருளும் போர் முனையிலிருக்கின்றன. ஒளியும், இருளும் கணம் தவறாமல் போரிடுகின்றன. நம் அகந்தை இருளுக்குத் துணை நிற்கிறது. சரணாகதி யை ஏற்றுக்கொண்ட சாதகன், அகந்தையின் பிடியினின்று அகன்றவன். அதனால் இருளுக்குத் துணைவனாயிருப்பதை விட்டு, இருளுக்கு இடர் செய்ய

முற்படுகிறான். அவன் இறைவனின் தூதன்; ஒளியின் ஓப்புயர்வற்ற சேவகன்; உள்ளொளியின் வீரன்; தன் சேவையை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டவன்; சேவை செய்ய பெருமைப்படும் குரங். இறைவன், தன் அடிமையிடமிருந்து அவற்றை நிர்ப்பந்தித்துக் கேட்கிறான். என்னாவு பவித்திரம் குறைந்தாலும், அரை மனதுடன் அர்ப்பணம் செய்தாலும், சேவையின் பெருமையை உணர மறுத்தாலும், இறைவன் சரணாகத்தியை ஏற்க மறுத்துவிடுவான். சேவகம் சிறப்பானது ஒன்றானாலும், முழு அடிமையையே இறைவன் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வான். ஏழேழ் பிறவிக்கும் அடிமையாக இருப்பதை நிதைத்து, வியந்து பூரிக்கும் பக்தனே இறைவனுக்கு இளியவன்.

யோக இரஸவாதம்:

பூரண யோகம் பெற முனைந்துள்ள இலட்சியம் யோக இரஸவாதம். செம்பைப் பொன்னாக்குவது இரஸவாதம். பொய்யாலும், கர்மத்திலும், இருளாலும் ஏற்பட்ட மனிதப் பிறவியை சத்தியத்தாலும், கர்மத்தைக் கடந்தும், காலத்தைக் கடந்தும் உள்ள பொன்னொளியின் ஜீவனாக மாற்ற முயலுவது யோக ரஸவாதம். அதையே பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் திருவருமாற்றம் என்கிறார்.

தோல்வியை வெற்றியாகக் கருதும் மனப்பான்மை:

அப்பாதையில் அடி எடுத்து வைத்தவனுக்குத் தவறாது கிடைக்கும் பரிசு முழுத் தோல்வி. நம்பிக்கையின் அடித்தளத்தைத் தகர்க்கக்கூடிய தோல்வி, எதிர்பாராத இடர்களும், மனித வாழ்வுக்குப் புதியதான கஷ்டங்களும் அடுக்கடுக்காக வரும். தோல்வியைப் பெற்று, நம்பிக்கையைப் புதுப்பிக்கும் மனப்பான்மையே ஜீவனுள்ள சரணாகத்தியின் பெருமையை உணர்ந்து, பெற்றகரிய பரிசாகக் கருதும். உலகைக் கடந்து நிற்கும் உயரிய நிலையில் உள்ள வெற்றியைப்

பெறும் யோகப் பாதையிது. தெய்வங்களைத் தாண்டிச் சென்று சாதிக்க வேண்டிய ஒன்று. இப்படிப்பட்ட மனப்பாங்கை ஏற்று, அது கிடைத்ததைப் பெருந்தெய்வீக வாய்ப்பாக அறிந்து, அப்பாதையில் பெறும் தோல்விகளை வெற்றியின் முன்னேற்றமாகக் கருதும் சாதகன் இறைவனுக்குரிய மனித ஜீவ கருவி.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

3. அன்னையின் அருளும் மனித நம்பிக்கையும்

யோக மாணியர்:

உலகத்தையும், பிரபஞ்சத்தையும் சிருஷ்டத்த இறைவன் நேரடியாகச் செயல்படுவதில்லை. ஈஸ்வரனுடைய செயலானாலும் சக்தி மூலமே தன் செயலை வெளிப்படுத்துகிறான். சக்தியே செயல்களின் பிறப்பிடம். ஈஸ்வரரே அவற்றின் உறைவிடம். செயலுக்கும், தனக்கும் இடையே யோக மாணிய என்ற திரையை ஏற்படுத்தியுள்ளான். மனித வாழ்வில் ஈஸ்வரர் வரும்பொழுது மேலும் தன்னை மறைத்துக் கொள்கிறான். சிருஷ்டயில் மனித வாழ்வு மேல் மட்டத்திலில்லை; கீழேயுள்ளது. மனித வாழ்வில் ஈஸ்வரனுடைய செயல்கள் ஜீவாத்மாவை மூடியுள்ள ஆணவத்தின் மூலமே வெளிப்படுகின்றன.

‘அனைத்தும் அவன் செயலே’ என்கிறோம். மனிதன் மேற்கொள்ளும் யோகமும் இறைவனுடைய செயலே. யோகமும், யோகத்தை மேற்கொள்பவனும் இறைவனே. இறைவனுடைய சக்திக்கு ஜோதியண்டு, ஞானம் உண்டு, ஆனந்தமும் உண்டு, செயலாற்றும் திறனும் உண்டு. சக்தி தன் சித்தத்தால் யோகியின் ஜீவனில் செயல்படுகிறது. யோகியின் ஜீவன் மலர்ந்து, விரியும்பொழுது சக்தி தன் ஜோதியையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் அதனுள் பொழிந்து சாதனையைச் சாத்தியமாக்குகிறது. உடலின் கிளர்ச்சியும்,

ஆணவத்தின் அதிகாரமும் இருக்கும்வரை சாதகரின் முயற்சி தேவை.

ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவையடைந்து ஒன்றிப்போவதை யோகம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறோம். யோகம் என்ற சொல்லுக்கு ஒன்றிப்போவது என்று பொருள். பரமாத்மாவின் பகுதியான ஜீவாத்மா, உலகில் பிறந்து பிறவிச் சூழலில் சிக்கியுள்ளது. அந்தச் சிக்கலினின்று விடுபட்டு, மீண்டும் தன் பிறப்பிடத்தை அடைந்து, பரமாத்மாத்மாவுடன் ஜக்கியமாவதே இன்று வரை உலகம் அறிந்த யோகம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தில் பிறவிச் சூழலினின்று விடுபடுவதோ, பரமாத்மாவை அடைவதோ, அடைந்து அங்கே நிரந்தரமாக இருப்பதோ இலட்சியமில்லை. ஜீவாத்மா பிறவிச் சூழலில் சிக்கியிருந்தாலும், ஆணவ மலத்தால் கவ்வப்பட்டுள்ளது. பிறவிச் சூழலினின்று விடுபட முயல்வதற்குப் பதிலாக, பூரண யோகம் ஜீவாத்மாவை ஆணவ மலத்திலிருந்து விடுவிக்க முயல்கிறது. விடுபட்டபின், மனித வாழ்வு முழுவதும் பரமாத்மாவுடன் ஒன்றி, தெய்வீக வாழ்வாக மாறுவதற்கு முயற்சி செய்து, மனித ஜீவனை தெய்வத்தைக் கடந்த நிலையிலுள்ள சத்தியஜீவனாகப் பிறப்பெடுக்கும் இலட்சியத்தைக் கொண்டது.

ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுக்குச் சரண் அடைய எடுக்கும் தவ முயற்சியின் அடிப்படை ஜீவனின் ஆர்வம். ஆர்வம் பெருகி, கனிந்து, சரணாகத்தியாக முடிவதற்குள் இடையில் ஒரு கடமையுள்ளது. ஜீவன் ஆர்வத்தைப் பெருக்கும்பொழுது ஜீவனுள் புதைந்துள்ள அனைத்தும் பெருக்கமடைகின்றன. ஆர்வம் இறைவனை நோக்கிச் சென்றாலும், ஜீவனின் பகுதிகளில் உள்ள குறைகள், குணாக்கேடுகள் அசைந்து வெளிப்படும். அவற்றை ஒதுக்கி விலக்குதல் அவசியம். எனவே ஜீவனின் ஆர்வமும், அதன் பெருக்கத்தால் வெளிப்பட்ட குறைகளை விலக்குதலும், சரணாகத்தியும் இந்த யோகத்தின் முக்கிய மூன்று பகுதிகளாகும்.

முச்ச உயிரைக் காப்பாற்ற முழு நேரமும் செயல்பட வேண்டும். இமை கண்களைக் காக்க இடையறாத விழிப்புடன் இருத்தல் அவசியம். மனிதன் உயிர் வாழ அவனது எல்லா உறுப்புகளும் உயிருடனிருத்தல் தேவை. அதே போல, ஜீவாத்மாவின் ஆர்வம் அதன் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய இடையறாது விழிப்புடனும், முழு நேரச் செயலுடன் இருப்பதுடன், அதன் பகுதிகளான மனத்தின் வேகமும், உணர்வின் திறனும், பிராணனின் வலுவும், உடலின் ஒத்துழைப்பும் பூரணமாகத் தேவை. காய்ந்து இறுகிய களிமண் போன்ற உடல், மழையால் நடைபெற்று உருகி தன்னைச் செப்பனிட அனுமதிப்பதைப் போல, உடலும் தன் சுபாவமும் கனிந்து, விழிப்புற்று தெய்வ சக்தியைத் தன்னுள் அனுமதிக்க விரும்ப வேண்டும். மனிதனுடைய மனம் தன் இலக்கின் மீது அசையாத குறியிடையது. நெறியான அந்த வேகம் இறைவனை மட்டும் நாட முடிவு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆர்வமே இறுதியில் இறைவனையடையவல்லது.

மனம், ஞானத்தின் கருவியாகச் சிருஷ்டக்கப்பட்டது. ஆதியில் மனம் மெளனத்தால் குழப்பட்டிருந்தது. மெளனமான மனத்தில்தான் ஞானம் உதயமாகும். மனிதன் தன் மனத்தில் எண்ணங்களை வளர்த்தான். அவற்றைப் பற்றித் தன் சொந்தக் கருத்தை உருவாக்கினான். அவற்றுள் தனக்குப் பிடித்தவை மூலம் செயல் பட்டான். மனத்திற்கேயுரிய சில பழக்கங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டான். இவை மனத்தின் செயலுக்கு ஒரு புதிய அமைப்பைக் கொடுத்தன. இவையெல்லாம் மனிதன் தன் செயலாக ஏற்படுத்தியவை. எனவே ஞானம் செயல்பட, அதன் உறைவிடமான மெளனம் நிலைக்க, மனத்திலிருந்து கருத்து, எண்ணம், பிடித்தவை, பழக்கம், அமைப்பு போன்றவை விலக்கப்பட வேண்டும். பிராணன் ஜீவனின் முக்கிய பகுதி; பிராணமயப் புருஷனால் இயங்க வேண்டியது, என்றாலும் தன் சுபாவத்தால் பிராணன் பெற்றுள்ள தகுதிகளும், குணங்களும், விருப்புகளும் நாம் அறிந்தவை. தனக்குத் தேவைப்பட்டதைக் கட்டாயமாகக் கேட்பதே பிராணனின் சுபாவம். நிர்ப்பந்தப்படுத்தும்

தன்மை அதற்குரியது; ஆசை அதன் நிழல், அதன் சிறப்பும்கூட. ஆசைப்பட்டதைப் பெறுவதை அதையே நினைத்து உருகும் தன்மை உடையது பிராணன். இதன் உணர்ச்சி, கிளர்ச்சியாகும். நினைத்ததைப் பெற உயிரை விடும் திறனுடையது. சுயநலத்தை ஒரு சிறப்பான கருவியாகச் செப்பனிட்டுள்ளது. பெருமை பிராணனுக்கே உரிய குணச்சிறப்பு. தலைவணங்காமல், பேராசையாலும், பொறாமையாலும், காமத்தாலும், சத்தியத்தைக் கண்டு சீறும் வேகத்தாலும் இயல்பாகச் செயல்படுதல் பிராணனின் வழக்கம். இவை எல்லாம் இறைவனையடைய உதவா. இவற்றையெல்லாம் பொறுமையாக, முழுவதும் விலக்க வேண்டும். திடமான பிராணன் அசையாமல் வலுப்பெற்று, நிலைத்து, பரந்து, மேலிருந்து பொழியும் தெய்வீக சக்தியைத் தொடர்ந்து அளவில்லாமல் பெறுவதே நம் நோக்கம். அந்நோக்கம் நிறைவேற, பிராணனின் குறைகள் அனைத்தும் களையப்பட வேண்டும்.

உடல் திவ்ய ஜோதியால் நிரப்பப்பட்டு, தெய்வீகத்தைப் பெற்று, அருள், ஆனந்தம், திறன் ஆகியவற்றின் உறைவிடமாக வேண்டுமானால், உடலின் குறைகள் விலக்கப்பட வேண்டும்.

மடமைக்கு உரிமையடையது உடல். சந்தேகம் ஏற்படுவது அதற்கு சகஜம். எதையும் நம்ப மறுப்பதில் பெருமையடைவது காயம். இருளின் உறைவிடம் இதுவே. சிறிய புத்தியையும், பிடிவாதத்தையும் இயல்பாக உடைய கருவி இதுவே. தமோ குணம் உடலில் பிறந்தது. சோம்பேறித் தனத்தில் தினைப்பதுவும் இதுவே. எதையும் மாற்ற உடல் அனுமதிக்காது.

சரணாகதி என்பது நம்மிடம் உள்ள குணநலன்களையும், குறைகளையும் ஆண்டவனுக்கு அளிப்பதாகும். அது முதற்கட்டமானால், அடுத்த கட்டத்தில் குணங்களைத் தாண்டி நம் பிறவியில் உள்ள அனைத்தையும் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். குணம், குறை, பிறப்பு, இருப்பு, செயல், அசைவு, அனைத்தையும் சமர்ப்பணம் செய்தாலும்

மீதியிருக்கும். ஜீவன் பல கட்டங்கள் உடையது. மனம், பிராணன், உடல், ஆன்மா என்பவையுடன், சூட்சும் தேகம் என்றும், அந்தராத்மா உறையும் உள்மனம் என்றும், உணர்வைத் தாண்டிய நிலையிலுள்ள உடல் இருக்கும் நிலை என்றும், சைத்திய உலகமென்றும் ஜீவன் பல நிலைகளில் உறைவதால், சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாக எல்லா நிலைகளின் சமர்ப்பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மனிதன் தன் அளவில் செயல்படுகிறான். வளர்ந்து பெரியவனான பின் சமூகத்தின் கட்டுக்குள் வசிக்கிறான். மனச்சாட்சி விளக்கம் பெற்றபின் அதன் பார்வைக்குள் தன்னை அடக்கிக் கொள்கிறான். நியாயம் அறிந்தபின் நியாய மனப்பான்மையை ஏற்றுக் கொள்கிறான். இவையெல்லாம் மனிதன் வளர்ந்து, உயர்ந்த நிலைகள். ஆனால் தெய்வத்தை நாடி தன்னைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முன் வந்தால், சமூகம் ஒரு சிறையாகக் காட்சி அளிக்கும்; மனச்சாட்சி பொன் விலங்காகும்; நியாய மனப்பான்மை பார்வைக்கு அகப்படாத சிறையாகும்; சுபாவும் பெருஞ்சிறையாகும்.

இறைவன் உயர்ந்த மனிதனை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. உயர்ந்த மனிதனை உலகம் போற்றும். இறைவனுக்கும், அவன் உயர்வு சிறப்பானதே. இறைவனுக்குச் சேவை செய்ய உயர்ந்த குணங்கள் தடையாகும். ஏனென்றால் குணங்களைக் கடந்தவனே இறைவனுடைய சேவகன். நியாயம் புனிதமானது; ஆனால் புத்தியால் உற்பத்தியானது. நியாய மனப்பான்மையால் இறைவனுக்குச் செய்யும் சேவை காட்சில் கொளுத்திய அகல் விளக்காகும். அந்த வெளிச்சம் போதாது. எளிதில் அணைந்துவிடக்கூடியதாகும். இறைவன் சேவகனைவிட அடிமையை விரும்புகிறான். கொத்தடிமை இறைவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஏற்பானது. இறைவனுக்குரிய அடிமையாக மனிதன் சமூகத்திலிருந்தும், மனச்சாட்சியிலிருந்தும், சுபாவத்திலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும். அந்த விடுதலையே மனிதனைச் சுதந்திரம் உள்ளவனாக்கும். பூரணச் சுதந்திரமே இறைவனின் சேவைக்கு அஸ்திவாரம். சுதந்திரமாகச் செய்யும் சேவையே பூரணம் பெறும். சிறப்புறும். பூரணச் சிறப்பு

புனிதமானது. அது ஈஸ்வரானுடைய சக்திக்கேடுமியது. மனிதனுடைய செயலுக்குரியது திறமை; சக்தியின் செயலுக்குரியது பூரணச் சிறப்பு (perfection). அதற்குரிய அஸ்திவாரம் சுதந்திரம். சுபாவத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரம் பெற்று, சக்தியின் பூரணச் சிறப்பைப் பெற மனிதனுக்குள்ள இரு உபாயங்கள் சரணாகதியும், சமர்ப்பணமும் ஆகும். சரணாகதியும், சமர்ப்பணமும் சக்தியை மனிதனுக்குக் காட்டும். சக்தி அவனுள் எழுந்தால் அவனுடைய சுய முயற்சி தேவை இல்லை. சக்தி முன்வரும்வரை சுயமுயற்சி தேவை.

தமோ குணத்தால் நிரம்பி, தன் ஆன்மீகக் கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல், இறைவனை நோக்கி, “நீயே எல்லாம். என் கடமைகளையும், ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்” என்பது தன்னையே ஏமாற்றிக்கொள்வதாகும். தன்னைப் பூரணம் செய்வது யோகம்; புனிதப்படுத்துவது சமர்ப்பணம். அவற்றைத் தவிர்த்து, தன்னை ஏமாற்றிக்கொள்வது மனித தமோ குண சுபாவம்.

பரமனின் பேரூருளும், பாமரனின் நம்பிக்கையும்:

வாழ்க்கைப் பாதை இடர்கள் நிறைந்தது; இன்னல் மிகுந்தது; கவனமாகச் செயல்படவில்லை என்றால், கஷ்டம் தொடரும். யோகப் பாதை சிறந்தவராலேயே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது; கரடுமுரடானது; கடினம் மிகுந்தது. இந்தப் பாதையில் வெற்றி சிலருக்கே உரியது. மற்றவர்கள் பாதையின் பயங்கரத்திற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் ஆளாவதுண்டு. பூரண யோகம் தனக்கென வகுத்த பாதை மேற்சொன்னவற்றை எளிதாக்குவதாகும். யோகத்தை மேற்கொண்டு, வாழ்க்கையை நடத்தும் பாதை இது. வாழ்க்கையை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்க்கையை யோகமாக நடத்துவதே பூரண யோகத்தின் பாதை. மிருகக் காட்சி சாலையில் எல்லாக் கூண்டுகளையும் திறந்துவிட்டின் அதனுள் உலவி, தன் அன்றாடக் கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்வது போலிருக்கும் பூரண யோகத்தில்

அமைந்துள்ள வாழ்வு.

‘ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்’ என்பது பழமொழி. பூரண யோகத்தை உளமாற ஏற்றுக்கொண்டவுடன், ஊரில் உள்ள மனிதர் உள்பட அனைத்தும் உன்னைப் பகைவராகக் கருதும். ‘நெருப்பினுள்ளும் தூங்கலாம்; வறுமையில் கண்ணையும் மூட முடியாது’ என்றார் புலவர். ‘வாழ்க்கையே வாளாக மாறிப் போர் தொடுத்து போல் ஆயிற்று’ என்றார் ஒர் ஆசிரியர். அன்னை உன்னை அரை நிமிஷம்கூட கைவிடமாட்டார் என்பது உறுதி. ஆனால் அரை மனிதன் கூட உன்னை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். எல்லோருக்கும் எளிதான பஸ்ஸில் போவதும், பத்திரிகை படிப்பதும் சாதகனுக்கு ஒரு சாதனையாக மாறிவிடும். அன்னையை மட்டும் நினைத்து, ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்து, மன-மொழி-மெய்யால் சத்தியசீலனானால், அன்றாட காரியங்களை நிறைவேற்றலாம். உயிரைக் கொடுக்கக்கூடிய நண்பர்கள், யோகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட உடன் உயிரை எடுக்கும் எதிரிகளாவர். உங்க்கே உரிய சொத்துக்கு ஒன்பது பேர் உரிமை கொண்டாடி, உன்னை மட்டும் விலக்க முற்படுவர். நண்பர்கள், உறவினர், கூட்டாளிகள், சட்டம், சர்க்கார், நாலு பேர், சாட்சிகள், நடைமுறை, பஞ்சாயத்து, நல்லவர், பெரியவர், கெட்டவர், தெரிந்தவர், தெரியாதவர், அனைவரும் ஏதோ ஒரு காரணம் காட்டி எதிரியாவார்கள். அவர்களுக்குள் உள்ள பகைமை, உன் விஷயத்தால் திடீரென்று மாறி நட்பாகும். ஊரும், உறவும், காற்றும், கனலும் கடும் போர் தொடுக்கும். அன்னை மட்டும் உன் பக்கம் அுசையாமல் இருப்பார்கள். எளிய காரியங்கள் எட்டாத இலட்சியமாகிவிடும். என்றாலும் எட்டாத காரியங்கள் எளியதாகும். ஊரார் மட்டுமல்லர், உன் திறமையும், நாண்யமும், நல்ல பெயரும் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடும். அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கை மட்டுமே செயல்படும்; தவறாது பலன் தரும். இந்த நிலையில் நீ ஏற்றுக்கொண்ட இலட்சியம், இதுவரை உலகில் இல்லாதது. வசிஷ்டரும், விஸ்வாமித்திரரும் செய்யாத ஒன்று. தேவர்களையும்,

தெய்வங்களையும் தாண்டிய ஒன்று. அதனால் மனித நிலையில் உள்ள அனைவரும் எதிரிகளானது போல், மற்ற எல்லா நிலைகளில் உள்ள அனைத்து சக்திகளும் கண்மூடி கண் திறப்பதற்குள் போர் தொடுத்து, பல ஆண்டுப் பலனைத் தரைமட்டமாக்கும்.

ரிவியின் மனைவி அனுசயா, கற்புக்கரசி. கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழுதாள். அவளுடைய கற்பின் சிறப்புக் கருதி கணவனுடைய ஆத்மா மூலம் பரம்பொருளான இறைவன், திருமூர்த்திகளைப் படைத்த இறைவன், அவளுடைய வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதுண்டு. நாரதருக்குக் கலகத்தில் பிரியம். தெய்வ லோகம் சென்று பார்வதி, லக்ஷ்மி ஆகியோரைப் பார்த்து இரும்பால் ஆன பல குண்டுகளைக் கொடுத்து, வறுத்துக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டார்; அவர்களால் முடியவில்லை. நாரதர் அதைச் செய்யும் கற்புக்கரசி உலகில் இருக்கிறாள் என்று அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டு, அனுசயாவை வறுத்துக் கொடுக்கச் சொன்னார். இரும்புக்கடலை அனுசயாவின் கற்பின் பெருமையை ஏற்றுக்கொண்டு வறுபட்டது. நாரதர் தம் கைங்கரியத்தைத் தொடர்ந்தார். பார்வதிக்கும், லக்ஷ்மிக்கும் கோபமூட்டினார். அனுசயாவைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. திருமூர்த்திகள் அதற்கு உடன்பட்டனர்; பழிவாங்க முற்பட்டனர். கற்பின் சிறப்பு, பரம்பொருளை எட்டினால், தெய்வங்களும் எதிரியாகின்றனர். பரம்பொருள் என்றுமே கைவிட்டதில்லை. அனுசயாவுக்கும் கைகொடுத்தார். திருமூர்த்திகளைக் கைக்குழந்தைகளாக்கினார். கற்பின் பெருமைக்கு வந்த ஆபத்து, அப்பெருமையை மேலும் உயர்த்தியது.

பெண்மையின் சிறப்பான கற்பு, பரம்பொருளை எட்டினால் இத்தனை ஆபத்து. பூரண யோகத்தில் பரம்பொருளின் இலட்சியத்தைப் பூவுக வாழ்க்கையில் எல்லா அரங்கங்களிலும் நிலைநிறுத்த சாதகன் தன்னைக் கருவியாக்கிக்கொண்டால், அன்னையும், பரம்பொருளும் தவிர அனைத்தும் அவனுக்கு பரம எதிரியாகும். பயமும், ஆபத்தும், பேராபத்தும் வாழ்க்கையை நிரப்பும்.

பூரண யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உள்ள பாதை இது ஒன்றுதான்.

இந்தப் பாதையில் வெற்றியுடன் நடக்க வேண்டியவை இரண்டே ஆகும். ஒன்று, அன்னையின் அருள்; மற்றது, மனித நம்பிக்கை.

மனித நம்பிக்கையும், பேரருஞம் ஒன்றே டொடொன்று இணைந்தவை. ஒன்றுள்ள இடத்தில் மற்றதிருக்கும். உன்னுடைய நம்பிக்கை உண்மையானதொன்றாக இருக்க வேண்டும். உண்மையும், நம்பிக்கையும், சரணாகதியுமே உன் பங்கு. தூய்மையான நம்பிக்கை பளிங்கு போன்றது; பூரணமும், சிறப்பும் உடையது. அத்தகைய நம்பிக்கையுடையவனாக இருப்பதே உன் கடமை. நம்பிக்கை வேறு பல காரணங்களாலும் ஏற்படுவதுண்டு. வேறு உருவங்களைத் தாங்கும் திறனுடையது நம்பிக்கை. தன்னுடைய நம்பிக்கையின் சிறப்பை உணர்ந்து பெருமைப்படும் அளவுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதுண்டு; பெருமைக்காகவும், வீண் பெருமைக்காகவும் வளரும் நம்பிக்கையும் உண்டு; பேராசையாலும் நம்பிக்கை உற்பத்தியாவதுண்டு; ஆணவத்தின் அதிகாரம் செல்லும் வரை நம்பிக்கையும் தழைப்பது உண்டு; சிறு ஆசைகளை விடாப்பிடியாய் சாதிப்பவருடைய நம்பிக்கை மற்றொன்று. இவை எல்லாம் உயர்ந்த நம்பிக்கையில்லை. இருளின் வகையைச் சேர்ந்த புகைமண்டலப் பொக்கிஷங்களே இவை. புகை மண்டலம் மேகமண்டலத்தைத் தாண்டி வானுலகை எட்டியதில்லை.

உடலைப் பெற்ற மனிதன் வாழ்வின் கருவியாக அதைக் கொள்கிறான். வாழ்க்கையின் இலட்சியம் புத்திரசந்தானம் என்று கருதுவது கிருக்கிறதன். வாழ்க்கையையும், உடலையும் உதறித் தள்ளுபவன் சன்யாசி. இறைவன் பூவுலகில் தன் ஆட்சியை நிறுவ உனக்கு அளித்த கருவியாக இவ்வாழ்வை நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பித்ருக்கருக்குள்ள கடமை, குடும்பத்திற்கான பொறுப்பு, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் உனக்கில்லை. நீ இறைவனின் கருவி. இறைவன் உலகில் வெளிப்பட முனைகிறான். உன் வாழ்வின் மூலம் இறைவன் வெளிப்பட்டு, செயல்பட விழைகிறான். அவனே உனக்கு

பித்ரு. நீயே அவனுக்குரிய புத்திர சந்தானம். உன் உலகில் உள்ள ஒரே பிரஜை இறைவன் மட்டுமே. அவனைத் தாண்டி சமூகம் என்று உனக்கொன்றில்லை. அவன் இஷ்டமே உனக்கு அவன் இட்ட கட்டளை. உனக்கு ஆசைப்பட உரிமையில்லை. இஷ்டம் என்பது இனி இல்லை. இஷ்டதேவதையாகப் பரமனையே வரித்தபின், இஷ்டப்பட எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும் இஷ்டப்படப் பிரியப்பட்டால் ஜோதியை நாடு, பலித்திரத்தைக் கருது, அமைதியைத் தேடு, ஆனந்தம் வேண்டும் எனக் கேள், அகண்டத்தில் தினைக்க வேண்டும் என ஆசைப்படு. உன் ஆசைக்குரியவை அவையே; அவை மட்டுமே. திருவுருமாற்றத்தை விருப்பத்தின் இலட்சியமாகக் கொள். மனத்தை அனந்தத்தின் அகண்ட வெளியாக மாற்ற வேண்டும் என்று விருப்பப்படு. வாழ்வை குருகேஷத்திரமாக்க பிரார்த்தனை செய். உன் உடல் பரம்பொருளின் பரமபதமாக வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை முன் வை.

மேலும் ஏதேனும் கேட்கப் பிரியப்பட்டால், கேள். ஆனால் சத்தியத்தையும், சத்தியத்தின் வெற்றியையும், தீயசக்திகளின் தோல்வியையும் கேள். ஆன்மாவுக்குச் சத்தியமுண்டு; இறைவனுக்கும் சத்தியமுண்டு; இதற்கிடையில் உள்ள சத்தியஜீவனுக்கும் அவனுக்கு உரிய சத்தியம் உண்டு. இவையெல்லாம் பூவுலகில் மனித வாழ்வில் நின்று நிலைபெற்று, வெற்றி பெற்று, தங்களாட்சியை நிறுவ வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படலாம். இத்தனைச் சத்தியங்களும் உன் ஜீவனில் பலிக்க வேண்டும்; உன்னைப் போல் இறைவன் தேர்ந்தெடுத்த ஜீவன்களில் பலிக்க வேண்டும் என்று கேள். இதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமெனவும், இதற்கெதிரான சக்திகள் தோல்வியறும் நிலை வேண்டுமெனவும் இறைவனைக் கேள். உனக்கு இறைவனிடம் கேட்க வேறொன்றும் இருக்கக்கூடாது.

நாம் எங்குச் சென்றாலும் உடன் வருவது ஆணவும். அத்துடன் வேறு பல சக்திகளும் வரும். நாம் அவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. அவை நம்மை வெகுவாகக் கவனிக்கின்றன. எந்த வேலையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவை தங்கள் செயலாக அவ்வேலையை மாற்ற

முயன்று, இடைவிடாமல் வெற்றியடைவதை நாம் கவனமாகப் பார்ப்பது இல்லை. இறைவனை நோக்கிச் சென்றால், அன்னையை அழைத்தால், அகந்தை நம் உருவில் நம் சார்பாக இறைவனிடம் செல்லும், அன்னையை தான் அழைக்க முன்வரும். அவற்றின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது; ஆனால் தப்பிப்பது அவசியம்.

சரணாகத்தியை முழுமையாக்கினால் அகந்தைக்கு இடம் இருக்காது; பவித்திரமாக்கினால், மற்ற சக்திகளுக்கு வேலை இருக்காது. உண்மையாகவும், பவித்திரமாகவும், முழுமையாகவும் சரணாகத்தியைச் செய்தால், அகந்தைக்கோ, மற்றெந்த சக்திகளுக்கோ புகவிடம் இருக்காது.

நம்பிக்கையும், உண்மையும், சரணாகத்தியும் பூரணம் பெறப் பெற அருளின் அளவும், செயலும், திறனும் மேலும் மேலும் அதிகம் ஆகும். அன்னையின் அருளும், ஆதரவும் இருக்கும்பொழுது உன்னை ஒருவரால் தொடர முடியுமா! எவருக்குப் பயப்பட வேண்டும்! அருளின் ஒரு பொறி இருந்தால், இன்னல்கள், இடையூறுகள் அனைத்தையும் தாண்டிச் செல்லலாம். பூலோகக் கும்பிருட்டு ஒரு மின்னல்வெட்டில் கலைகிறதன்றோ! அன்னையின் அருளால் பூரணமாகச் சூழப்பட்டால், எவ்வளக்த தீயசக்தியும் எதிரே வாராதன்றோ! கோரமான பயங்கரம் உன்னைத்திருப்பட்டால், அருளால் சூழப்பட்டிருப்பதால் உன்னைக் கண்டு அவை விலகிப்போகும்! பூவுலகிலும், மற்ற எந்த உலகிலும் உனக்குத் தொந்தரவு செய்ய அதன்பின் ஒரு சக்தி இல்லை!

அருளின் திறன் அளப்பரியது; அத்துடனில்லை, அற்புதமானது. மேலும், அழூர்வமானது. தோல்வியைத் துடைப்பதே உதவி. இடர்களைக் களைவதே சிறப்பு. அதுவே பூவுலகம் அறிந்த பெருமை. அருளின் சிறப்பும், பெருமையும் அதற்கப்பால் உள்ளவை. பேர் இடர்களை கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பாக மாற்றும் ஒரு சக்தி இன்று நாம் வாழும் உலகில் செயல்படவில்லை. அருள் அதைச் செய்யும்; தவறாமல் செய்யும்; அதை மட்டுமே செய்யும். தோல்வியை

எதிர்கொண்டு, அதன் குணத்தை மாற்றி, நமக்கு வெற்றியை அளிக்கும் திறனைத் தோல்விக்கு அளிக்கும் திறன் அருளுக்குண்டு. திறனற்றவனை ஏற்று, அவன் குறையை எடுத்து ஆய்ந்து, அதனுள் உள்ள தெய்வீக வித்துகளை வெளிக்கொணர்ந்து, அவற்றை முளைக்கக் கூடிய செய்து, தோல்வியையே அறியாத வலிமையாக மாற்றும் அம்சம் அன்னையின் அருளுடைய முக்கிய அம்சம்.

அன்னையின் அருள் பரமனின் திருவுள்ளாம்; இறைவனின் உத்தரவு. அவசரச் சட்டம் போல் செயல்படும் அதிகாரம் நிறைந்த இறைவனின் உத்தரவாக அன்னையின் அருள் பவனி வருகிறது. அது பலிக்குமா என்ற கேள்வி இல்லை; பலித்தே ஆக வேண்டும் என்ற ஊழிக்கால நிரப்பந்தத்தால் உந்தப்பட்டு, எவராலும், எதனாலும் மறுக்க முடியாத, எதிர்க்க முடியாத சக்தியாக உன் வாழ்வில் செயல்பட அருள் விழையும்பொழுது, அருளமுதம் நிறையும் பாத்திரமாக நீ இருப்பதே உனக்குச் சரி.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

4. அன்னை பராசக்தியின் அவதாரம்

பணம்:

உலகை ஆனும் சக்திகள் பல. அவை அனைத்தும் இறைவனுடைய சக்திகளாகும். பிரபஞ்சத்தில் நிலவும் எல்லாச் சக்திகளின் பிறப்பிடம் இறைவனே. உலகை ஆட்டிப்படைக்கும் சக்திகளும் பல உண்டு. அவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கினால், அவையும் பிரபஞ்சத்திற்குரிய சக்திகளாகும். அவற்றின் பூர்வோத்தரம் நாடிப் போனால் அவை இறைவனில் வந்து முடியும். பணம் அவற்றுள் ஒன்று. நம் புறவாழ்வுக்கு அவசியமானதும், புறவாழ்வைப் பொலிவுபடுத்தி பூர்த்தி செய்யும் திறனுடையதும் பணம். உடலின் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது பணம் என்றால், உயிர் போன்றுள்ளது பணம். இதன் பெயரைக் கேட்டுப் பிணமும் வாய் திறக்கும் என்பது வாக்கு. மனிதன் பணத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தினாலும், பணத்தின் பயனை ஆராய்ந்து பார்த்து, உமியை விலக்கி அவ்வை மட்டும் எடுக்கும் காரியத்தில் ஈடுபட்டால், பணத்தின் செயல், அச்செயலின் கரு இறைவனுடையது என்பது விளங்கும். ஆராய்ச் சியைத் தொடர்ந்தால், பணம் என்ற சக்தி இறைவனிடமிருந்து பிறந்தது என்பது தெளிவாகத் தெரியும். எல்லாச் சக்திகளும் இறைவனிடம் பிறப்பெடுத்தாலும், பூவுலகில் செயல்பட வருவது போல் பணமும் இங்குள்ளது. மனிதனுடைய அகந்ததயும், அசரானுடைய பார்வையும் பணத்தின் மீது விழுந்தபின் பணம் அவர்கள் பிடியில் வந்து, தன் தெய்வத் தன்மையை இழுந்து, அசராகுணம் பெற்று, ஆணவத்திற்குப்

பணியாளாகி, உரு இழுந்து, கரு இழுந்து, கரிய நிறம் பெற்று, மணக்கோலத்திற்கு உரியவன் பிணக்கோலம் கொண்டதுபோல் இன்று காட்சி அளிக்கிறது.

பொன்னாசையும், பெண்னாசையும், மண்ணாசையும் மனிதனுக்கும், அசரானுக்கும் அவர்களது ஆணவத்திற்குப் பேரார்வம் அளிக்கும் திறன் வாய்ந்தவை. இவற்றைப் பெற்றவர்கள் பொதுவாக இவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதில்லை. பணத்தை நாடுபவர்களும், அதைப் பெரிய அளவில் பெற்றவர்களும் பணத்தின் பிடியில் இருப்பதே மழுக்கம். பணம் இவர்களைப் பெற்றுள்ளது என்பது, பணத்தை இவர்கள் பெற்றவர்கள் என்பதைவிடப் பொருந்தும். நெடுநாள் அசரானுடைய பிடியில், அவனுடைய வக்ர பாவங்களுக்குச் சேவை செய்தால், இன்று ஒருவர் பணத்தைப் பெற்றால், இதுநாள் வரை பணத்தில் வளர்ந்த தன்மை அவர்களை ஆட்கொள்கிறது. ஏதோ ஒரு வகையில் பணத்தின் கோணால் குணங்களை அவர்கள் பெறுகிறார்கள்; அதிலிருந்து தப்புவது சிரமம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் உலகெங்கும் காணப்படும் போக்கு பணத்தைப் பொருத்தவரை பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே இருக்கும். பண விஷயத்தில் கட்டுப்பாட்டை நிர்ப்பந்தமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும். பற்றற்ற நிலை என்பது பணத்தைப் பொருத்தவரையில் அவசியம். ஒதுக்கியும் விலக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ஆன்மீக வாழ்வில் ஈடுபட்டவர் கருதுகின்றனர். சொந்த உபயோகத்திற்காகவோ, ஆசைக்காகவோ பணத்தைத் தொடக்கூடாது என்பதே அடிப்படை. சிலர் தடையுத்தரவே போட்டுவிடுகிறார்கள். பணமானாலும், செல்வமானாலும், அவை விலக்கப்பட வேண்டும். ஆன்மீகம் என்றால் வறுமையும், வெறுமையும் உடையதே தவிர, செல்வமும், செழிப்பும் உடையதன்று என்பதே அன்னார் கோட்பாடு. ஆனால் இது தவறு. உலக மாந்தருள் மாணிக்கம் போன்றவர்கள் ஆன்ம விளக்கம் பெற்றவர்கள். மற்றவர்கள் வெறும் மனிதர்களே. உலகம் தீய சக்திகள் நடமாடும் இடம். இறைவனுடைய உரிமைக்குரிய பணத்தைப்

புனிதமான ஆன்மாக்கள் கையாலும் தீண்டுவதில்லை என்றவுடன், அந்த உரிமையை நாடி கரிய சக்திகள் விரைந்து வரும். வெறும் மனிதன் அவர்கள் முன்னிலையில் திறனற்றவன்.

உயர்ந்தவர் உரிமையைக் கொண்டாடவில்லை என்றால், தீமையின் தலைவர்கள் அவ்வுரிமையைப் பெற முயல்வார்கள்; வெற்றி பெறுவார்கள். பூரண யோகிக்கு உரிய முறை அதாகாது. சக்தியஜீவனைச் சிருஷ்டிக்கும் பூரண யோகத்துக்குரிய முறை வேறு. இறைவனுக்குரிய பணம் என்னும் சக்தியை இறைவனுக்காக, அவன் சார்பில் பெற்று, பணம் இறைவனுடைய எதிரியின் கையில் சேராமல் காத்து, இறைவன் சேவைக்கு அதை அர்ப்பணம் செய்வதே பூரண யோகத்திற்குரிய முறையாகும். செல்வம் செல்வாக்கைப் பெற்றுத் தரும். செல்வம் செல்லாத இடமில்லை. செல்வத்தால் சாதிக்க முடியாதது ஒன்றில்லை என்ற அளவில் சிறப்புடையது. வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் சன்யாசி. வாழ்க்கை வளங்களினின்ற விலகுவதே சிறப்பான கொள்கை எனக் கொண்டு, செல்வத்தையும், அதன் சிறப்புகளையும், செல்வாக்கையும், செல்வ வளத்தையும் செயலில் ஒதுக்கி, மனத்தால் புறக்கணிப்பது துறவியின் இயல்பு. இந்த நாண்யத்தின் மறுபறும் அதை நாடுபவரின் இயல்பு. இரவு-பகலாகப் பணத்தை மனப்பீட்டில் இருத்தி, ‘கலகல்’ எனக் காசு ஒலிக்கும்பொழுது உடலெல்லாம் பூரிக்கும். மனிதனுக்கு உயிரில் உயர்வானது பொருள். அது பணமானால் சிறப்பு. அதுவும் காசு, பவுனானால் அதிகச் சிறப்பு. அசர வழிபாட்டின் வகை இது. பணத்தின் பெருமையையும், பணத்தால் வரும் இன்பங்களையும், பணம் சமூகத்தில் அளிக்கும் அந்தஸ்தையும், பட்டு, பவுன், பணம், பதக்கம் தரும் நினைப்பின் சிறப்பையும் உணர்ந்து, போற்றி, மகிழ்ந்து, திளைத்து, தன்னை இழந்துள்ள மனிதன் பணத்திற்கு அடிமையாவான். பணத்தின் மீது பற்றற்று இருப்பவர் துறவி. பவுனின் மீது உயிரை வைத்திருப்பவன் பாமரன். ஆன்மீக நோக்கில் இவை இரண்டும் ஒரே நிலையில் உள்ள மனப்பான்மையே. துறவற்றதைப் போற்றும் சமூகம், செல்வத்தின் மீது

இச்சையுள்ளவனை இழிவாகக் கருதுகிறது. அவை எதிரொரான மனப்பான்மையாகும். ஆனால் மனநிலையைப் பொருத்தவரை ஒன்றே ஆகும். தான் செய்யும் விபசாரத்தின் பாவத்தை அனுதின மும் உணர்ந்து மனம் பதறியவன் மனநிலையின் சிறப்பால் சொர்க்கத்தை அடைந்ததாகவும், அவனுடைய செய்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்த சன்யாசி நரகத்திற்குப் போனதாகவும் ஒரு கதை உண்டு. விபசாரியின் உடலை நாயும், நரியும் கடித்துச் சாப்பிட, சன்யாசியின் உடல் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சிஷ்யர்களால் பூஜிக்கப்பட்டது. உடலின் தூய்மைக்குரிய பெருமையையும், மனத்தின் தூய்மைக்குரிய பலனையும் வாழ்க்கை தவறாது அளிக்கும். பற்று மனதில் இருப்பதால்தான் அதை விலக்க முற்பட வேண்டியிருக்கிறது; பற்றை அறுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பற்று இருந்து அதை அறுப்பதும், இச்சையுடன் ஈடுபடுவதும் ஆன்மீகத்தைப் பொருத்தவரை ஒரே மனநிலையாகும். பூரண யோகிக்குச் செல்வத்தைப் பற்றிய மனநிலை ஒன்றுதான். உலகத்து ஏனைய சக்திகளைப் போல், மின்சாரம், மழை, செல்வம் ஆகியவற்றையும் தெய்வீக சக்திகள் என உணர்ந்து, அவற்றை அசரனுடைய பிடியிலிருந்து மீட்டு, அன்னையின் பாதத்தில் சமர்ப்பிப்பதே சாதகனின் கடமை. மின்சாரம் அதிகத் திறன் வாய்ந்த சக்தி. மழையே உலகச் செழிப்பின் அஸ்திவாரம். மனிதன் அவற்றின் திறனை அறிவான். ஆனால், அவற்றை மனதால் வழிபடுவது இல்லை. மின்சாரத்தைப் பெற மனம் ஏங்குவதில்லை. மின்சாரத்தின் மீது பற்று ஏற்படுவதில்லை. பெருஞ்செல்வத்தைத் தீர்டடியே தீருவேன் என்ற வைராக்கியமும், பணத்தைக் கையால் தீண்டுவதில்லை என்ற வைராக்கியமும் ஒரே வைராக்கியமே. மனம் அதைத் தீவிரமாக, நம்மை அறியாத ஆழத்தில் நாடுவதால்தான் ‘தொடமாட்டேன்’ என்ற வைராக்கியம் எழுகிறது. ‘மதுவைத் தொடமாட்டேன்’ என்று சாதாரண மனிதன் சபதம் செய்வதில்லை. மதுவின் மீது ஆர்வம் இருப்பவருக்கே அந்தச் சபதம் தேவை. வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் மனத்தால் செல்வத்தைத் துறக்கவில்லை என்பதால் ஏற்படும் வைராக்கியமே சபதம். மனம் செல்வத்தை நாடவில்லை என்றால் சபதம் தேவைப்படாது.

வெராக்கியத்திற்குத் தேவையில்லை.

உலகம் வளத்தால் நிரம்பியது. ஒடும் நதிகளும், வீசும் தென்றலும், பரந்த வானும், விரிந்த கடலும் மனித வாழ்வுக்கும், ஜீவராசிகளுக்கும் இடையறாது சேவை செய்கின்றன. மனிதன் தன் அறிவு நிலைக்கேற்ப உணர்வு பெறுகிறான். காடு தனக்குச் செய்யும் சேவையை மனிதன் கடந்த ஓரிரு நூற்றாண்டுகளாகத்தான் அறிவான். காடில்லை என்றால் மழையில்லை. மழையில்லை என்றால் மனிதன் இல்லை. மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத இயற்கை வளங்கள் ஏராளம். பூமிக்கு மேலே 20 மைலுக்கு மேலே உள்ள தூய்மையும், பூமியில் வாழும் மனிதனுக்குத் தேவை என்பதை இந்த நூற்றாண்டில்தான் அவன் அறிவான். மனிதன் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதால் தேவையில்லை என்றாகாது. ஆயிரம் வகையான வளங்களும், அவற்றின் தேவைகளும் இருந்தாலும், மனிதன் போற்றுவது சிலவற்றையே. அவற்றுள் பிரதானமானது செல்வம்.

காற்றைவிட இன்றியமையாதது மனிதனுக்கில்லை; என்றாலும் காற்று தனி மனிதன் சொத்தாக முடியாது. செல்வம் காற்றைப் போன்றது. தனி மனிதன் செல்வத்தைத் தன் சொத்து என்று கருதுவதால், அதற்கு நாட்டின் அரசும், சமூகமும் இசைவு தெரிவிப்பதால், செல்வம் ஒருவனுடைய சொத்தாகிவிட முடியாது. செல்வம், காற்றைப்போல் அசைந்துகொண்டேயிருக்கும். அது நம்மிடம் இருக்கும்வரை செல்வத்தை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மனிதன் எதையும் தன்னுடையது என்று கருதும் மனப்பான்மையையவன். சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு ராமேஸ்வரம் செல்லும் 50 இலட்ச ரூபாய் பெறுமான இரயிலில் செங்கல்பட்டில் ஏறி விழுப்புரத்தில் இறங்க இவன் செலுத்தும் கட்டணம் ரூ.10; இரயிலில் இருக்கும் நேரம் இரண்டு மணி நேரம். “நம்ம இரயில் எப்பொழுது வருகிறது” என்று உரிமை பாராட்டும் மனப்பான்மை மனித இயல்பு. இன்று நம்மிடம் உள்ள செல்வம் நாளை வேறிடம்

செல்லும். அந்தக் குறுகிய நேரத்தில் உரிமை பாராட்டாமல், கடமையை மட்டும் செய்வது நல்ல மனப்பான்மையாகும். என்ன மனநிலையுடன் செல்வத்தைக் கையாள்கிறோம், எந்த உள்நிலையுடன் அதைப் பெற்று இருக்கின்றோம் என்பதே முக்கியம். என்ன காரியத்திற்காகச் செலவிடுகிறோம், எந்த மனப்பான்மையுடன் செலவு செய்கிறோம் என்பது கருதப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

உலகத்தின் செல்வத்திற்கெல்லாம் உரிமையுடையவர் அன்னையே. உன் சொந்த உபயோகத்திற்காக, வரும் பணத்தை அன்னையின் செல்வமாகக் கருது. உன்னிடம் உள்ளது பணமானாலும், மற்றதானாலும், அவை உனக்கு உரிமையுடையதாகா; அன்னைக்கே உரியவை அவை. உன்னையும், உன் உரிமைகளையும், உடைமை அடைத்ததும், உணர்ச்சிகளையும், உறவையும் அன்னையின் உடைமை என உணர்ந்தபின், செல்வத்திற்கு மட்டும் வேறு நிலையில்லையன்றோ? உன் தேவைகளுக்காக எதையும் கேட்காதே; கேட்க வேண்டுமென நினைக்காதே. நினைவிலும் உரிமையைப் பாராட்டாதே. அன்னை கொடுப்பதை அருள் என அறிந்து ஆர்வமுடன் ஏற்றுக்கொள். கொடுத்த காரியத்திற்காக அதைப் பயன்படுத்து.

முழுமையான தன்னலம் கருதாத மனப்பான்மையை ஏற்றுக் கொள். நெறியாகச் செயல்பட சிறப்பாக முனைந்து நில். சிறிய விஷயங்களையும் கவனமாகச் செய். இழை பிச்காமல் செயலாற்று. பொறுப்பையுணர்ந்து, தர்மத்தின்படி கர்மத்தைக் கர்த்தாவாகச் செய். அனைத்தும் அன்னையின் உடைமை என்பதை அனுதினமும் நினைவு கொள். பொருள்களும், செயல்களும் உள்க்குரியவை அல்ல; அன்னைக்கேயுரியவை என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். அன்னைக்காக உன்னிடம் வரும் பொருளை பக்தியுடன் அவர் பாதங்களில் சமர்ப்பித்திடு. எதையும், எள்ளளவையும் உனக்காகவோ, மற்றவர்க்காகவோ செலவிட நினைக்காதே.

செல்வத்தால் ஒருவன் உயர்ந்தவன் எனக் கருதாதே. செல்வ நிலையால் உன் உள்ளும் பாதிக்கப்படக்கூடாது. செல்வாக்கும், அந்தஸ்தும், பகட்டும் மனிலை நிலைகலங்க வைக்கக்கூடியவை. அந்திலை உனக்கில்லை. அன்னைக்காக ஒருவரிடம் பணம் கேட்க நேர்ந்தால், உன் மூலமாக அன்னையே அவரிடம் கேட்பதாக உணர வேண்டும். அவருடைய முழுச் செல்வமும் அன்னையுடையது. தமக்கு உரியதில் ஒரு சிறியதை அன்னை அவரிடம் கேட்பதாக அறிய வேண்டும். அவர் கொடுப்பதின் அளவு அவருடைய உண்மை நிலைக்கு ஓர் அளவுகோல்.

விரைந்து விலகும் துறவியின் போக்கின்றி, பணத்தின் கறை உன் மீது படியவில்லை என்றால், இறைவனின் சேவைக்குப் பெரும் பணம் உன்னை நாடி வரும். பணத்தின் போக்கு உன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். பணத்தாசையில்லாமலிருப்பது உண்மையான சுதந்திரம். மனத்தளவில் பணத்தின் மீது பற்றிருந்தால், இருந்து விலக்க முயன்றாலும், அது அடிமை மனப்பான்மைக்கு அறிகுறியாகும். பற்று இருந்து விலக்க முயல்வதைவிட, பணத்தின் மீது பற்றேயில்லாமல் இருப்பதே சுதந்திரம். இறைவனின் சேவைக்குத் தன் உடைமை அனைத்தையும் உவந்தளிக்கும் மனநிலை இந்தச் சுதந்திரத்திற்கு ஓர் அறிகுறி. உவந்தளிக்கும் உடைமையையும் சமர்ப்பணமாகச் செய்தல் சிறப்பு. மனம் பக்குவமாக இருந்தால், எதையும் கேட்டுப் பெற முடியாத நிலையிலிருந்தால், இருப்பதை இறைவனுக்கு அளிக்க ஆர்வமிருந்தால், அளிப்பதை அர்ப்பணம் ஆக்கினால், செயலைச் சேவையாக்கினால், இருப்பினும், இல்லையெனினும் மனம் ஒன்றுபோல் இருந்தால், மனநிலை பணநிலையால் நிர்ணயிக்கப்படாவிட்டால் சுதந்திரம் வந்ததாக அர்த்தம். பணம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் மனத்தைப் பாதித்தால், தயக்கம் ஏற்பட்டால், பணத்தின் மீது பந்தம் இன்னும் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

தெய்வீக உணர்வு வாழ்வில் வெளிப்பட்டு மிரிரதவும், வாழ்க்கை வசதிகளுக்குரிய சுகமும் வேறு வேறு நிலைப்பட்டவை. வசதியும்

சுகமும் இருந்தால்தான் தெய்வ உணர்வு ஏற்படும் என்றால், அது தெய்வ உணர்வில்லை; சுகத்தை நாடும் மனமே அது. இலட்சிய சாதகனுக்குப் பறவாழ்வின் வசதி அகவாழ்வின் சிறப்பை நிர்ணயிக்கும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது. இலட்சியச் சாதகனை வறுமையில் இருக்கச் சொன்னாலும், வசதியுடனிருக்கச் சொன்னாலும், செழிப்பும், வறுமையும் அவனைப் பாதிக்கப்படாத நிலையில் அவன் இருக்க வேண்டும். செல்வம் கொழிக்கும் இடத்தில் சாதகனை இருக்கச் சொன்னால், அதன் செல்வாக்குக்கு அவன் அடிமையாகமாக்டான். இன்று அனுபவித்த வசதிகள் நாளைக்குக் கட்டாயமாக அவனுக்குத் தேவைப்படக்கூடாது. தாமரை இலைத் தண்ணீர் போலிருக்க வேண்டியது அவனுடைய கடமை. இருப்பதால், இருந்து அனுபவிப்பதால், ஆசையோ, பற்றோ ஏற்பட்டுவிட்டால், சாதகனை சிறப்பானதொன்று ஆகாது. செல்வச் சிறப்பால் ஏற்படும் சௌகரியம், அதிகாரம், வசதி, வளம் மனத்தைத் தொடக்கூடாது. நேற்றிருந்த சௌகரியம் இன்று இல்லை என்பதால் பாதிக்கப்படும் தியானம், பக்தி ஆகியவை பவித்திரமானவையல்ல. அந்த பக்தியை பரமன் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை; வசதியின் மீதுள்ள பக்தி வலிமையுள்ளதன்று.

இறைவனின் திருவள்ளுமும், பரமனின் ஆனந்தமும், பக்தனுக்கு உரிய உலகமாகும். அந்த எல்லையைக் கடந்து பக்தனுக்கு எதுவும் இல்லை.

சுத்தியலீவன் உதித்தபின் ஏற்படும் உலகில் சுத்தியம் ஆட்சி செய்யும். செல்வம் எனும் சக்தி அங்கு சுத்தியத்திற்கே உரியதாகும்; இறைவனுக்கு மட்டும் உரிமையுடையதாகும். பூவுலகில் பணம் புனித காரியங்களுக்கு மட்டும் பயன்படுவதில்லை. எல்லாக் காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்படும். கடவுளுடைய பணம் கள்ளனுக்கும் தேவை. கலையை வளர்க்கும் நிதி, கடுமையான செயலை நிறைவேற்றவும் பயன்படும்; கொடுமை இழைக்கவும் உதவும். எந்தப் புதிய திறனை உருவாக்கவும் தன்னைப் பணம் கருவியாக்கிக்கொள்ளும். கடத்தல் காரியங்களை உலகம் முழுவதும் ஏற்பாடு செய்ய உதவுவது பணமே.

அனுகுண்டு வெடிப்பதைச் சாத்தியமாக்குவது பணம். ஆயிரக் கணக்கானவரை அழிக்க உதவும் கருவியாகச் செயல்படுவது பணத்திற்கு சாத்தியம். சத்திய ஆட்சியில், சத்தியஜீவனுடைய வாழ்வில், மனித வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாக மாறிய நிலையில், பணம் இது போன்ற காரியங்களைச் சாதிக்கப் பயன்படாது. உண்மையை நிலைநிறுத்தவும், எழிலை ஏற்படுத்தவும், அக அழுகை உற்பத்தி செய்யவும், ஒழுங்கை நிலைநாட்டவும், சுமுகத்தை எங்கெங்கும் பரப்பவும் பயன்படும் கருவியாகப் பணம் செயல்படும். அன்னையின் சிருஷ்ட அனுமதிக்கும் செயல்கள் உயர்ந்த நிகழ்ச்சிகள். அவற்றின் கருவியாகச் செயல்படுவது பணம் எனும் சக்தி. முதற் காரியமாக அன்னை சார்பில் போர் தொடுத்து, அசரணிடமிருந்து பணத்தை மீட்டு அன்னையிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். வலிமையும், திறமையும் மலர்ந்து, அதனால் அகவாழ்வு விரிந்துள்ள சாதகன் இதற்கேற்ற கருவியாவான். ஆனவத்தை இழந்து, கேட்கும் தன்மையை விட்டு, தயக்கமின்றி, தான் எனும் உணர்விழந்து, பவித்திரமாக உள்ள சாதகன் தெய்வம் செயல்படும் சிறந்த கருவி. தெய்வத்தைத் தாண்டிய நிலையில் உள்ள சத்தியஜீவ சிருஷ்டயை நிலைப்படுத்தும் சாதனம் அவன்.

பழக்கத்தால் தன்னையறியாமல் தானே நடக்கும் காரியங்கள் தவிர மற்ற காரியங்களைக் கவனித்தால், அவை எப்படிப்பட்டவை என்று விளங்கும். உபயோகத்திற்குப் பேனா வாங்கினால், ‘ரொம்ப நாளாக நல்ல பேனா ஒன்று வாங்க வேண்டும் என்ற ஆசை இன்றுதான் பூர்த்தியாயிற்று’ என்று நினைக்கும் அளவில் ஆசை அதில் கலந்திருக்கும். சாமான்ய காரியங்களிலும் ஆசை ஒரு ரூபத்தில் இல்லாவிட்டால், இன்னொரு ரூபத்தில் வந்துவிடும். ஆசையில்லை என்றால் மரியாதை முன்வந்துவிடும். அன்பினால் செய்யும் காரியங்களிலும் ‘என் மரியாதை என்ன ஆகிறது’ என்ற தலைப்பில் மரியாதை உள்ளே வந்து செயல்படும். கல்யாணப் பேச்சில் வரத்திசைணயிலிருந்து குழந்தைக்கு ஐஸ்கீர்ம் கொடுப்பது வரை

மரியாதைக்கு இடம் கண்டுபிடித்துவிடுகிறோம்.

இறைவனுடைய பணியை ஏற்றுத் திருப்பணியாகச் செய்ய நீ விரும்பினால், ஆசையின் வாடை, மரியாதையின் சுவடு, இரண்டும் அறவே நீங்கிய பின்னரே அது முடியும்.

வழிபாடு பல நிலைகளிலுள்ளது. மாரியம்மன் கோவில் திருவிழாவிலிருந்து, அவதாரப் புருஷர்களான இராம, கிருஷ்ண வழிபாட்டில் ஆரம்பித்து விநாயகர், முருகன், ஸக்ஷமி, சரஸ்வதி, அதன் பின்னர் சிவன், விஷ்ணு வரை வழிபாடுண்டு. வழிபாட்டின் நிலையுயர்ந்தால், வழிபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறையும். வழிபாட்டு முறைகளிலும் பஜனை, பூஜை, விரதம், உத்சவம், மந்திர ஜபம், தியானம் எனப் பல நிலைகள் உண்டு. முறை உயர்ந்தால் வழிபடுபவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையும். 1940 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தர்மப் பள்ளிக்கூடம் நிறுவினார்கள். ஊரில் பலர் முன்வந்து நன்கொடை கொடுக்க, பள்ளிக்கூடம் எதிர்பார்த்ததைவிடச் சிறப்பாக உருவாகியது. சொந்தக் கட்டடமாக, ஊரிலுள்ள பெரிய கட்டடங்களில் ஒன்று, அமைந்தது. தொட்டனவெல்லாம் வெற்றியடைந்ததால், நிர்வாகம் ‘மேலும் என்ன செய்யலாம்’ எனக் கருதி, பாரதப் பிரசங்கம் ஏற்பாடு செய்தனர். கட்டடம் கொள்ளாக் கூட்டடம். பிரசங்கிக்கு நிறைவு பலரும் பிரசங்கம் வெகு நேர்த்தியாக நடப்பதைப் பார்த்து, கீதைப் பிரசங்கம் தனியாக ஏற்பாடு செய்யப் பிரியப்பட்டனர். அமோக வரவேற்பு பிரசங்கிக்குச் சந்தோஷம். சனிக்கிழமை பாரதமும், ஞாயிறு கீதையும் என அமைத்தார்கள். முதல் கீதைப் பிரசங்கத்திற்கு ஒருவர் மட்டுமே வந்தார். அதுவே கடைசிப் பிரசங்கம்.

சாதகனுக்குரியது வழிபாட்டைவிடச் சமர்ப்பணமே. தெய்வங்களை சிருஷ்டத்தவன் இறைவன் (Supreme); அவன் சமர்ப்பணத்திற்கு உரியவன். சமர்ப்பணம் முறைகளில் சிறந்தது என்பதால் கடனமும்கூட. சமர்ப்பணத்தை ஏற்பவன் இறைவன் என்பதால் சமர்ப்பணம் அக்காரணத்தாலும் கடனமாகிறது. முறையைக்

கருதியும், சமர்ப்பணத்தை ஏற்கும் தெய்வ நிலையைக் கருதியும் பூரண யோகப் பாதை கடுமையை அடைகின்றது. சாதகனுக்கு எந்த இலட்சியமும் பயன்படாது. இறைவனுக்குச் சேவை செய்வது மட்டுமே அவன் இலட்சியமாக இருக்க முடியும். இறை அருளை மட்டுமே அவன் பெற விரும்ப வேண்டும். சக்தியின் வெளிப்பாடாக இருப்பது மட்டுமே அவன் முயற்சி.

குழந்தையை வளர்க்கும்பொழுது, குடும்பப் பெயருக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்று பிரியப்பட்டு, நம்குடும்பத்திற்கே உரிய பாணியில் வளர்க்கின்றோம். 25 வயதில் அப்படி வளர்ந்த பிள்ளையைப் பார்த்து, ‘பையன் தகப்பனார் அச்சில் வார்த்த மாதிரியிருக்கிறான். பேச்சு, பாணி, எல்லாம் அவரே’ என்று சொல்லும்போது குடும்பம் பெரிய வெற்றியை சாதித்ததை உணர்கிறது. பையன் குடும்பத்துடன் உடலாலும், உணர்வாலும், வட்சியத்தாலும் ஒன்றிப்போய்விட்டான். மனிதன் தன் வளர்ச்சிப் பாதையில் குடும்பத்துடன் ஒன்றுவதுபோல தன் கலாச்சாரத்துடன் ஒன்றிவிடுவது உண்டு. ‘இவர் சரியான தெலுங்கர், அசல் மலையாளி, அப்பட்டமான தமிழர்’ என்று நாம் அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறிக்கின்றோம். தன் மதக் கோட்பாட்டுடனும், தன் கட்சியுடனும், தன் நாட்டின் கலாச்சாரத்துடனும், தன் கம்பனியுடனும் மனிதன் அதுபோல் இரண்டறக் கலப்பதுண்டு. சாதகன் அதுபோல் அன்னையின் அச்சில் வார்த்தவனாகி, சத்தியமான சாதகனுக்குரிய இலட்சணத்துடன், உச்சம் தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை அன்னையுடன் கலந்தவனாகி, அன்னையின் திருவுள்ளமே அவன் மனித உள்ளமாகி, அன்னையின் ஜீவியம் அவன் ஜீவியமாகி, அன்னையின் அசைவாலே அவனுணர்வு உருப்பெறும் நிலையை அடைந்து, அன்னை ஆரம்பிக்காத எந்தச் செயலும் அவனுடைய ஜீவனில் உருவாகாத பக்குவம் அடைந்து, உள்ளும் புறமும் அன்னையேயாகி, சரணாகத்தியின் பூரணத்தை எட்ட வேண்டும்.

இது ஒரு நாளில் அடையக்கூடியதில்லை. என்ன த்தில்

இணைந்து, உணர்ச்சியில் சேர்ந்து, புறச் செயலைப் புனிதமாக்கி, உள்ளுணர்வில் அதே பூரணத்தையடைந்து, தியானத்தில் அடைந்த ஒற்றுமை செயலில் வெளிப்படும் இரண்டறக் கலந்த நிலையாக பல ஆண்டுகளாகும். அதுவரை நாம் நம்மை உடலாகச் சுருதாமல், உணர்வாகப் புரிந்துகொள்ளாமல், அறிவால் செயல்படும் மனிதனாக அறியாமல், அன்னையின் சேவைக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆன்மாவைத் தாங்கி உலவும் உடல் எனக் கொள்ள வேண்டும். நம்மை அன்னை என்று உணராதவரை, எவ்வளவுதான் நாம் அன்னையின் கருவி என நமக்கு நாமே சொல்லிக்கொண்டாலும், நாம் அன்னையிலிருந்து வேறுபட்ட தனி நயர் என்பதும், ஊழியம் செய்யும் ஒருவரே என்பதும் நிலைத்து நிற்கும். அப்படியிருந்தாலும், தான் என்பதைத் தான்டி வர முடியாவிட்டாலும், செய்யும் காரியங்களை நமக்காகச் செய்யாமல், அன்னைக்கே அர்ப்பணம் செய்து பின்னர் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய விருப்பம் களையப்பட வேண்டும். சொந்தப் பலன் கருதும் மனப்பாங்கை அழிக்க வேண்டும். தனக்குரிய பலன் என்ற ஆசையைக் கரைக்க வேண்டும். பலனைக் கேட்கும் குணநலனுக்கு இடமில்லை. பரிசை நாடும் பாங்குக்கு இது அரங்கமில்லை. அன்னையின் திருப்தியே உனக்குரிய பலன். அன்னையின் இலட்சியம் பூர்த்தியாவதே, அதனால் அன்னை பெறும் நிறைவே உனக்குரிய பரிசு. மனித ஜீவியம், தெய்வ ஜீவியமாக மாறுவதே உனக்குக் கிடைத்த கைம்மாறு. அமைதியும், ஆனந்தமும், அவற்றிற்குரிய திறனும் உன் சொத்து. சேவையின் ஆனந்தமும், அகவாழ்வின் மலர்ச்சியில் பூரணமும், தன்னலமற்ற சாதகனுக்குப் போதுமான நிறைவு. பக்தனாயிருந்து, கருவியாக மாறி, அன்னையுடன் ஒன்றி, நாம் வேறு - அன்னை வேறு என்ற நிலையில்லை எனும்வரை மாறுதல்கள் ஏற்படும்.

‘நான் அன்னையின் பக்தன்; பூரண யோகச் சாதகன். அன்னையின் விருப்பத்தை அருள் கட்டளையாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதை நிறைவேற்றுவதே என் வாழ்வில் யோக

இலட்சியம்’ என்ற நிலை முதற்கட்டம். ‘நான் வேறு, அன்னை வேறு. அன்னையின் திருவள்ளத்தை அறிந்து, அதை என் வாழ்வில் நிறைவேற்றும் சாதகன் நான்’ என்பதில் நாம் வேறு, அன்னை வேறு. ஆனால் அன்னையின் கட்டளையை நிறைவேற்ற ஆர்வம் கொண்டு உள்ளது என் நெஞ்சம் என்பதே நிலை.

அடுத்த கட்டத்தில் நாம் கருவியாகிறோம். வெளியிலிருந்து வரும் உத்தரவுக்குப் பதிலாக, கட்டளை உள்ளே எழும் அளவுக்கு அன்னையுடன் ஒன்றிவிடுகிறோம். கட்டளை அன்னையினுடையது. ஆனால் அது என்னுள் எழுகிறது; என் கருத்தாக எழுகிறது. அதை நிறைவேற்றாமலிருக்கும் தகுதி எனக்கில்லை. தானே நிறைவேற்றிக் கொள்கிறது. என்னைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி தன்னைப் பூரணப்படுத்துகிறார் அன்னை. முன்கட்டத்தில் உற்சாகமூட்டி, வழிகாட்டிய அன்னை இப்பொழுது கட்டளையை எழுப்பி, காரியத்தை நடத்திவிடுகிறார். நம் செயலெல்லாம் அன்னை எழுப்பிய செயலென அறிகிறோம். அன்னையின் சக்தியே நம் சக்தி. மனமும், பிராணனும், உடலும் உவந்து தம்மை உட்படுத்திக்கொள்ளும் அளவு அன்னையின் கரணங்களாகிவிட்டன எனத் தெரியும். அன்னையின் லீலைக்கு நம் வாழ்வு ஒரு மேடை. நம் வாழ்வு எனும் அச்சில் அன்னை தம் செயலை வார்த்தெடுக்கிறார் என்று உணர்வோம். பூவுலகம் புளகாங்கிதமடைய, அன்னையின் அருள் வெளிப்பட, நாமும், நம் வாழ்வும், நம் கரணங்களும், நம் ஜீவனும் வலிந்து வழங்கி, சேவை செய்யும் நிலை நமக்கேற்படுகிறது. இதுபோல் அன்னையுடன் ஒன்றி, அவரையே நம்பி வாழும் பேறு பெரும்பேறாகும். ஆன்மீகச் சிறப்புள்ள அற்புதப் பேறு எனலாம். அறியாமையால் ஆளப்படும் மனித வாழ்வு துன்பத்திற்கு உரிய இடம். மீளா வேதனை அதன் லெளகீக முத்திரை. நிலையிழந்து நிற்பதே நம் வாழ்வுக்குரிய சிறப்பு. இந்த எல்லையைத் தாண்டி ஆன்மீக உண்மை ஆட்சி செலுத்துகிறது. ஆனந்தம் செறிந்த அவ்வாழ்வின் சிறப்பான சின்னம் ஆழ்ந்த அமைதி. அன்னையை நம்பி வாழும் பேறு மனித வாழ்க்கையின் எல்லைக்கோட்டைத் தாண்டி

சாந்தத்தின் சந்திதியில் நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

யோக இரஸவாதமெனப்படும் இத்திருவருமாற்றம் மனித ஜீவனை, சத்தியஜீவனாகச் செய்யும் அற்புத வேளையில் ஆணவத்தின் இழையோ, அகங்காரத்தின் சாயலோ அணுவளவும் இருத்தலாகாது. ஜீவன் மலர்ந்து, சர்வ பரித்தியாகத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு, தன்னையும் தன் அந்தாங்கங்களையும் இறைவனுக்கு அளித்து மகிழும் வேளை திருவள்ளாம் பூரணமாகும் தருணம். ‘இது வேண்டும், அது அவசியம் வேண்டும்’ என்ற சொல்லோ, அதன் எதிரொலியோ இந்தத் தெய்வத் திருநடை திருவிழாவை களங்கப்படுத்துதல் கூடாது.

செய்யும் காரியத்தில் பற்று கூடாது. அதன் பலனில் உரிமை கூடாது. நிபந்தனைகள் விலக்கப்பட வேண்டியவை. நீ இறைவனுடைய உடையை. அவனை உன் உடைமையாக்கி, உரிமையைக் கருதும் மனப்பான்மையை விடு. ‘சிறந்த கருவி நான்’ என்ற நினைவு இத்தனைச் சாதனையையும் சிதறஷக்கும். வீண் பெருமையும், திமிரான சொல்லும் உனக்குப் புறம்பானவை.

அருள் நெறியின் அற்புத சக்தி உன்னில் செயல்படுகிறது. மனம் அதைத் தன் கருத்துக்கு இசைய வைக்க முயல்கிறது. உள்ளும் தன் வயம் இழக்கத் தயாராகிறது. சொந்தத் திருப்திக்கு எந்த அளவில் இந்தச் சக்தி உதவும் என உடல் கருதுகிறது. எதற்கும் எள்ளளவும் இடமில்லை. இம்மியளவு இடம் கொடுத்தாலும் புனிதம் புரையோடிப்போகும்.

உனது நம்பிக்கையும், உண்மையும், தூய்மையான ஆர்வமும் பூரணமாகி, ஜீவனில் எல்லா நிலைகளையும் எட்டி, நிரம்பி, நிலைபெற வேண்டும். அது நடந்தால் வக்ரபாவங்களும், வலிந்து நம்மை வழி தடுமாறவைக்கும் சக்திகளும் கொஞ்சமாக நம் சபாவத்தில் இருந்து காய்ந்த சருகு உதிர்வதுபோல் விழுந்துவிடும்.

பொங்கிவரும் இப்பூரணம், பூரண யோகச் சாதனம். நெருங்கி

வரும் அன்னை நம்முள் நிலைபெற்று, உயிர் பெற்று, பிரதிஷ்டை பெறுவார். நம் ஜீவன் அன்னையுடன் இணைந்து இரண்டறக் கலக்கும். நாம் தனியான ஜீவன் என்பதிருக்காது. நாம் வேறில்லை; கருவியும் இல்லை; சேவகனும் இல்லை; அன்னையின் ஜீவியத்தின் பகுதியான பிறவியாகிய குழந்தை என அறிவோம். இடையறாது அன்னை நம்முள் வதியப் பிரார்த்தித்த நாம், இடையறாது அன்னையுள் ஒடுங்கி ஒன்றிப் போயிருப்பதைக் காண்போம். நம்முள் அன்னை நின்று நிலைபெறுதல் போல் அன்னையுள் நாம் அன்பால் கலந்திருப்போம்.

நம் எண்ணங்கள், காட்சிகள், செயல்கள், மூச்சு, அசைவு அன்னையிடமிருந்து வருவது தெரியும். அவை அன்னையுடையதே என்பது தெளிவறும். தம் பகுதியாகத் தம்முள்ளிருந்து அன்னை நம்மை உருவு செய்து தம் லீலையைப் பூர்த்தி செய்ய உலகுக்கு அளித்த உடலும், ஜீவனும் நாம் என்று தெரியும். எங்குச் சென்றாலும் நம்முடைய மூலம் (origin) அன்னையே என்பதைச் சிந்தனை செய்யாமல் தெரிந்துகொள்ள முடியும். நாம் அன்னாரின் ஜீவனில் உதித்த ஜீவன்; அவருடைய ஜீவியம். நம்முடைய சக்தி, அன்னையின் சக்தியே. பரந்துள்ள ஆனந்தமெனும் வானாகிய அன்னையின் அற்புத இழையே நாம் என அறிவோம்.

இந்நிலை வளர்ந்து, நிறைந்து, பூரணம் பெற்று, சிறப்பின் சிகரத்தை எட்டி, நிலைபெற்றின் அன்னையின் சத்தியஜீவிய சக்தி உன்னை முழுவதும் ஆட்கொள்ளும். இறைவனின் திருப்பணியைத் திருவுள்ளச் சிறப்புடன் செய்ய உன்னால் அதன்பின் இயலும். பரம்பொருளின் பரவெளி எழுச்சியாகச் செயல் வெளிப்படும். ஞானம் தன்னை உணர்ந்த நிலையை, தன்னைத் தான் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். செயல் மின்னலாகத் தோன்றி, இயல்பாகப் பரவி, ஆற்றெராழுக்கான தன் பயணத்தை ஆண்டவனின் அருளாட்சியாக்கும்.

அம்சங்கள் நான்கு:

முனிசிபாலிட்டி என்பது உள்ளூர் அரசியல் அமைப்பு. பஞ்சாயத்தும் உள்ளூர் தேர்தலால் ஏற்பட்ட அமைப்பே. ஆனால் அவற்றினுடைய அதிகாரம் மாநிலச் சர்க்காரின் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபாலிட்டி, கிராமக் கூட்டுறவு பாங்க் போன்று பல நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிறுவனமும் உள்ளூர் மக்களால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சட்டபூர்வமாக அவற்றிற்குள் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது மாநிலச் சர்க்கார். மாநிலச் சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் ஸ்தாபனங்கள் இவை. மாநிலச் சர்க்காரின் அதிகாரம் அரசியல் சட்டத்திலிருந்து (constitution) வந்தது. அரசியல் சட்டத்திற்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது மக்கள் ஆட்சி. மக்களுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் இருந்தாலும், செயல்படுவதற்கு பார்லிமெண்ட், சட்டசபைகள் மூலமாகவே மக்களாட்சி செயல்படுகிறது. சட்டசபைகள் அவற்றிற்குக் கீழேயுள்ள ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி, அவை மூலமாகச் செயல்படுகின்றன.

அன்னை என்பது ஒரு சக்தி. அது ஒரே சக்தி என்றாலும் உலகில் செயல்படுவதற்கு தம் அம்சங்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்தி, அவை மூலமாகவே செயல்படுகின்றார். அன்னையின் தெய்வீகத்தைத் தாங்கி வரும் அம்சங்கள் குறிப்பாக நான்கு உள்ளன. அவை தெய்வ சக்தியின் திருஉருவங்கள்; செயலாற்றும் சிறப்புடையவை. அவை அன்னையின் அவதாரத்தின் பகுதிகளாகும். தன் சிருஷ்டியிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான ஜீவராசிகளின் வாழ்வை வழிப்படுத்தவும், வளம் நிரப்பவும், அவை அனைத்தும் அமைதியாக அன்றாடம் செயல்படவும் அன்னை ஆயிரக்கணக்கான சிற்றூற்றுக்கான சிறு சக்திகளைப் பயன்படுத்தி பூவுக் காலை வாழ்வைச் சிறக்கக் கூடியதாக செய்கிறார்.

மனித வாழ்க்கை சிறப்புறத் தேவையானவை பல. அரசியல்

அமைப்பு, செல்வ வளம், பயிர்த் தொழில், கல்வி, கலை போன்ற பல்வேறு சாதனங்கள் தேவை. அவற்றிற்கு உயிர் போன்று அறிஞர்களும், கலைஞர்களும், அதிபர்களும், வீரர்களும், மேதைகளும், விவேசிகளும் பலர் தேவை. தெய்வ அம்சத்தைத் தாங்கி சங்கரர் போல் ஆன்மீகம் பரப்புவர் உண்டு. விவேகானந்தரைப் போல் மக்களைத் தட்டி எழுப்புவருண்டு. நெப்போலியனைப் போல, சிவாஜியைப் போன்ற வீரர்களுண்டு. இந்திலையிலுள்ள வரை விழுதிகள் என அழைப்பார். தெய்வத்தின் முழு அம்சம் உடையவரை அவதாரமெனவும், ஓர் அம்சம் உடையவரை விழுதி எனவும் சொல்வார்கள். இராமன், சிருஷ்ணன், புத்தர், ஏகலை அவதாரம் எனவும், சங்கரர், விவேகானந்தர், சிவாஜி போன்றவரை விழுதி எனவும் சொல்வார்கள். அன்னை நேரடியாகவும், தன் அம்சங்கள் மூலமாகவும், அவதாரங்கள் மூலமாகவும், விழுதிகள் மூலமாகவும் உலகை நடத்துகிறார்.

சுகல ஜீவராசிகளையும் தழுவி தன்னுள் கொண்டது அன்னை எனும் சக்தி. பூவுலகில் அனைத்துச் செயல்களையும் தன் உத்தரவால் நிர்ணயிப்பது இந்தத் தெய்வீகச் செயல்; அவருடைய முகங்கள் பதினாயிரம், கைகள் பல இலட்சம். அறிவின் வீச்சால் அறியக்கூடியது அல்ல அன்னையின் அசைவுகள். மேதாவிலாசமுடைய அறிஞனும் அன்னையைப் புரிந்துகொள்ள முயன்றால் விமானத்தின் பின்னோடும் குதிரைவண்டி போலிருப்பான். கப்பல் தன்னுள் ஓர் ஊர் முழுவதும் அடங்கும் பெருங்கலமானாலும், கடலின் பரப்பில் கப்பல் ஒரு துளியே ஆகும். விசால புத்தியுடையவனுக்கும் அன்னையின் செயற்கூறுகள் அறிவில் அடங்கா. அன்னை எனும் கடலில் அவனறிவு ஒரு பெருங்கப்பலாகும்.

பரம்பொருள் சிருஷ்டியில் செயல்படும் முதல் நிலையில் உள்ளன அன்னையின் சக்தியும், அன்னையின் ஜீவியமும். அன்னை சிருஷ்டித்து உலகு அவரது ஜீவியத்தில் ஒரு சிறு பகுதியே. சிருஷ்டியைக் கடந்தவர் அன்னை. மாமெனும் அன்னையில் சிருஷ்டி என்பது ஒரு பழம். வியாச-

பாரதமான அன்னையில் சிருஷ்டி ஒரு கிளைக்கதை. பள்ளிப் பாடத்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ள கல்வி கரையற்றது; வரையற்றது. பள்ளிப் பாடத்தின் நிலையைப் பலகாலும் கடந்த நிலையிலுள்ளதுபோல் அன்னை தம் சிருஷ்டியான உலகைப் பல நிலைகளிலும் கடந்து நிற்கின்றார். எனினும் அன்னை அம்சங்கள் மூலமாகவும், அவருடைய விழுதிகளின் செயலிலும் அன்னையின் சிறப்பையும், இனிமையையும் நம்மால் ஓரளவு உணர முடியும்.

அரசியல் சட்டம் மனித வாழ்க்கைத் தாத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால், அதை ரேடியோ ஒலிபரப்பில் காதால் கேட்கும்பொழுது அதன் உட்கருத்து விளங்குவதில்லை. அரசியல் சட்டம், பார்லிமெண்ட் சட்டமாகி, அதுவும் சர்க்காருடைய திட்டமாக வடிவெடுத்து, ஒரு பாங்க் மூலமாக உன் ஊருக்கு வந்து, நீ செய்யக்கூடிய தொழிலுக்கு மூலதனமாக வரும்பொழுது, அரசியல் சட்டம் இந்தியப் பிரஜைக்கு அளித்துள்ள உரிமை புரிகிறது. அன்னை, உலகைச் சிருஷ்டித்தவர். அவருடைய செயல் அறிவுக்குப் புலப்படாது என்றால் நமக்கு எதுவுமே புலப்படுவதில்லை. நல்ல துணியில்லை, போதுமான சாப்பிடில்லை என்ற வறுமையில் உள்ள பெண் ஜெனாருத்தி அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்து, அன்னைக்கு அவள் அபயக்குரல் கேட்டு, வானுலகத்தில் கருணை உற்பத்தியாகி, அவள் மனதைத் தொட்டு மென்மையாக்கிய பொழுது மென்மையை உணர்ந்த சிறுமி, மென்மையின் முழு வடிவத்தையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. வானில் உதித்த கருணை ஐரோப்பாவுக்குச் சென்று தனக்குரிய கருவியாக அவள் அத்தை மகனைக் கண்டு, அவன் மனதில் மென்மையாக உதித்து, வறுமையில் வாடும் தன் மாமன் மகனை மணப்பது நல்லது என்று தோன்றி, தன் பெற்றோரிடம் சொல்லி, அவர்கள் மனத்தில் பெருந்தன்மையாகத் தோன்றி, அன்னையால் ஏற்கப்பட்டு, அவர்கள் மனம் உவந்து அப்பெண்ணின் குடும்பத்திற்கு, ‘உங்கள் பெண்ணை எங்கள் மகனுக்குத் திருமணம் முடிக்க விழைகிறோம்’ என்று எழுதியபோது, அன்னையின் அளப்பரிய கருணையை அச்சிறுமை அறிய முடிகிறது.

தெய்வங்களாகவும், தெய்வீகச் செயல்களாகவும், தெய்வ அருளாகவும், கருணையாகவும், தெய்வ தரிசனமாகவும் அன்னை உலக வாழ்வில் வெளிப்பட்டு அருள் வெள்ளமாகப் பரவுவதை நாம் உணரலாம்.

அன்னை என்று வணங்கும் அவதாரம் சிருஷ்டிகர்த்தாவான சித்-சக்தி. உலகத்தையும், சிருஷ்டியையும் தன்னுள் அடக்கிய பெருமையான ஆன்மீக ஒருமையுடையது இவ்வவதாரம். ஒருமை என்னும் பல கோணங்களைத் தன்னுள் கொண்ட ஒருமை அது. பாந்த ஞானத்தாலும், மனத்தின் வேகத்தாலும் அறிய ஒன்னாத பெருமையுடையது இந்த ஆன்மீக ஒருமை.

ஒரு கவி பல காவியங்களியற்றினாலும், அவை உலகப் புகழ் வாய்ந்தவையானாலும், கவி தன் எல்லாப் படைப்புகளையும்விட உயர்ந்தவன். பரமனின் சக்தியான அன்னை உலகையும், பிரபஞ்சத்தையும் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், தன் சிருஷ்டியைக் கடந்தவர்; தன் சிருஷ்டியைவிட உயர்ந்தவர். இந்நிலையில் அவரை அறிவது கடினம். அவரை நாம் அதிகமாக உணர வேண்டுமானால், தெய்வங்களாக அவர் நம் முன் காட்சி அளிப்பதைக் கண்டு, அத்தெய்வங்களின் செயலை நாம் அறிய முற்பட்டால், அவரை நாம் அறிய முடியும். பார்விமெண்ட் இயற்றும் சட்டங்கள் நமக்குப் புரிவது இல்லை. அதுவே நடைமுறையில் சர்க்கார் திட்டங்களாக நம்மை நாடு வரும்பொழுது நாம் அவற்றை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

நாட்டின் அரசியல் அமைப்பை எளிதாகக் கூற வேண்டுமானால், சிகரமாக ஜனாதிபதியும், அகில இந்திய அளவில் பார்விமெண்டும், மாநிலங்களில் சட்டசபைகளும் சேர்ந்து நாட்டுக்கு, சர்க்கார் என்று அமைந்துள்ளன எனலாம். அன்னை மூன்று நிலைகளில் இருந்து செயல்படுகிறார்கள். சிருஷ்டிக்கு அப்பால் நின்று, அப்பாலுக்கப்பாலாய் இருப்பவனுடன் சிருஷ்டியைத் தொடர்புகொள்ளச் செய்யும் நிலை ஆதிசக்தி என்ற முதல் நிலை. இதையே பராசக்தி என்போம். உலகையும், பிரபஞ்சத்தையும் சிருஷ்டி செய்து, அவற்றைக் காக்கும்

கடமையும் ஏற்றுக் கொண்ட நிலை அடுத்த நிலை. இதைப் பிரபஞ்சத்தின் மஹாசக்தி என்கிறார் பகவான். அடுத்த நிலை அவதாரம். மனிதனிடம் தொடர்பு கொண்டு, மனிதனைத் தெய்வை வாழ்வில் ஈடுபடுத்த மனிதரிடையே மனித உருவில் அவதாரமாக வந்து, தம் பராசக்தி அம்சத்தையும், மஹாசக்தி அம்சத்தையும் தன்னுட் கொண்டு செயல்பட்ட அவதார நிலை மூன்றாம் நிலை.

பரம்பொருளையே தம்முட் கொண்ட நிலை முதல் நிலை. பரம்பொருளின் இரகச்சங்களைச் சிருஷ்டியில் கொண்டுவர புதிய சத்திய நிலைகளைச் சிருஷ்டியில் ஏற்படுத்தும் சக்தி பராசக்தியினுடையது. சக்திதானந்தமாகப் பரம்பொருள் பராசக்தியில் வெளிப்படுகிறது.

ஞானிகள் உலகத்தை மாயையாகவும், ஆன்மாவைப் பிரம்மமாகவும் கண்டார்கள். பிரம்மம்-மாயை என்பது தத்துவம். ஞான யோகம் சித்தித்த காலத்தில் ஞானி மாயையாகத் தான் கண்ட உலகத்தை பிரகிருதி என அறிகிறான். முதலில் பிரம்மமாகக் காட்சியளித்தது இப்பொழுது புருஷனாகத் தென்படுகிறது. இதைப் புருஷப்பிரகிருதி என்பார்கள். சிருஷ்டியின் ஆதியில் பிரகிருதி, சக்தியாக இருக்கின்றாள். புருஷன் அவளை ஆஞம் ஈஸ்வரனாக இருக்கின்றான். ஈஸ்வர-சக்தி என்பது தத்துவம். நம்மிடையே அவதரித்த அன்னை என நாம் அறிந்த அந்த அந்த தெய்வமே ஈஸ்வரன் உடனுள்ள சக்தி; புருஷனோடு உறையும் பிரகிருதி என்கிறார் பகவான். பிரபஞ்சத்தின் கண் நாம் செயல்களாக அறிபவை அனைத்தும் பரமனுடன் அவள் புரியும் ஸ்லைக்களே என்கிறார். நம் வாழ்வில் பல புதிர்களை நாம் காண்பதுண்டு. கால் கட்டைவிரலால் படம் எழுதுபவருண்டு. கண்பார்வையற்றும், காது கேட்காமலுள்ளவர் உலகப் பிரசித்தி பெற்று, உலகம் சுற்றி வந்து உபதேசம் செய்வதுண்டு. 13 இலக்கமுள்ள எண்ணை, பத்து இலக்கமுள்ள மற்றொரு எண்ணால் பெருக்கி உடனே விடை சொல்லபவருண்டு. இது போன்று நடக்கும் புதிர்களைத்தும் அன்னையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டவை என நாம்

அறிய வேண்டும். அனந்த ஜீவியத்திலுறையும் அன்னை நிகழ்த்தும் அற்புதங்களே அவை. இலட்சக்கணக்கான செயல்கள் சிருஷ்டியில் புறப்பட்டு பரமனை அனுகி பதம் பணிந்து நிற்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றை பரமன் அனுமதிக்கின்றான். அவை அன்னை உள்ளத்தின் ஆனந்த ஊற்றில் தோன்றிச் செயலாக வெளிப்படுகின்றன. அவையன்றி வேறு செயலில்லை. அன்னைக்குப் புறம்பாக அசைவது ஒன்றில்லை.

பிரபஞ்சம் செயல்பட சக்தி தேவை. அதை இயக்குவது மஹாசக்தி என்கிறார். பராசக்தி பிரபஞ்சத்தால் மஹாசக்தி மூலமே இயங்குகிறாள். இது அன்னையின் சக்தி அடுத்த நிலையில் செயல்படுவதாகும். சிருஷ்டியில் அன்னைக்குரிய கடமை இதுவன்று. எனினும் சிருஷ்டியின் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய தாம் பிரபஞ்சத்தில் மனித உருவில் அவதரித்து, மனித வாழ்வின் கோரங்களுக்குத் தம்மை உட்படுத்திக்கொண்டு, சிருஷ்டிக்காகத் தம்மை அழித்துக்கொண்டு, சர்வ பரித்தியாகத்தின் சிகரமாக இருப்பது என அன்னை முடிவெடுத்துச் செயல்படுகிறார். உலகத்தை உய்விக்க, தெய்வம் தன்னை நிர்முலமாக்கிக்கொள்ளும் கருணை வெளிப்பாடு என்று இதனை சொல்வார்கள். தாமே அவதாரமாகியும், தெய்வங்கள் மூலமாகவும், விழுதிகள் மூலமாகவும் அன்னை, மனித வாழ்வை தெய்வ வாழ்வை நோக்கி நடத்துகிறார் என்கிறார் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

இடையறாத சூரிய ஜோதி நிறைந்த உலகம் முனிவருடைய மனம் என்பது வேதத்தில் காணும் வர்ணனை. தழல் நிறைந்த பெருமின்னால் பிரவாகம் போன்றது ரிவியின் மனம். முனிவர் சிந்தனை செய்ய என்னாங்கள் தேவையில்லை. எண்ணமற்ற கருத்து அவர் மனத்தில் இயல்பாகத் தோன்றும். ரிவியின் நிலை அதைவிட உயர்ந்தது. எண்ணாங்களைத் திருஷ்டியிலே காண்பவர் ரிவி. அடுத்த உயர்ந்த நிலை யோகிக்குரியது. (Supramental) சத்தியஜீவியத்துடன் ஓரளவு நேரடியான தொடர்புள்ள லோகம் யோகிக்கு உரிய லோகம்.

சத்தியம் சக்தியுடன் செயல்படும் இடம் அது. சத்தியமே நேரடித் திருஷ்டியாகக் கிடைக்கும் இடம் அது. சத்தியம் என்னமாகவும், உணர்வாகவும், செயலாகவும் உற்பத்தியாகும் நிலை யோகியின் மனநிலை. தெய்வ லோகம் அதற்கு மேல் உள்ளது. உலகசுக் சிருஷ்டித்து, காத்து, அழிக்கும் திறனுடைய தெய்வங்களாகிய பிரம்மா, சிவன், விஷ்ணு உறையும் லோகம். அதற்கும் அடுத்த உலகமாகிய சத்தியஜீவியத்திற்கும் இடையில் பொன்னாலான மூடி ஒன்றுள்ளது. மூடியைத் தாண்டிச் சென்றால் சத்தியஜீவி லோகம். தெய்வ லோகம் வரை தொடரும் இருட்டு, இந்த லோகத் திலில்லை. பொன்னொளிக்குரிய உலகம் இது. இதுவே அன்னையின் பிறப்பிடம். அறியாமை, துன்பம், இருள், மரணம், மூப்பு, நோய் மண்டியது மனிதனுடைய வாழ்வு. பொன்னொளியை விட்டு, மனிதனை நாடி, அவனுடைய வாழ்வின் இருளை விரும்பி ஏற்று, மனித அவதாரம் எடுத்தவர் அன்னை. தெய்வத் தாய்மையின் பாங்கு இது. அரசிளாங்குமரன் நாடகத்தில் பிச்சைக்காரனாக நடிப்பது போன்றது அன்னையின் அவதாரம்.

தாம் சிருஷ்டித்த உலகத்தை அன்னை தெய்வங்கள் மூலமாகவும், விழுதிகள் மூலமாகவும் நடத்துகின்றார். அத்துடன் உலகசுக் கீட்சத்திற்குத் தேவையான ஞானம், வீரம், எழில், திறமை என்ற தம்முடைய நான்கு அம்சங்களை உலகத்தின் சூழலில் இருத்தி, அதன் மூலமாக உலகை நடத்துகிறார்.

சமூகம் தான் பெற்ற அனுபவத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொடுக்க பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிக்கின்றது. மேலும் உயர்ந்த சமூகத்தில் பள்ளியில் சொல்லிக் கொடுப்பதைப் பெற்றோரே வீட்டில் குழந்தைகட்குப் போதிக்கின்றனர். சமூகம் தொடர்ந்து உயர்வு பெற்றால் கல்விச் சாதனங்களான TV, ரேடியோ வீட்டிற்கே வந்துவிடுகின்றன. பெருந்காரங்களில் வாழ்வோர்க்கு நகர வாழ்க்கையே இழை இழையாகக் கல்வியை அனுதின மூம் அளிக்கின்றது. நகரத்தின் சூழலில் கல்வி கரைந்து கலந்துள்ளது.

நகரம் ஒரு சர்வகலாசாலையாகச் செயல்படுகிறது. அன்னை தம் நான்கு அம்சங்களான ஞானம், வீரம், எழில், திறமை ஆகியவற்றைப் பிரபஞ்சத்தின் சூழலில் பொருத்தி, உலகை அதன் மூலம் நடத்துகிறார். அதனால் திருப்தி அடையாத அன்னை தாமே உலகில் அவதரித்து சுமார் 100 ஆண்டு காலம் அந்த நான்கு அம்சங்களை நேரடியாக மனித வாழ்வில் செயல்படுத்தினார். அவர் சமாதியடைந்த பின்னரும் அந்நான்கு அம்சங்கள் சூட்சம் உலகிலிருந்து முழுமையாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். பயத்திற்கே சொந்தமான பெண் ஒருத்திக்கு அடிக்கடி பயம் பெருகி பீதியாவதுண்டு. அவர் ஒரு சமயம் சமாதிக்கு வந்தார். அன்னையை அடக்கம் செய்த இடத்தை தரிசனம் செய்யும் நோக்கோடு அவர் வரவில்லை. தம் தங்கையைச் சந்திக்க சமாதியை இடம் குறிப்பிட்டு, அதற்காக அங்கு வந்தார். வந்த நேரம் சமாதி தரிசனம் செய்தார். எப்பொழுதும் தன்னைத் திரையாக சூழ்ந்துள்ள பயத்தைக் காணாமல் திகைத்தார். பயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைந்தது அவருக்கு ஆச்சரியாக இருந்தது. சற்று நேரத்தில் பயம் அழிந்தது; ஓரளவு தெரியம் பிறந்தது. தெரியம் என்பது அவருக்குப் பழக்கமில்லாத உணர்வு. தெரியம் சிறந்து சந்தோஷமாக மலர்ந்தது; அவர் அனுபவித்தறியாத உணர்வு. அதை அன்னை கொடுப்பார் என்றும் அறியாதவர். அதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்யவும் இல்லை. உலகத்தின் சூழலில் அன்னை தன் நான்கு அம்சங்களையும் இதுபோல் செயல்படுத்துகிறார்.

வாழ்வின் அடிப்படை உடலும், அது செய்யும் காரியங்களும் ஆகும். திறமையோடு காரியங்களைச் செய்யும் உணர்வின் அம்சம் மஹாசரஸ்வதி. அமைதியும், சுமுகமும் நிறைந்து, அழகை வளர்க்கும் நிலைக்குத் தலைவியாக அமையும் அம்சம் மஹாலக்ஷ்மி. வீரம் நிறைந்த வெற்றிச் செயலைக் குவிப்பது மஹாகாளி. இவற்றுக் கெல்லாம் சிகரமாக அமைவது ஞானம். ஞானம் தேஜஸ் நிறைந்தது. கருணைவாதியின் ஞானமே கடவுளின் ஞானம். சாந்தம் திளைக்கும் ஞானம் உலகம் உய்விக்கப் பாடுபடும் என்பதால், அத்தகைய

விவேகத்திற்கு அளவுகடந்த சாந்தம் தேவை. அளவுகடந்த கருணையும், அனைவரும் வணங்கும் தேஜஸம், சாந்தம் நிறைந்த கடாட்சமும், உலகை உணரும் விவேகமும், சிருஷ்டியைக் கடந்த நிதானமும் உள்ள முதல் அம்சத்தை மஹேஸ்வரி எனவும், பட்டமகிளி மஹேஸ்வரி எனவும் பகவான் விவரிக்கின்றார்.

ஓளியால் மினிரும் வலிமையும், அடக்க முடியாத ஆர்வம் செறிந்த வீரமும், உலகை ஆட்டிவைக்கும் சக்தியும், தன்னிச்சையாக எழுந்து தானே தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் வீரமும், பார்த்தமாத்திரத்தில் பணியும் பார்வையும், கஷணத்தில் செயல்படும் ஆவேசமும் மஹாகாளிக்குரியது.

செல்வத்தின் தெய்வமாக உலகம் போற்றும் மஹாலக்ஷ்மி அம்சம் மூன்றாவது. ஆன்மீக அடிப்படையில் மஹாலக்ஷ்மியை பகவான் வர்ணிக்கும் முறை சற்று மாறியுள்ளது. இனிமையும், அற்புதமும், சுமுகம் செறிந்த ஆழந்த எழிலின் இரகச்சயமும், சூட்சம் வளமும், கலைநுணுக்கமும், மனித ஜீவனின் இருதயத்தைக் கொள்ள கொள்ளும் ஸ்ரீதேவி மஹாலக்ஷ்மி என்கிறார் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

சரஸ்வதியை உலகம் கலைமகளாக அறியும். வழக்கம்போல் பகவான் அதையும் சற்று மாற்றி விவரிக்கின்றார். ஆழந்த நுண்ணறிவு அமைதியாகச் செயல்பட்டு, குறைவற்ற நிறைவை பூரணச் சிறப்புடன், செய்யும் தொழிலில் நிறைவேற்றும் அன்னையின் அம்சம் மஹாசரஸ்வதி என்பது பகவான் வர்ணனையாகும்.

மஹேஸ்வரி:

சர்க்கார், சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துகிறது. சட்டத்திற்கு எல்லையுண்டு. நியாயம் அதைவிட உயர்ந்தது. குடும்பத்தைக் கவனிக்காத மனிதனைச் சட்டம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆனால் சுமுகம் செயல்பட முடியும். சுமுகம் சர்க்காரைவிட

இவ்விஷயத்தில் உயர்ந்தது. நாலு பேர் திரண்டு வந்து குடும்பத்தைப் பறக்கணிப்பவரை நியாயம் எடுத்துச் சொல்லி கட்டுப்படுத்த முடியும். அவர்களை மீறி அவரால் செயல்பட முடியாது. சட்டம் செயலற்ற இடத்தில் நியாயம் செயல்படும். தன் குழந்தை மீது பிரியமில்லாத தாயார், தகப்பனார் உண்டு. சட்டத்திற்கோ, நியாயத்திற்கோ இவர்கள் கட்டுப்படமாட்டார்கள். நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்னால் பெற்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். குழந்தையின் தேவைகளைத் தவறாமல் பூர்த்தி செய்வார்கள். ஆனால் குழந்தை அன்பிற்கு எங்குகிறது. தாயின் மடியில் இருக்க விழைகிறது. கருணையுள்ளம் உள்ளவர் ஒருவர் அத்தாயின் இதயத்தில் அன்பை உற்பத்தி செய்ய முடிவதுண்டு. தாயிடம் பெறாத அன்பை அக்குழந்தை கருணை வடிவான மற்றவரிடம் பெற வாய்ப்புண்டு. உலகம் சட்டத்திற்கும், நியாயத்திற்கும், கருணைக்கும் கட்டுப்பட்டு இயங்குவது. இதற்குத்த நிலைகளும் உலகத்திற்குண்டு. அவை அருளால் மட்டும் இயங்குபவை. அன்னை அந்நிலையில் செயல்படுகிறார். மற்ற அம்சங்களைக் காட்டிலும் அதிகத் தாய்மையுணர்வையுடையவர் மஹேஸ்வரி. அறிவிலிக்கும், ராட்சசர்களும், பிசாககளும், தீய சக்திகளும் நிரம்பியது உலகம். அவரைக் கண்டு அஞ்சி நாம் ஒதுங்குகிறோம். மஹேஸ்வரி “அவர்களும் என் குழந்தைகள் அல்லவா?” என நினைத்து, அவர்களுக்கும் தம் தாய்மைப் பரிவை அளிக்கின்றார்.

காரிலிருந்து அன்னை இறங்கியபொழுது ஒரு கருநாகம் அவரை நோக்கி தாழும்பூச் செடிகளிலிருந்து புறப்பட்டு விரைந்து வந்தது. அன்னை நாகத்தைப் பாம்பாகக் கருதவில்லை; அஞ்சி ஒதுங்கவில்லை; எதிர்கொண்டார்; புன்முறுவல் செய்தார்; ‘என்ன வேண்டும்?’ என்று நாகத்தைப் பரிவுடன் கேட்டார். நாகம் படம் எடுத்து, தரையில் தன் தலையால் அடித்து வணக்கம் செய்து, அடங்கி, சில நிமிஷம் அயர்ந்து நின்று, வேகமாகத் திரும்பிச் சென்றது.

மஹேஸ்வரியின் ஞானம், பரமனின் ஞானம். புத்திக்குச் சிகரம் உண்டு. சிகரத்தின் எல்லையைக் கடந்தால், எல்லையற்ற பரவெளி

உண்டு. அவருக்கும் மேலேயுள் லோகங்களும் உண்டு. அங்கு உறையும் ஞானம் அற்புதம் நிறைந்தது. குறுகிய உலகத்திற்கு எதிரான உலகம் அது. அனந்தத்தின் இருப்பிடம் அது. காலத்தைக் கடந்த உலகம் அவ்வுலகம். அதனால் அளவிறந்த சக்தியுறையும் இடம் அது. மஹேஸ்வரி விவேகத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானம். உலகின் சர்வ ஜீவராசிகளின் சபாவங்களை அவர் அறிவார். சபாவம் என்பது மனிதனுடன் பிறந்தது. சபாவமே அவனுடைய குட்சம் உருவம். இறைவன் மனிதனிடம் செயல்படும்பொழுது அவனுடைய சபாவத்தை ஒட்டியே செல்கிறார். சபாவத்தை மீறிச் செயல்படுவது மஹேஸ்வரிக்கு உரிய பாணியில்லை. ஞானம் உயர்ந்தது என்பதால், அறிவற்றவர்களுக்கு ஞானத்தை வலியுறுத்திக் கொடுப்பது அவர் வழக்கமன்று.

நிதானமாகச் செயல்படுபவரை அவசரமாகச் செயல்படும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் அவர் செயலற்றுவிடுவார். அவசரக்காரனை நிதானமாகச் செயல்படும்படி சொன்னால் அவனுக்கு உயிர் போகும். அவரவர் சபாவத்திற்கு ஏற்ற அளவில் ஞானத்தை அளிப்பதே மஹேஸ்வரியின் பாங்கு. மனிதனுக்குச் சுபாவம் இருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் ஒரு சக்தியண்டு. அந்நிகழ்ச்சி உருப்பெற்ற வரலாற்றைப் பொருத்தது அது. அதன் சக்தியை நிர்ணயிப்பது அதன் வரலாறு ஆகும். மனித சபாவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் மஹேஸ்வரி, நிகழ்ச்சிகளில் பொதிந்துள்ள சக்தியையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கேற்ப செயல்படுகிறார். அதனால் அவர் செயல்கள் அமைதியாகவும், நிதானமாகவும், சமத்துவத்துடனும் அமைகின்றன.

பரமனின் இல்லை அவரது சட்டம். அதனால், பாரபட்சத்திற்கு அங்கு இடம் இல்லை. தம்மை நாடும் மனிதர்களின் நிலைக்கேற்ப, சுபாவத்திற்கேற்ப, பரமனின் இல்லைப்படி அவர்களை ஏற்றுக் கருணை செய்வது மஹேஸ்வரியின் வழக்கம். பலரை இதுபோல் உயர்த்துவது உண்டு. சிலரை இருளில் தள்ளுவதும் உண்டு. தண்டனையாக இதை அவர் செய்வதில்லை. அவரவர் ஆன்மாவின் விருப்பத்திற்கேற்ப நடந்து கொள்கிறார். விவேகிகள் அவரை நாடி அனுக்கிரஹம் பெற வந்தால்,

ஜோதிமயமான விவேகத்தைப் பரிசாக அவர்களுக்கு மஹேஸ்வரி அளிக்கிறார். ஞானதிருஷ்டியுள்ளவரைத் தம் ஞானத்தோடு ஜக்கியப் படுத்திக்கொள்கிறார். தீய சக்திகள் அவரை நாடி வந்தால், அவர்களுடைய செயலின் பலனை அவரே அனுபவிக்க அனுமதிப்பார். மட்டமையும், இருஞும் நிரம்பியவர்களை அவரவர் நிலைக்கேற்ப வழிகாட்டுவார்.

மஹேஸ்வரியின் இலட்சியம் சத்தியம். ஞானமே அவளுக்குத் திறனளிக்கிறது. மனித ஆண்மாவையும், சபாவத்தையும் தெய்வீகச் சத்தியத்தின் கருவிகளாக்குவதே மஹேஸ்வரியின் இலட்சியம்.

மஹாகாளி:

ஆக்கல், அழித்தல், காத்தல் தொழில்களை அன்னை பூவுலகத்தில் நடத்த தெய்வங்களைத் துணை கொண்டு செயல்படுகின்றார். ஞானமும், அமைதியும், திறமையும் ஆக்கல் தொழிலுக்குத் தேவை என்பதை நாம் அறிவோம். வீரமும், வீராவேசமும் ஆக்கலுக்குத் தேவை என்பதை நாம் அதுபோல் உணருவதில்லை. அழித்தலும், ஆக்கலுக்குத் தேவையானதே. பல காரியங்களை புதியதாகச் செய்யும்பொழுது அவை நிறைவேறுகின்றன. ஆனால் சில காரியங்களைப் புதியதாகச் செய்யும்பொழுது வேறு சிலவற்றை அழிக்க வேண்டும். அப்படி அழிபவை எதிர்ப்பில்லாமல் அழிவதுண்டு. கடும் எதிர்ப்புக் காண்பிப்பதும் உண்டு. மேல்நாட்டுப் படிப்பு நம் நாட்டில் ஏற்பட்டபொழுது நம் நாட்டுப் பாடமுறை குரல் கொடுத்து அழித் தெம்பில்லாமல் அழிந்துவிட்டது. படிப்பும், நாகரிகமும், அரசியலும் வளரும்பொழுது, ஜாதி, மதம் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கின்றது. எதிர்ப்பை அழிப்பது ஆக்கலுக்கு அவசியம். தானே எதிர்ப்பு அழிய நாறு ஆண்டுகளாகும். முனைந்து நின்று ஆவேசமாக அழித்தால் குறுகிய காலத்தில் அழிக்கலாம். உலகில் புது சிருஷ்ட ஏற்படும்பொழுது எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் பழைய அமைப்பை அழிக்க

ஆவேசமான சக்தி தேவை. எதிர்ப்பு இல்லாத காலத்தும் ஒரு பெரிய காரியத்தை நிர்மாணிக்க அதிக அளவு சக்தி தேவை. அது ஆவேசம் நிறைந்ததானால் காரியம் எளிதில் முடியும். ஆவேசம் பொருந்திய சக்தியை அளவுகடந்து கொடுத்து ஆயிரம் ஆண்டுகளில் பூர்த்தி செய்வதை கண்டத்தில் முடிப்பது மஹாகாளியின் அருள் நிறைந்த செயலாகும். ஆனந்தத்திற்கு ஜீவனளித்து, செறிவையும், நிறைவையும் அளிப்பது அவ்வீரம். ஞானத்திற்குத் தேவையான வலிமையை அளிப்பதும் அதுவே. அழுகுக்கு உயர்வை அளித்து, அதன் சக்தியைப் பெருக்குவதும் அவ்வாவேசமே.

ஞானம் நிதானமாகச் செயல்படுவது. அதன் தன்மை பரந்து விரிவதாகும். ஆவேசத்தின் தன்மை வேகம், எழுச்சியாகும். வேகமும், செறிவும் நிறைந்திருப்பதால்தான் வீரம் கண்டத்தில் செயல்படுகிறது. ரௌத்திரத்தின் வேகம் அழிக்கமட்டும் வல்லது. காளியின் வேகம் அழிப்பதன் மூலம் ஆக்க வல்லது என்பதால் அதன் செறிவு ஆனந்த மயமானது. ஆனந்தம் சிருஷ்டியின் உற்பத்தி ஸ்தானம். மஹாகாளியின் வீராவேசம் புதியவற்றைச் சிருஷ்டிப்பதால் வெறும் உயர்வை மட்டும் நாடினால் அதற்குப் போதாது. உயர்வில் உயர்ந்தவற்றையும், உன்னத்தில் சிறந்தவற்றையும் ஏற்று, அகன்ற குறிக்கோளை அடைய முற்படுதல் மஹாகாளியின் இலட்சணம்.

இத்திறமைகள் மஹாகாளியிடம் முயன்று பெறும் முக்திகளாகக் காணப்படவில்லை. பிறப்பில் அமைந்த சுபாவமாகவே இருக்கின்றன. செயல் முன்னும், இடைவெளியிட்டு, பலன் பின்னும் அமைந்துள்ளது உலக இயல்பு. மஹாகாளியின் செயல்களுக்கும், பலனுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி குறைவு. காலத்தின் வேகத்தைக் கடந்து மனோ வேகத்தைத் தாண்டும் தன்மையுடையவை அவள் செயல்கள் என்பதால் இடைவெளியின்றி பலன் ஏற்படுகிறது. செயலும், பலனும் சேர்ந்துள்ள விரைவு மஹாகாளிக்குச் சொந்தமானது. காமிராவில் படம் எடுத்து, அதை ஸ்டேடோவாக கொடுத்து போட்டோவாக மாற்றுவது பழைய வழக்கம். புதிய காமிராக்கள் சிலவற்றில் படம்

எடுத்தால் போட்டோவாகவே விழும். தடைகளை அழிப்பது வலிமை. செயல்களை முடிப்பது திறமை. வலிமையும், திறமையும் தனித்தனியே செயல்படும்பொழுது முதலில் தடைகளை அழித்து, பிறகு செயலைப் பூர்த்தி செய்கிறோம். மஹாகாளியின் வலிமை, திறமை நிறைந்தது என்பதால் ஒரே முச்சில் அழித்து, பலனை உற்பத்தி செய்கிறது அவள் தன்மை. பெருகிவரும் காளியின் வலிமை முதிர்ச்சியடையுமுன் தடைகளை அழிக்கிறது. முதிர்ச்சி அடைந்த நேரம் திறமையை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்நேரம் பலனைக் கொடுக்கிறது. பலன் ஏற்பட்ட நேரம் அழகு வெளிப்படுகிறது. எனவேதான் அவள் வேகம் குறாவளியின் தன்மையடையதாகிறது. அழிக்க வேண்டியவற்றை மஹாகாளி இயல்பாக அழிப்பதும் அதனால்தான். அவளது வேகம் பேரிடியாக மேலே விழுந்து தடைகளை வேருடன் களைகிறது. சேனை முழுவதும் ஒரே சமயத்தில் தாக்குவது போன்றது அவளது எதிர்ப்பு.

அசுரன் எவரையும் ஏமாற்றுவன். பரமசிவனைப் பல முறை ஏமாற்றிய அசுரன் மஹாகாளி முன்பு பீதி கொண்டு நிற்கிறான். எந்தச் சிறு அளவில் அஞ்ஞானமிருந்தாலும் அசுரனுக்கு அடிபணிய வேண்டி வரும். மஹாகாளி அஞ்ஞானம் சிறிதும் இல்லாத சத்தியஜீவ லோகத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதால், அசுரனுக்கு அவள் பார்வை அடிவயிற்றைக் கலக்கும். இறைவனின் எதிரிகள் இவருக்கு எதிரி. ஈவு, இரக்கமின்றி அவர்களை நிர்மூலமாக்குவதில் மஹாகாளிக்கு நிகரில்லை.

உலக அரங்கில் போர் புரியும் தெய்வம் அவள். கொட்டும் போர் முரசும் மஹாகாளியைக் கொக்கரிக்கச் செய்யும். நிறைவிலுள்ள குறை, மஹாகாளியின் சொந்தச் சுபாவத்தைச் செயல்படுத்தச் செய்யும். விருப்பமில்லாதவர்க்கு விபரீதப் பலனை அளிப்பதும், கண்மூடித்தனமாகக் காலம் காலமாகச் செயல்படுவரை கசக்கிப் பிழிவதும் தன் கடமையாக மஹாகாளி ஏற்றுக்கொண்டவையாகும். துரோகிகளை கஷணத்தில் சுட்டெரிப்பது அவள் கோபம். பொய்மையும், கெட்ட எண்ணமும் அவளிடம் பூரண அழிவைப் பரிசாகப் பெறுகின்றன.

கெட்ட எண்ணம் என்ற நாகப்பாம்பிற்கு மஹாகாளி கருடனாகும்.

அன்னையின் நான்கு அம்சங்களுக்கும் தாய்மை உணர்வுண்டு. மஹாகாளியின் தாய்மை தீவிரமான உச்சக்கட்டத்தை எட்டியதாகும். மென்மையான கருணையை அவள் வெளிப்படுத்தினாலும், அதுவும் அவள் சுபாவத்தால் ஆவேசமடையும். அர்த்தமற்றவை அனந்தம். யோகத்தை மேற்கொண்டால் உலகமே அவனுக்கு எதிரி. அவனைச் சுற்றியுள்ள தடைகள் அவனை ஜடமாக்குகின்றன. அவனுக்கேற்ற சக்தி மஹாகாளியே. யுகாந்தர முயற்சியை இன்றே பூர்த்தி செய்பவள் அவள். சாதகன் காளியை அழைத்தால், தன்னுள் மஹாகாளிக்கு அனுமதியளித்தால், சிருஷ்டியின் தடைகளும், இறைவனின் எதிரிகளும் புயலில் சிக்கிய சருகுபோல் பறப்பார்கள்.

இன்றைய அரசியலில் ஜனாதிபதி பதவி சிகரமானது. ஆனால் உண்மையான அதிகாரம் பிரதமர் கையில்தான் இருக்கின்றது. அது போன்ற நிலைகள் வாழ்வில் பல உள்ளன. பெரிய சொத்து, வருமானம் இல்லை; பெரிய பதவி, அனைவரும் அடிபணிகின்றனர், ஆனால் அதற்குரிய அறிவில்லை. அதே போல் யோகி தன் தவப்பயணாகப் பலவற்றை அடையலாம்; சித்தி பரந்து விரிந்ததாகவும் இருக்கலாம்; தீவிரமானதாகவும் இருக்கும்; ஆனால் அவையைனத்தும் காளியின் கடாட்சமில்லை என்றால் வானுயரும் அக்னியின் பூரணச் செறிவையும், நிறைவையும் தன்னுட் கொண்ட ஆன்மீகம் ஆனந்தமாக இருக்காது. தவப்பயணையும் ஆனந்தத்தால் நிரப்புவது மஹாகாளியோகும்.

மஹாகாளியின் இலட்சியம் உயர்ந்தது. கஷணமும் தாமதமின்றி பூர்த்தியாவது. அவளுடைய பாதையில் சோம்பேறிகளுக்கு இடம் இல்லை. பொறுப்பற்றவர் அவரை அணுக முடியாது. கடமையைப் புறக்கணிப்பவரை மஹாகாளி புறக்கணிப்பாள். அன்னார் அவள் பாதையில் இருக்க வேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டால், அவர் மணிக்கட்டில் கொட்டு கொட்டென்று கொட்டி எழுப்புவாள். சோம்பித் திரிபவனையும், ஊர் சுற்றுபவனையும் வலிந்தனைந்து, வலியைப்

பூரணமாக உணரச் செய்து, விழிப்புறச் செய்வது மஹாகாளியின் திருவிளையாடல்.

அவள் செயல்படும்பொழுது வெற்றி, தோல்வி என்ற இரு நிலைகள் இல்லை. வெற்றி அவள் பிறப்புரிமை. அவளருள் அனந்தத்தின் எல்லையை நம்மருகில் கொணரவல்லதாகும்.

வலிமையின் முழுமையில் ஆனந்தத்தின் நிறைவையும், அற்புதத்தின் எளிமையையும் கண்டு, தாய்மையின் கனிவில் தலைசிறந்த வன்மையைப் புகுத்தி, காலத்தின் முடிவை கையில் கொடுக்கும் அம்சம் மஹாகாளியின் அம்சமாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி:

அன்னையின் மூன்றாம் அம்சம் மஹாலக்ஷ்மி. உயர்ந்த ஞானம் வழிகாட்டும். திறன் சேர்ந்த பிறகே பலன் தரும். வீரம் கம்பீரமானது; ஆவேசமானது; தடைகளை உடைத்து வழி ஏற்படுத்தும்; உயர்ந்த காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் சக்தியையும் அளிக்கும். ஆனால் ஞானமோ, வீரமோ தனித்தோ, இணைந்தோ சிருஷ்டயைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. அப்பூர்த்தியை அடைய அமைதியும், சுமுகமும் தேவை. அமைதி நிலவி, சுமுகம் ஆட்சி செய்தால்தான் வீரத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் பலன் ஏற்படும். சுமுகத்தின் உறைவிடமான அன்னை அம்சம் மஹாலக்ஷ்மி. ஞானம் உயர்ந்து நிற்பதால் பெரும்பாலோர் மஹேஸ்வரியை நாடுவது இல்லை. காளியின் கம்பீரத்தைக் கடுமையாக உணர்ந்து விலகுபவர்கள் அதிகம். மஹாலக்ஷ்மி அமைதியான அன்னை அம்சமாதலால் அனைவரும் அவளால் கவரப்படுகிறார்கள். பூர்த்தி பெற்ற காரியம் எழிலுடையதாக இருப்பதால் இவளை அன்னையின் எழில் அம்சமாகக் கருதுகிறார்கள். புற எழில் செழித்துப் பூரித்து, அக அழகான லாவண்யமாக பிளிருகிறது. மஹாலக்ஷ்மி அக அழகான லாவண்யத்தை தன் புற

எழிலாகப் பெற்றிருக்கின்றாள். இதுவே அவளை நோக்கி உலகம் விரைந்து வரும் காரணம். மஹாலக்ஷ்மியின் அழகு ஆன்மீக அழகு என்பதால் மனிதர்கள் ஈர்க்கப்படுவது போல் மற்ற பொருள்களும், ஜீவராசிகளும் அவளால் கவரப்படுகின்றன.

மஹாகாளியின் ஆவேசம் நிறைந்த ஆனந்தம் மஹாலக்ஷ்மியால் அற்புதமாக மாற்றப்படுகிறது. அவளுடைய இனிமை மந்தஹாசம் பொருந்தியதால் மனித இதயம் அவளைக் கண்டு, தன்னை இழந்து, மயக்கமுறுகிறது. மஹாகாளியின் பிரகாசம் சூரிய வெப்பம் போன்றது. மஹாலக்ஷ்மியின் பொலிவு தண்ணிலவு சூரிய பிரகாசத்தையுடையது போன்றது. இனிமையும், மென்மையும் அளவிறந்து பெருக்கெடுக்கும் அற்புத ஊற்று மஹாலக்ஷ்மி.

ஆனந்தம் சிருஷ்டியின் அஸ்திவாரம். ஆனந்தத்தில் உற்பத்தி ஆகும் உலகம் தான் பூர்த்தியடையும் நேரத்தில் ஆனந்தத்தை அமைதியாக வெளிப்படுத்துவதை நாம் அழகு என அறிகிறோம். அதற்குரிய அன்னை அம்சம் மஹாலக்ஷ்மி. உச்சி முதல் உள்ளந்தாள் வரை அவள் ஆனந்தத்தின் பூரணச் செறிவாகும். அதனால் அவள் பாதங்கள் பதிந்த இடத்தில் ஆனந்தம் பெருக்கெடுக்கின்றது. ஆழங்காண முடியாத ஆனந்த அனுபவத்தை அவளாருகில் வந்து, அவளைக் கண்டு, அவள் பார்வையின் பவித்திரத்தால் சூழப்பட்டு, புன்மறுவலின் இனிமையில் மலர்ந்து, ஆன்மா பெற்றுத் தினைக்கின்றது. காந்தமே அவள் கைகள். அவளுடைய மென்மையான சூட்கம உணர்வு மனதைப் புளிதப்படுத்துகிறது.

மனிதனுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள் இருந்தால் மற்றவைகளைப் பற்றி கவலையில்லை. சுத்தம் குறைவாக இருந்து சௌகரியம் இருந்தால், அசுத்தத்தைப் பொருட்படுத்தமாட்டான். சச்சரவு இருந்தாலும் எந்தக் காரியமும் தடையாகவில்லை எனில் சச்சரவை அழிக்க முயலமாட்டான். அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, வீடு, உடை போன்றவை குறைந்தால், குறையை நீக்க உடனடியாகச்

செயல்படுவான். பொதுவாக இதுவே மனித சபாவம்.

மஹாலக்ஷ்மி ஓரிடத்திற்கு வர அடிப்படைத் தேவைகள் இரண்டு: சுமுகம், செளஜன்யம். அவையில்லாத இடத்திற்கு மஹாலக்ஷ்மி வருவது இல்லை; வந்தால் தங்குவதில்லை. வாழ்வும், மனமும், செயலும், சூழலும், ஆன்மாவும், அது அரவணைக்கும் அனைத்தும் சுமுகமாக உள்ள இடம் அவள் இயல்பாக விரும்பும் இடம். ஆகர்ஷண சக்தி உலகெங்கும் பரவியுள்ளது போல் அவள் சக்தி வியாபித்துள்ளது. மென்மையானது அவள் சூழல். தன்பால் மஹாலக்ஷ்மியை ஈர்க்க மனிதனால் எளிதில் முடியாது.

பெரிய உற்பத்தி சாலைகள் சிருஷ்டயின் ஆனந்தத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். நனினமான நாட்டியமும், இனிமையான இசையும், அழகின் குரலை எதிரொலிப்பவையாகும். ஜனகரும், அசோகரும், நேருவும் உயர்ந்த ஆன்மா படைத்தவர்கள். அவர்களுடைய ஆன்மாக்கள் ஆற்றொழுக்காக அனந்தனை நோக்கிச் செல்லும் தன்மை உடையன. இத்தகைய குழ்நிலைகளில் மஹாலக்ஷ்மி வலிய வந்து தன்னை முழுமையாகப் பகிர்ந்துகொள்வாள்.

வறுமையும், சிறுமையும், வறண்ட உள்ளங்களும், தங்கள் கடுமையை பரவிடும் பாழடைந்த மனித வாழ்வும் உலகில் உண்டு. அவள் வாராத இடங்கள் இவை. அவள் உள்ளே வர முடியாத வாழ்வு இது. உயர்ந்தவை விலக்கும் இடங்கள் இவை. அமைதி, அன்பு, சுமுகம், எழில் இத்தகைய இடங்களுக்கு வரத் தயங்கும். அவற்றின் உறைவிடமான மஹாலக்ஷ்மி எங்ஙனம் அங்கு வர முடியும். உயர்ந்த அன்பை நாடி வரும் மஹாலக்ஷ்மி, வருமுன் ‘அதனுள் கலப்பு உண்டா?’ என்று கணிப்பாள். உயர்ந்த அன்பு கோரத்தோடு கலந்து இருப்பதுண்டு. சிறுமையின் நிழலில் அது இருப்பதுண்டு. அது போன்ற குழ்நிலையை அவள் அறவே ஒதுக்குவாள். தன் பொக்கிஷத்தை அங்கெல்லாம் அவள் திறப்படே இல்லை. விரைந்து விலகும் நேரத்திற்காகக் காத்திருப்பாள்.

துரோகத்தாலும், பேராசையாலும் மனிதன் வெற்றி பெறுவது உண்டு. அவற்றால் தோல்வியடைபவருண்டு. தோல்வி பெற்று பொறாமையடைபவருண்டு; வெறுப்புக்கு ஆளாவதுண்டு. சுயநலத்தில் தோய்ந்துள்ள மனிதருண்டு. வெற்றி பெற்றாலும், தோல்வியுற்றாலும் இத்தகைய குணங்கள் செயல்படும் இடம் மஹாலக்ஷ்மிக்கு விலக்கு.

உயர்ந்த பக்தி ரஜோ குணத்துடன் கலந்திருப்பதுண்டு. பவித்திரம் தமோ குணத்தின் அணைப்பில் வளர்வதுண்டு; நன்றி மறந்த நிலை மலிந்திருப்பதுண்டு. அவளுக்கு இவை கொடிய விஷம் போன்றவை. வலிந்து செயல்பட்டு இந்நிலையை மாற்ற முயல்வது அவளியல்பு அன்று. கொடியவற்றை விலக்கும்வரை தன் கண்மூடி காத்திருப்பாள். அவை விலகவில்லை என்றால்தான் விலகுவாள். அவற்றை விலக்கினால், விலக்கிய இடத்தை அமிர்தத்தால் நிரப்புவாள். விரதமும், நோன்பும் அவளுக்கு விலக்கு. இதயத்தின் எழுச்சியையும், ஆன்மாவின் ஆர்வத்தையும், வாழ்வின் அழகையும் அழிப்பவை கடுமையான விரதங்கள். அவள் அரவணைப்பு அன்பாலும், அழகாலும் நிறைந்தது.

வாழ்வு நம் நிலையிலும், கலை தெய்வ நிலையிலும் உள்ளன. வாழ்வின் வளங்களைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி, கலையாக மாற்றும் சிருஷ்டத் திறன் அவளுக்குரியது. நம் அன்றாட வாழ்வு ஜீவனற்று. புனித காவியமான செயல்கள் அநேகர் வாழ்வில் ஒரு முறையும் உதயமாகாமல் போவதுண்டு. அவள் வரும் நேரம் வந்தால், அதற்குரிய குழ்நிலை இருந்தால், ஜீவனற் சிறு காரியங்களும் கவியின் காவியப் பெருக்காகும். அது அன்றாடம் நடக்கும் அனைத்துச் செயல்களிலும் விரவியிருக்கும். செல்வங்களும், செல்வ வளங்களும் அவளாருகே குவியும். எளியவை அவளால் எழில் நிறைந்ததாக மாறும். பரம்பொருளின் வரப்பிரசாதத்தைப் பாமரனுக்கும் வழங்குபவள் அவள்.

பக்தனின் இதயம் அவளுக்குரியது. அவளை அங்குப் பிரதிஷ்டை செய்தால், அங்குள்ள ஞானத்தை அற்புதச் சிகாத்திற்கு அழைத்துச்

செல்வாள். உயர்ந்த புதிர்களை விண்டுரைப்பாள். ஞானத்தைக் கடந்த பேரானந்தப் பெருக்கை உற்பத்தி செய்வாள். பக்தியின் சிறப்புக்கு அவள் காந்தம். வலிமைக்கும், திறமைக்கும் முறைமை அளிப்பவள் அவள். சிறப்புக்கே உரிய கவர்ச்சியை அளிப்பவரும் அவளோ.

மஹாசரஸ்வதி:

ஞானத்தால் மலர்ந்து, ஆவேசத்தால் உயர்ந்து, அமைதியான சுமுகத்தால் பூர்த்தி பெற்ற சிருஷ்டி, பூரணம் பெற மேலும் ஓர் அம்சம் தேவை. அது செயலாற்றும் திறன். ஆயிரம் சிறு காரியங்களில் காணும் நுணுக்கம், விளக்கமாகத் தேவைப்பட்ட விவரங்கள் தவறாது சேர்ந்து அந்தப் பூரணத்தை அளிக்கின்றது. ஆயிரம் கோடியில் திட்டப்பட்ட நெய்வேலி திட்டத்திற்கு ஞானமான அடிப்படையாக இருப்பது தொழில் நுணுக்கம். பிரம்மாண்டமான பள்ளங்களை அகர வேகத்தில் தோண்டி, அலை அலையாக எழுந்து வரும் எதிர்ப்புகளைத் தகர்ந்து, திட்டத்தை நிர்மாணிக்கும் திறன் அடுத்து தேவைப்படுகிறது. எழில் நிறைந்த நகர்ப்புறமும், தொழில் அமைதியும், சுமுக உறவுமே செயலைப் பூர்த்தி செய்கிறது. இத்தனையும் முடித்தபின், ஒரு நாள் வேலை பூரணமடைய டவுன் பஸ் குறித்த நேரத்தில் வர வேண்டும்; டைப் செய்த கடிதங்கள் தவறின்றி இருக்க வேண்டும்; குடியிருப்பில் பைப்பில் நீர் வர வேண்டும்; ஊழியரின் குழந்தைகளுக்குக் கட்டிய பள்ளியில் கல்வியின் தரம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும்; பள்ளியில் இருந்து வந்த குழந்தை பாடும் பாட்டு கேட்போர் மனதை நிறைவு செய்ய வேண்டும்; லீக்கோ விற்கும் டெப்போவில் தாமதமின்றி சப்ளை வேண்டும்; இந்த ஆயிரம் சிறு விஷயங்கள் பூரணமடைந்த பின்னரே திட்டம் முழுமை பெறுகிறது. அதற்குத் தேவையானது செயலாற்றும் திறனாகும்.

ஓழுங்குணர்ச்சி உச்சக்கட்டத்திற்கு உயர் வேண்டும். ஞானத்திற்கு உரியவர் மஹேஸ்வரி. ஆவேசம் காளியினுடையது. அமைதியை

நிலைநிறுத்துவது மஹாலக்ஷ்மி. ஓழுங்குணர்ச்சியையும், செயலாற்றும் திறனையும் அளிப்பது மஹாசரஸ்வதி. நால்வரில் இளையவள் சரஸ்வதி. இயற்கையின் எழில் பலனாக மாற இன்றியமையாதது சரஸ்வதியின் ஆம்சம். உலகச் சக்திக்கு உருவம் அளிப்பது மஹேஸ்வரியின் ஞானம். அதற்குத் திறனையும், வேகத்தையும் அளிப்பது மஹாகாளி. அவற்றுக்கு நயத்தையும், இளையையையும் சேர்ப்பது மஹாலக்ஷ்மி. நடைமுறைக் காரியங்களை நயம்படச் சிறக்க அவற்றைச் சேர்த்துக் கோத்து, முறைப்படுத்தி, நெறிபடுத்துபவள் மஹாசரஸ்வதி. சிறியது என்று அவள் விலக்கியது எதுவுமில்லை. முடியாதது என்று எதையும் ஒதுக்குவதில்லை. தளராது, அயராது, விழிப்புடன், ஒவ்வொரு சிறு செயலையும் கூர்ந்து நோக்கி, பொக்கைகளை நிரப்பி, வளைவுகளை நிமிர்த்தி, எங்கும் எதுவும் குறைவற இருக்கும்படிச் செய்வது அவள் கடமை. அவள் பொறுமைக்கு முடிவில்லாதது போல், அவள் பொறுப்புக்கும் முடிவு இல்லை.

மனித சுபாவத்தைத் தெய்வச் சுபாவமாக்கும் கடமையை ஏற்றுக் கொண்டவள் மஹாசரஸ்வதி. அதுவே அவசரம், பொறுமையாக மாறும் திருவருமாற்றம். காட்டைத் திருத்தி கழனியாக்குவதும், கடலை நிரப்பி மேடாக்குவதும் இவள் கடமை. ஏற்ற வேலையை ஏற்றமிகும்படிச் செய்யுகின்றதாக காலப் பொறுமையை இயல்பாக அவள் மேற்கொள்வது மனித சுபாவத்திற்கு விளங்காத ஒன்று.

கலையும், தொழிலும் கலைகளின் இராஜ்யம். செய்யும் தொழிலின் சிறப்பறியும் உணர்வும், அவற்றின் உள்ளுறை இரகச்சங்களும், அவள் விரும்பிக் கொடுப்பன; அவள் பார்வையில் பட்டு, அவள் கவனத்திற்குரியவர்க்கு அவள் அளிக்கும் அன்புப் பிரசாதம். கலையறிவுக்குரிய பொறுமையும், சிறந்த சிறப்புக்குரிய உணர்வுபூர்வமான விரல்களும் அவள் கடாட்சத்தால் உற்பத்தி ஆகுபவை. அயராது உழைப்பவனுக்கும், நுணுக்கமாகக் கொண்ட தலைவனுக்கும், நீண்ட நெடிய பிரயாணத்தை இலட்சியமாகக் கொண்ட தலைவனுக்கும், புதிய சகாப்தத்தை நிர்மாணிக்கும்

விழுதிக்கும் மஹாசரஸ்வதி குலதெய்வமாகும்.

மனிதனுடைய திறமைகள் ஆயிரம். அனைத்தும் நிறைவால் நிரம்பியிருந்தால் மட்டுமே பரமனின் செயல் பூர்த்தியடையும். ஆயிரம் திறமைகளைப் பெற்றுள்ள மனிதன், அனைத்தையும் குறையுடன் பெற்றிருக்கிறான். அவனை நிறைவின் கருவியாக்குவது அவள் செயல். நிறைவுடன் செயல்பட்டு, நிறைவை நிலைநிறுத்த, அவனை வழிநடத்த அவள் படும்பாடு பெரும்பாடு. அதற்காக அவள் நெடுங்காலம் உழைக்கின்றாள். எல்லையற்ற பொறுப்பை, வரையறையின்றி நிறைவேற்ற அவள் முன்வருகிறாள். முழுமையாக, பூரணமாக, சிறப்பாக, உயர்வாக, தெளிவாக முடிப்பதே அவள் செயல்படும் முறை. இழை பிசகாத பூரணச் சிறப்புத் தவிர வேறெதையும் மஹாசரஸ்வதி ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவளால் முடிந்த செயல் முழுமையாக முடிவு பெற்றிருக்கும். அவளால் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட காரியங்களில் குறை என்பது இருப்பதில்லை.

மனிதன் செயல்படும்பொழுது அவனருகிலிருந்து, அவன் செயலுக்குத் துணை செய்து, புன்முறுவல் பூத்து, இனிமையாக நடந்து, எதனாலும் மனம் தளராமல் செயல்பட்டு, தோல்வியைக் கண்டு மனம் தளராமல், உண்மையான உழைப்பின் ஒவ்வோர் அம்சத்தையும் உயர்த்திவிடும் மஹாசரஸ்வதி, நடிப்பவரையும், ஏமாற்றுபவரையும், உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசுபவரையும் இரக்கமின்றி ஒதுக்கிவிடுவாள். தாயாக நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து, நண்பனாக நலிந்த சமயத்தில் உதவி செய்து, அமைதியான ஆலோசனையை விடாமல் வழங்கும் தலைவியாகி, சோர்ந்த காலத்துக் தன் புன்முறுவலால் ஆக்ரவ அளித்து, நிலையாகவுள்ள தெய்வத் திருக்கரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, உயர்ந்த மனோபாவத்தை நாடும் இலட்சிய மனப்பான்மையை இடையறாது ஊக்குவிப்பது அவள் இயல்பு. அன்னையின் மற்ற மூன்று அம்சங்களும் தங்கள் செயல் பூர்த்தியாக மஹாசரஸ்வதியையே எதிர்பார்க்கின்றார்கள். ஆழிந்த அஸ்திவாரத்தைப் போட்டு, வலுவான கட்டடத்தை எழுப்பி, எல்லாக்

சிறு காரியங்களையும் தவறாமல் கவனிப்பதால், மஹாசரஸ்வதியால் மற்ற அம்சங்களின் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது.

நாடு முன்னேற கல்வி அவசியம். கட்டாயக் கல்வி 5 வகுப்பு வரை சட்டத்திலுள்ளது. மற்ற நாடுகளைப் போல் 16 வயது வரை குழந்தை கட்டாயமாகப் பள்ளிக்குப் போக வேண்டும் என்ற சட்டத்தை இயற்றும் உரிமை பார்லிமெண்டுக்கு இருந்தாலும், இதுவரை அந்தச் சட்டம் இயற்றப்படவில்லை. அது வந்த பின்னரே நாட்டில் வளம் பெருகும். அன்னையின் நான்கு அம்சங்களைக் கண்டோம். சத்தியஜீவன் உலகில் உதிக்க இன்னும் ஓர் அன்னை அம்சம் அவதரிக்க வேண்டும். இவற்றுக்கு மேலாக அன்னைக்கு வேறு பெரிய அம்சங்கள் பல உள். பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்துச் சக்திகளையும் சத்தியஜீவனுடன் சேர்ப்பது ஆனந்தமும், தெய்வீக அன்புமாகும். ஆனந்தமே பூவுலகை, சத்தியஜீவனாக மாற்றும் இரகச்சமயம். ஆனந்தத்தைத் தாங்கி வரும் அன்னை அம்சம் ஒன்றுண்டு. இதுவரை அது பூவுலகில் அவதரிக்கவில்லை. அகந்தையாலும், சிறுமையாலும், இருளாலும் குழப்பட்ட மனித சுபாவம் இப்பெரிய அம்சங்களின் பிரம்மாண்டமான சக்தியைத் தாங்கும் நிலையில் இல்லை. இந்த நான்கு அம்சங்களும் வேரூன்றிய பின்னரே மற்ற உயர்ந்த அம்சங்கள் இங்கு வர முடியும். அதன் பிறகே சத்தியஜீவன் தோன்றுவான். அதன் பிறகே அன்னையின் சத்தியஜீவிய மஹாசக்தி தோன்றுவாள். அவள் அவதரித்தபின் தன் ஒளிமயமான உயர்வுகளை விவரிக்க ஒண்ணாத வெளியில் பரப்புவாள். அதன் பலனாக மனித சுபாவம் தெய்வ சுபாவமாகும். சத்தியஜீவன் எனும் வீணையின் நரம்புகளாக மனித சுபாவம் அமைந்து, அதிலிருந்து தெய்வீக கானம் புறப்படும்.

இத்திருவருமாற்றம் பரமனின் இலட்சியம். அதுவே பூரண யோகம். மனிதனுடைய அளவில் இது பூர்த்தியாகக்கூடியதன்று. பரமனே உலகில் மனிதனுள் இதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய கருவியாக அன்னை பூவுலகில் அவதரித்துள்ளார். நீ இத்திருவருமாற்றத்தை நாடினால், இது பலிக்கும். ஆனால் இதை

உன்னால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. உன் பங்கு சரணாகதியேயாகும். அன்னையை நீ சரண் அடைந்தால், அவர் பரமனின் சார்பில் உன்னில் இதைப் பூர்த்தி செய்வார். உன் சமர்ப்பணம் பூரணச் சரணாகதியானால்தான், அன்னை தம்மை உன்னுள் பூர்த்தி செய்துகொள்வார். பூரணச் சரணாகதியும், எல்லாக் கரணங்களின் நெகிழ்ந்த உள்ளுணர்வுமே உனக்குத் தேவை. மனத்தாலும், உணர்வாலும், ஆன்மாவாலும் அன்னையை அறிந்து நீ உணர வேண்டும். அன்னையின் சக்தி உன்னுள் செயல்படுவதை நீ உணர வேண்டும். பொதுவாக மனிதன் கண்மூடித்தனமாகத் தூங்கிய நிலையில் இருக்கிறான். என்றாலும், ஓரளவு அன்னையால் அவனுள் செயல்பட முடியும். அன்னையின் பூரண அருள் பெற மனிதன் பூரண உள்ளுணர்வோடும், அக விழிப்புதனும் இருத்தல் அவசியம்.

மனித மனம் தொடர்ந்து கேள்விகளை எழுப்பியடியிருக்கும். மனம் கேட்கும் கேள்வி இறைவன் உள்ளே வரும் கதவை அடைக்கும். கேள்வி கேட்க முடியாத இடத்தில் ஜயத்தை எழுப்பும். ஜயம் அறியாமையின் அறிகுறி; கண்மூடி செயல்படுவதற்கு அடையாளம். அன்னை தொட்ட இடம் துலங்கும். கேள்வியும், ஜயமும் அன்னையின் ஸ்பர்சத்திற்கு எதிரானவை. பிராணன் ஆசை நிறைந்தது; ஆணவம் பொருந்தியது. ஆசையின் கடைசிச் சாயல் அழிந்த பின்னரே ஆனந்தம் உதயமாகும். அன்னையின் ஸ்பர்சம் அரவணைப்பாக மாறிய பின்னரே திருவருமாற்றம் ஏற்படும். ஆசையும், ஆணவமும் ஸ்பர்சத்தையே ரத்து செய்பவை. தெய்வத்தின் தீண்டுதலை விலக்கக்கூடியவை. உடல் தன் சிறு பழக்கங்களை பற்றுக்கோடாகக் கொண்டது. சிறு சிறு பழக்கங்களும், சிறு சிறு ஆசைகளும் வலைகளாக உடலைப் பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது உடலின் தமோ குணத்தின் அமைப்பு. ஜீவனற்ற அந்தப் பின்னலை அகற்ற முயன்றால் உடல் ஓலமிடும்.

மனத்தின் கேள்வி, பிராணனின் ஆசை, உடலின் தமோ குணம் ஆகியவற்றை அழித்து, சத்தியஜீவனை நாடினால் ஜோதி, ஞானம்,

அழகு, சுமுகம், சக்தி உன்னுள் வர முயல்கின்றன. அவற்றை பூர்த்தி செய்ய உதவுவது பூரண சரணாகதி. சரணாகதி உடலின் பகுதிகளையும் நெகிழ்வால் நிரம்பும் ஆன்மீக அம்சங்களை உணரச் செய்யும். பூரணன் மேலேயிருக்கின்றான். அருள், கங்கையாக அவனிடமுள்ளது. பூரணத்தை உனக்கு வழங்க அவன் விழைகிறான். சரணாகதியால் உன்னை நீ புனிதப்படுத்திக்கொண்டால், அருள் பிரவாகமாக உன்னுள் நுழையும். ஜடமான உடலும் விழிப்பறும். சத்தியஜீவ சக்தியை உணர முடியாத உடலும், உன் விழிப்பால் தன்னுள் அச்சக்தி பாய்வதை அறியும். அன்பும், ஆனந்தமும் நாலு பக்கங்களிலும் உன்னைச் சூழ்ந்து, உன்னுள் விரைந்து பாய்ந்து மெய்சிலிர்க்கச் செய்யும்.

அறிவு மட்டம் நிறைந்தது. தான் அறிந்ததைக் கொண்டு மட்டும் புதியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முயலும். அது எப்பொழுதும் தலைகீழாக முடியும். தன் மீது அறிவுக்கு அளவுகடந்த நம்பிக்கையுண்டு. ரோஜா பயிரிட்டவன் நெல் பயிரிட்டால் செடியைக் கத்தரித்துவிடுவான். அவன் செடியை கத்தரிப்பதை மட்டுமே அறிந்தவன். மனம் அத்தன்மையது. அன்னை உலகுக்குப் புதியவர். தம் அனுபவத்தின் மூலம் அறிவு அதை அளக்க முயன்றால் சித்திராத்தின் உயர்வை நீள, அகலத்தால் அளப்பது போல் முடியும். குறுகிய சிந்தனையும், தவறான செய்திகளும் அதன் அளவுகோல்களாகும். தான் அறியாதவற்றையும் அளக்க முன்வரும் குணம் உடையது அறிவு. அறிவை விலக்கிய பின்னரே, ஆன்மாவின் வளர்ச்சிக்கு வழியுண்டு.

அன்னையின் சக்தி ஆகாயத்தில் செல்லும் தேர் போன்றது. மனித மனம் காட்டு வழியே செல்லும் கொடிப்பாதையாகும். இதன் வழியே அந்த ஆகாய ரதத்தைச் செலுத்த முற்படுவதே மனத்தின் இயல்பு. அன்னையின் பார்வை ஞானதிருஷ்டி. அது திரிகாலத் திருஷ்டியமாகும். அவன் ரூபம் விஸ்வரூபத்தைக் கடந்த சக்தி வடிவம். குட்டை மனிதனுக்கு உள்ள கண் ஊனக்கண். அவன் பார்வையில் அகப்படாதவை அன்னையின் திருஷ்டியும், ரூபமுமாகும். அன்னை

எனும் அருட்புயல் மனிதன் எனும் மன்சட்டிக்குள் வீச முடியாது. ஆயிரம் அம்சங்களைக் கொண்டவர் அன்னை. அம்சங்களை கூண்த்தில் மாற்றும் திறன் உடையவர் அன்னை. மனோவேகத்தைத் தாண்டிய தம் வேகத்தை கண்த்தில், அமைதியாக மாற்றுவேர். எதை வேண்டுமானாலும் அன்னை எடுத்து அனைத்துச் செயல்படுவார். நினைத்தமாத்திரத்தில் ஒன்றை விட்டு மற்றதற்குச் செல்வார். அறியாமையை தன் பொக்கிஷமாக அறியும் மனத்தால் அன்னையின் வியாப்தியை அறிய முடியாது.

அறிவு தீட்சண்யம் பெற்று, உணர்வினால் ஆர்வமடைந்து அன்னையை அனுகினால், சுக்கலாக உடைந்த கண்ணாடியில் தெரியும் உருவம் போலிருக்கும் அன்னை தரிசனம். ஆன் ம விளக்கமுற்று, சைத்திய புருஷனை முன்கொண்டுவந்து அன்னையை அனுகினால், சத்தியம் பதில் பேசும்; தரிசனம் கிடைக்கும். அதன் மூலம் அன்னை உன் மனதிலும், உணர்விலும், உடலிலும், சைத்திய புருஷனிலும் தம் அந்தரங்க இரகஸ்யத்தைப் பேசுவார்.

‘எல்லாம் வல்ல இறைவன், எல்லாம் அறிந்தவன்; அனைத்தும் அவன் செயல்; அவனால் முடியாதது என்று ஒன்று இல்லை என்பது உண்மை’ என்பதை மனிதன் வேறு விதமாகப் புரிந்துகொள்கிறான். ‘தான் இறைவனின் அன்பன் என்பதால், இறைவன் தன் அபிலாஷைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்வான்; பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்’ என்று கொள்கிறான். ‘இறைவன் எல்லாம் வல்லவன்’ என்பதற்குப் பொருள் ‘அவன் எதை விரும்பினாலும் அதைச் செய்ய வல்லவன்’ என்பதே. உன் விருப்பத்தை அவன் அப்படியே பூர்த்தி செய்வான் என்று எந்த சாஸ்திரமும் எந்த நாட்டிலும் சொல்லவில்லை. உன் பிரார்த்தனைகளை இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டால், பூர்த்தி செய்வான் என்றே சாத்திரங்கள் சொல்கின்றன. உன் ஆன்மாவின் அபிலாஷைகளை இறைவன் பூர்த்தி செய்வான் என்பது உண்மை. ஏனெனில் ஆன்மா இறைவனுடைய பகுதி. உன் அபிலாஷைகள் உன் ஆசையிலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும், ஆனவத்திலிருந்தும்

தோன்றுபவை. ஆசையையும், அறியாமையையும், ஆனவத்தையும் அழித்த பின்னரே நீ இறைவனையடைய முடியும். அப்படியிருக்க உன் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்தால், இறைவன் தன் இலட்சியத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுவான். உன் பிரார்த்தனை நியாயமானதானால் இறைவன் அதை ஏற்றுப் பூர்த்தி செய்வான் என்பது உண்மை. அதை மாற்றி, எதையும் நாம் நினைத்தைப் போல் இறைவன் செய்வான் என எதிர்பார்ப்பது அறிவுக்குப் பொருந்தாது என்கிறார் பகவான். இறைவனின் அற்புதங்களை உணர முடியாத எளிய மனிதன் ஆச்சரியம், அற்புதம், ஜோதியைக் கண்டபொழுது இறைவனை ஏற்றுக் கொள்கிறான். அதனால் இறைவன் அனுதினமும் அற்புதங்களை நிகழ்த்த வேண்டும் என நினைப்பது உயர்ந்த குறிக்கோள் ஆகாது.

பூவுலகம் அறியாமையின் இருப்பிடம். சத்தியஜீவிய லோகம் அன்னைக்குரிய இடம். தம் இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து, அறியாமையின் இருப்பிடத்தை அடைந்து, அதைச் செப்பனிட முனைகிறார் அன்னை. இங்கு, இன்று, நம்மிடையே இருக்கின்றார். நம் உள்ளத்திலும், ஜீவியத்திலும் செயல்படுகிறார். ஆனால் தம்மை முழுவதும் பூவுலகில் வெளிப்படுத்திக்கொள்வதில்லை. சத்தியஜீவிய லோகத்திலுள்ள தன் ரூபத்தை இங்கு அன்னை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை. அன்னையின் தெய்வீக உருவத்தை, பார்த்தவுடன் ஒருவர் கண்டுகொள்ள வேண்டுமானால் அவருக்குச் சூட்சமப் பார்வையின் சிகரமான திருஷ்டி ஏற்பட வேண்டும் என்கிறார் பகவான். யோகம் முதிர்ந்த நிலையில் ஏற்படுவது அது.

அன்னையை ‘அன்னை’ என்று ஸ்ரீ ஆவவிந்தர் பிரதிஷ்டை செய்யும் முன் அவரையும் ஒரு சாதகராகக் கருதிய நாட்களில், பகவான் தரிசனத்திற்காக ஒருவர் வந்து சில நாள் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தார். அவர் அடுத்த முறை வடநாட்டிலிருந்து வருவதற்குள் ‘அன்னை’ பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுவிட்டார். பகவான் தனிமை நாடிப் போய்விட்டார். வடநாட்டிலிருந்து வந்த பக்தருக்கு இங்குள்ள மாறிய

நிலை தெரியாது. பகவான் தரிசனத்திற்குப் போகுமுன் அன்னையைத் தரிசனம் செய்யும் ஏற்பாடு இருந்தது. பக்தரால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை; அவர் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அன்னையைத் தாண்டி பகவான் தரிசனம் செய்ய முடியாது என்பதால் ஒருவாறு மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு க்யூ வரிசைக்கு வந்தார். வரிசையில் அன்னைக்கும், இவருக்கும் இடையே 10 பேர் இருக்கும்பொழுது தற்செயலாக அன்னையின் பாதங்கள் இவர் கண்ணில் பட்டன. அவை பொற்பாதங்களாக காட்சியளித்தன. 10 பேர் நமஸ்காரம் முடிக்கும் வரை பக்தரால் பொறுக்க முடியவில்லை. தொடர்ந்து பாதங்களில் பொன்னொளி வீசியது. அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து அவற்றை இறுகப் பற்றிக்கொண்டார்; கண்ணோரால் நனைத்தார்; நெடுநேரம் காலடியில் கிடந்தார்; எழுந்தார். பகவான் தரிசனத்தையும் அவர் நினைவு வைத்திருக்கவில்லை. பகவானைச் சாதாரணமாக நமஸ்காரம் செய்து வெளியே வந்தார்.

அன்னை தம்மை மனிதனிடமிருந்து மறைப்பதுண்டு. தேவையானால் அவன் பக்திப்பார்வைக்கு வெளிப்படுத்துவதுண்டு. மனத்தை ஒட்டியும், உணர்வையறிந்தும், உடலின் தன்மையை ஏற்றும், அதற்கேற்ப செயல்பட அன்னை விழைகிறார்.

பரமன் பூவுலக வாழ்வைச் சிக்கலாகக் காண்கிறான். பக்தனுக்குப் பரமன் காணும் சிக்கலைக் கண்டு, களையும் திறன் வேண்டும். அவசரப்பட்டு அறுத்தெறிவது பரமனின் வழியன்று. உலகம் அசுரன் பிடியிலுள்ளது. அசுரனை அவனுடைய பாசறையிலேயே சந்தித்து, அவனுடன் போரிட்டு முறியடிக்க வேண்டும் என்பது பரமன் இட்ட கட்டளை. மனித ஜீவன் இதற்குத் தயாராக வேண்டும். மெலிந்த மனிதனை வலிந்து உயர்த்த முடியாது. இன்று பூவுலகம் உள்ள நிலையையும், மனிதன் உள்ள நிலையையும் கருதி, அதற்குள் தெய்வ சக்தி எவ்வளவு அதிகம் செயல்பட முடியுமோ அதை மட்டும் திட்டமாகச் செய்கிறது. குறையினுள் நிறைவை உற்பத்தி செய்ய சத்தியஜீவியம் பாடுபடுகிறது. சத்தியஜீவியம் இன்று மனிதனுள்-

ளிருந்து செயல்படவில்லை. அப்படிச் செயல்பட்டால், மனிதனால் இதை நேரடியாகச் சாதிக்க முடியும். அன்னை நம் எதிரிலேயே இருந்தாலும், நாமிருக்கும் மன்றிலையில் அன்னை நம் கண்ணுக்குப் புலப்படுவது இல்லை. ஆனால் ஆன்மா அது போலிருப்பதில்லை.

மனிதன் ஆன்மாவை நாடினால், ஆன்மா துவங்கும். அதற்கு அன்னை விளங்கும். மனம் ஊனக்கண்ணால் கண்டதைப் பற்றிக் கொள்ளும். அதற்கு ஆன்மீக விவரம் தெரியாது. அன்னை சக்தியை நம்பினால் அது உன்னைத் தெய்வீக வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்லும்.

சத்தியஜீவன் பிறப்பது இறைவன் ஆணை. அதுவே மனிதப் பிறப்புக்கு அடுத்த சிருஷ்டி. அதற்குப் பரமன் இசைவு தேவை. பரமனுக்கும், மனிதனுக்கும் இடையே அன்னை நிற்கின்றார். அறியாமையையும், இருளையும் அகற்ற அன்னையால் மட்டுமே முடியும். மனித யத்தனத்தால் என்றும் அது முடியாது. இருளை அகற்றி, ஜோதிமயமாக்கி, ஆனந்தத்தை நிலைநிறுத்துவது அன்னையே.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

5. சாவித்திரி

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறவியிலேயே ஒரு கவி. ஆங்கிலம் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் அவர் தீவிரமாகப் பயின்றதில்லை. தாய்மொழியான வங்காளத்தையும் பிற்காலத்திலேயே கற்றுக் கொண்டார் என்பதால் ஆங்கிலமே அவருக்குத் தாய்மொழி போல் அமைந்தது. எனவே சிறு வயது முதல் அவர் இயற்றிய செய்யுள்கள், காவியங்கள், நாடகங்கள், அனைத்தும் ஆங்கிலத்திலேயே உருவும் பெற்றன. ‘இருளை விழுங்கும் ஒளி’ என்ற கருத்து ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே அவரைக் கவர்ந்த கருத்து. மனித ஹிருதயத்திலிருந்து எழும் தெய்வீக அன்பு மரணத்தை வெல்லக்கூடியது என்ற கருத்தை அவர் பாராட்டினார். பகவான் மேற்கொண்ட பூரண யோகம், உலகில் மரணத்தை அழிக்கும் இலட்சியத்தைக் கொண்டது. ஒருவருடைய உயர்வு உலகைக் காப்பாற்றும் என்பது அவர் கொள்கை. பூரண யோகத்தை மேற்கொண்டு சத்தியஜீவ லோகத்தை அடைந்து மரணத்தை வெல்லும் சக்தியை அங்கிருந்து உலகுக்குக் கொண்டு வர முடியும். அது போல் சில யோகிகள் சாதித்தால், அதன் மூலம் உலகத்திலேயே மரணத்தை அழித்துவிட முடியும் என்பது அவர் கொள்கை.

இந்தத் தத்துவத்தை விளக்கிப் பெருநூலாக Life Divine என்ற புத்தகத்தை 1920இல் எழுதி முடித்தார். ஆன்மீகத் தத்துவத்தை அறிவு ஏற்கும் வாயிலாக எழுதப்பட்ட நூல் இது. யோகமாக இதை மேற்கொண்டு சாதனையாக ஒருவர் இத்தத்துவத்தைப் பின்பற்றுவது எப்படி என்று Synthesis of Yoga என்ற நூலையும் 1920இல் எழுதி

முடித்தார். இரு நூல்களும் சொல்வது ஒன்றே. ஒன்று, தத்துவ வியாக்கியானம். மற்றது, யோகப் பயிற்சி முறை. இந்நூல்களில் உள்ள தத்துவம், யோகம், ஆகியவற்றை மந்திரங்களாக மாற்றி காவிய வடிவில் ‘சாவித்திரி’ என்ற பேரிலக்கியத்தை நெடுங்காவியமாக இயற்றினார். தத்துவம் விளங்கினால்தான் புரியும்; விளங்காவிட்டாலும் அவர் எழுத்திலுள்ள மந்திர சக்திக்கு மற்ற பலன்கள் உண்டு. யோகம் பயின்றால்தான் பலன் தரும்; பயிலாவிட்டினும் படித்தால் தியானம் வரும். அவர் எழுத்துகளுக்குள் ஆன்மீக சக்தி, மந்திர சக்தியை விட உயர்ந்தது என்பதால் அவர் யோக நூலைப் படித்தால், யோகம் பயிலாவிட்டாலும் மற்ற பல ஆன்மீக உயர்வுகளான மௌனம், சாந்தி, ஜோதி, ஆனந்தம் ஆகியவை கிடைக்கும். சாவித்திரி காவியம் முறையாகப் பயின்றால் யோகம் பூர்த்தியாகும். சாதாரணமாகப் படித்தாலும் பகவானுடன் ஜீவனுள்ள தொடர்பைப் பெறலாம்.

1914இல் எழுதத் தொடங்கிய பகவான் 1920இல் எழுதுவதை முடித்துவிட்டார். அவருடைய பெரிய படைப்புகள் அனைத்தும் அதற்குள் ‘ஆர்யா’ என்ற பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்துவிட்டன. சாவித்திரியை மட்டும் 1950 வரை எழுதிக்கொண்டேயிருந்தார். 1900இல் முதல் வடிவம் பெற்ற இக்காவியம் பல நூறு மாற்றங்களைக் கடந்து 1950இல் முடிவு பெற்றது. தொடர்ந்து, இடையொரு பகவான் எழுதிய நூல் சாவித்திரி மட்டுமே. தமிழ்மூடைய பூரண யோகத்தில் அடுத்த அடுத்த கட்டங்களுக்குப் போக காவிய உருவத்திலுள்ள சாவித்திரியை ஒரு கருவியாகக் கொண்டாக அவர் கூறுகிறார். பிரபலமடைந்த பேராசிரியர்கள் ஏராளமான புத்தகங்களை எழுதுவது உண்டு. பெர்னாட்ஷா போன்ற அறிஞர்கள் எண்ணிறந்த நூல்களை வெளியிடுவதுண்டு. ஆனால் அவற்றுள் ஒரு புத்தகமே முக்கியமாகக் கருதப்படும். இந்தப் பல புத்தகங்களை எல்லாம் தம் எண்ணத்தை உருவாக்குவதற்கு கருவியாகக் கொண்டேன் என்று அது போன்ற அறிஞர்கள் கூறுவதுண்டு. பகவான் தம் யோகம் சித்தி பெற சாவித்திரியைக் கருவியாகக் கொண்டேன் என்கிறார்.

மஹாபாரதத்திலில்லாதது உலகத்தில் இல்லை என்பது வழக்கு. சாவித்திரியில் இல்லாதது இனி உலகத்தில் சிருஷ்டியாகப்போவது இல்லை என்பது அன்னையின் அபிப்பிராயம். சத்தியவான்-சாவித்திரி கதை மஹாபாரதத்திலுள்ளது. அதை நேரடியாக அதே கருத்தையும், கொள்கையையும் ஏற்றுக்கொண்டு பகவான் எழுதவில்லை. தம் பூரண யோகத்தின் கருவை விளக்க மூலக்கதையைத் தகுந்தவாறு பகவான் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். சுருக்கமாக, பாரதத்தில் உள்ளவற்றை அளவு கடந்த நீளத்தில் மாற்றிய உருவத்தில் எழுதியிருக்கின்றார். சுமார் 1000 மடங்கு நீளத்தை வளர்த்திருக்கின்றார். பாரதத்தில், அஸ்வபதி உன்னதமான அரசன். புத்திரபாக்கியத்திற்காக 18 ஆண்டுகள் தவமிருந்து சாவித்திரி எனும் தெய்வத்தைத் தரிசித்துச் சந்தானபாக்கியம் பெறுகிறான். சுமார் 10 வரிகளில் இது பாரதத்தில் சொல்லப்படுகிறது. பகவானுடைய காவியத்தில் அஸ்வபதி மனித குலத்தின் ஆன்மீகப் பிரதிநிதி. உலகம் இதுவரை மேற்கொள்ளாத இலட்சியங்களை மேற்கொண்டு, அவற்றைப் பெற யோகத்தை மேற்கொள்கிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சத்தியவான்-சாவித்திரி கதையை ஆன்மீக நோக்குடன் பார்த்து, வேத இரகஸ்யம் பொதிந்துள்ள கதை இது எனக் கருத்தார். ஜீவனின் ஆன்மீகச் சத்தியத்தைத் தாங்கிவரும் ஆன்மாவாக அவர் சத்தியவானைக் கணித்தார். சாவித்திரி சூர்ய புத்ரி; பரம்பொருளின் தேவி அம்சம்; உலகை இரட்சிக்க அவதாரம் எடுத்தவர். தூமத்சேனா சத்தியவானின் தகப்பனார். ஒளிமயமான மனம் ஒளியை இழந்து, அதன் பிரதிபலிப்பாகப் பார்வையை இழந்து, இராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்து, நிற்கிறார். ஒளியின் உற்பத்தி ஸ்தானம் ஒளியை இழந்து, அதனால் வலிமை இழந்ததன் அறிகுறி சத்தியவானின் தகப்பனார். அஸ்வபதி அஸ்வத்திற்கு அரசன் (Lord of the Horse). இவர் தவத்தின் தலைவன். ஆன்மீகக் கனலாக எழுந்து மேலுலகங்களை எட்ட முயலும் தபஸ்வி இவர்.

இவை பூவுலகத்தின் ஆன்மீக நிலை. அதை வர்ணிக்கும்

வகையில் பாத்திரங்களை ஸ்ரீ அரவிந்தர் உருவாக்கியுள்ளார். கருபாரதத்திலுள்ளது. பாரதத்தில் கொடியாக இருந்த ஒன்றை சாவித்திரியில் அகண்ட ஆலமரமாக பகவான் சிருஷ்டத்திருக்கிறார். தபஸ்விகள் நெடுநாட்களாக மோட்சத்தைப் பெற்று, மோட்ச லோக வெற்றியை அடைந்துள்ளனர். பூமாதேவியையும், தம் அடையாளமான மனித உடலையும் அவர்களால் தொட முடியவில்லை. சொர்க்கமும், பூவுலகமும் ஒன்றே பூவுலகிலேயே சொர்க்கத்தை அனுபவிக்க முடியும். உடல் ஆன்மீகத்திற்கு விலக்கன் ரு. உண்மையில் ‘உடல் ஆன்மீகத்திற்கு விளக்கு’ என்பன போன்ற பூரண யோக இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற பகவான் சாவித்திரி எனும் காவியத்தை ஒரு வாயிலாகக் கொண்டார். ‘இவையெல்லாம் நடக்காது’ என்று முடிவாகத் தெரிந்த மனிதனுக்கு, ‘இவை நடக்கும்’ என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். அந்த நம்பிக்கை ஒளியை அளிக்கவே ஸ்ரீ அரவிந்தர் முனைந்தார். ‘இவை நடக்கலாம்’ என்று அவர் அறிவிக்க முன் வரவில்லை. ‘இவை நடந்தே தீரும்’ என்பதை தம்மை நாடிய சாதகர்களுக்கு ஆன்மீக உள்ளுணர்வில் அறிவுறுத்தினார். உலகத்தின் சூட்சமச் சூழலில் அப்பெருநம்பிக்கையை நிலை நாட்டினார்.

எதிர்காலம் சொர்க்க லோக எழில் நிறைந்தது என்பதை விழிப்படைந்த ஆன்மாவின் சூட்சமப் பார்வைக்குக் காட்டினார்.

“முதல் நாள், தாம் ஆன்மீக அனுபவமாகப் பெற்றதை, மறுநாள் பகவான் சாவித்திரியின் பாகமாக எழுதியிருக்கின்றார்” என்று அன்னை ஒரு சமயம் கூறுகிறார். “ஒவ்வொரு முறை சாவித்திரியைப் படிக்கும்பொழுதும் புதியதாக ஒன்றைக் காணலாம்” என்றும் கூறுகிறார். “மனத்தைத் தெளிவாக வைத்துக்கொண்டு படித்தால் சாவித்திரியின் முழுப் பலனை அடையலாம். எண்ணங்கள் அற்ற மனமே தெளிவான மனமாகும். யோகம் செய்பவர்கள் மனத்தைச் சாவித்திரியில் பதித்துப் படித்தால், யோகத்தின் அடுத்த கட்டத்திற்குச் சாதகனை அழைத்துப் போவது தெரியும்” என்கிறார் அன்னை.

மேல்நாட்டு மரபுப்படி இதிகாசங்கள் கதையின் நடுவில்தான் ஆரம்பிக்கும். அதையொட்டி ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய காவியமும் சத்தியவானுடைய மரணத்துடன் தொடங்குகிறது. அன்றாடம் உதிக்கும் குரியனை அன்று உலகத்திற்கு ஒரு புது சூர்யோதயமாகக் கருதி, முதற்காண்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். அதிலிருந்து சாவித்திரியின் தகப்பனாரான அஸ்வபதியின் யோகத்திற்குப் போகிறது காவியம். உலகம் இருளிலிருந்தும், மரணத்திலிருந்தும் விடுபட அஸ்வபதி யோகம் செய்கிறார். முதற்கட்டத்தில் கரணங்களின் தளைகளிலிருந்து அஸ்வபதி விடுபடுகிறார்.

ஜடத்திலிருந்து எழுந்து மேல்நோக்கிச் சென்று பிராணன், மனம், ஆகியவற்றை எட்டி, மேலும் தொடர்ந்து தம் யோகப் பாதையின் பிரயாணத்தை அஸ்வபதி தொடர்கின்றார். தமக்காக மேற்கொண்ட யோகமில்லை இது. உலகத்தின் பிரதிநிதியாகத் தாம் மேற்கொண்ட தவம் இது என்பதும், வாழ்க்கையை உதறித் தள்ளிச் செய்யும் யோகம் இல்லை என்பதும் அவருக்குப் புரிகிறது. வாழ்க்கையின் சிக்கலும், உடலின் இருஞும் அழிய மனித மனம் சத்தியஜீவியமாக மாறி, இறைவனின் சுபாவத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிந்து, நம்பிக்கையுடன் அஸ்வபதி யோகத்தை மேலும் தொடர்கிறார்.

முடிவில் அன்னை தரிசனம் கிடைக்கின்றது. “கிடைத்த பெறும் பேற்றை ஏற்று மனம் நிம்மதியடைய வேண்டும்” என தரிசனம் தந்த அன்னை (Divine Mother) அஸ்வபதிக்கு உபதேசம் செய்கிறார். மனிதனும், பூவுலகமும் அனந்தனையும், சத்தியத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை என்று அன்னை விளக்கம் அளிக்கின்றார். “சத்தியம் பூவுலகில் இன்று வந்துவிட்டால் பூவுலகம் தாங்காது; நொறுங்கிப்போகும்” என்றும் கூறுகிறார்.

தெய்வீக அன்னையின் அசாரி வாக்கு அமுதம் அஸ்வபதிக்கு ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. யுக யுகமாக உழூந்த மனிதப் பிறவியின் பிரதிநிதியல்லவோ அஸ்வபதி! தான் பெற்ற பேறு அஸ்வபதிக்கு

திருப்தியளிக்கவில்லை. “மனிதனால் பெற முடியாத ஓன்றை, தெய்வமே மனம் உவந்து கொடுத்தாலும், பெற்று அனுபவிக்கத் திறனில்லாத மனிதனை, அன்னை புறக்கணிக்கக்கூடாது; தம் அருளால் அவனை அணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவனை அணைத்துக்கொள்ள அன்னை அருள் வடிவமாகப் புகிக்கு வர வேண்டும்” என்று அஸ்வபதி உருக்கமாகச் செய்த பிரார்த்தனை அன்னைக்கு ஏற்படையதாக இருந்தது. “அருள் அவதாரம் எடுக்கும்” என ஆசீர்வதிக்கின்றார்.

“உன் குரலைக் கேட்டேன். பரம்பொருள் உன்னை நாடி வரும்; இறுகிய தளைகள் உடையும்; மனம் விரிந்து உலகை தன்னுள் கொள்ளும்; தெய்வம் திருநடனம் புரிந்து மண்ணில் உலவும்; மரணத்தைத் தாண்டி மனிதன் செல்வான்; விதியை வெல்லும் வரம் பிறக்கும்”, என்றார் அன்னை.

மேல்நாட்டு இலக்கியச் சட்டப்படி இதிகாசம் 12 புத்தகங்களை உடையது. பகவான் சாவித்திரியை முதலில் எழுதியபொழுது 14 வரிகளில் முடித்துவிட்டார். காலப்போக்கிலும், யோக எழுச்சியாலும் 1950இல் அவர் முடிக்கும்பொழுது 12 புத்தகங்களாகக் காவியம் நிறைந்தது. மேற்கொண்ன சட்டத்துடன் முதல் இரு புத்தகங்கள் முடிகின்றன.

மூன்றாம் புத்தகம் அஸ்வபதியின் யோகத்தை மேலும் வர்ணிக்கின்றது. இதில் மூன்றாம் காண்டம் (Adoration of the Divine Mother) அன்னைக்குரியது. அடுத்த புத்தகம் சாவித்திரியின் பிறப்பையும், குழவிப் பருவத்தையும் விளக்குவதாகும்.

வளர்ந்தபின் பருவம் எய்தி, தகப்பனாருடைய ஆசியுடன் கணவனைத் தேடி சாவித்திரி பரிவாரங்களுடன் புறப்படுகிறாள். சத்தியவானைக் காட்டில் சந்திக்கின்றாள். இந்த 3 காண்டங்களும் இலக்கிய நயத்தில் உலக இலக்கியங்களின் சிகரத்தைத் தாண்டியவை.

அன்பின் மென்மை, உணர்வின் பலித்திராம், உடலையும் உள்ளத்தையும் உயிரையும் கடந்த உன்னத இலட்சியம், அது தனக்கேயுரியதைப் பெற்று பூரணாத்தில் பூர்த்தி பெறுவது ஆகியவை பரம்பொருள் உலகில் மனித உருக்கொண்டு தன் சிருஷ்டியை அடுத்த கட்டத்திற்கு வெற்றிகரமாக எடுத்துச் சென்று, தன்னை தன் சிருஷ்டியில் அடுத்த உயர்ந்த கட்டத்தில் பூர்த்தி செய்து பெறும் நிறைவாகும். சத்தியவானுக்கு மாலை இட்டு, அவன் பாதங்களைத் தொட்டு சாவித்திரி நிறைகிறாள்.

அடுத்து விதி. இரு காண்டங்களையுடையது இந்த ஆறாம் புத்தகம். துண்பத்தின் நிலைகளை விளக்கும் பகுதியிது. தீமையின் பிறப்பு, இருப்பு இங்கு பேசப்படுகின்றன. சாவித்திரி தனக்கென விதிக்கப்பட்ட கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டாள். அவள் வாழ்வு பூரணம் பெற்றது. அரண்மனைக்கு வந்து பெற்றோருக்கு நடந்ததை அறிவிக்கின்றாள். என் பிராணன், பிராணபதியைக் கண்டது. என் மனம் ஏற்றுக்கொண்டது. தெய்வத் திருவுள்ளாம் என்னில் பூர்த்தியாகி விட்டது. முடிவான முத்திரை விழுந்து முடிந்துவிட்டது என்று அறிவிக்கிறாள் சாவித்திரி. அஸ்வபதியின் திருஷ்டியில் சத்தியவான் தோன்றுகிறான். அவனுருவத்தின் மீது கரிய இருள் படந்துள்ளது. பேரோளி ஒன்று தோன்றி கரிய இருளை விரட்டுகிறது. தளர்ந்த மனம் அஸ்வபதிக்கு மலர்ச்சி அடைகிறது. சாவித்திரியின் தாயார் கிலேசம் அடைகிறாள். நாரதர் அங்கு வருகிறார்.

உங்கள் ஞான திருஷ்டியால் என் மகளின் எதிர்காலத்தை எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என இறைஞ்சுகிறாள் ராணி. “சத்தியவானும் சாவித்திரியும் சந்தித்தது சொர்க்கமும் உலகமும் சந்தித்ததாகும்” என்று நாரதர் விளக்குகிறார். அத்துடன் சத்தியவானுக்கு ஆயுள் ஒரு வருஷ காலத்தில் முடிவதையும் கூறுகிறார். தாயார் கலங்கிவிட்டாள். சாவித்திரியின் மனதை மாற்ற முயல்கிறாள். மலையிலிருந்து எழுந்த நதி தன் கதியை மாற்றி மீண்டும் மலையை நோக்கிப் போகப்போவதில்லை; சாவித்திரி தன் முடிவை

மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. இறைவளின் இதயத்தில் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தம் இது என்பதை சாவித்திரி அறிவிக்கின்றாள். மனித முகத்தில் இறைவன் மலர்ந்ததைத் தான் சத்தியவான் திருமுகத்தில் கண்டது சத்தியம் என்கிறாள் தெய்வத்தாயின் அவதாரமான சாவித்திரி. “இன்றைய உலகம் இருக்கும் நிலையில் கல்லிலிருந்து சிலை செய்ய அதைச் செதுக்கியே செப்பனிட வேண்டும் என்பது போல் துண்பம் மனித வாழ்வில் தலைர்க்க முடியாது” என்று நாரதர் ராஜமாதாவிடம் கூறுகிறார். “உலகத்தைத் துண்பத்திலிருந்து விடுவிக்க வந்த அவதாரங்களும் அத்துள்பத்திலிருந்து தப்ப முடியாது” என்பதை நாரதர் விளக்குகின்றார்.

சாவித்திரியின் தாயார், ‘விதியிலிருந்து மகள் தப்புவது எப்படி?’ என்று கவலையறுகிறாள். “விதியை மாற்ற சாவித்திரியால் முடியுமா?” என அஸ்வபதி நாரதரைக் கேட்கிறார். “தன்னுடைய விதியையும், அதன் மூலம் உலகத்தின் துண்பத்தையும் மாற்றும் ஆன்மீக ஆற்றல் சாவித்திரிக்குண்டு” என்று நாரதர் பதில் இறுக்கின்றார். “அது சாவித்திரியால் மட்டுமே முடியும்” என்றும் கூறுகிறார். இதுவரை 24 காண்டங்கள் முடிகின்றன. அஸ்வபதியின் தவத்தின் நிலைகளை விளக்குபவை அவை. இனி வரும் 25 காண்டங்களும் அஸ்வபதியின் தவத்தை மனித வாழ்வில் சாவித்திரி பூர்த்தி செய்ததை விளக்குபவை ஆகும். அஸ்வபதியின் தவமும், சாவித்திரியின் வெற்றியும் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தின் வர்ணனைகளாகும். இந்த இரண்டாம் பகுதி அன்னையின் யோகம் பூர்த்தியடைந்த பல நிலைகளை விளக்குவதாகும். அன்னை-ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோகப் பாதையை விளக்கும் நூல் சாவித்திரியாகும். சாவித்திரியின் அடிகள் காவியத்தின் வரிகள் மட்டுமல்ல. அவை அன்னாரின் யோக அடிச்சுவடுகளாகும். அதனுள் மனிதன் தன் உள்ளுணர்வின் பிம்பத்தைத் தவறாது காணலாம். அதனால்தான் மனம் கலங்கிய பொழுது சாவித்திரியை எடுத்து, சில நிமிஷம் தியானித்து, திறந்து பார்த்தால், நம் மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வரிகளை நாம்

காண்பது. ஒரு தொழில்திபர் இக்கட்டான நிலையில் சாவித்திரியைப் பிரித்தபொழுது தம் கண்ணில் பட்ட வரியில் தம் தொழிலின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கண்டு பிரமித்தார். சாவித்திரியை இது போல் திறந்து பார்த்தால், எதிர்காலத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமையும். அது சத்தியவாக்கு. அத்துடன் அருளைக் கொடுத்து, நம் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்யும்.

சாவித்திரிக் பெற்றோர்கள் ஆசீர்வாதத்துடன் புதுவாழ்வு ஏற்பட்டு, சத்தியவானுடைய மனைவியாக அவள் வாழும் வாழ்வு, ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் புனிதம் பவித்திரமடைந்ததாகச் செய்கிறது. விதிக்கப்பட்ட நாள் நெருங்குகிறது. தெய்வ அவதாரமானாலும், மனித உடலைத் தாங்கியிருப்பதால் விதிக்கு விலக்கன்று. மனம் தளர்ந்து, சோர்ந்து நிற்கிறாள் சாவித்திரி. அது சமயம் அவளது ஜீவனின் சிகரத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழுந்து, அவனுடைய அவதார நோக்கத்தை நினைவுபடுத்தி, “மனித குலத்தைச் சாவித்திரி கைவிடக்கூடாது” என்றும், “முழுமுச்சோடு முயன்றால் சாவித்திரியால் விதியை வெல்ல முடியும்” என்றும் கூறுகிறது.

தளர்ந்த மனித மனம், தயக்கமிழுந்து, தாயின் சொல்லை ஏற்றுத் தன் புனித யாத்திரையை உள்ளுறை லோகங்களில் ஆரம்பிக்கின்றது. அவையெல்லாம் அனந்தனின் இடம் என நாம் அறிந்துள்ளோம். அங்கிருந்து எழும் குரலைத் தெய்வத்தின் ஆணையாக ஏற்கும் பாங்கு நம்மிடையேயுள்ளது. மனித உலகம், உள்ளுறை உலகமானாலும் நம் இலட்சிய எண்ணத்தை ஏற்பதாக இருப்பதில்லை. அவற்றுக்கேடுயிய அமைப்புகள் அங்குள்ளன. உள்ளுறை இராஜ்யங்களிலும் நல்லதும், கெட்டதும் கலந்தேயிருக்கும். பகுத்துணரும் தெளிவு மனிதனுக்குத் தேவை. அது இல்லாதவன் தீய சக்திகளுக்குப் பலியாவான் என்பது திண்ணனம். மகாத்மா காந்தியை நினைத்து இன்றைய காங்கிரஸை நாடினால் ஏமாற்றமடைவோம். பிரதம மந்திரியின் அலுவலகத்திற்கு உயர் தனிச் சிறப்புண்டு. எனினும் அங்குள்ள ஆபீஸர்களிலும் நல்லவர் யார், கெட்டவர் யார்

என நாம் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்தாபனம், தோற்றும், இலட்சியம் வேறு; மனநிலை, உண்மை நிலை, ஸ்தாபனம் வேறு. எந்த உயர்ந்த ஸ்தாபனத்திலும் எந்த மட்டமான மனிதனும் இடம் பிடித்துக்கொள்வதுண்டு. பெரிய இடமாயிற்றே என்று நினைத்தவன் வெகுளியாக ஏமாற்றப்படுவான். இது உலகத்து நிலை. இதில் ஏமாந்தவர் அநேகர்; தப்பித்தவர் சிலர். பூவுலகத் திலுள்ள இந்நிலைக்கு நிகரான ஆன்மீக நிலை உள்ளுறை லோகங்களிலும் உண்டு. சாவித்திரியின் யாத்திரை நீண்டது. முதல் நிலையில் 3 தேவிகள் எழுந்து சாவித்திரியுடன் உரையாடுகிறார்கள். அவை பிரபஞ்சத்தின் தெய்வங்கள். மனித வாழ்வை இன்று நிர்ணயித்துக் கொண்டுள்ள ஆன்மீக ஜீவன்கள். அன்புக்குரிய தெய்வம் ஒன்று; வலிமைக்குரியது அடுத்தது; ஞானச்சுடர் மூன்றாவது. ஒளிப்பழுப்பாக அவை காட்சியளிக்கின்றன. ஒவ்வொரு தேவியும் சாவித்திரியின் ஆத்மா எனக் கூறுகிறது.

“சாவித்திரியின் எண்ணம் பலிக்காது. (Divine Mother) அன்னையின் அருளைச் சாவித்திரி பெற முடியாது. அது உலகில் நடக்காது. உலகம் அதற்குத் தயாராக இல்லை” என்று இந்த மூன்று தேவிகளும் சாவித்திரிக்கு அறிவுறுத்துகின்றன. ஒவ்வொன்றும் தாமே முழுமுதற் கடவுள் எனவும் கூறுகின்றன. உலகத்தின் இன்றைய நிலையை அவை விவரித்து, ‘இலட்சியம் பலிக்காது’ எனத் தெளிவு படுத்துகின்றன. சாவித்திரி அசையவில்லை. “நீ என் ஆத்மாதான். ஆனால் என் ஆத்மாவின் ஒரு பகுதியே” என ஒவ்வொரு தேவியிடமும் சொல்லிவிட்டு, சாவித்திரி மேலே செல்கிறாள்.

அதன் பிறகும் சிருஷ்டயின் இருள் அவளைத் தொடர்கிறது. குன்யமான கரிய இருளில் சாவித்திரி நுழைய வேண்டியிருக்கிறது. “ஆன்மீக ஒளி முன், சூரியன் கருப்பாகத் தெரிவான். ஆன்மீக இருள் முன், நள்ளிரவு ஒளி நிறைந்ததாக இருக்கும்” என்பது அன்னையின் விளக்கம். சூன்யமும், இருஞும் சேர்ந்த உலகை சாவித்திரி அடைகிறாள். அவள் வலுவிழுந்து, தெம்பிழுந்து, சோர்ந்து,

சருகாக மாறுகிறாள். இந்நிலையில் ஒரு புது உணர்வு சாவித்திரியைத் தீண்டுகிறது. இலட்சியத்தை எட்டிவிட்டதாக ஓர் உணர்வு; அதனால் ஒரு நிறைவு. அது ஆனந்தமயமான நிறைவாக இருக்கின்றது. இந்நிலையில் அவளது சைத்திய புருஷன் (Psychic Being) வெளிப்பட்டு, அத்துடன் சாவித்திரி கலந்துவிடுகிறாள். “அசையாத அழிவற்ற ஆன்மாவும், போராடும் மனித ஜீவனும் சந்தித்து இரண்டறக் கலந்தன” என்கிறது காவியம். அடுத்தாற்போல் குந்தளினி எழுகிறது. பூரண யோகத்தில் சக்தி மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வந்து, ஆறு சக்கரங்களையும் ஒன்றாகத் திறந்து, புதுப்பிக்கின்றது. பொதுவாக, யோகத்தில் குந்தளினி மூலாதாரத்திலிருந்து புறப்பட்டு நாபி, இதயம், தொண்டை, புருவம், தலை, ஆகிய இடங்களிலுள்ள சக்கரங்களை எழுப்பி, கடைசியில் சக்ஸரதளத்தில் இறைவனுடன் கலந்துவிடும்.

“சாவித்திரியின் அனுபவம் பூரண யோக சித்தி என்பதால் சக்தி மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வருகிறது; சொர்க்கத்தை நம்முள்ளே அமைத்தோம்; உடலை ஆனந்தமயமாக்கினோம். வேறென்ன வேண்டும்? மேலும் வேண்டுமா?” என கவி அந்நிலையை வர்ணிக்கிறார்.

உயர்ந்த தெய்வம் உறையும் இடம் ஒன்று ஏற்பட்டது. ஒருவர் சிறப்பு உலகை உய்விக்கும். வானத்தை எட்டிப் பிடித்துவிட்டோம்; காலத்தின் அடிமை கடவுளுக்கு இடம் அளித்துவிட்டான்.

என்ற கருத்துப்பட பகவான் இந்த வெற்றியை விளக்கியுள்ளார். சாவித்திரியினுள் திருவருமாற்றம் தொடங்குகிறது. உலகை உய்விக்கும் கருவியாக அவள் உருவாகிவிட்டாள். சிருஷ்டி இதைக் கண்டு கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறது. சாவித்திரியின் அன்றாடச் செயல்களில் தெய்வீகப் பொலிவ மினிருக்கின்றது. சத்தியவான் மீதுள்ள மனைவியின் அன்பு, தெய்வச் சாயல் பெறுகிறது. எனினும்

இதுவே முடிவன்று.

இத்தனையும் நடந்தபின் ஒரு நாள் ஒரு பயங்கரக் குரல் எழுந்து, “நானே மிருத்யு; நானே காளி; நானே மாயை; என் மூச்சப் பட்டால் மனிதன் கருகிவிடுவான்” என்று எக்காளமிட்டது.

வேறொரு குரலும் எழுந்து ஒலித்தது. “மனித ஜீவன் பரம்பொருளினின் ரூ விலகியுள்ளவரை மரணத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. ‘தான்’ எனும் அகந்தையை அழித்து, பரம்பொருளுடன் ஜூக்கியமானால் மரணம் அழியும்; மேலும் தொடராது” என்று அக்குரல் உபதேசிக்கின்றது. சாவித்திரி அதை ஏற்றுக்கொள்கிறாள். தன்னுள்ளள்ள அனைத்தும் தன்னை விட்டுப் போகின்றன. விடுதலை நாடி வருகிறது. உருவும் தன்னை விட்டகல்கிறது. நிர்வாண அனுபவம் என்றழைக்கப்படும் இந்த யோக சித்தி சாவித்திரிக்குக் கிட்டியது.

விதிக்கப்பட்ட வேளை நெருங்குகிறது. பழைய பயம் இல்லை. ஆழ்ந்த நிலையில் மனம் அமைதியாக இருக்கின்றது. பெண்மை நிறைந்த மனைவி, சக்தியாக மாறி ஆன்மீகப் பொக்கிஷமாகிவிட்டாள். பெரிய யோக சித்தி எனினும், இது குன்ய நிலையேயாகும். அதனால் இதுவே முடிவான நிலையில்லை. ஒரு நாள் இது மாறி, பரம்பொருளின் பூரணம் சாவித்திரியை ஆட்கொள்கிறது.

மாயை மறைந்தது. மனத்தைக் கடந்து மனிதன் வந்துவிட்டான். ரூபத்தாலும், அரூபத்தாலும் ஆனந்தம் உற்பத்தியாகிறது. உலகமே பரமனின் உடல்.

‘அனைத்தும் அவனே’ என்று உணரும் நிலை ஏற்பட்டு, அனந்தனுடன் தான் கலந்ததைச் சாவித்திரி அறிகின்றாள். பூரண ஆனந்தமும், ஞான திருஷ்டிக் காட்சிகளும் மின்னலாகத் தோன்றி மின்சாரமாக அவளுள் பாய்கின்றன. இனி மரணத்தைக் கண்டு மலைப்புத் தோன்றாது என்ற நிலையை அடைகின்றாள்.

எட்டாவது புத்தகம் ‘மரணம்’ என்ற தலைப்புடையது; சுருக்கமானது. சத்தியவானும், சாவித்திரியும் காட்டிலிருக்கிறார்கள். விறகு வெட்டுமொழுது சத்தியவானை ஓர் உணர்வு சூழ்ந்துகொண்டு மரணத்தை அறிவிக்கின்றது. சுக்குரலிட்டு சாவித்திரியை அழைத்துத் தன்னை அணைத்துக்கொள்ளும்படிக் கேட்கிறான். சோகமோ, பயமோ அவளை அண்டவில்லை. பேரமைதி அவளை நாடி வந்து உள்ளே புகுகின்றது. கரிய உருவும் அருகே தென்படுகிறது. அது காலன் என அறிகிறான். சத்தியவானுடைய உயிரைத் தாங்கி காலன் நிரந்தர இருஞுக்குள் நுழைகிறான். சாவித்திரி பின்தொடர்கிறாள். கரிய இருள் பயங்கர இருளாக மாறுகிறது.

மூலக்கதையான பாரதத்தில் சாவித்திரி மனித உருவும். காலன் கடுந்தெய்வும். தெய்வத்திடம் வரம் கேட்கும் வகையில் சாதுரியமாகச் சாவித்திரி பேசுகிறாள். காலன் கருணைகொண்டு வரமளிக்கின்றான். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாவித்திரியை ஒளியின் தெய்வமாகவும், காலனை இருளின் தெய்வமாகவும் உருவகப்படுத்தியுள்ளார். காலனும், சாவித்திரியும் நடத்தும் உரையாடல் நீண்டது. 100 பக்கங்களுக்கு மேல் 3 புத்தகங்களை நிரப்பிக்கொண்டுள்ளது. உரையாடல் கடுமை நிறைந்த ஒன்று. வரம் கேட்கும் மனப்பான்மையிங்கில்லை; கேட்டுப் பெறும் நிலையிலில்லை சாவித்திரி. காலனை அழித்து, காரிருளை அழித்து, உலகத்தை இருளிலிருந்து விடுவித்து, இனி எமன் என்ற தெய்வம் இல்லை என்று நிலைநிறுத்தி, அதற்கடையாளமாகச் சத்தியவானுக்கு விடுதலை கொடுக்க முயல்வதே சாவித்திரியின் பூரண யோகம். சத்தியவான் மரணத்தை வென்று பூவுலகம் திரும்பி வந்து, பூவுலகத்தைத் தெய்வத்தின் சாம்ராஜ்யமாக்கும் திருப்பணியை முடிப்பது சாவித்திரியின் அவதார நோக்கம். அதைத் தடை செய்வது காலனின் கடமை. இதுவரை உலகத்தில் மரணத்தை தவிர்க்க முடியாது என்று நம்பியவர்கள் கொள்கைகள் அனைத்தும் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. காலன் இடிஇடிப்பது போல் கர்ஜனை செய்கிறான். சாவித்திரி கலங்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவன்

வாதத்தில் உண்மையில்லை என்று நிதானமாக விளக்குகிறாள். காலன் கலங்குகின்றான். அவன் நிலை, குலையத் தொடங்கிற்று. காலனின் அறிவுரையை சாவித்திரி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காலன் அவளைக் கேலி செய்கிறான்.

அன்பு என்பது அறியாமையில் எழுந்தது என்கிறான் காலன். ‘மனிதனுக்கு இலட்சியமில்லை. மனித இலட்சியங்கள் மன்னுக்குச் சமம். அவை அனைத்தும் மட்மையின் உருவங்கள்’ என்பது காலனின் அறிவுரை.

‘உண்ணடைய சத்தியம் அழிக்கவல்லது. என்னடைய சத்தியம் ஆக்கவல்லது’ என்று சாவித்திரி மறுமொழி கூறுகிறாள். அன்பு எப்படி உலகத்தை உய்விக்கும் என்றும், தன் அவதார நோக்கம் எது என்றும் சாவித்திரி நிதானமாக, நிதானத்தை இழந்துகொண்டிருக்கும் எமனிடம் கூறுகிறாள்.

‘எதுவுமே மனிதனால் முடியாது’ என்ற எமதர்மன் இப்பொழுது, ‘எப்படி மனிதனால் முடியும்?’ என்று தன் வாதத்தை மாற்றிக் கொள்கிறான். ‘மரணமே நிலையானது; மனிதன் நிலையற்றவன்’ என்று கொக்கரிக்கின்றான் எமன். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பூரண யோகத் தத்துவங்கள் அனைத்தும் சாவித்திரியின் வாதங்களாக அமைகின்றன. மேலும், செல்ல வழி தெரியாமல் பிரமித்த எமனுக்கு ‘சாவித்திரி யார்?’ என்ற ஜயம் ஏற்படுகிறது. ஒருவேளை சாவித்திரி தெய்வீக அன்னையோ என்று தோன்றுகிறது. “நீ யார், தெய்வமா? தெய்வம் என்றால், உன் திருமுகத்தை நான் பார்க்க வேண்டும்” என்கிறான்.

சாவித்திரியிடம் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டது. மனிதச் சூழல் விலகி ஒளி படர ஆரம்பித்தது. அவதாரம் திரையை விலக்கி, முன் வருகிறது. பிரபஞ்சமே அவளுடல்; பூவுலகமே அவள் வீடு; பாவெளி அவள் ஆடை; ஆனந்தம் அவள் கண்கள் மூலம் பார்வையாக வெளி

வந்தது என்ற மாற்றங்கள் தோன்றின. இருஞம், ஓளியின் தெய்வமும் எதிரெதிரே நின்றனர். ஒளி பட்ட இடங்களிலெல்லாம் காலனின் உருவம் கரைய ஆரம்பித்தது. கரைய ஆரம்பித்த உடல் கடைசி துளி வரையில் கரைந்து மறைந்துவிட்டது. இருளின் தெய்வமான காலன் அன்பின் தெய்வமாகத் திருவருமாற்றம் அடைகின்றான்.

இத்தனை தோல்விகளுக்குப் பின்னும், மாற்றங்களுக்குப் பின்னும் மீண்டும் ஒரு மறை எமன் தன் பழைய முயற்சியைச் செய்கிறான். சாவித்திரியின் முயற்சி வீண் என்று வாதிடுகிறான். அவள் எதிர்பார்க்கும் மாற்றங்களை உலகில் ஏற்படுத்த முடியாது; ஆகவே சத்தியவானுடன் சாவித்திரியைச் சொர்க்கத்திற்கு வரும்படிக் காலன் அழைக்கின்றான். முடிவாகத் தன் முயற்சி வீண் முயற்சி என்று காலன் உணரும் வகையில் சாவித்திரி தன் நோக்கத்தை விவரிக்கின்றான். தனக்காகவோ, சத்தியவானுக்காகவோ அவள் அவதாரம் எடுக்கவில்லை. பூவுலகத்தில் தெய்வீக வாழ்வை நிலைநாட்டவே தான் அவதரித்திருப்பதாகச் சொல்கிறான்.

திருவருமாற்றம் அடைந்த பின் இப்புதுவருவில் தெய்வம் சாவித்திரிக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கிறது. ஆனால் அத்தெய்வத்தால் பூவுலகம் எப்படித் தெய்வீக வாழ்வை மேற்கொள்ள முடியும் என்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. காலத்தால் உலகம் கட்டுண்டு வாழ்கிறது. காலத்தின் பிடியில் உள்ளவரை பூவுலகம் மாறாது. அதனால் காலத்தின் பிடி தளரும்வரை சாவித்திரி காத்திருக்க வேண்டும் என்று அது கருதியது.

சாவித்திரி தன் உரையாடலைத் தொடர்கிறாள். திருவருமாற்றம் அடைந்த காலன் சொல்வதில் உள்ள உண்மையை ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தெய்வம் உலகைச் சிருஷ்டித்தால்தான் மனிதன் காலத்தின் பிடியில் இருந்து மீள் முடியும் என்பதை நான் அறிவேன் என்று சாவித்திரி கூறுகிறாள். மனத்தின் பிடியில் உள்ள மனிதன் காலத்தினால்

கட்டுண்டுள்ளான். மனத்தைத் தாண்டி (Supermind) சத்தியஜீவியத்தை அடைய காலத்தின் பிடியிலிருந்து அவன் மீள வேண்டும். அதை மனிதன் சாதிக்க வேண்டுமானால் சாவித்திரி சத்தியஜீவியத்தை அடைய வேண்டும். மனித குலத்தின் பிரதிநிதியாகச் சாவித்திரி அதைச் செய்தால் உலகம் உய்யும். சாவித்திரி அதையும் சாதிக்கின்றாள். அதைச் சாவித்திரி சாதித்த பின், திருவருமாற்றம் அடைந்த காலன் தன் புது உருவத்தையும் காப்பாற்ற முடியவில்லை; மறைந்துவிடுகிறான். காலன் கரைந்தவுடன் பூி நடுங்குகிறது. கம்பீரமான குரல் ஒன்று எழும்பி, சாவித்திரியை ‘கேள், கேள், கேள், கேள்’ என நான்கு முறை ஒலிக்கிறது. சாந்தம், ஒருமை, சக்தி, சந்தோஷம் ஆகியவற்றைச் சாவித்திரி கேட்கிறாள். கேட்டவள் அவற்றை உலகுக்காகக் கேட்கிறாள்.

சாவித்திரியின் அவதாரம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டது. இப்புதிய குரலும் அத்துடன் மறைந்துவிடுகிறது. சத்தியவானும், சாவித்திரியும் தனியே ஒருவர் அருகில் மற்றவர் இருக்கின்றனர். சாவித்திரியை அக்குரல் போற்றி உலகை ஆசீர்வதிக்கின்றது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் எழுதிய காவியம் சாவித்திரி. அன்னையின் ஆன்மீக அனுபவங்கள் நிறைந்த காவியம் சாவித்திரி. யோகத்தை மேற்கொள்ள விரும்புபவர்களின் தவ முயற்சியை யோக சித்தியாக மாற்ற உதவும் கருவி இக்காவியம். அன்னை நம் இதயத்தில் எந்நேரமும் இருப்பது போல் நம்மிடம் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டிய ஆன்மீகப் பொக்கிஷும் இந்நால்

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

6. வைப்பு டிவைவன்

பூரண யோகத்தின் தத்துவத்தை விளக்கி பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் Life Divine என்ற நூலை எழுதினார். Life Divine என்றால் தெய்வீக வாழ்வு என்று பொருள். வாழ்வை நீத்து தெய்வத்தைத் தேடும் மரபே நம் நாட்டு பழம்பெரும் மரபு. அதற்கு நேர்எதிரான கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெய்வீக வாழ்வு என்ற பொருள்படும்படி இந்நால் அமைகிறது.

மேலெநாட்டு அறிஞர்கள் பகுத்தறிவையே முதன்மையாகக் கொண்டு வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டவர்கள். தெய்வ வழிபாடு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தது. நம்பியவர்களுக்குத் தெய்வம்; நம்பாதவர்களுக்குத் தெய்வம் இல்லை. கண்ணால் கண்டதை மட்டுமே நம்புவன் பகுத்தறிவவாதி. தெய்வம் இல்லை என்றும் நம்புவது பகுத்தறிவவாதம். இதுவே மேல்நாட்டு வாழ்வின் அடிப்படை. மேல்நாட்டு அறிஞர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பகவான் இந்நாலை எழுதியதால், Life Divine என்ற தத்துவத்தைப் பகுத்தறிவு ஏற்கும் வகையில் எழுதியுள்ளார். தெய்வ நம்பிக்கையைப் பகுத்தறிவு ஏற்கும் வகையில் உள்ள நூல் இது ஒன்றாக மட்டுமே இருக்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறிந்த மொழி ஆங்கிலம். அதுவே அவருக்குத் தாய்மொழி போல் அமைந்தது. அவர் செயல்கள் யோக சக்தியால் நிரம்பியதால், அவர் செய்த காரியங்கள் அளவு கடந்து பரவியதுண்டு. இந்தியா சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்று அவர் தவம் இருந்து

அது பலித்ததால், இந்தியாவைத் தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளும் சுதந்திரம் அடைந்தன. Life Divine புத்தகத்தை 1914இல் ஆரம்பித்து 1920இல் எழுதி முடித்தார். அப்பொழுது ஜோப்பாவில் பிரெஞ்சு மொழி பிரபலமாக இருந்தது. உலக மொழியாகும் வாய்ப்பு பிரெஞ்சு மொழிக்கும், ஸ்பானிஷ் மொழிக்குமே இருந்த காலம் அது. அந்த நிலைமை மாறி இன்று ஆங்கிலம் உலக மொழியாகியிருக்கின்றது. அதன் யோக அடிப்படை Life Divine ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டது ஆகும்.

Life Divine தத்துவ வியாக்கியானமாக எழுதப்பட்டது. இந்த யோகப் பயிற்சி முறைகளை விளக்கும் நூல் Synthesis of Yoga ஆகும். இவற்றுள் உள்ள அத்தனை பெரிய கருத்துகளும் அடங்கிய சிறு நூல் ஒன்றுண்டு. 547 கருத்துகள் ஒவ்வொன்றையும் ஓரிரு வாக்கியங்களில் குறிப்பிடுவதாகும். Thoughts and Aphorisms என்ற தலைப்புடையது. சிந்தனைகளும், நெறிகளும் என்ற பொருள்படக்கூடியது. இரு புத்தகங்களாகவும், மூன்று பிரிவுகளாகவும் Life Divine அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பரம்பொருளும் பூவுலகமும் என்பதைப் பொருளாக அமைத்துள்ளார். தத்துவம் என்பதால் சாதாரண மனிதனால் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்பது உண்மையானாலும், பூவுலகத்தைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளதால், மனித வாழ்வைப் புறக்கணிக்காததால், எல்லா மக்களுக்கும் ஓரளவு புரியும் வகையில் அவரது அடிப்படைக் கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்பதும் உண்மை. இந்நாலின் ஆன்மீக உயர்வு, எழுத்தின் பெருமை, கருத்தின் மந்திர சக்தி, உயர்ந்த கருத்தை பகவான் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முறை, பூவுலக வாழ்வை அவர் தத்துவம் தொடும் இடம், அவற்றை நாம் பக்திபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது நம் உணர்வுக்கு அவை எளிமையாகும் விதம், அறிவுக்கு ஏற்கும் வகையில் அவர் விளக்கும் பாங்கு ஆகியவற்றை மட்டும் இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆன்மீக உயர்வு:

கருத்தைத் தாங்கி வரும் எழுத்து மந்திரமாக மாறி, சொல்லுக்கு மந்திர சக்தி ஏற்படுகிறது. அதையும் தாண்டிய நிலையில் அவர் எழுத்து ஆன்மீக உயர்வையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அதனால் இந்நாலைப் பயிலும்பொழுது கருத்து தெளிவாக இருந்தால் அதன் உயர்வை நாம் பெறுகிறோம். கருத்து தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும் நாம் அதன் உயர்வை உணர்வில் பெறத் தவறுவதில்லை. புதியதாக வந்த இனிப்பை ஒருவர் சாப்பிட்டால் அதன் பெயர் தெரியாவிட்டாலும் ருசியை உணர்த் தவறுவதில்லை. அந்த வகையில் அவர் எழுதியவை அமைந்துள்ளன.

எழுத்தின் பெருமை:

தெய்வ நம்பிக்கையைப் பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமாக எழுதிய நால் இது ஒன்றே எனலாம். உலகில் இதுவரை எவரும் முயன்றும் பார்க்காத ஒரு முறையை வெற்றிகரமாக பகவான் கையாண்டிருப்பது அவர் எழுத்தின் சிறப்பு. அத்துடன் இங்கு வேறு ஒரு முக்கியத்துவமும் உண்டு. பகவான் மேற்கொண்ட யோகம் இதுவரை எவரும் மேற்கொள்ளாத ஒன்று. மரணத்தை உலகம் வெல்ல முடியும் என்ற கொள்கை உலகத்திற்குப் புதியது. அத்துடன், 'இது நடக்காது' என நாம் கருதக்கூடியது. தெய்வங்களைத் தாண்டிய நிலைக்கு மனிதன் யோகத்தால் முன்னேற முடியும் என்பதும் அப்படிப்பட்ட கொள்கை. இவற்றை எல்லாம் விளக்க அவர் மேற்கொண்ட முறை இதுவரை எவரும் மேற்கொள்ளாத ஒன்று. அம்முறையை அவர் வெற்றிகரமாகப் பின்பற்றிய வகை அவர் யோகமும், கொள்கைகளும் பலிக்கும் என்பதற்கு முன்னோடியாகும்.

கருத்தின் மந்திர சக்தி:

எழுத்து மந்திரங்களுக்கும் மேற்பட்ட கருத்தை விளக்குவதால் ஆன்மீகச் சிறப்புடனிருக்கிறது. அதனால் கருத்தை மட்டுமே ஒருவர் புரிந்துகொண்டாலும் மந்திரங்களைப் பயின்ற பலன் ஏற்படும். கருத்து புரியாவிட்டாலும், படிக்கக் கேட்பவர்களுக்கும் அம்மந்திர சக்தி தன் பலனை அளிக்கும். அதுபோல் 20 நாள் தினமும் 1 மணி நேரம் படிக்கக் கேட்டவருடைய பாரிச வாய்வு குணமாயிற்று.

உயர்ந்த கருத்தை பகவான் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முறை:

முடிவாகச் சொல்ல வேண்டியவற்றை முதலிலேயே சுருக்கமாகச் சொல்வது இவர் எழுதும் முறை. கடைசி அத்தியாயத்தில் விளக்க வேண்டிய கருத்திற்கு முதல் அத்தியாயத்திலேயே வித்திகுறிரார். முதல் அத்தியாயத்தில் உள்ள அத்தனைக் கருத்துகளையும் பூரணமாக ஆய்ந்துபார்த்தால் முடிவான வாதத்தின் முக்கிய பகுதிகளைக் காணலாம்.

56 அத்தியாயங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகத்தில் பாதிக்கு மேற்பட்ட அத்தியாயங்களைத் தனிப் புத்தகமாக வெளியிட முடியும் என்ற அளவில் எழுதியிருக்கிறார். அநேகமாக எல்லா அத்தியாயங்களுக்கும் அந்த அமைப்பு ஒரளவுண்டு. தனிப் புத்தகம் போல் எழுதியதுடன் தன் பூரண யோகத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் அளவில் ஒவ்வொர் அத்தியாயமும் அமைந்துள்ளது.

ஒவ்வொர் அத்தியாயத்திலும் முதல் பாராவில் அந்த அத்தியாயத்தில் சொல்ல வேண்டிய முழுக் கருத்தையும் சொல்வது வழக்கம். எல்லா அத்தியாயங்களிலும் முதல் பாராவை எடுத்துத் தொடராகத் தொகுத்தால் அது ஒரு தெளிவான புத்தகமாக அமையும். அதேபோல் எந்த அத்தியாயத்திலும் ஒவ்வொரு பாராவின் முதல் வரியில் அப்பாராவிலுள்ள கருத்தை எழுதிவிடுவார். எல்லாப்

பாராக்கள் முதல் வரிகளையும் சேர்த்தால் அத்தியாயத்தின் சுருக்கம் கிடைக்கும். அத்துடன் பாராவின் கடைசி வாக்கியம் பொதுவாகப் பாராவின் முக்கியக் கருத்தின் விளக்கத்தை மீண்டும் சொல்வதாக அமையும்.

பூவுலக வாழ்வை அவர் தத்துவம் தொடும் இடம்:

யோகமும், இலட்சியமும், கருத்தும், முறையும் உலகுக்குப் புதியன என்றாலும் அவற்றின் அடிப்படைகள் அனைத்தும் வேதாந்தக் கருத்துகளோயாகும். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய யோகம் வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்வதால், அவர் ஏற்றுக்கொண்ட வேதாந்த அடிப்படைகளுக்கும் வாழ்வில் பலன் உண்டு. சர்வம் பிரம்மம் என்ற வேதாந்தக் கருத்தைத் தம் அடிப்படைகளில் ஒன்றாகப் பகவான் கொண்டுள்ளார். நடைமுறை வாழ்வில் இதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது? சர்வம் பிரம்மம் என்றால் மலையும், கடலும், மனிதனும், விலங்கும் பிரம்மமே என்றாகும். வாழ்வில் நாம் எப்படி இதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்? எப்படிச் செயல்படுத்தலாம்? அதன் விளைவுகள் எப்படியிருக்கும்?

சர்வம் பிரம்மம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால் பிணக்குகளுக்கு இடமில்லை. நானும், எதிரியும் பிரம்மமேயானால், ‘எதிரி என்பதில்லை’ என்றாகும். இருவர் ஒரு சொத்தின் மீது உரிமை கொண்டாடினால், ஒருவரிடம் உரிமை இருக்கும்; மற்றவர் வம்பு செய்பவராக இருப்பார். உரிமையடையவர் சர்வம் பிரம்மம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால், எதிரியும் பிரம்மமே. சொத்தும் பிரம்மமே. சொத்து இவரிடம் இருந்தாலும், எதிரியிடம் இருந்தாலும் ஒன்றே என்றாகிறது. இதுவே யோக இலட்சியத்தை வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பக்தர்கள் அவருடைய யோக இலட்சியத்தை வாழ்வில் ஏற்றுக்கொண்டால், அது ஞானமாக மட்டும் இருக்காது; யோகசக்தி பெற்ற ஞானமாக இருக்கும். அதனால் அதற்குரிய உயர்ந்த விளைவுகளும் இருக்கும். சொத்தின் மீது

பிணக்கு ஏற்பட்டபொழுது உரிமையுள்ளவர், இந்த ஞானத்தைச் செயல்படுத்த முனைந்து தாமே முன்வந்து எதிரியிடம் முழுச் சொத்தையும் வலிய ஒப்படைத்தார். அதைச் செய்தபின் ஞானத்தை முழுமைப்படுத்த முனைந்தார். சொத்தைப் பற்றிய எண்ணாத்தை முழுமையாக விலக்கினார். 10 ஆம் நாள் உரிமையில்லாதவர் தாம் பெற்றதை தாமே முன்வந்து உரிமையுள்ளவருக்கு முழுவதையும் திருப்பிக் கொடுத்தார்.

Life Divineஇல் உள்ள உயர்ந்த கருத்துகள் ஏராளம். அவற்றில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

1. சர்வம் பிரம்மம்.
2. ஞானம் தன்னை அறியாமையாகக் கட்டுப்படுத்தி வெளிப்படுத்துகிறது.
3. ஒரு பகுதி அதன் முழுமையை (whole) விடப் பெரியது.
4. மரணம் வாழ்வுக்கு நித்தியத்துவம் அளிக்கிறது.
5. செயல்கள் மெளனத்தில் உற்பத்தியாகின்றன.
6. ஆனந்தம் வலியாக மாறுவேடம் பூண்கிறது.
7. நல்வது, கெட்டதிலிருந்து உற்பத்தியாகிறது.
8. கெட்டது, நல்லதிலிருந்து உற்பத்தியாகும்.
9. ஜடம் ஆன்மாவின் உடல்.
10. ஆன்மா ஜடத்தின் ஜீவன்.
11. சிறியது, பெரியது என்பது மாயை.
12. உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்பது மாயை.
13. இன்றைய மனிதன் நாளைய தெய்வம்.

14. பகுத்தறிவு உணர்வின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டால் பிரம்மம் காட்சி தரும்.
15. இன்றைய உலகம் ஒர் அற்புதக் காட்சி.

இந்நூலில் உள்ள கருத்துகள் சிலவற்றை வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும்பொழுது அவை எப்படித் தோன்றும் என்பதற்குச் சில உதாரணங்களையும் எழுதுகிறேன்.

1. முடியாதது என்பதில்லை.
2. எவரும் மற்றவரைவிடப் பெரியவர் என்பதில்லை.
3. பாவம் என்று ஒன்றில்லை.
4. நல்லது என்று எதையும் அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது.
5. எதுவும் அழிவதில்லை.
6. நம்மால் அடிப்படையான எதையும் உற்பத்தி செய்ய முடியாது.
7. நாம் விரும்பினால் சோகம், சந்தோஷமாக மாறும்.
8. மரணத்துடன் வாழ்வு முடிவதில்லை.
9. தோல்வி என்பதில்லை.
10. கஷ்டம் என்பது உண்மையில் வாய்ப்பாகும்.
11. வாழ்வின் பலன் நம்மைப் பொருத்ததேயன்றி, வாழ்வைப் பொருத்ததன்று.
12. தோல்வி என்பதே வெற்றி.

நாம் பக்தியூர்வமாக அவர் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் நம் உணர்வுக்கு அவை எளிமையாகும் விதம்:

அறிவுக்கும், உணர்வுக்கும் அடிப்படையான வித்தியாசம் ஒன்று.

எதை நாம் அறிவால் புரிந்துகொண்டாலும் அதற்குரிய தெளிவு ஏற்படும். மனத்திலுள்ள குழப்பம் விலகும். ஆனால் அதனால் ஒரு பிரச்சினை தீராது. ஏனெனில் அறிவுக்குத் தெளிவுண்டு; திறன் இல்லை. வாழ்க்கைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் திறன் அறிவுக்கு இல்லை. அறிவைப் பயன்படுத்தி நாம் ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாமேயன்றி, அறிவு தெளிவு பெறுவதால் மட்டும் தானே ஒரு பிரச்சினை விலகாது. உணர்வுக்கு அத்திறன் உண்டு. மனதில் ஒரு கவலை இருந்தால், முழுவதுமாக அது ஏற்பட்ட காரணம் நமக்குப் புரிந்துவிட்டால், கவலை அழிந்துவிடும்; கவலையை ஏற்படுத்திய நிகழ்ச்சிகளும் மாறிவிடும். இது உணர்வுக்குரிய திறன்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வலியும், ஆனந்தமும் ஒன்றே என்கிறார். காலில் ஏதோ ஒரு வியாதி உண்டாகி, அதனால் 3 நாட்களாக அதிக வலிபடும் ஒரு பக்தர் இக்கருத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, பக்தியூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள முனைந்தால், காலில் உள்ள வலி, வலியாகத் தனித்துத் தெரியும்; தொடர்ந்தும் வலிக்கும். வலிக்கும், அறிவுக்கும் தொடர்பு இருக்காது. அறிவு தெளிவுபடுவதால் காலில் உள்ள வலி குறையாது. பக்தியூர்வமாக இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதென்றால், முதலில் மனம் இதில் உள்ள ஆன்மீக உண்மையை ஆமோதிக்க வேண்டும். மனம் அதற்கு இடம் கொடுத்தால், மனம் ஒரு புறம் இவ்வண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது தெரியும். ஆனால் உடல் வலிபடுவதும் மறுபுறம் தெரியும். மனம் இவ்வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டபின் நாம் படுவது வலியில்லை, ஆனந்தம் என்று உள்ளுணர்வில் நம்ப முயன்றால், நம் உணர்வு பகவான் மீதுள்ள பக்தியால் அவர் கருத்தை நடைமுறையில் ஏற்க முயன்றால், வலி குறைய ஆரம்பித்து, சுற்று நேரத்தில் மறைந்துவிடும். தொடர்ந்த முயற்சியால் வலி இருந்த இடத்தில் ஆனந்தம் ஏற்படுவதும் தெரியும். இதுவே பக்திக்குள்ள சிறப்பு. அறிவுக்கு இல்லாத பூரணத்தைப் பக்தி பெற்றுள்ளதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கலாம்.

அறிவு ஏற்கும் வகையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்கும் முறை:

பகுத்தறிவுவாதிகளும், மதவாதிகளும் சந்தித்து விவாதம் செய்தால் முக்கியமாக எழும் கேள்வி, ‘கடவுளை நீ பார்த்து இருக்கின்றாயா? எனக்குக் காட்ட முடியுமா?’ என்பதை ஆகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் பகுத்தறிவுவாதி சாதித்தவற்றை விளக்கமாக எழுதியிருக்கின்றனர், அறிவு தன் முடிவான கட்டத்தில் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அறிவுக்குக் கடவுள் எட்டவில்லை என்றால், கடவுள் இல்லை என்று ஆகாது; கடவுள் இருக்கிறார் என்றும் கொள்ள வேண்டாம். ஆனால் அறிவே முடிவானதில்லை. அறிவு consciousness ஜீவியத்திலிருந்து உற்பத்தி ஆனது. அறிவுக்குப் புலப்படவில்லை என்றால், ‘ஜீவியத்திற்குப் புலப்படுகிறதா?’ என்று நாம் ஆராய்ச்சியைத் தொடர வேண்டும் என்கிறார். கவிஞரும், மேதையும் ஜீவியத்தின் மூலமாகக் காவியத்தை உற்பத்தி செய்வதையும், விஞ்ஞான விளக்கம் பெறுவதையும் நாம் அறிவோம் என்பதால், அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி ஆன்மாவைத் தேடுபவனும் அம்முறையைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்கிறார். அத்துடன் அதுவே வேதாந்த ரகஸ்யம் என்றும் மேற்கோள் காட்டி, சக்சிதானந்தத்தின் பகுதிகளான சத்தியம், சித்தம், ஆனந்தம் ஆகியவற்றை விளக்கி, பகுத்தறிவுவாதியின் சம்மதத்தைப் பெறுகிறார்.

1000 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட இந்நூலில் 200, 300 வாதங்களை ஆங்காங்கு எழுப்பும் ஸ்ரீ அரவிந்தர், அவற்றுள் எந்த ஒரு வாதத்தையும் “வேதம் சொல்கிறது, நீ ஏற்றுக்கொள்”, “நான் சொல்கிறேன், நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறவில்லை. நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட தெய்வ வழிபாட்டை மனித அறிவுக்குப் புலப்படும் வகையில் முதலிலிருந்து கடைசி வரை ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்நூலில் எழுதியுள்ளார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புத்தகங்கள் எதுவும் புரியவில்லை என்று பலரும்

சொல்வதுண்டு. ஏதாவது ஒரு விஷயம் புரியவில்லை என்றால், ‘இது Life Divine போல் இருக்கிறது’ என்ற வழக்கும் இங்குண்டு. இது நிற்க, அவருடைய வாதங்களைப் பரிசீலனை செய்தால் ஜூம் என்பது ஒரு துளிகூட இல்லாமல் தெளிவாக இருப்பது தெரியும். எளிமையாகப் பிறருக்கும் விளக்கலாம் எனத் தெரியும். Life Divine 3 பக்கம் படித்த ஒரு பெரிய படிப்பாளி, ‘தலை சற்றுகிறது; நரம்பெல்லாம் முறுக்குகிறது; உள்ளே என்ன வோ செய்கிறது’ என்றெல்லாம் சொன்னார். ஆனால் ஆசிரமப் பள்ளியில் 18 வயது பிள்ளைகளுக்கு Life Divine நூலைப் பாடப் புத்தகமாக வைத்து நடத்துகிறார்கள். 3 ஆண்டில் புத்தகம் முடிகிறது. 18 வயது குழந்தைகளானாலும், நூலிலுள்ள கருத்தை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு ஆசிரியர் எழுதச் சொல்லும் கட்டுரைகளை வாராவாரம் எழுதுகிறார்கள். அவர் எழுதியவை அளவு கடந்த தெளிவுடையனவாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. எந்தக் கருத்தை விளக்கும் முன்னும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதற்கு எதிரான கருத்தையும் எடுத்து விளக்கி, இவையிரண்டும் எதன் பகுதிகளோ அதன் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எழுதுவதால் அவர் எழுத்து சிறப்பான தெளிவுடன் விளங்குகிறது.

உதாரணமாகப் பிறப்பை விளக்க முற்படுபவர் அதற்கு எதிரான இறப்பையும் விளக்குகிறார். பிறப்பும், இறப்பும் வாழ்வின் பகுதிகளாகும். எனவே வாழ்வு உயர்ந்தது. இவை இரண்டையும்விட உயர்ந்தது. இவை இரண்டையும் தன்னுள் அடக்கியது. வாழ்வின் நோக்கில் பிறப்பையும், இறப்பையும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்க முற்படுவதால், அவர் விளக்கம் அதிகத் தெளிவுடையதாக இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகம் உலகத்திற்குப் பல புதிய கருத்துகளை வழங்கியுள்ளது. மரபிலுள்ள சில கருத்துகளுக்குப் புது உயிர் கொடுத்து, இங்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, புதிய பொலிவுடன் விளங்கச் செய்கிறது. அது போன்ற சிலவற்றைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

- தெய்வீக வாழ்வு

- தீமையை நன்மை வெல்ல முடியும்.
- தெய்வம் என் புண்ணியத்தைத் திருடிச் சென்றது.
- தெய்வம் மனிதனை நாடு வருகிறது.
- சிருஷ்டியில் தெய்வம் புதிய ஆனந்தத்தை நாடுகிறது.
- சரணாகதியால் மனிதன் பெருந்திறன் பெறுகிறான்.
- பூரண யோகத்திற்குரிய முறைகள் ஆன்மாவாலும், அறிவாலும் செயல்படுத்தக்கூடியவையாக மட்டும் இருக்க வேண்டும்.
- உடலாலும், பிராணனாலும் பயிற்சி செய்யக்கூடிய முறைகள் பூரண யோகத்திற்கு உதவா.
- பிரபஞ்சம் தன்னை மனிதனுக்குப் பல்வேறு அடையாளங்கள் மூலமாகவே அறிவுறுத்துகிறது.

உலகத்திற்குத் தான் வழங்கிய புதிய கருத்துகளை அறிஞர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கும் வகையில் சிலவற்றை எழுதியுள்ளார். படிப்பவர்கள் அதைக் கடந்து செல்லத் தயங்கும் வகையில் அக்கருத்துகளை எழுதுகிறார். அவற்றில் ஒரு சில:

- ஆதி நாள் முதல் ஆர்வமாக மனிதன் இறைவனைத் தேடுகிறான்.
- சத்தியஜீவன் பிறப்பு தவிர்க்க முடியாதது.
- சிருஷ்ட மனிதனுடன் முடியவில்லை. அடுத்த கட்டம் உண்டு.
- உலகத்தில் உள்ள எந்த ஞானமும் மனிதனுக்குக் கிட்டும்.
- அறிவு தனக்கு விளங்காததை, விளங்கும்வரை வீரியமாகத் தொடரும்.

இவருடைய யோகத்திற்கு கருவான சாதனங்களும், அவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களும்:

- சமர்ப்பணம்.
- சரணாகதி.
- விழிப்பு.
- திருவருமாற்றம்.
- சைத்திய புருஷன்.
- தெய்வம் மனிதனை நாடு வருவது.
- சுபாவத்தை மாற்றிக்கொள்ள மனிதன் முன்வருதல்.
- Integration எல்லா நிலைகளையும் சேர்த்து ஒருமைப் படுத்துதல்.

பழைய கருத்துகளுக்கு அவர் அளித்த புதிய விளக்கங்களில் சில:

- அறிவு ஐடத்தில் உதிப்பது; ஐடமானது.
- பிரச்சினை என்பது சமுகம் குறைவதாகும்.
- எந்த நிலையையும் எதிர்த்த இரு கூறுகளாகப் பிரித்துக் காண்பிப்பதே இயற்கை வழி (வாழ்வை நமக்கு இயற்கை மரணம், பிறப்பு என்பனவற்றால் அளிக்கிறது).
- பிரபஞ்சத்திலிருந்து ஜீவனைப் பிரிப்பதே அகந்தை.
- இறைவனை மட்டும் நம்பி வாழ்வதே தூய்மை.
- தவம் என்பது அசரனுக்குரிய வீரியம்.
- உண்ணாவிரதத்தை உடல் பின்னர் தானே சரி செய்து கொள்ளும் வகையில் அதிகமாகச் சாப்பிட்டுவிடும்.
- நிஷ்டையில் தபஸ்வி எய்தும் சமாதி நிலை (unconscious state) தன் நிலையை உணராத நிலை.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நடைக்குரிய சிறப்புகள் பல. அவற்றுள் ஒன்றிரண்டை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஒரு பெரிய கருத்தை விளக்க ஒரு முழு அத்தியாயத்தை எழுதியவர் பின்வரும் பகுதிகளில் அதே கருத்தை ஒரு பாராவிலும் எழுதுகிறார். சில சமயங்களில் ஒரு வாக்கியத்தாலும் சொல்கிறார். ஒரு சொல்லாலும் அப்பெரிய கருத்தை அவரால் குறிப்பிட முடிகிறது. இது அவர் நடைக்குரிய சிறப்பு.

ஒருவர் தம் சிந்தனையின் சிறப்பை வளர்த்துக்கொள்ள இந்நாலில் உள்ள வாதங்களுக்குள் தொடர்பை ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்க முயன்றால் போதும். அறிவுக்குள் அனுபவத்தைத் தொட்டு அதன் மூலம் அறிவைச் சிந்திக்க வைப்பது அவர் முறை.

Life Divine கடனமான நூல், உயர்ந்த தத்துவ நூல், பேராசிரியர்களும் படிக்க சிரமப்படும் நூல் என்பது தெரிந்தும் நான் இக்கட்டுரையை எழுதியதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அதன் பகுதிகள் இரண்டு. (1) புரிந்தாலும், புரியாவிட்டாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய முக்கியத் தத்துவ நூல் என்பதால் பக்தர்களுக்கு இந்நாலைப் பற்றிச் சொல்வது அவசியம். (2) பக்திபூர்வமாக நூலை ஏற்பவர்களுக்குக் கடனமான கருத்தும் இனிமையாக விளங்குதல் சாத்தியம்.

ஆங்கிலம் அரசியலாலும், வணிகத்தாலும் வளர்ந்த மொழி. அதற்கும் ஆன்மீகத்திற்கும் ஜீவனுள்ள தொடர்பு கிடையாது; தொடர்பே இல்லை என்றும் சொல்லலாம். Peace என்ற சொல் அவர்களைப் பொருத்தவரை war என்ற சொல்லுக்கு எதிரானது. Peace என்றால் சண்டையொழிந்த சமாதானம் என்று பொருள். சாந்தி என்ற பொருள் peace என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கில்லை. Intuition, faith என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் கருத்தை இச்சொற்கள் சரிவரப் பிரதிபலிக்காவிட்டாலும் வேறு வழியின்றி தாம் அவற்றைக் கையாள வேண்டியிருக்கிறது என்கிறார்.

தம் ஆன்மீகக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல தேவையான சொற்களே இல்லாத மொழியில் தம் கருத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிறப்பாக எழுத ஒரு புது எழுத்து நடையை உற்பத்தி செய்து எழுத வேண்டியிருந்தது. நடையைப் பொருத்தும், முறையைப் பொருத்தும் Life Divine ஒரு புதிய மொழி இலக்கியச் சிருஷ்டியாகும்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

7. SYNTHESIS OF YOGA சின்த்துவில் ஆப் யோகா

யோகங்களின் சாரம் என்ற பொருள்படும் இத்தலைப்பு பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய யோக நூலின் பெயர். அவருடைய 30 வால்யூம்களில் சமார் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் தலையாய மூன்றில் இந்நால் ஒன்று.

பரிபூரண யோகத்தின் தத்துவத்தை Life Divine என்ற நூலில் எழுதினார். அத்தத்துவத்தை நடைமுறையில் பயின்று யோகப் பலன் பெறுவது எப்படி என்பதை விளக்கும் நூல் இது. ‘இடுக்கண் வருங்கால் நகுக’ என்பது பேருண்மை. இந்த உண்மையைப் பயின்று வாழ்வில் பயன்தையும் முறையை விளக்கும் நூல் ஒன்றை நாம் கண்டதில்லை. அது போன்ற நூல் அன்றாட வாழ்வுக்குப் பயன்படும். பரிபூரண யோகத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் ஏராளம். அகந்தையை அழிப்பது, பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவாக மாறுவது, சக்சிதானந்தத்தை எட்டுவது, பரம்பொருளை வாழ்வில் பிரதிபலிப்பது, ஆசையை வெல்வது, குணங்களைக் கடந்து செல்வது, சமத்துவத்தை அடைவது, சக்திக்குச் சரண் அடைவது, உலகை அற்புதக் காட்சியாகக் காண்பது, சத்தியஜீவனாக மாறுவது என்பன போன்ற கோட்பாடுகளையுடையது பூரண யோகம். ஒவ்வொரு கோட்பாட்டையும் தனித்தனியே ஓர் அத்தியாயமாக எடுத்து நடைமுறையில் பயில்வது எப்படி, பயிற்சிக்கு உரிய நிபந்தனைகள் என்ன, யார் பயில முடியும், எத்தனை கட்டங்களாக பயிற்சியைப் பிரிப்பது, ஒவ்வொரு கட்டத்திற்குரிய

ஞானம் எது, முறை என்ன, பலன் என்ன, எந்தத் தவறுகள் செய்யக் கூடாது என்பதை விவரமாகவும், விளக்கமாகவும், குருவின் அனுக்கிரஹத்தால் மட்டும் பெறக்கூடியவற்றையும், அதற்குரிய நுட்பங்களையும் 74 அத்தியாயங்களில் எழுதியுள்ளார்.

நூலை 4 பகுதிகளாகப் பிரித்து, கர்ம யோகம், ஞான யோகம், பக்தி யோகம், பூரண யோகம் என்று 4 புத்தகங்களை உருவாக்கி உள்ளார்.

முதற்பகுதியில் இடம் பெறுபவை: யோக சாதனங்கள், ஆத்ம சமர்பணம், கீதை வழியான சரணாகதி, திருவள்ளம், இறைவன் என் தலைவன், வாழ்வில் இறைவனுடைய செயல் ஆகிய தலைப்புகள்.

ஞான யோகப் பகுதியில்: ஞானம், நிஷ்டை, ஆசையை அறுத்தல், அகந்தை, உடல், அறிவு, உணர்வு, பிரபஞ்சம், திரிகுணங்கள், சக்சிதானந்தம், மனோமயப் புருஷன், பிரம்மம், சத்தியஜீவியம், சமாதி, ஹட யோகம், ராஜ யோகம் ஆகியவை இடம் பெறுகின்றன.

அடுத்து பக்தி யோகப் பகுதி. இது சுருக்கமான பகுதி. ஆனந்த பிரம்மம், அன்பின் இரகசியம், இஷ்ட தேவதை, பக்தி, பக்தியின் இலட்சியம் ஆகியவை இதற்குரியவை.

கடைசியில் இந்த மூன்று மார்க்கங்களும் சேர்ந்து பூரணம் பெறுவதை எழுதுகின்றார். அதன் சாரம்: “ஞானம் முதிர்ந்த நிலையில் பக்தியையும், கர்மத்தையும் தன்னுட்கொள்கிறது. அதேபோல் பக்தியும், கர்மமும் மற்ற இரண்டையும் தன்னுட்கொள்ள வேண்டுமானால் அவை முதிர்ந்து முழுமை பெற வேண்டும். அந்திலையில் சத்தியஜீவியத்தை சாதகன் எட்டுகிறான்” என்பது இதன் கரு. இதை அடையும் முறையாவது, சமத்துவம் ஏற்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் நம்பிக்கையால் செயல்பட்டால், தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட மனம்

சத்தியஜீவனாகும் என்கிறார். அவர் கூறும் முறைகளைப் பிரித்துக் கூறுகிறேன்.

- ஜீவாத்மா தான் என்னியதை எப்தக் கூடியது என்று ஏற்றுக்கொள்.
- மனத்தை மெளனத்தால் தூய்மைப்படுத்து.
- ஆத்மாவை அகந்தையினின்று விலக்கி, விடுவிக்க வேண்டும்.
- வாழ்வை ஆசையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும்.
- சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்து.
- வாழ்வை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்து.
- சத்தியஜீவன் பிறப்பான்.

சத்தியஜீவனை 7 அத்தியாயங்களிலும், நம்பிக்கையை 3 அத்தியாயங்களிலும், சமத்துவத்தை 3 அத்தியாயங்களிலும், மனத்தை 3 அத்தியாயங்களிலும், தத்துவத்தை 3 அத்தியாயங்களிலும் விளக்குவதுடன், நம்பிக்கையை எப்படி ஏற்படுத்துவது, எப்படி மனதைத் தூய்மைப்படுத்துவது என்பனவற்றையும் கூறுகிறார். ஒரிரு உதாரணங்கள் மட்டும் எழுதுகிறேன்.

1. நம்பிக்கை ஏற்பட சக்தியை அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தை விளக்கும்பொழுது சாதகன் முறையாக சக்தியை அடைந்து விட்டால், அதிலுள்ள ஆபத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். உயர்ந்த யோகப் பயிற்சியை வெற்றிகரமாக முடித்து சக்தியைச் சாதகன் அடைந்தவுடன் அங்கு அவன் காண்பது சக்தி மட்டுமென்று, தன் அகந்தையையும் காண்பான். அகந்தை அவன் கட்டுக்குள் இருக்காது. அது சக்தியைத் தன் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யச் சொல்லும். இது ஆபத்து. இந்த ஆபத்தை விலக்கும் முறையை பகவான் குறிப்பிடுகிறார். சக்தியைச் சாதகன் நாடுவதற்குப் பதில், அகந்தையை அழிக்க முற்பட்டால், அகந்தை அழிந்தவுடன் சக்தி அவனை நாடுவரும். சாதகனை

ஆட்டிப்படைக்க அவன் அகந்தை இருக்காது. தன்னை நாடு வந்த சக்தியை அவன் சரண் அடைந்தவுடன், அடுத்த கட்டங்களான் அம்ச சநாதனாம், அவதாரம் ஆகியவற்றை எட்ட முடியும் என்பது பகவான் விளக்கும்.

2. சர்வம் பிரம்மம் என்ற தத்துவத்தை நம் யோகத்தால் சித்திப்பது எப்படி என்பதை ஆத்மச் சமர்ப்பணத்தை விளக்கும் இடத்தில் எழுதுகிறார். அதைப் பல கட்டங்களாக அவர் பிரித்ததை எழுதுகிறேன்.

- இந்த யோகத்தைச் செய்ய இறைவனின் அழைப்பு உனக்கு உண்டா என்ற வினாவை எழுப்பி, உண்டு என்ற முடிவுக்கு வந்தால் இதை ஏற்றுக்கொள்.
- எண்ணங்களையும், செயல்களையும் உள்ளுறை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க முடிவு செய்.
- உள்ளுறை இறைவனைக் கண்டுகொள். முடியாவிட்டால் அவன் இருப்பதாகக் கொள்.
- சமர்ப்பணத்தால் மட்டுமே செயல்படு.
- ஜீவனின் சக்திகளை ஒருங்கே சேர்த்து (all inclusive concentration) செயலைச் சிறப்பிக்கச் செய்.
- ஜீவனின் 4 பகுதிகளும் பூரண விழிப்படையும்.
- அறிவைச் சோதனை செய்து ஞானத்தின் நிலையை உயர்த்து.
- அவனன்றி எதுவுமில்லை என்ற ஞானத்தை உயர்த்தி, அவனே அனைத்தும் என்று கொள்.
- சமர்ப்பணத்தின் தீவிரத்தை சக்தியின் முழுமையால் பூரணப்படுத்து.
- இறைவன் வெளிப்படுவான்.

தன்னை இறைவனாகக் காண்பாய்.
உலகத்தை இறைவனாகக் காண்பாய்.
இறைவன் இவை இரண்டையும் கடந்த நிலையில் இருப்பதையும் காண்பாய்.
- சர்வம் பிரம்மம் என்பது மூன்று நிலைகளிலும் சித்திக்கும்.

மேல்நாட்டினர் இங்கு வந்தவுடன் பகவானுடைய எல்லாப் புத்தகங்களையும் படித்துவிடுவார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் கவர்ந்த நூல் Human Cycle (ஹூயுமன் சைக்கிள்). சமுதாய வளர்ச்சியை விவரிக்கும் நூல் இது. பிரான்சில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஒரு பிரெஞ்சுக்காரர் அதை அன்னையிடம் தெரிவித்து, அத்துடன் ஹூயுமன் சைக்கிள் என்ற நூலை வெளியிடலாம் என்றும் தெரிவித்தார். அனைத்து மேலைநாட்டாரும் அவர் கருத்தை ஆமோதித்தார்கள். அன்னை மாறுபட்ட கருத்தை வெளியிட்டார்.

ஹூயுமன் சைக்கிள் உயர்ந்த நூல் என்றாலும், சின்ததலில் ஆப் யோகா என்ற நூல் போல் ஆன்ம விளக்கம் கொடுக்கக்கூடியது அன்று. அது அறிவைச் சிறக்கச் செய்யும்; மற்றது ஆன்மாவைத் துலங்கச் செய்யும். எனக்கே அந்த அனுபவம் உண்டு. படிப்பவர்கள் ஆன்மாவைத் தொடும் திறன் சின்ததலில்ஸாக்கு உண்டு என்று அன்னை கூறி, அதையே வெளியிட அனுமதி கொடுத்தார். மேலும் ஆயிரம் பேர் அறிவை விளக்கம் செய்வதைவிட ஒருவருடைய ஆன்மாவைத் துலங்கச் செய்வது மேல் என்றார் அன்னை.

பக்தி யோகத்தைச் சுருக்கமாகவும், ஞான யோகத்தை நீளமாகவும் எழுதியது பகவானுக்குத் திருப்தியில்லை. மீண்டும் அதை மாற்றி எழுதப்போவதாகக் கூறியிருந்தார். பிற்காலத்தில் அதை அவருக்கு நினைவுட்டியபொழுது, அவரது யோகம் உயர்ந்த

கட்டங்களை எட்டிவிட்டபடியால், மீண்டும் எழுத்துப் பணியை மேற்கொள்ள இந்த யோக நிலை இடம் அளிக்காது என்று கூறினார்.

Mystery of Love என்ற பகுதியில் வரும் கடைசிப் பகுதிகள் ஆங்கில இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த உரைநடைப் பகுதிகளை மொழிந்தில் தாண்டிவிடுகின்றன. தலைசிறந்த ஆங்கில எழுத்தாளர்களின் சிறந்த பகுதிகளை இப்பகுதியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், உரைநடை இலக்கியம், காவிய நயத்தைக் கடந்து சென்று, ஆன்மீக வாயிலைத் தட்டி, அருள் வெள்ளத்தை எழுப்புவது தெரியும். அன்னை சொல்லியது போல் ஆன்மாவைத் தொடும் இடம் இது.

Life Divine மிக உயர்ந்த நூல் என்றபின் Synthesis of Yogaவின் உயர்வை எப்படி விவரிப்பது? Life Divine பால் என்றால், Synthesis of Yoga வெண்ணையாகும். வாழ்வில் நாம் அமிர்தமாகக் கருதுவது பால், என்றாலும் அதனுடைய சாரமாக வெண்ணென்ம் திரள்வதுபோல் இந்நூல்கள் அமைந்துள்ளன.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நூல்களிலிருந்த மேற்கோள்களை அன்னை பரிசோதனை செய்த சமயம், “மேலேயிருந்து ஞானம் மழையாகப் பொழுது, எழுதியிருக்கிறார்” என்று கூறினார்கள். அடுத்த தரிசனம் வரப்போகிறது. அதற்குள் அச்சுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் 3, 4 சாதகர்கள், செய்ய வேண்டிய வேலையைப் பற்றி அன்னையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய மேற்கோள் ஒன்றை ஒருவர் எடுத்து, ‘இதைப் போடலாமா?’ எனக் கேட்க வேண்டி, அதை அன்னைக்குப் படித்துக் காண்பித்தார். இந்த மூன்று வாக்கியங்களைப் படித்தவுடன் சூழல் எப்படி உயருகிறது என்று அன்னை வியந்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துக்கும் குறிப்பான சிறப்பு உண்டு. (Blessing Packet) அன்னையின் பிரசாதம் சக்தி வாய்ந்தது. மகஞுக்குப் பிரசவ நேரம். ஆஸ்பத்திரியில் ஆப்பரேஷன்

தியேட்டரில் சிக்கலான நேரம். டாக்டர்கள் முயன்று பார்த்து, ‘இனி முடியாது. பிரசவம் தானே நடைபெறாது. ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டும்’ என்று முடிவு செய்தபொழுது, பெண்ணின் தாயார் கையில் பிரசாதமில்லாமல் தவித்துப்போனார். பிரசாதம் இல்லாவிட்டாலும் அன்னையைப் பற்றிய புத்தகம் வைத்திருந்தார். பெண்ணின் மார்பில் புத்தகத்தை வைத்துப் பிரார்த்தனை செய்தார். வெளியில் போய் ஆப்பரேஷனுக்குத் தயாராக டாக்டர்கள் திரும்பி வருவதற்குள் பிரசவம் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தர், அன்னை சம்பந்தப்பட்ட அனைத்திற்கும் முக்கியத்துவம் உண்டு.

தாத்தாச்சாரி என்ற பக்தர் ஒருவர் நியூயார்க்கிலிருக்கும் பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய புத்தகங்களை வெளியிட்டார். அமெரிக்க வெளியீடு என்பதால், அதன் கடைசியில் index இருக்கும். அது படிப்பதற்கு எளிமையாக இருப்பதால், Life Divine படிப்பதற்கு நான் அந்த அமெரிக்க வெளியீட்டையே பயன்படுத்தி வந்தேன். தொடர்ந்து 10 பக்கங்களுக்கு மேல் Life Divine படிக்க முடியாது. குறிப்பு எடுப்பதானால் 2, 3 பக்கங்களுக்கு மேல் ஒரே சமயத்தில் என்னால் செய்ய முடிவதில்லை. இதுபோல் பல வருஷங்கள் கடந்தன. இந்த வெளியீடில் எழுத்து மிகவும் சிறியது. சென்ற ஆண்டு அந்தச் சிறிய எழுத்தைப் படிக்க நான் மிகவும் சிரமப்பட்டதால், ஆசிரம வெளியீட்டை எடுத்துப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். தொடர்ந்து 50, 60 பக்கம் ஒரு சமயத்தில் படிக்க முடிந்தது. ஒரே விஷயமானாலும், வெளியிட்ட இடத்திற்கு உரிய சிறிப்பு எனக்குப் புரிந்தது. 1960இல் Synthesis of Yoga புத்தகம் வாங்கினேன். அதைப் படித்து 400 பக்கங்களுக்கு மேல் குறிப்பு எடுத்திருந்தேன். இதுவரை Synthesis of Yoga 20 பிரதிகள் நான் வாங்கியிருக்கின்றேன். அதைப் பலரும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். நான் குறிப்பெடுத்த புத்தகம் 1962இல் என்னை விட்டுப் போயிற்று. சென்ற ஆண்டு அந்தப் புத்தகம் மீண்டும் தானே என்னைத் தேடி வந்தது. அதில் என் குறிப்புகள் இருந்ததால் நான் ஆவலுடன் அதை வாங்கிக்கொண்டேன். ஒரு நாள் என் குறிப்புகளை

மீண்டும் படிக்கும்பொழுது புத்தகத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். தொடர்ந்து 250 பக்கங்கள் படித்தேன்! எனக்கே வியப்பாக இருந்தது. வெளியிட்டவரைப் பற்றி ஒரு மாற்றம் தெரிவதைப் போல், நாம் பயன்படுத்தியதில் உள்ள சிறப்பை இதில் கண்டேன்.

அன்னை, பக்தர்கள் மனதில் ஒரு பொறியாக வாசம் செய்கிறார்கள் என அறிவேன். பக்தர்கள் செயலிலும் ஒரு பொறியாக (emanation) அன்னை வாசம் செய்கிறார்கள். பக்தியுடன் செய்த காரியங்களில் அன்னை இருக்கின்றார்கள். அதனால் எளிதில் படிக்க முடிகிறது, அதிகமாகப் படிக்க முடிகின்றது, அளவுகடந்து தொடர்ந்து படிக்க முடிகிறது என்பதை இந்நிகழ்ச்சியில் கண்டேன்.

ஆசிரமத்திற்கு வந்த புதிதில் படிக்க விரும்புவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய புத்தகங்கள் 1000 பக்கம் இருப்பதால், படிக்கத் தயங்குவார்கள். அதனால் 1930 ஆம் ஆண்டுவாக்கில் ஒரு சிறிய புத்தகம் வெளியிட விரும்பினார்கள். யோகத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய முக்கிய கருத்துகள் சேர்ந்த புத்தகம் ஒன்றைத் தயார் செய்து, Bases of Yoga என்று தலைப்பிட்டு (யோக அஸ்திவாரம் என்ற பொருள்படும்) வெளியிட்டனர். அளவு கருதி அப்புத்தகம் பிரபலமாகிவிட்டது.

முனைந்து படிக்க விரும்புவர்களுண்டு. அவர்கள் எந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கலாம் என்று கேட்டால், Life Divine வேண்டாம், Synthesis of Yoga படிக்கலாம் என்று அனைவரும் சொல்வதுண்டு. எனக்கும் முதலில் கிடைத்த சொல் அதுவே. பல ஆண்டுகள் கழித்து என் அனுபவத்தைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தபொழுது நான் கவனிக்க ஆரம்பித்தேன். படித்தபின் படிப்பின் ஆண்மீகப் பயனை வெளியிடும் முத்திரைகளுண்டு. Life Divine படித்தாலும், Synthesis of Yoga படித்தாலும் பயன் ஒன்றாக இருப்பதைக் கண்டேன். பிறகு ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடற்பயிற்சியைப் பற்றி எழுதியதைப் படித்தபோது Life Divine படித்த அதே பலனிருப்பதையும் கண்டேன்.

அவர் எழுதியவை எதைப் படித்தாலும் ஆன்மீகப் பலன் ஒன்றாய் இருப்பது தெரியவந்தது. பலனை அளிப்பவர் பகவான்; எதைப் பற்றி எழுதுகிறார் என்பது இரண்டாம்பட்சம் என்பது தெரிந்தது.

Life Divine கடினமான நூல், Synthesis of Yoga கடினமாக இருக்காது என்பது பொதுவான அபிப்பிராயம். அது ஓரளவு உண்மை. Life Divine தத்துவத்தை விளக்குவதால், ஒவ்வொரு கருத்தும் கடினமாக இருக்கும். தத்துவ ஆராய்ச்சி மனம் உள்ளவர்க்கே அது பிடிக்கும். Synthesis of Yoga பயிற்சி முறைகளைக் கூறுவதால், அங்கு தத்துவத்தை முதன்மையாகக் கருதுவதில்லை. அதனால் அது எளிமையில் புரியும் என்பது உண்மை. இறைவன் என் தலைவன் என்ற அத்தியாயத்தில், ஆரம்பத்தில் காணப்படும் சில முறைகளைக் கூறி, அது எப்படி எளியது - எளியதன்று என்பதை விளக்க முற்படுகிறேன்.

1. சக்தியைச் சரண் அடைய வேண்டும்.
2. சரணாகதியை மேற்கொண்டாலும், சுபாவத்தை ஒட்டியே செயல்பட வேண்டும்.
3. சமர்ப்பணம் முதற் கட்டம்.
4. ஆசையை அழிப்பது அடுத்தது.
5. அகந்தையை ஒழிப்பது முன்றாம் கட்டம்.
6. அகந்தை எளிதில் அழியாது.
7. உன்னைக் கருவியாக்கு.
8. அகந்தை தானே கருவியாகும்.
9. விழிப்புண்டு.
10. அகந்தை ஒழியும் முன் தானே, இறைவன் உருவில் ஜோதிமயமாகத் தீய சக்திகள் தோன்றும்.

சக்தியைச் சரண் அடைய வேண்டும் என்ற கட்டளையை பகவான் அளித்ததால், அதைச் சிரமேற்கொண்டு நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கின் ரோம். இதில் புரியாதது ஒன்றும் இல்லை. எளிமையாகத் தோன்றுகிறது. ஏன் சக்தியைச் சரண் அடைய வேண்டும், ஏன் சரணாகதியை ஈஸ்வரனுக்குச் சமர்ப்பிக்கக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுந்தால், அதற்குரிய பதில் அங்கில்லை. அது Life Divine படித்தால்தான் புரியும். Synthesis of Yoga எளிமையானது என்பது உண்மையானாலும், வேறொரு நோக்கில் எளிமையில்லை என்று விளங்கும். ஈஸ்வரனைச் சரண் அடைந்தால் மோட்சம் கிடைக்கும். பூரண யோகத்திற்கு மோட்சம் இலட்சியமில்லை. அதனால் ஈஸ்வரனுக்குச் சரணாகதியைச் சமர்ப்பிக்கக்கூடாது. சக்திக்குச் சரணாகதியைச் சமர்ப்பித்தால் பூரண யோகம் எப்படிப் பலிக்கும் என்ற கேள்விக்கும் அங்கு விடையில்லை. Life Divine முதல் புத்தகத்தில் கடைசி அத்தியாயத்தில் சக்தியின் செயலை வர்ணிக்கின்றார். சக்தி சிருஷ்டிக்கப்பட்டதையும் விவரிக்கின்றார். திருவுருமாற்றத்தை உலகில் செயல்படுத்துவது சக்தியே என்பதைக் கூறுகிறார். எனவே சமர்ப்பணத்தைச் சக்திக்கு அளித்தால், அவள் இலட்சியமான திருவுருமாற்றம் பூர்த்தி பெறும். அதன் மூலம் பூரண யோகம் பூர்த்தியாகும்.

என்ன செய்ய வேண்டும் என்று மட்டும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் Synthesis of Yoga எளிதில் புரியும். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிய வேண்டுமானால், Life Divineதான் உதவும். Synthesis of Yoga, Life Divineஐப் போன்ற நூலாகும்; எளிது என்று கொள்ள முடியாது.

5 ஆண்டுகள் ஆர்யா என்ற பத்திரிகை நடந்தது. அத்துடன் அது முடிந்துவிட்டது. முடிந்துவிட்ட காரணத்தின் கூறுகளை ஆராய சாதகர்கள் முற்பட்டபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொல்லியது அவர்களைத் திரைக்கக் கூட செய்தது. 5 ஆண்டுகள் எழுதியவற்றுடன் யோக விஷயங்கள் முடிந்துவிடவில்லை. தேவைப்பட்டால் 70 ஆண்டுகள்

தொடர்ந்து எழுதத் தேவையான விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்றார்.

நூலைப் படித்து முடித்தபின் அதன் முழுச் சாரமும் மனதில் ஒருங்கே சேர்ந்து நிற்குமானால், படித்ததின் யோகப் பலன் உண்டு. ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் கருத்துகளை நினைவுகூர்வது முதல் நிலை. அனைத்துக் கருத்துகளும் திரண்டு ஒரே சமயத்தில் மனத்தை ஆட்கொண்டால், ஞானம் சித்திக்கும்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

8. நூற்றாண்டு வெளியீடு

1920இல் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய பெரிய நூல்களை 1933இல்தான் முதன்முதலாக வெளியிட்டார்கள். 1950இல் ஆசிரிமமே அந்நால்களை வெளியிட முனைந்தது. 1972இல் அவருடைய நூற்றாண்டில் அவர் இதுவரை எழுதிய அனைத்தையும் சேர்த்து 30 வால்யூம்களாக வெளியிட்டார்கள். அதனினும் பெரிய விசேஷம், அவற்றுக்கு indexஆக ஒரு வால்யூம் வெளிவந்தது. இன்றுவரை தனிப் புத்தகங்களுக்கு index கிடையாது.

1978இல் அன்னைக்கு நூற்றாண்டு கொண்டாடும்வரை அவருடைய எழுத்துகள் ஆசிரிம Bulletinஇல் வெளியாயின. புத்தக உருவில் 4, 5 புத்தகங்களே சிறு அளவில் வெளிவந்தன. நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி அன்னை எழுதிய அனைத்தையும் 16 வால்யூமாக வெளியிட்டதுடன், ஒவ்வொரு வால்யூம் முடிவிலும் ஒரு indexஐச் சேர்த்துள்ளனர். படிப்பில் ஆர்வமுள்ள பக்தர்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம். இந்த index வரும் முன் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஓர் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதால், அம்முயற்சியை எடுக்க முன்வருபவர்கள் குறைவு. 1978இல் வெளியிட்ட இந்த செட்டின் கடைசிப் பிரதியை அன்பர் ஒருவர் வாங்கி வந்தபொழுது, ‘அடுத்த செட் அச்சிட நாளாகும். அதன் விலை மிக அதிகமாக இருக்கும்’ எனக் கேள்விப்பட்டு நான் வருத்தம் அடைந்தபொழுது, மலிவு விலையில், சிறிய எழுத்தில் ஒரு செட் வெளியிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். உயர்ந்த பக்தியுள்ள ஓர் அன்பருக்காக அதை வாங்கினேன்.

அன்னையை அறிந்தபின், அவரைப் பற்றிய எல்லாச் செய்திகளையும் அறிய வேண்டுமென்ற ஆவல் அளவுகடந்து பக்தர்களுக்கு ஏற்படுவதை நான் காண்கிறேன். அத்துடன் அவர் எழுதிய அனைத்தையும் பயிலும் ஆவலும் பரவலாக இருக்கின்றது. இந்த ஆவல் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால், அந்த 16 வால்யும் செட்டு ஒன்றை வாங்கிப் படிக்க வேண்டும். அன்னை பிரெஞ்சில் பேசியவற்றை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளதால், ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களுக்கே இது பயன்படும். அன்னை எழுதியவற்றைச் சுருக்கி, அதன் சாரமாக உள்ளவற்றை என் கட்டுரைகளில் வெளியிட்டிருக்கின்றேன். குமார் 6000 பக்கம் கொண்டது அந்த 16 வால்யும்களும். மேலும் ஒரு 6000 பக்கமும் வெளியாயிருக்கின்றது. இவையிரண்டும் சேர்ந்தது, அன்னை எழுதியதில் ஒரு சிறு பகுதியே. எனவே நான் வெளியிட்ட சாரமும், சுருக்கமும் ஒரு சில துளிகளாகவே இருக்கின்றன.

அவருடைய முழு வெளியீடுகளை அதிகப்பட்சப் பலனுடன் படிப்பதெப்படி என்பதை விளக்கவே இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை கடினமானவை. ஆனால் அதே கருத்தை அன்னை எளிமையாகச் சொல்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை புத்தக ரூபமுடையவை. அன்னை புத்தகமாக எதையும் எழுத முற்படவில்லை. சனிக்கிழமை, புதன் கிழமைகளில் விளையாட்டு மைதானத்தில் ஆசிரமக் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியில் விளக்கங்கள் சொல்வதுண்டு. சாதகர்கள் அவற்றைக் கேட்டிருந்து, நினைவிலிருந்து எழுதி, அன்னையிடம் கொடுத்து, அவர்கள் சரி என்று சொல்லியின் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அதை வெளியிட்டார்கள். அதுவே இப்புத்தக உருவத்தில் இருக்கின்றது. குழந்தைகளுக்குச் சொன்னதால் மிக எளிமையாகச் சொல்கிறார்கள். எவருக்கும் எளிதில் புரியும்படி அவை அமைந்து உள்ளன. படிப்பதற்கு எளிமையாக இருந்தாலும், பூரண யோகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதால் படிப்பவர்க்கு இந்நூல்கள் உயர்ந்த நூனத்தைத்

தருகின்றன. இந்நூல்களைப் பயில்வதைப் படிப்பு என்று சொல்வதை விட, படிப்பவர் உள்ள ஆன்மீக நிலையில் அவருக்குரிய யோகம் எனலாம். யோகத்தை நிஷ்டையாலும், தவத்தாலும், யாகத்தாலும், சேவையாலும், சமாதியாலும், பக்தியாலும், வாழ்வாலும் நிறைவேற்றுவதைப் போல் ‘கல்வியால் ஒருவர் செய்யும் யோகம்’ என்ற முறையில் இந்நூல்களைப் படிப்பது அமையும்.

இந்நூல்களைப் பயில்வதால் அன்னை பக்தர்கள் அடையும் பொதுவான பலன்களைப் போன்ற பலன்கள் உண்டு. நாம் அன்னையை வணங்குவதால் தெளிவு, நிம்மதி, பக்தி போன்றவை அதிகரிக்கும். அதேபோல் நூல்களைப் பயில்வது சிறப்பான முயற்சி என்பதால் பொதுவாக நல்லவை அதிகரிக்கும்; மற்றவை குறையும்.

நூல்களைப் பயில்வதால் நூனம் அதிகரிப்பதைப் போல், அறிவுக்குரிய தெளிவும் சிறப்பாக அதிகப்படும். மனத்திலுள்ள நிம்மதியின் தரம் உயரும். நாம் தினமும் செய்யும் காரியங்களின் பலன் ஓரளவு உயரும். அன்னையை எப்படிப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ‘இனி நம்மை விட்டு அகலாது’ என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்ட சோகம் குறையும். அது போன்ற பிரச்சினைகளில் சில தாமே விலகும். ஆச்சரியம் என நாம் கருதும்படிப் பல்வேறு சிறு விஷயங்கள் அன்னையிடம் முதலில் நாம் வந்தபொழுது நடந்ததைப் போல் சர்று அதிகமான அளவில் நடக்கும். செய்யும் காரியங்களில் நம் திறமை ஆரம்பத்தில் அதிகரித்ததைப் போல் அடுத்த கட்டத்தில் திறமை உயரும். உடல்நலக் குறைவுகளில் சில நம் முயற்சியில்லாமல் விலகும். உன் தொழிலுக்குரிய புதிய கருத்துகள் திடீரென உதயமாகும். சுத்தமும், இனிமையும் உயரும். கிடைக்காமலிருந்த விசா (visa) திடீரெனக் கிடைக்கும். அன்னையிடம் வந்தபொழுது நடந்த நல்லவைகள் அடுத்த உயர்ந்த கட்டத்தில் நடப்பது இந்நூல்களைப் பயில்வதன் பலனாகும்.

வாழ்க்கையில் பலன் பெறுவதில் எந்த விஷயத்திலும் பலன்

பலதாப்பட்டதாக இருக்கின்றது. விவசாயம், வியாபாரம், படிப்பு, தொழில், மந்திரம், நட்பு, பக்தி ஆகிய எந்தத் துறையிலும் பலன் ஒர் அளவாகவோ, ஒரே அளவாகவோ இல்லை. ஒரே சூழ்நிலை பல நபர்களுக்குப் பல்வேறு அளவுகளில் பலன் தருவதைப் போல் அன்னையிடம் வருபவர்களுக்கும் பலன் பல்வேறு நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. சுமார் 10 நிலைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு தொண்டர் அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்து, அம்மாறில் முதல் மந்திரியானார். அவருடன் வந்த அவர் கணவர் M.P.யானார். பலன் ஈடுபாட்டைப் பொருத்துள்ளது. அதே போல் இந்நூல்களைப் பயில்வதில் முதற் கட்டமான பலனை மேலே விளக்கினேன். முடிவான பலன் ஒன்றுண்டு. அது யோகம் சித்திப்பது. இடையே பல நிலைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் உள்ள நிலைக்கேற்ப அதிகப்பட்சம் பலன் என்றுண்டு. அதைப் பெறுவது எப்படி என்பதே இங்கு ஆராயப்படுவது ஆகும்.

உதாரணமாக, சாஸ்திரம் உயர்ந்த பலனைத் தரும் என்றாலும், ஒரு குரு தம் பரிவால் சிஷ்யனுக்கு அதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாம் அறிவோம். இந்நூல்களை குருவின் மீதுள்ள பக்தியுடன் பயின்றால், அதற்குரிய பவித்திரத்துடன் நூல்களை ஏற்றுக் கொண்டால், குரு பக்தியால் பெறுவதை இந்நூல்களிலிருந்து பெறலாம். மேலும், குருவால் கொடுக்க முடியாத ஆன்மீக அனுக்கிரஹத்தையும் இந்நூல்கள் கொடுக்கவல்லவை. எந்தக் குருவாலும் சிஷ்யனுக்கு அளிக்க முடியாத அனுக்கிரஹத்தை உள்ளுறை ஜகத்குருவால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். உள்ளுறை ஜகத்குருவை ஏற்றுக்கொள்ள முயல்பவர்க்கு இந்நூல்கள் அந்த ஆன்மீகப் பலனையும் தரவல்லவை.

பயில்பவர் தம்மையறியாமல் பெறுவது நூலின் சிறப்பு. நூலின் சிறப்பை உணர்ந்து தம் பக்தியைப் பவித்திரமாக்கி, தெளிவோடு பலன் பெற விழைபவர் பெறும் சிறப்பு, அவருடைய ஆன்மீக முயற்சிக்குரிய பலன். டெல்லியில் 2 வருஷம் தங்கியிருந்ததால் ஹிந்தி

பேசக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், வடநாட்டில் பிறந்தவர் முறையாக ‘விசாரத்’ படித்துக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் உள்ள வேறுபாடு தன்னை அறியாமல் பெறுவதற்கும், தெளிவோடு பெறுவதற்கும் உண்டு.

தொடர்ந்து பல நாட்கள் இந்நூல்களைப் பயில்வதால், அருள் நம் சூழலில் வந்து சில நாள் தொடர்ந்தும் இருப்பதுண்டு. அது நிகழ்வதால், நறுமணம் நிறைந்த சூழலில் நாம் மிதப்பது போன்று தோன்றும் என்கிறார் அன்னை. கருணையின் ஸ்பரிசம் கரை கடந்திருப்பதால் சூழலே இறைவனின் இதமான ஸ்பரிசமாகத் தோன்றும் என்கிறார். நூல்களைத் தொடர்ந்து பயில்வதால் ஜீவனில் அருள் நிறைந்து, அது வழிந்து புறச்சூழலை நிரப்பும்பொழுது (fleeting careness) இனிய உணர்வின் இன்ப வருடலால் சூழல் உண்ணத் தழுவும்.

இவ்விதம் படிக்கும் முறைகளில் சில:

1. ஒரு பிரச்சினை ஏற்படும்பொழுது அது சம்பந்தமான விஷயங்களை இந்நூல்களில் தேடினால் சுமார் 100, 200 குறிப்புகள் கிடைக்கும். அவற்றுக்கு எதிரானவற்றையும் கண்டு பயிலலாம். அத்துடன் படிப்பவர்க்கு இப்பிரச்சினை எந்த எந்தக் குணங்களைத் தழுவுகிறதோ அவற்றையும் ஆராய்ச்சி செய்யலாம். உதாரணமாக, வாழ்வில் பல விஷயங்களில் வெற்றி பெறும் ஒருவர் சில விஷயங்களில் தோல்வியடைந்தால், வெற்றி, தோல்வி என்ற தலைப்புகளில் 16 வால்யூம்களிலும் வரும் குறிப்புகளை எடுத்துப் பயின்றால், அவை 100க்கு மேலிருக்கும். பொதுவாக நூலைப் பயிலும் போதில்லாத தெளிவும், பயனும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை ஆராயப் படிக்கும் பொழுது கிடைக்கும். தான் வெற்றியடையும் இடங்களில் உள்ள சந்தர்ப்பங்களையும் அங்கு வெளிப்படும் குணங்களையும் கவனித்துத் தோல்வியடையும் இடங்களில் அதேபோல் உள்ளவற்றையும் கவனித்து, இந்நூல்களில் அவற்றைப் பற்றி அன்னை என்ன எழுதியிருக்கிறார்

என்று கண்டால், பெறும் பலன் அதிக அளவாக இருக்கும். விஷய ஞானம், யோக ஞானமாக மாறும். அதன் மூலம் நாம் தொடர்ந்து பெற்ற தோல்விகள் குறைந்து வெற்றியாக மாறும் நிலையும் வரும். எந்தத் திறமைகளை நாம் உயர்ந்தது என்று கருதியிருந்தோமோ, அவற்றில் சில தோல்விக்குக் காரணம் என்றும் புரியும். எவற்றை ஒதுக்கியிருந்தோமோ, அவற்றின் உயர்வும் தெரியவரும். 15, 20 ஆண்டுகளில் வாழ்க்கை தரும் பாடங்களை 15, 20 பக்கம் படித்துப் பெறலாம். நாம் ஒரு விஷயத்தை அறிய மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி, வேறு விஷயங்களை நமக்குணர்த்துவதையும் காணலாம். நம்முடைய சொந்தப் பிரச்சினை என்பதால், மனம் ஆழத்திலிருந்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும். அதனால் ஆராய்ச்சி நம்மை அறியாமல் பிரார்த்தனையாக மாறி, நம் பிரச்சினையே மறைவதும் உண்டு. சொந்தக் குணத்தில் சிலவற்றைப் பற்றிப் புதியதாக அறிந்ததைப் போல், பொதுவாக நாம் தாழ்ந்த குணம், உயர்ந்த குணம் என்று முடிவு செய்தவற்றில் இந்த ஆராய்ச்சியால் பல குணங்களின் நிலை மாறுவதைக் காணலாம்; எதிராகவும் மாறும். உயர்ந்தன என்று நாம் கண்டவை உயர்ந்தவை அல்ல, தாழ்ந்தவை என்றும் காணலாம்.

பிரச்சினையுடன் நாம் ஆழந்து ஈடுபட்டிருப்பதால், ஆராய்ச்சி ஆழந்த ஈடுபாட்டிற்குரிய பலனைக் கொடுக்கும். அதாவது வழக்கத்திற்கதிகமான பலனைத் தரும்.

2. ஒரு பிரச்சினை என்றால் நஷ்டம், கஷ்டம், பயம், ஆபத்து, வருத்தம் ஆகியவை உடன் வரும். அதுவே ஒரு புதிய வாய்ப்பு என்றால், நல்லவை மட்டுமே உடன் வரும்; மற்றவை அங்கிருக்காது. அதனால் இதே ஆராய்ச்சியை ஒரு வாய்ப்பை மையமாக வைத்து மேற்கொண்டால், மேற்கொண்ட அதே பலன்கள் உயர்ந்த நிலைகளில் மட்டும் ஏற்படும். நம் உள்ளுறை திறமை அதிகமாகும் வாய்ப்புண்டு.

3. பொதுவாக, மனதில் குழப்பமுள்ளவர்களுண்டு. ஏதோ ஒரு சமயம் குழப்பமான நிலை எவருக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. பல

குழப்பங்களுக்கு முடிவுண்டு. சில குழப்பங்களை மற்றவரிடம் சொன்னால், இவையெல்லாம் ஒருவர் வாழ்க்கையில் வரக்கூடாதே என சஞ்சலப்படுவார்கள். எந்தக் குழப்பத்திற்கும் அன்னையிடம் முடிவு உண்டு. அதனால் இந்நால்கள் குழப்பத்திலிருந்து தெளிவு பெற உதவும். குழப்பம், அதற்கெதிரான தெளிவு, அது உள்ள இடமான மனம், அதற்குக் காரணமான பயம், பதட்டம் ஆகியவற்றை இந்நால்களில் கண்டு, அன்னை அவற்றைப் பற்றிச் சொல்வதைப் படித்தால் குழப்பம் போன இடம் தெரியாது. இவ்வளவு தெளிவாக நான் என் வாழ்நாளில் சிந்தித்தேயில்லை என்று தோன்றும். குழப்பத்தால் ஏற்பட்ட பிரச்சினையும் பேர் அளவுக்கு அழியும். மனித இயல்பின் தத்துவார்த்தங்களில் சில விளங்கும். ஒரு விஷயத்தை எப்படி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவாகும்.

4. நமக்குள்ள சிறந்த குணங்கள் எவை என்பது நமக்குத் தெரியும். மனச்சாட்சிப்படி நடத்தல், தூய்மை ஆகிய ஒரு குணங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்வோம். பொதுவாக, அன்னையின் கருத்து, எதைப் பற்றியும் உலகத்தின் அபிப்பிராயத்திலிருந்து மாறுபட்டிருப்பது வழக்கம்; நேர் எதிராகவும் இருப்பதுண்டு. அதனால் நாம் உயர்ந்ததாகக் கருதும் குணங்களைப் பற்றி அன்னை என்ன சொல்கிறார் என்று அறிய முனைந்தால் புதியன புறப்படும். தூய்மை என்றால் நமக்குச் சுத்தம் என்றும், மனத்தின் நேர்மை எனவும் தெரியும். அதனால் அதைப் போற்றுகிறோம். அன்னை தூய்மையைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இறைவனை மட்டும் நம்பியிருக்கும் மனநிலையே தூய்மை என்கிறார். நம்மிடம் தூய்மை உள்ளது. அது நாமறிந்த நிலைக்கேற்றவாறுள்ளது. அதைச் சோதனை செய்து, அன்னை சொல்வது போல் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமானால், அது முடியுமா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இறைவனை மட்டும் நம்பி நாம் செய்யும் காரியங்கள் குறைவு. நம் திறமையை நம்பிச் செய்யும் காரியம் அதிகம். நம் நேர்மையை நம்பிச் செய்பவையுண்டு. அன்னையின் விளக்கப்படி நம் நேர்மையை நம்பிச் செய்யும் காரியம்

தூய்மையானதன்று என்றாகிறது. நாம் பழக்கத்தை நம்பியும், ஊர் வழக்கத்தை நம்பியும் செய்யும் காரியங்கள் அநேகம். ஆபத்து வந்து எதையும் நம்ப முடியவில்லை என்ற நிலையில் மட்டுமே நாம் இறைவனை நம்பிச் செயல்படுகிறோம் என்பது தெரியவரும். அது போன்று இந்த வருஷம் நடந்தவை இரண்டு காரியங்கள் மட்டுமே; சென்ற ஆண்டு அதுவுமில்லை என்றால், அன்னையின் கருத்துப்படி நம் தூய்மை 100க்கு 1 என்றாகிறது.

நூலைப் படித்துத் தெளிவு பெறுதல் என்பது முதல் கட்டம். அவற்றை வாழ்வில் பின்பற்றுவது என்பது யோகம். இக்கட்டுரையில் நாம் முதற்கட்டத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறோம். நாம் தூய்மையுடன் இருக்கின்றோம் என்று வாழ்க்கையை நடத்தும்பொழுது, அன்னையின் விளக்கம் அத்தூய்மை 1% என்று சொல்கிறது. தூய்மைக்குரிய உண்மையான விளக்கத்தையும் நாம் அறிகிறோம். இது உயர்ந்த ஞானம். இதனால் நம் தூய்மையை உயர்த்தும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

மனச்சாட்சி உயர்ந்தது. அன்னை மனச்சாட்சியை எதிரி என்கிறார். அதற்குரிய விளக்கத்தையும் எழுதுகிறார். உடலாலும், உணர்வாலும், அறிவாலும் செயல்படுவனுக்கு மனச்சாட்சி கலங்கரை விளக்கம். ஆன்மாவை மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட பின் அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட மனச்சாட்சி அவனுக்கு விலங்காக இருக்கும். இதையும் அன்னை தெளிவற விளக்குகிறார். நாம் மனச்சாட்சியைப் போற்றினால், அதைவிட உயர்ந்த நிலையுள்ளது என்று அறிகிறோம்.

நம் உயர்ந்த குணங்களைப் பற்றி அன்னை கூறுவதைப் படித்த பின், நம் தாழ்ந்த குணங்களைப் பற்றியும் படித்தால் அறிவு விளங்கும். அவற்றை நாம் விட்டுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்படும்.

5. தினமும் பூஜை செய்வதுபோல் 5 அல்லது 10 பக்கங்கள் படிப்பதும் ஒரு முறை. இதைக் காலையில் செய்தால், அன்றைய

காரியம் செவ்வனே நடக்கும். படுக்கும் முன் படித்தால், அதைவிட அதிகப் பலனிருக்கும். ஒரு சாங்கியம் போல் இம்முறை ஆகிவிடும். அதனால் குறைந்தபட்சம் பலனே ஏற்படும். பெரும் பலன் ஏற்பட இது உதவாது. பெரும் பலனுக்கு மனம் ஈடுபட வேண்டும்.

6. (Scholar) விஷய ஞானத்தைத் தேடும் பண்டிதர் போல் படிப்பது ஒரு முறை. இதனால் ஏற்படும் பலன் முக்கியமாக அறிவைச் சார்ந்தது. யோக, வாழ்க்கைப் பலன்கள் இரண்டாம்பட்சமாகவே இருக்கும். என்றாலும் சாங்கியமாகப் படிப்பதைவிட அதிகப் பலனுண்டு.

இம்முறையைத் தீவிரமாக ஒருவர் மேற்கொண்ட பின் முதலில் அவர் கண்டறிவது ஒன்றுண்டு. ‘இதுவரை எந்தச் சொல்லையும், எந்த விஷயத்தையும் நான் தெளிவாக உணரவில்லை’ என்பது அவருக்கு விளங்கும். ஆராய்ச்சி செய்வெருடைய முதல் வேலை நூலில் என்ன சொல்லியிருக்கின்றது, இதுவரை சொல்லப்பட்டதிலிருந்து எப்படி அது வேறுபடுகிறது என்று கண்டறிய வேண்டும். உதாரணமாக, ‘சந்தேகம்’ என்ற கருத்தைப் பற்றி அன்னை என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். நாம் பரீட்சை எழுதியிருக்கிறோம். பாஸ் பண்ணுவது சந்தேகம் என்றால், செய்த வேலை தெளிவாக இல்லை; அதனால் பலன் நிச்சயமில்லை; எனவே சந்தேகம் எழுகிறது என்று நாம் அறிவோம். அன்னை மாற்றிக் கூறுகிறார். மனதில் எழும் சந்தேகம் புற நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கி, நாம் சந்தேகப்பட்டபடி நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவைக்கும். அதனால், சந்தேகம் விஷயம் போன்றது என்கிறார். ஆராய்ச்சி செய்பவர், சொல்லியிருந்து விஷயத்திற்கு வந்தால், மனம் குழம்புகிறது. மனத்தில் சந்தேகமில்லை என்றால், பலனில் சந்தேகம் இல்லை. மனத்தில் சந்தேகமிருந்தாலும், பலன் சந்தேகமின்றி கெட்டுவிடும் என்பது அன்னையின் விளக்கம். சந்தேகத்தைப் போக்க எடுக்கும் முயற்சி யோக முயற்சி. அன்னை சொல்லியவற்றை அறிய முயல்வது பாண்டித்யம் (scholar). இது போன்று ஆராய்ச்சிக்குரிய கருத்துகள் 300, 400க்கு மேற்பட்டவை. ஆராய்ச்சியாகப் படித்தால் அறிவு அளவு கடந்து தெளிவுபடும். அதற்குரிய வாழ்க்கைப் பலனும்

உண்டு. இது ஒரு சிறந்த முறை. உச்சக்கட்ட உயர்ந்த முறையில்லை என்றாலும் சிறந்த முறையே.

7. ஒரு பகுத்தறிவுவாதியாக அன்னை நூல்களைப் பயிலலாம். அதனால் பகுத்தறிவு வளரும். பகுத்தறிவின் எல்லையைக் காணலாம். பகுத்தறிவால் இறைவனைக் காண முடியும் என்று பகவான் சொல்வதன் உண்மையையும் கண்டறியலாம்.

8. அன்னையுடன் இரண்டறக் கலக்க இதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம். அதற்கு முதலிலிருந்து வரிசையாகப் படிக்கக்கூடாது. மனம் நெகிழிந்து நாடும் தலைப்புகளில் ஓன்றை எடுத்து, அதில் மனம் கரைந்து ஈடுபடும்வரை படிக்க வேண்டும். அதைத் தாண்டி, அது வெறும் படிப்பானவுடன் படிப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். மனம் நெகிழிந்த பின் அது ஈடுபடும் படிப்பு நெகிழிச்சியை அதிகமாக்கும். கொஞ்ச நாளைக்குப் பின் மனம் நேரம் வந்தவுடன் படிப்பை ஆர்வமாக நாடும். படித்தால் கண் கலங்கும். தொடர்ந்து பயின்றால் படிக்கும் சமயத்தில் நம்மை மறந்து அன்னையுடன் ஜக்சியமாவதைக் காண்போம். இது மிக உயர்ந்த முறை. உணர்ச்சிவசப்பட்டவார்களுக்கு உகந்தது. பலன் கருதாமல் நாடும் முறை இது. அன்னை தரிசனம் பெறும் வழியை வகுத்துத் தரக்கூடியது இது.

9. யோகம் செய்ய முடியவில்லை என்பதால் அதற்குப் பதிலாகப் படிப்பை நாடுவது ஒரு முறை. யோகத்தை மேற்கொள்ளும் ஆர்வம் இருந்து, அதை நடைமுறையில் நிறைவேற்ற திறனில்லாதவர்க்கு இம்முறை பயன்படும்.

யோக முறைகளான தியானம், சமர்ப்பணம், திருவருமாற்றம், பக்தி, ஞானம், நம்பிக்கை போன்றவற்றின் முழுப் பட்டியலைத் தயார் செய்துவிட்டு, முதல் விஷயத்தை எடுத்து அதை ஆராய்ச்சி செய்பவர் போல் யோக மனநிலையுடன் படித்தால், தியானம் நம்மைத் தொடுவது தெரியும். எந்த விஷயத்தைத் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்கிறோமோ

அதற்குரிய பலன் ஓரளவு கிடைக்கும். தியானம் என்ற கருத்தைப் பண்டிதர் போல் ஆராய்ச்சி செய்தால், அதைப் பற்றி கட்டுரை எழுதவும், பிரசங்கம் செய்யவும் உள்ள தெளிவு ஏற்படும். அதற்குப் பதிலாக யோக மனப்பான்மையுடன் ஆராய்ச்சி செய்தால், தியானமே நம்மை வந்து தொடும். ஒன்றை முடித்துவிட்டு அடுத்த விஷயத்தை அது போல் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்முறையால் யோகம் செய்ய முடியவில்லை என்ற குறை பேர் அளவுக்குக் குறையும். ஓரளவு யோகப் பலனும் ஏற்படும்.

10. நான் பண்டிதனுமில்லை, யோகியுமில்லை; எனக்கு ஆராய்ச்சி தேவையில்லை; என் குடும்பம் செழிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதே என் அவா என்பவர்கள், அதே குறிக்கோளுடன் படிக்க வேண்டுமானால், வளம், திறன், சக்தி, சுத்தம், நேர்மை, முறை, தெரியம், விஸ்வாசம், பண்பு போன்ற கோட்டாடுகளை ஊன்றிப் பயில வேண்டும். இவையெல்லாம் மனிதனுடைய செல்வத்தை நேர்மையாக வளர்க்கும் திறன் உடையவை. இவற்றை ஆழ்ந்து பயின்று, முடிந்தவரை பின்பற்றினால், பயில்வதற்குரிய நல்ல பலனும், பின்பற்றுவதற்குரிய முழுப் பலனும் தவறாது கிடைக்கும்.

16 வால்யூம்களையும் வாங்கி வந்துவிட்டேன். ஆளால் படிக்க முடியவில்லை; படிக்க மனம் ஓப்பவில்லை' என்பவர்களும் உண்டு. இந்நூல்கள் ஒருவகையில் “அன்னை”யேயாகும். நம் வீட்டில் அவை இருப்பது அன்னையிருப்பது போலாகும். போட்டோவில், ‘நான் உயிருடன் இருக்கின்றேன்’ என்று அன்னை கூறுவது போல், இந்த நூல்களில் அன்னை உயிருடன் இருக்கின்றார். படிப்பவர்க்கு அவர்கள் படிக்கும் முறைக்கேற்ப அன்னை தம்மை அளிக்கின்றார். எதுவும் முடியாதவரும் இந்நூல்களை வாங்கி வந்துவிட்டால், அடிக்கடி அவற்றை எடுத்து இரண்டு நிமிஷம் பார்ப்பதால் அதனுடன் ஒரு ஜீவனுள்ள தொடர்பேற்படும். மனதில் ஒர் எண்ணம் ஏற்பட்டால், உடனே ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துத் திறந்து பார்த்தால், நம் கருத்துக்குரிய விளக்கமோ, தெளிவோ ஏற்படும். ஒரு செல்வர் மனை

வாங்கினார். அதைத் தொடர்ந்து மற்றொரு மனை விலைக்கு வந்தது. புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தார். முதல் சொல் “Go ahead”, ‘எற்றுக்கொள்’ என்ற கருத்தில் இருந்தது; ஏற்றுக்கொண்டார்; பெரும் பலன் விளைந்தது. தின மும் 4, 5 முறை இப்பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டால் புத்தகத்துடன் ஏற்படும் தொடர்பு அன்னையுடன் ஏற்படும் தொடர்பாக மாறும். வீட்டில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டியும், மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஒட்டியும் புத்தகத்தைப் பார்க்கும் பழக்கம், நமக்கும் புத்தகத்திற்கும் தொடர்பேற்படுத்தி, ஒரு வகையில் படிக்கும் பலனை அளிக்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் கருத்துகளின் சாரமாக 547 சிறு குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார். அவற்றை அன்னை இந்நூலில் எடுத்து விளக்குகின்றார். அவ்விளக்கங்களைப் படிப்பது ஒரு வகையில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய எல்லாப் புத்தகங்களையும் படிப்பதற்குச் சமம். நூற்றாண்டு செட்டில் இது 10வது வால்யும்.

தமிழ் படிக்க முடியாத குழந்தைகள் இன்று அதிகமாக உண்டு. ஆங்கிலம் அறியாத பெற்றோருக்கு தமிழறியாத குழந்தைகள் அமைந்தால், இந்நூல்களைக் குழந்தைகளிடம் கொடுத்து தங்களுக்கு வேண்டிய பகுதியை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லும்படிச் செய்வது நல்லது. அதனால் நூலில் உள்ள கருத்தைப் பெரியவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. குழந்தைகளுக்கு அன்னையை அறிமுகம் செய்வதற்கு இது சிறந்த வழி.

மேற்சொன்ன உயர்ந்த நோக்கங்கள் எதுவுமின்றி, வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இந்நூல்களைப் பயன்படுத்தலாம். ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டுவிட்டால், அவற்றைப் பற்றி அன்னை என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று எல்லா இடங்களிலும் தேடும் பொழுது பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வழி புலப்படும்; பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும்.

16 வால்யும் கொண்ட செட் வாங்க முடியாதவர்கள் அன்னை எழுதிய சிறு புத்தகங்கள் ஏதாவது ஒன்றை வாங்கி, அந்த அளவில் பயன்படுத்தலாம். இந்த செட்டில் முதல் வால்யும் Prayers and Meditations. அதைத் தனியாக விற்பதால், அதை மட்டும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். தியானமும், பிரார்த்தனையும் என்ற தலைப்பில் அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக் கிடைப்பதால் அதுவும் பயன்படும்.

இதுவரை அன்னை தரிசனங்களுக்கும், புது வருஷத்திற்கும், மற்ற முக்கிய நாட்களுக்கும், ஒரு சிலருக்குப் பிறந்த நாளுக்கும் கொடுத்த செய்திகளைத் திரட்டி, ஒரு வால்யுமாக பிரசரித்து இருப்பதால், புத்தகங்களைப் பிரித்து நம் மனதிலுள்ளவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இந்த வால்யும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஒரு புதிய சந்தர்ப்பம் வந்தவுடன், என்ன செய்வது என்று தெரிவதில்லை. அன்னையின் முறைகளை இச்சந்தர்ப்பத்தில் எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று நாம் தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால்தான் இந்நிலைமை ஏற்படும். நாம் செய்யும் ஆராய்ச்சி இதை நாம் தெரிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும். பிரச்சினையின் கூறுகளைப் பற்றியும், நம் மனநிலையைப் பற்றியும் அன்னை சொல்பவற்றைப் படித்தால் அது விளங்கும்.

ஓர் ஆபீஸில் பல ஆண்டுகளாக நாம் வேலை செய்யும்பொழுது, இந்த ஆபீஸால் நமக்கு அதிகப்பட்சம் பலன் ஏற்படுவது எப்படி என்று ஒருவர் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருந்தால், அவர் இந்நூலை எடுத்து வேலை, கடமை, மனிதன், வெற்றி, தோல்வி என்ற பகுதிகளைக் கவனித்தால், அவரது நோக்கம் சரியில்லை என்பது அவருக்குத் தெரியவரும். தாழ்ந்த மனநிலைகளை வாழ்க்கை நோக்காக ஏற்றுக் கொண்டு, அவை தாழ்ந்தவை என்றே அறியாதவர்க்கு அவைகளை உணர்த்தும் திறனுடையது இந்நூல்.

எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக்கூடாது என்ற

தெளிவு எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. ஆனால் செய்யத் தெரியம் வருவதில்லை என்பவர் இந்நூலைப் பயின்றால், சரியானவற்றைச் செய்வதற்குரிய தெரியமும், தவறானவற்றைச் செய்யாமலிருக்கும் தெரியமும் உண்டாகும்.

அன்னையின் சொற்களைப் பல இடங்களில் மாறிய அர்த்தத்தில் நாம் புரிந்துகொள்வதுண்டு. நூலைப் பயிலும்பொழுது அன்னையின் சொற்களுக்குரிய அர்த்தம் புலனாகும். ‘குழந்தைகளை அடிக்கக் கூடாது’ என்று அன்னை வலியுறுத்திச் சொல்வதைக் ‘குழந்தைகளை கண்டிக்கக்கூடாது’ என்று புரிந்துகொள்வது வழக்கம். நூலை விளக்கமாகப் பயிலும்பொழுது ‘அடிக்கும்’ மனநிலைக்கும், ‘கண்டிக்கும்’ மனநிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் விளங்கும். அடித்து அடிக்குவது எனிது. ஆனால் அடிக்கக்கூடாது. அவசியம் கண்டிக்க வேண்டும். அடிக்காமல் கண்டித்தால் பலன் இருப்பதில்லை; குழப்பம் ஏற்படுகிறது. மனம் கடுமையாயிருந்தால் அடிக்க விழைகிறது. மனத்தில் கடுமை உள்ளவரை குழந்தையை அடிக்கக்கூடாது. அடித்தால் கெட்டுப்போகும்; முரண்டு செய்யும். நம் மனத்தில் கடுமையில்லாமல், தன்னடக்கம் இருந்தால் குழந்தை கட்டுப்படும். கட்டுப்படாத குழந்தையை மனத்தில் கடுமையில்லாமல் கண்டித்தால் அடங்கும் என்பதை அன்னை விளக்குகிறார்.

விழிப்பு முக்கியம்; விழிப்பின்றி பலனில்லை என்பதை அன்னை வலியுறுத்துகிறார். ‘என் செய்வது, நானும் பல வருடங்கள் அன்னையைத் தொழுகிறேன்; நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அன்னை சொல்வது போல் என் மனத்தில் விழிப்பேற்படவில்லை’ என்பவர் இந்நூலை முறையாகப் பயில ஆரம்பித்தால் விழிப்பு ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

தெளிவுக்காகப் படித்தவர், தொடர்ந்து படித்தால் யோகத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதைக் காண்பார்.

Life Divineஇல் கூறியுள்ள கருத்துகள் அநேகம். வலியும், ஆனந்தமும் ஒன்று; கஷ்டம் வாய்ப்பின் மறு உருவம் போன்ற கருத்துகள் புரிய இந்நால் உதவும்.

ஜமாய்ப் பிறந்து, ஜமாய் வளர்கிறேன் என்பவர்கள் இந்நூலைப் படித்தால், ஜமாகவே இருந்தாலும் தங்களை அறியாமல் உள்ளே ஆன்மீக விளக்கமும், வெளியே வாழ்க்கைப் பொலிவும் உண்டாவதைக் காண்பார்கள். தொடர்ந்தும் படித்தால், தன்னை அறியாமல் நடந்த நல்லவை, நாம் அறியும் அளவில் நடப்பதையும் காணலாம்.

அன்னை அநேக பூனைகளை வளர்த்தார்கள். அன்னையுடைய நண்பர் ஒரு ரஷ்யப் பெண்மணி இறந்தபொழுது, அவர் ஆன்மா ஒரு பூனை மூலம் அன்னையை வந்து கண்டது. ஒரு பிரெஞ்சு இளைஞர் போர்க்களத்திலிறந்தபோது மற்றொரு பூனை மூலம் அன்னையை வந்து ஆவலுடன் பார்த்தான். தான் வளர்த்த மற்றொரு பூனை வயதானபொழுது, அப்பொழுது பூனை தானிருந்த வீட்டின் மதில் மேல் உட்கார்ந்து அன்னையிருக்கும் இடத்தை வெகுநேரம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து இறந்தது. அன்னையிடனிருந்தவர்கள் உயிர் பிரிந்தவுடன் நேராக அன்னையை அடைவது வழக்கம். வந்து அவர் ஆன்மாவில் தங்குவதுண்டு. வயதான பெண்மணி ஒருவர் சமாதி தரிசனம் செய்து, தமக்கு நிம்மதியான சாவு வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு வீடு போய்ச் சேர்ந்து சில தினம் கழித்து மாலையில் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது திடீரென அமைதியாக இறந்தார். மறுநாள் அவர் மகள் தியானத்தில், அவர் அன்னையுடன் இருப்பதைக் கண்டார். வாழ்வில் வளம் தரும் அன்னை, வாழ்வுக்குப் பின் ஆன்மீக அடைக்கலம் தருகிறார். தன் மார்பைச் சுட்டிக்காட்டி, அங்கு ஒரு பெருங்கூட்டமே குடியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார். இந்நால் நமக்கும் அன்னைக்கும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் தொடர்பேற்றிக் கொடுக்கும்.

இந்நாலில் பல இடங்களில் தம் சொந்த வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை அன்னை குறிப்பிடுகிறார். அவை சிறப்பானவை. அவருடைய எழுத்தில் இல்லாத விளக்கம், இந்நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும். தாம் சொல்வதற்கு நேர் எதிராக அன்னை பல முறை செயல்படுவதுண்டு. இந்நாலில் உள்ள விளக்கங்களும், நிகழ்ச்சிகளும் அதன் காரணத்தை நாம் அறிய உதவும்.

தம்மையோ, ஸ்ரீ அராவிந்தரையோ, ஆசிரமத்தையோ, பிரபலப்படுத்தும் செயல்களை அன்னை ஒருபொழுதும் விரும்பவில்லை. சத்பிரேம் என்பவரை ஸ்ரீ அராவிந்தரைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதச் சொல்லி அதிக நாள் வலியுறுத்தினார். Sri Aurobindo or the Adventure of Consciousness என்ற பெயரில் அது வெளியாகி, பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, உலகப் பிரசித்தியடைந்தது. இவை இரண்டுக்கும் உள்ள முரண்பாடு நமக்குத் தெரிகிறது. நூல் அம்முரண்பாட்டை விளக்கி, விலக்கும்.

ஒளிமயமான அன்னை, இருள்மயமான உலகத்தில் அவதாரம் செய்ததே தெய்வத்தின் தியாகம் என வர்ணிக்கப்படுவது. தன் ஒளியை அழித்து, உலகத்தின் இருளைப் போக்குவரதே தெய்வம் நம்மை நாடி வருவதாகும். எத்தனை ஆயிரம் வகைகளில் அந்தத் தியாகம் வெளிப்பட்டது என்பதை அன்னையின் பூவுலக வாழ்வு விவரமாக விளக்குகின்றது. தினமும் அன்னையைச் சந்திக்கும் சாதகர் ஒருவர் ஒரு நாள் கவலையுடன் முறையிடுகிறார்; “உங்களுக்கு உடல்நலம் குன்றியபொழுதெல்லாம் என் குணம் கெட்டுவிடுகிறது” என்கிறார்.

அன்னை சிரித்தார். “உன் குணம் கெட்டபொழுதெல்லாம் என் உடல்நலம் குன்றிவிடுகிறது” என்று பதிலிறுத்தார். அன்னையைத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை உணர்ந்து அவரிடம் வருபவர்களைப் பார்த்து, ஆசீர்வதிக்க அன்னை பிரியப்படுவார். கோபத்துடனோ, விரக்தியுடனோ, வகர் குணத்துடனோ அன்னையைத் தரிசிக்கப் போகக்கூடாது. அதனால் அன்னைக்குச் சிரமம். அது அவர் உடல்

நலனையும் பாதிக்கும். அத்துடன், அதைத் தலைகீழாகப் புரிந்து கொள்வது மனித மனம். அப்படிப் புரிந்துகொண்டு அன்னையைக் குறை சொல்பவரும் உண்டு.

அன்பர்கள் ஆசிரமம் வரும் பொழுது பவித்திரமான உணர்வோடு வந்தால், பிரயாணத்திலோ, ஆசிரமத்திலோ அவர்களுக்கு எந்தத் தடையும் இருப்பதில்லை. அப்படி வருபவர்களே பெரும்பாலோர். மாறாக உள்ளவர்களும் உண்டு. வழியில் தடை, ஆசிரம வாயிலில் தடை, உள்ளே போனால் தகராறு, வாக்குவாதம், இவற்றிற்கெல்லாம் மற்றவர்களே காரணம் என மனம் நினைக்கின்றது. தானும், தன் குணவிசேஷமும் காரணம் என்று அறிவதில்லை.

விருப்பத்துடன் வருபவர்களுக்கு வரவேற்பு கிடைக்கிறது. தயக்கத்துடன் வருபவர்களுக்கு வழி தெரிவதில்லை. பயத்துடனும், சந்தேகத்துடனும் வருபவர்களால் உள்ளே நுழைய முடிவதில்லை. ‘ஆசிரமம் நமக்குத் தேவையா? இதெல்லாம் நமக்கு ஒத்து வருமா?’ என்பவர்களுக்கு எங்குச் சென்றாலும் தகராறு வருகிறது. புற நிகழ்ச்சிகளே அகவணார்வின் பிரதிபலிப்பு என்பதை அவர்கள் உணருவதில்லை. அன்னையை அறிந்தபின் அவர் வாழ்வு நிலை மாறி, ஆடிக்கடி புதுவை வரும் நிலையும், புதுவைக்கே வரும் நிலையும் ஏற்படுவதே சகஜம்; மனத்தில் பக்தி வளர்வதற்கு அறிகுறி. கணவன் ஆசிரமம் போவதால், வீட்டை விட்டுப் போய்விடுவாரோ என்று மனைவி பயப்படுவது நியாயம்தான் என்று மனப்பூர்வமாக நம்பும் பக்தர், நெருங்கிய ஆசிரமத் தொடர்பு ஏற்பட்டபின், வெளி மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, மாதக்கணக்காக இங்கே வர முடியாமற் போகிறது. இது தம் மனநிலையின் பிரதிபலிப்பு என்று அவர் உணருவதில்லை. ‘என் எனக்கு இந்த மாற்றம்?’ என்று அன்னையைக் கேட்கும் மனநிலையுடையவர்களே அதிகம்.

அன்னையை நினைத்தமாத்திரத்தில் உடல் கோளாறுகள் விலகுவது வழக்கம். நம் குரல் அன்னையின் குழலை எட்டியவுடன்,

அவரை அறியாமல் குழலிலிருந்து வரும் பதில் நோயைத் தீர்க்கும். அன்னைக்கு நோய் வந்ததில்லை. “திருவருமாற்றம் ஏற்பட உடல் நோயை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்கிறார். யோகம் செய்வதால் பல நோய்களை அன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அது போல் ஒரு முறை அவர் கால் வீங்கியது. “காலையிலும், மாலையிலும் இறைவனுக்கு என் நோயையும், காலையும் அர்ப்பணித்தேன். அதுவே சிறந்த முறை” என்கிறார். நெடுநாளைக்குப் பின் கால்கள் குணமாயின.

தெய்வம், கடவுள், பரம்பொருள், பிரம்மம் என்றெல்லாம் நாம் அழைப்பது நம்மைச் சுற்றியுள்ளது; நம்முள்ளும் உள்ளது. பக்குவம் ஆனவர்களுக்குத் திடீரென திரை விலகி, அது காட்சி அளிப்பது உண்டு. சிலருக்கு வாழ்நாளில் ஒரு முறை கிட்டும்; பலருக்கு அது கிடைப்பதில்லை. அன்னையின் நூல்களில் தன்னை மறந்தபொழுது, அது தவறாது கிட்டும்.

பரிபூரண யோகம் மிகவும் கடுமையானது. அன்னை அதன் கடுமையை விலக்கிவிட்டார்கள். இந்நூல்களைப் பயில்பவர்களுக்கு அன்னை செய்த மாற்றத்தின் பலன் ஏதாவது ஒரு ரூபத்தில் கிடைக்கும்.

ஒரு தந்திர குரு பிரபலமானவர். அன்னையைத் தரிசிக்க வந்தவர், அன்னைக்கு யோக சிட்சை கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடன், ஆசி வழங்கும் நோக்குடன், ஆனால் வெளித் தோற்றத்திற்கு அடக்கமாக வந்தார். அன்னையுடன் தியானம் செய்தார். “பல யுகங்களில் பெறக்கூடியதை அவருக்குக் கொடுத்தேன்” என்றார் அன்னை. போகும்பொழுது சிஞ்சனாக மாறிப் போனார்.

இந்நூல்களில் அடங்கியுள்ள தலைப்புகள் எவை என்பதை பல உதாரணங்கள் மூலமாக எழுத வேண்டுமானால், அது நீண்டுவிடும் என்பதால், பெரும்பாலான தலைப்புகளை அவற்றிற்குரிய முக்கியத்-

துவத்துடன் கீழே குறிப்பிடுகின்றேன். உதாரணமாக, தன்மானம் என்ற தலைப்பை, “யோகம் செய்ய ஆரம்பித்த பின் தன்மானத்திற்கு அங்கு இடம் இல்லை” என்று குறிப்பிடுகிறேன். ஏனெனில், பொதுவாக ஒரு தலைப்பைப் பற்றிய நம் கருத்திலிருந்து அன்னையின் கருத்து மாறுபடும் வகையைக் காட்டும் வகையில் எழுத வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

- சோம்பேறித்தனம் சாந்தியாக மாறும்பொழுது, இடையில் துன்பமாக மாறுகிறது.
- சோம்பேறித்தனத்தை அழிக்க அவசரத்தை இறைவன் உற்பத்தி செய்தார். இனி அது தேவையில்லை.
- மலர்களை நுகர்வது உடலுக்குச் சக்தியை அளிக்கும்.
- ஒவ்வொரு காரியமும் எப்படி அமைந்துள்ளது என்ற பூரண ஞானமே, கருணையாகும்.
- பண்பு சிறந்த இடத்து சிறு முயற்சி பெரும் பலனை அளிக்கும்.
- மனத்துள் பினக்கின்றி பெறும் நிறைவு வீரம் எனப்படும்.
- பிறரை ஏமாற்ற விரும்புகிறவர், நிகழ்ச்சிகளின் உண்மையை அறிவதில்லை.
- (Human love) நம்மிடையே உள்ள பாசத்தால், நம் சக்தியின் பெரும் பகுதி விரையமாகிறது.
- பாசத்தின் மூலம் நாம் நாடும் திருப்திக்கு ஏமாற்றமும், மனப் புண்ணுமே பலன்.
- அமைதியே திறமைக்கு அஸ்திவாரம்.
- மனம் வன்முறையை நாடாவிட்டால், பயம் அழிந்துவிடும்.
- விஷமங்களுக்கெல்லாம் நிதானமின்மையே அஸ்திவாரம்.

- வேண்டாத நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுப்பது பயம்.
- வெறுப்பு கவர்ச்சிக்கு அறிகுறி.
- தற்பெருமை உடனே தீய சக்திகளை அழைக்கின்றது.
- பிறரைத் தண்டிக்கும் நினைவுள்ளவரை தண்டனை நாடி வரும்.
- தொடர்ந்த சமர்ப்பணம் நிரந்தரமான செல்வம்.
- மனதின் பேராசை உடலுள் கட்டியாக மாறுகிறது (tumour).
- மனதின் சந்தேகத்தை நிகழ்ச்சிகள் வலுப்படுத்தும்.
- பாசம் பலித்திரமானால், அதை வெல்லும் சக்தி இல்லை.
- மனிதனுக்கு இறைவன் கொடுத்துள்ள சைத்திய புருஷன் தெய்வங்களுக்கில்லை.
- வகைத்தில் ஒருவருக்கும் சைத்திய புருஷனுடன் தொடர்பில்லை.
- 30 ஆண்டு யோகத்தில் ஆன்மா (சைத்திய புருஷன்) வெளிவருவது அதிர்ஷ்டம்.
- முதிர்ந்த ஆன்மா மறுபிறவி எடுக்க நாளாகும்; ஆயிரம் ஆண்டும் ஆகும்.
- விலங்கினையொத்தவர்களே உடனே மறுபிறவி எடுக்கின்றார்கள்.
- ஆன்மா முதிர்ச்சி பெற்ற பின் அது பிறவி எடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தான் இஷ்டப்பட்டதைச் செய்யலாம்.
- நன்றியுணர்வை இயல்பாகப் பெற்றவர்கள் அருளின் அழைக உணர முடியும்.
- உற்சாகம் அகங்காரத்திலிருந்து மனிதனை விடுவிக்கும்.
- உற்சாகமும், நன்றியும் ஆன்மீக உணர்வுகள்; அகந்தையினின்று விடுதலை பெற அவை உதவும்.
- ராக்ஷஸனிடமும் இறைவன் இருக்கின்றான்.
- இறைவன் தீமை வளராமல் பாதுகாக்கின்றான். நன்மைக்கு அளவு கடந்த திறனை அளிக்கின்றான்.
- ஆன்மீக விழிப்பேற்பட்ட பின் இதுவரை சபாவத்தில் இல்லாத திறமைகள் ஏற்படும்.
- விழிப்பு ஏற்பட்ட பின் பிரச்சினை இருக்காது.
- அமைதியும், ஆனந்தமும் நிலைபெறும்வரை முயற்சி தேவை.
- மனம் தாராளமாக இருந்தால், கவலை உன்னை அணுகுவது இல்லை.
- இருப்பது அதிகமானால், தாராள மனப்பான்மை குறையும்.
- கஷ்டத்தை வலியுறுத்தினால், அது வளரும்.
- சத்வ குணமுள்ளவர்க்கே பகுத்தறிவு உண்டு.
- தீய சக்திகளால் தொட முடியாத பகுதி சைத்திய புருஷன் மட்டுமே.
- தீமையைக் குணப்படுத்தும் திறன் மனிதனுக்கில்லை; இறைவனுக்கேயுண்டு.
- அதிர்ஷ்டம் என்று எதுவும் இல்லை. தான் அறியாத காரணங்களால் நிகழ்பவற்றை மனிதன் அதிர்ஷ்டம் என்று நினைக்கிறான்.
- உன்னிடம் உள்ள குறைகளைப் பிறரிடம் கண்டால், உன்னால் அவற்றைத் தாங்க முடிவதில்லை.
- தன்னால் மாற்றக்கூடிய குறைகளை மட்டுமே மனிதனுக்கு வாழ்வு உணர்த்துகிறது.
- கர்வம் விபத்தை வரவழைக்கின்றது.

- உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவதே நிருவரு மாற்றத்திற்குரிய பெரிய தடை.
- எதையும் எதிர்கொள்வதே தெரியம்.
- (Sincerity) உண்மை அழூர்வும் என்பதால், நாம் அதற்குத் தலைவணங்க வேண்டும்.
- உன் மேஜை டிராயரை ஒழுங்காக அடுக்கினால், அறிவுக்குத் தெளிவேற்படும்.
- உன் மனதை அரிக்கும் எண்ணத்தை பேப்பரில் எழுதிக் கிழித்து எறிந்தால், அது விலகும்.
- (Common sense) பகுத்தறிவு தவற்றை விலக்க உதவும்; ஆனால் சக்தியுடையதன்று.
- ஆசை ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்குத் தொற்றி வரும் தன்மை உடையது.
- ஆசையின் ஆரம்பம் அன்பு.
- தன் செயல் சரி என்ற உணர்வு, அறியாமைக்கும் அகந்தைக்கும் உரியது.
- சுயநலத்தால் பொறாமை உற்பத்தியாகிறது.
- உடலைவிட அகந்தை மனத்திலும், பிராணனிலும் நிறைந்து உள்ளது.
- அகந்தை தான் அழிய வேண்டும் என்றும் விழைவதுண்டு.
- மனிதன் துன்பத்தை வெறுக்கிறான்.
- அவனுள் ஆழ்ந்த நிலையில் துன்பத்தை ரசிக்கும் குணம் உண்டு. அனைவரிடமும் உள்ள குணம் இது.
- இந்நூலிலுள்ள இதரத் தலைப்புகளுக்கு உதாரணமாகச்

சிலவற்றைக் குறிக்கின்றேன்.

மனம், விரயம், தீய சக்தி, வயோதிகம், அமெரிக்கா, விலங்கினம், கலை, ஜோஸ்யம், அசுரன், அணுகுண்டு, நோக்கம், ஸ்ரீ ஆரவிந்தர், ஆசிரமம், அவதாரம்.

அழகு, தொழில், உடல், புத்தர், அணு, வாய்ப்பு, குழந்தைகள், கிருஸ்துவ மதம், கலர், கம்யூனிஸம், சமூகம், கருணை, மாற்றம், சமையல், சிருஷ்டி, கொடுமை.

மரணம், ஆசை, உறுதி, நோய், இறைவன், அன்பு, டாக்டர், கனவு, பூமி, கல்வி, அகந்தை, உணர்வு, சமத்துவம், அனுபவம், நம்பிக்கை, பொய்மை, குடும்பம், விதி, பயம், உணவு, எதிர்காலம்.

கடவுள், சர்க்கார், அருள், நன்றி, குரு, உடல்நலம், ஹிட்லர், மனித குலம், ஜக்கியம், நோய், அழியாமை, இந்தியா, தனி மனிதன், பூச்சி, சர்வதேசிய அரசியல்.

காளி, கர்மம், ஞானம், கிருஷ்ணா, சட்டம், பொய், வாழ்வு, ஒளி, இறைவன், விஸ்வாசம், LSD, மகா காளி, மகா லட்சுமி, மகா சரஸ்வதி, மந்திரம், ஐபம், வைத்தியம், நினைவு, பணம், தர்மம், அன்னை, தியானம்.

இயற்கை, எண், சித்திரம், கைரேகை, கடந்த காலம், சாந்தி, சிறப்பு, அரசியல், பாண்டிச்சேரி, தரிசனம், பிரார்த்தனை, நிகழ் காலம், பாதுகாப்பு, சைத்திய புருஷன், ராதை, ராட்சசன், சித்தி, சத்தியம், பகுத்தறிவு, மறுபிறவி, தூக்கம், சமஸ்கிருதம், விஞ்ஞானம், பாவம், ஆனமிகம், வெற்றி, துன்பம், தற்கொலை, சரணாகதி, அகக் காட்சி, சோம்பேறித்தனம், காலம், திருவருமாற்றம், பிரபஞ்சம், வெற்றி, வன்முறை, பிராணன், யுத்தம், செல்வம், மேல்நாடுகள், உலகம், வழிபாடு, யோகம்.

16 வால்யூம்களிலும் பரவிக்கிடக்கும் அன்னையின் கருத்துகளில் பலவற்றைத் “தெளிவான சுருக்கம்” என்ற முறையில், அதாவது படிக்கும்பொழுது மூலக் கருத்து ஓரளவு தெளிவுபடும்படித் திரட்டி, சுருக்கி எழுதுகிறேன்.

- அன்னை குட்சம் உலகில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கண்டார். கம்பீரமான கவர்ச்சி நிறைந்த எழிலுடன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வுலகில் பொருள்கள் சுயம் பிரகாசத்துடன் இருந்தன. சத்தியஜீவியம் ஆன்மாவை விலக்கி, உடலில் நேரடியாகப் புகுந்தது. அன்னையின் கால் வழியாக நுழைந்து, பொன்னொளி இதமாக மேல் நோக்கிப் பரவியது.
- அவ்வுலகில் அன்னை பேசியவற்றை எல்லாம் ‘அர்த்தமற்றவை’ என்பது போல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கேட்டுக்கொண்டு, பதில் சொல்லாமலிருந்தார்.
- ஆகஸ்ட் 15, கடந்த காலத் தவறுகளை அழிக்கும் நாள்.
- செயல் அகத்திற்கும், வாழ்வு புறத்திற்கும் உரியதே ஆண்மீகம் என்பது.
- உடலைத் திருவருமாற்றம் செய்ய மந்திரம் தேவை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் எந்த மந்திரத்தையும் தாவில்லை. ‘மந்திரங்கள் கூடா’ என்பது அவர் கொள்கை. 1970இல் அன்னை அடைந்த யோக நிலையை ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெற்றிருந்தால், மந்திரங்களின் அவசியத்தை உணர்ந்திருப்பார். ஜபம் மட்டுமே உடலைத் தொடும். மந்திரத்தோடு செய்யும் யோகமும், மந்திரமின்றி செய்யும் யோகமும் மாறுபட்டிருப்பது தெளிவு என்கிறார் அன்னை.
- சலனமற்ற மனமே ஞானத்திற்குரியது. ஒரு விஷயம் நமக்கு முழுவதும் புரிய வேண்டுமொனால், நாம் அதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். அதன் மீது அக்கரையில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

- அவதாரப் புருஷர்களுடைய குறை என்பது அவர்கள் ஜனித்த சூழ்நிலையின் குறையேயன்றி, அவர்களுடைய குறையில்லை.
- 1946இல் பராசக்தி குட்சம் உருவில் அன்னைக்குத் துணையாக வந்தார். அவர் வந்த பின் நடக்க முடியாதவை கண்ணத்தில் நடந்தன.
- பூரணச் சரணாகத்தியை 3 வகைகளாக உருவகப்படுத்தலாம். அக்கருத்தையும், அதைப் பிரதிபலிக்கும் செயலையும் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.
- 1. “உன் திருவள்ளாமே நிறைவேற வேண்டும்; என் விருப்பமன்று”.
  - சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்.
- 2. “நீ நினைத்தபடி மட்டுமே நிகழ்டும், நீ நினைத்தபடி மட்டுமே நிகழ்டும்”.
  - புத்தகத்தைப் பிரிப்பதைப் போல் தலையிலிருந்து கால் வரை உன்னைப் பிளந்து இறைவன் முன் வை.
- 3. “யுகாந்தர காலத்திற்கும் உனக்கே நான் உரியவன்”.
  - அவன் மதியில் தவழும் குழவியாக உன்னைப் பாவிக்க வேண்டும்.

இவற்றுள் எந்த ஒன்றையாவது முறையாகச் செய்தால் அகந்தை கரையும்.

  - பூமாதேவிக்கு நேரம் வந்துவிட்டது.
  - சத்தியஜீவியத்தைப் பெற்றவர்களுக்கே பூமியின் மீது பொழியும் சத்தியஜீவியத்தை உணர முடியும்.
  - ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பிரபஞ்சம் புதியதாய்ச் சிருஷ்டிக்கப் படுகிறது.

- தானும் புவியில் துன்பத்தை அனுபவிக்க ஒத்துக்கொண்டால் தான், மனிதன் இறைவனைப் புவியில் அவதாரமெடுக்கச் சம்மதிப்பான்.
  - தனக்குச் சேவை செய்யச் சம்மதிக்கும் உயர்ந்த ஜீவன்களை மட்டுமே மனிதன் உலகில் வாழ அனுமதிப்பான்.
  - மதக் கோட்பாடுகளையும், ஆன்மீகக் கருத்துகளையும் கலந்து குழப்புதல் கூடாது. கடந்த காலத்தைச் சேர்ந்தது மதம். எதிர் காலத்திற்குரியது ஆன்மீகம்.
  - ஜாதகத்தின்படி சொல்வது முடிவானதன்று. நட்சத்திரங்கள் நம் வாழ்வை நிர்ணயிப்பதில்லை. இறைவன் மீது நம்பிக்கை இல்லாதவரே ஜாதகத்தை நம்பிச் சஞ்சலமடைகிறார்கள். யோகிகளால் மட்டுமே எதிர் காலத்தை நிர்ணயமாகச் சொல்ல முடியும்.
  - ஒம் இறைவனின் கையெழுத்து (signature).
  - யோகத்தை மேற்கொண்டவர்க்கு ஜாதகம் பலிக்காது. யோக சித்தி, நட்சத்திரங்கள், கிரஹங்களைவிடச் சக்தி வாய்ந்தது. என்களுக்கு அன்னை கொடுத்த அர்த்தம்.
1. பிரம்மம்	- ஆதி.
2. சிருஷ்டிக்க எடுத்த முடிவு	- சிருஷ்டியின் ஆரம்பம்.
3. சிருஷ்டியின் ஆரம்பம்	- சக்சிதானந்தம்.
4. படைப்பான ழவுலகம்	- படைப்பான ழவுலகம்.
5. சக்தி	- சக்தி.
6. சிருஷ்டி	- புதிய சிருஷ்டி.
7. சித்தி	- சித்தி.

- 8. சூட்சம சக்தி - உள்ளும், புறமும் உள்ள எதிரிகளினின்று பாதுகாப்பு.
- 9. அசையாமல் நின்று பூர்த்தி செய்யும் திறன் - புதிய ஜனனம்.
- 10. சொல்வன்மை - சிறப்பு.
- 11. முன்னேற்றம் - முன்னேற்றம்.
- 12. படைப்பு சிறந்து நிலைபெறுதல் - ஆன்மீக, வெள்கீக முன்னேற்றம்.

மேற்கண்ட இரு முறைகளிலும் அன்னை 1 முதல் 12 வரை எண்களை விவரித்துள்ளார்.

- கைரேகை சாஸ்திரம் மிகவும் நல்ல சாஸ்திரம். ரேகை பார்ப்பவரின் திறமையே அதன் சிறப்பை நிர்ணயிக்கும்.
- ஓர் இலட்சியத்தை நிலைநிறுத்த வன்முறை பயன்படாது. அநியாயத்தால் நியாயத்தை நிலைநிறுத்த முடியாது.
- அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை அருளில் இருந்தால், அதிகப்பட்சப் பாதுகாப்புண்டு.
- தன்னலமற்ற செல்வம்: ஏராளமாகச் செல்வத்தைப் பெறுவன், வரும்பொழுதே அதைக் கொடுத்துவிட்டால் அது தன்னலமற்ற செல்வமாகும்.
- கீழ்ப்படியக் கற்றுக்கொண்டவன் ஆளும் திறமையுடையவன்.
- உனக்கு நல்லது செய்பவர்களைக் கண்டு முகம் சளிக்காமல் இருக்க உன்னதமான சுபாவம் வேண்டும்.

- விஞ்ஞானமும், ஆண்மீகமும் தேடுவது ஒன்றே. இருவரும் இறைவனையே தேடுகிறார்கள். ஆண்மீகம் இறைவனை அறியும்; விஞ்ஞானம் அறியாது.
- பொன்னொளி:
- இனி பிப்ரவரி 29 இறைவனின் திருநாளாகும்.
- கொஞ்ச நாளாகப் பிறக்கும் குழந்தைகள் - குறிப்பாக அன்னை பக்தரிடையே - விசேஷமான குழந்தைகளாக இருக்கின்றன.
- பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை வாழ்வு ஆபத்து நிறைந்தது. தெரியசாலி யயின்றி வாழ்வைக் கடக்கின்றான். புத்திசாலிகள் முன்ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். பயப்பட்டவர்கள் பார்த்ததை எல்லாம் நினைத்துப் பயப்படுகிறார்கள். முடிவாக இறைவன் திருவுள்ளமே அனைவர் வாழ்விலும் பூர்த்தியாகிறது.
- அழுபவனை நிறுத்துவது எப்படி?
- உண்மையான, ஆழந்த அன்பைச் செலுத்து; அழுவதைத் தடுக்க முயலாதே.
- பொய்யை அறிவு விலக்குவதைப் போல், நோயை உடல் விலக்கி விரட்ட வேண்டும்.
- ஆழந்து உன்னுள் புதைந்துள்ள சாந்தியைக் கண்டுபிடி. அதை உடலின் அனுக்கருக்குள்ளும் புகுத்து. சாந்தி வந்தால் உடல் நலமும் வரும்.
- பேசாதே; செயல்படு.
- உலகுக்கு அறிவிக்காதே; பூர்த்தி செய்.
- ஆனந்தமயமான அற்புத உலகம் உன் வாயிலில் உன் அழைப்புக்காகக் காத்திருக்கின்றது.
- பழைமையை விட்டொழித்தாலன்றி, புது உலகத்தை அழைப்பது முடியாது.

- காலையும், மாலையும் செய்யும் பிரார்த்தனை:
- பிரபோ, உனக்கே உரியவனாகும் தகுதியை நான் விழைகிறேன். என்னை உன் இலட்சியக் குழந்தையாக மாற்றிவிடு.
- சரியான நேரத்தில், சரியான காரியத்தை, சரியான முறையில் செய்ய நாம் மனத்தால் சஞ்சலப்படாமலிருக்க வேண்டும்.
- ‘இனி நான் அதைச் செய்யமாட்டேன்’ என்று சபதம் செய்து, அதை நிறைவேற்றப்பவருடைய மன்னிப்பை மட்டுமே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.
- உண்மையாக ஒருவன் மனிதன் என்ற தகுதியைப் பெறச் செய்வன இரண்டு: அகத் தூய்மை, புறத் தூய்மை.
- சக்தியை விரயம் செய்யும்பொழுதுதான், மனிதனுக்கு வாழ்வின் சிறப்பு விளங்குவதாக நினைக்கின்றான்.
- காலையில் எழுந்திருக்கும்போதே களைப்பாயிருந்தால், உன் ஜீவன் தமோ குணத்தால் - சோம்பேறித்தனம் - நிரம்பியது எனலாம்.
- பகுத்தறிவுவாதிக்கு அன்னை சொல்லியது: “என்னைக் குறை கூற உனக்கு உரிமையில்லை. ஏனெனில் உன் அபிப்பிராயப்படி நீ குறை காண்கிறாய். நான் சொல்வதெல்லாம் கற்பனை என்றாலும், உன் கற்பனையை ஏற்றுக்கொள்வதைவிட என் கற்பனையையே ஏற்றுக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்”.
- தேவையான வலிமையை உன்னுள்ளே கண்டுபிடித்துக்கொள்.
- பால்களி தரிசனத்தில் அன்னை தோன்றியபொழுது (ஆகஸ்ட் 15) பக்தர்களின் கூட்டத்திலிருந்து ஒரு பிரார்த்தனை எழுந்தது. நாட்டின் நிலை சரியில்லை என்ற எண்ணம் அலையலையாகக் கிளம்பியது.

‘இது ஸ்ரீ அரவிந்தர் தினமாயிற்றே; என்னுடைய நாளன்றே’ என அன்னை நினைத்து, தம்முன் ஸ்ரீ அரவிந்தரை நிறுத்தினார். அவர், “இறைவனுக்கு, தாம் என்ன செய்கிறார் என்பது தெரியும்” என்றார். அன்னை அதைக் கேட்டு புன்முறுவல் பூத்தார்.

சாந்தி மழையாகப் பொழுந்தது; அவைகள் அடங்கின.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

9. அடுத்த கட்டம் - I

- “நான் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து ஏராளமான நல்லவை நடக்கின்றன”.
- “என் வாழ்வை அன்னை மாற்றியமைத்ததற்கு நன்றி சொல்ல வார்த்தைகளில்லை”.
- “அன்னை என் வாழ்வில் அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார்”.
- “அன்னை என்றால் நிதர்ச்சனமான தெய்வம்”.
- “அம்மா எதையும் கூஷணத்தில் முடிக்கின்றார்”.
- “நினைத்தாலே உடல் கூசுகிறது”.
- “இனி அன்னையில்லாமல் நானில்லை”.
- “இன்று நானும் ஒரு மனிதனாக உலவுகிறேன் என்றால், அது அன்னையால்தான்”.
- “எதுவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது”.
- “மனதிற்குப் புதிய தெம்பும், சந்தோஷமும் வந்துவிட்டன”.

உண்மையான பக்தி, பக்தியுள்ள நம்பிக்கை நிறைந்தவர்கள் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு பெற்ற அனுபவத்தை மேலே குறிப்பிட்டேன். “இதற்கு மேல் என்ன வேண்டும்? இது போதாதா?” என்றும் பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள். விமரிசனத்திற்கு அன்னை பற்றிய புத்தகம் போயிற்று. ஆசிரியர், புத்தகத்தை விமரிசனத்திற்காகப்

படித்தவர் பக்தராகிவிட்டார். ஆனால் அவரே அன்னையை நினைப்பது இல்லை. என் பிரச்சினைகள் உள்ள இடங்களில் அன்னை எனக்கு முன் சென்று, அவற்றைத் தீர்த்துவைத்து, ‘நானிருக்கிறேன்’ என்று ஒவ்வொரு முறையும் எனக்குத் தம்மை நினைவைடுத்துகிறார்கள். எந்தப் பிரச்சினையானாலும் இந்தப் புத்தகத்தைப் பிரித்தால், உடனே பதில் கிடைக்கிறது. “அன்னை என்னுடனேயே எப்பொழுதும் இருக்கின்றார்” என்றார் புத்தகத்தை விமரிசனத்திற்காகப் படித்த ஆசிரியர்.

‘இதுவே போதும்’ என்பவர்களுக்கு இது போதும். இதற்கு அடுத்த கட்டம் உண்டு. அங்குப் போக வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. போக வேண்டும் என்று விருப்பப்படுபவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடியது உண்டு. அவை முன்று:

1. அன்னைக்குரிய சட்டங்களில் குறைந்தபட்சம் சில சட்டங்களையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
2. வாழ்க்கை என்பதென்ன? அதன் அடிப்படை நியதிகள் எவை? என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.
3. பழைய வாழ்வின் அடிப்படைகளை விட்டுவிட முன்வர வேண்டும்.

அன்னையின் வாழ்வுக்கு அஸ்திவாரமானது சத்தியம். நம் வாழ்வுக்குரியது தோற்றம். தோற்றத்தைப் புறக்கணித்து, அதனுள் உள்ள ஜிவனைப் பாராட்டும் வகையில் நாம் நம் மன நிலையையும், செயலையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று விவரிப்பது முதற் பகுதி. உண்மையில் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது என்றால், உண்மையை வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். வாழ்வில் பொய்யின் வடிவங்களைப் புறக்கணித்து, மெய்யின் வடிவங்களை நெஞ்சில் நிறுத்தும் 27 உண்மைகளை இப்பகுதியில் எழுதியிருக்கின்றேன். பெரும்பாலானவற்றிற்கு விளக்கமும் அளித்திருக்கின்றேன்.

இரண்டாம் பகுதி அன்னையைப் பற்றியதன்று, வாழ்வைப்

பற்றியது. வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளும் யோகம் என்பதால் வாழ்வின் அஸ்திவாரங்களை அறிவது வாழ்வை அறிய உதவும். மனிதன் வாழ்வைப் பற்றி பல விஷயங்களை அறிவான். பலவற்றை அவன் தெரிந்துகொள்ள முயன்றதில்லை. சில சூழப்பாராகவும், பல தலைக்மூகவும் தென்படும். இன்றுவரை வாழ்வு, மனிதனை ஆண்டு வருகிறது. அதன் முன் அவன் துரும்பு. அவனால் வாழ்வை மீறிப் போக முடியாது. அந்தச் சட்டங்களை நான் சுமார் 100 வரை எழுதி இருக்கின்றேன். இவையெல்லாம் வாழ்வின் சட்டங்கள் என்றும், அவற்றை மனிதன் மீற முடியாதென்றும் அறிவதுடன், அடுத்த கட்டத்திற்கு வந்த பக்தரை அந்தச் சட்டங்கள் ஆள் முடியாதென்றும் தெரிய வேண்டும். இந்த 100 சட்டங்களையும் மீறிச் செயல்பட அடுத்த கட்டத்திற்கு வந்த பக்தரால் முடியும்.

மூன்றாம் பகுதி, மனிதனுடைய இன்றைய பொதுவான மனநிலை. அடுத்த கட்டத்திற்கு வர முயலும் பக்தர் முதற்காரியமாக இந்தப் பொதுவான மனநிலையினின்று அகன்று அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பகுதியில் சுமார் 100 நியதிகளையும் எழுதியிருக்கிறேன். இவற்றை விடுவது அவசியம்.

முதற்பகுதியை ஏற்படுத்தும், மூன்றாம் பகுதியை விட்டுவிடுவதும், இரண்டாம் பகுதியைத் தெளிவுற அறிவதும் அவசியம்.

அடுத்த கட்டம் என்றால் என்ன?

அரசியல் சுதந்திரம் வந்தது நாட்டிற்கு முதற்கட்டம். பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இரண்டாம் நிலை. கல்வி பெருகி, சொந்த பெட்கனாலஜி உற்பத்தியாகி, தொழிலின் பெட்கனாலஜி அஸ்திவாரம் ஏற்படுவது மூன்றாம் நிலை. நாட்டில் அரசியல் வலுவான அஸ்திவாரத்தில் அமைவது 4ஆம் நிலை. ஊழலற்ற நிர்வாகம் ஜந்தாம் கட்டம். உயர்வு பெற்ற நீதிமன்றம் ஆறாம் நிலை. நாட்டின் கல்வி

நிலை உயர்ந்து, உலக இலக்கியத்திற்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும் சேவை செய்வது அடுத்த நிலை. நாட்டின் ஆன்மீகப் பொக்கிஷத்தை அனைவரும் போற்றி, நம் பண்பை முதன்மையாக்குவது அடுத்தது. உலகம் இந்தியப் பண்பையும், ஆன்மீகத்தையும் இலட்சியமாக்கி, இந்தியாவை ஐகத்குருவாக ஏற்றுக்கொள்வது ஒன்பதாம் கட்டம். அவை உயர்ந்து சிறப்படைவது பத்தாவது கட்டம்.

நாட்டிற்குப் பத்துக் கட்டங்களில் உயர்வள்ளதைப் போல் பக்தனுக்கும் பத்துக் கட்டங்கள் உண்டு. பத்தாவது கட்டம் வாழ்க்கையின் அடிப்படை யோகமாக மாறி, யோக வாழ்வு மலர்வது ஆகும். பக்தனுள்ள நிலை முதல் நிலையானால், பழைய மனப்பான்மையை விட்டு, அன்னை சட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்வை ஆழ்ந்து புரிந்துகொள்ள முயல்வது இரண்டாம் கட்டம். அதை விவரிப்பதே இப்புத்தகத்தின் மூன்று பகுதிகள்.

இந்த மூன்று பகுதிகளின் சாரத்தை சுருக்கமாக 5 அம்சங்களாகக் கடைசியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

முதற்பகுதி:

1. அன்னையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டபின் எந்த அளவு நாம் மாறியிருக்கின்றோம் என்று கணிக்க வேண்டும்.

அன்னையைத் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு, ‘நாம் செய்யும் பிரார்த்தனை பலித்தால் போதும்’ என்பவர்கள் மாற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு காரியம் கூடிவர வேண்டும் என்றபொழுது நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்தால், தவறாது அது பலிக்கும்.

அந்தக் கட்டத்தைத் தாண்டி வந்து, அன்னையை மேலும் நெருங்கி வர வேண்டும். நாம் வாழ்வின் அடிப்படைகளை அன்னைக்கு உகந்தது போல் அமைக்க வேண்டும் என்பவர்களே மாற வேண்டியது

அவசியம்.

வாழ்க்கை நிலையூர வேண்டுமானால், மனிதன் தன் அடிப்படைப் பழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். கிராமத்திலிருந்த மிராக்தார் நகரத்தில் வந்து தொழில் அதிபரானாலும், சிற்றூரிலிருந்த அதிகாரி மாநிலத் தலைமைச் செயலகத்திற்குப் பதவி உயர்வால் மாற்றப்பட்டாலும், நம்முர் கல்லூரியில் பயின்றவன் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில ஆரம்பித்தாலும், செல்வம் உயர்ந்த காலத்தும், செல்வாக்கு உயர்ந்த காலத்தும், மனிதன் தன் அடிப்படைகளை மாற்றிக்கொள்ளும் அளவுக்கே புதிய நிலையின் பயனை அடைகிறான்.

இன்றைய உலக வாழ்வை வெற்றிகரமாக நடத்த முக்கியமான நேரங்களில் தேவையான அளவு பொய்யைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மனித வாழ்வை யோக வாழ்வாக மாற்ற, அன்னையின் அடிப்படை உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்வது அவசியம். நம் மனித வாழ்வு சூழ்நிலைக்குட்பட்டது. யோக வாழ்வுக்குச் சூழ்நிலை உட்பட்டது. அதாவது அதில் பிரச்சினை இருக்காது. நமக்குத் தேவைப்பட்ட வாய்ப்பை உற்பத்தி செய்து, நாமே அதைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட நிலை இன்று உலகில் இல்லை. அது வேண்டுமானால், நாம் அடிப்படைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இதை அறிந்து, இதை நாடுபொர்கள் அன்னையிடம் வந்தபின், தாம் எந்த அளவுக்கு மாறியிருக்கின்றோம் என்று கணிக்க வேண்டும். அது அவசியம்.

நம்மிடம் இருந்த படபடப்புக் குறைந்துள்ளதா? கோபத்தை அடக்க முயன்றதில் எந்த அளவு பலன் கண்டுள்ளோம்? நம் குறைகளைப் பட்டியலாக எழுதி, சோதனை செய்ததில் எந்த அளவு குறைகளை விலக்கியுள்ளோம்? என்று கணித்தால், நாம் உள்ளத்தில் பெற்றுள்ள முன்னேற்றம் புற வாழ்விலுள்ள முன்னேற்றத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும்.

கொஞ்ச நாளைக்கு ஒரு முறை இதை மீண்டும் மீண்டும் செய்து, என்ன முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம் என்று கண்டறிய வேண்டும்.

2. முதலான இலட்சியம் முக்கியமானாலும், நடைமுறையில் அடுத்த கட்டம் மட்டுமே பலிக்கும்.

அன்னையை அறிந்தவுடன் யோகம் பயில ஆவல் ஏற்பட்டு, ஆசிரமத்தில் சாதகர்களாகச் சேர விரும்பியவர்களை அன்னை உடனே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சிறுபான்மையோரையே அன்னை ஒரு மூன்று மாத சோதனைக்குப் பின் சேர்த்துக்கொண்டதுண்டு.

இன்று அன்னையை அறிந்தவுடன், ‘தியானத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்; அன்னையின் பெரிய இலட்சியங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்’ என்ற அவா தீவிரமாக எழுவதுண்டு. அன்னையின் கோட்பாடுகளில் தலைசிறந்தவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்து, அதை உடனே பூர்த்தி செய்ய முயல்பவர் பலர். இது ஆர்வத்திற்கு அறிகுறி; நல்லது. எவரால் அதைச் செய்ய முடியுமோ, அவருக்கு அது சிறப்பு.

இலட்சியம் என்பது ஒன்று, நடைமுறை என்பது வேறு. பொதுவான நடைமுறை இலட்சியத்திற்கு எதிராக அமையும். தம் நிலையை அறியாமல், யோகத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல், யோகத்தைத் தீவிரமாக ஏற்றுக்கொண்டதாக நினைத்துக்கொண்டு, 30ஆம் வயதில் பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொண்டவர், 50 வயதில் ‘தமக்கும் யோகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை; தம்மால் அது சம்பந்தமான சேவையைக்கூட சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை’ என்று கண்டு கொண்டு, அன்னைக்கு எதிரான கோட்பாடுகளை மேற்கொண்டு, திருமணமும் செய்துகொள்ள விரும்பி, அன்னைக்கும் சாமானியன் வாழ்வுக்கும் பொருந்தாத திருமணத்தைச் செய்துகொண்டு, வெகு சீக்கிரம் அதுவும் தவறு என்று கண்டார். இப்படிப்பட்டவர் நூற்றுக்கணக்கானவர்.

எனவே எது நடைமுறை, எது இலட்சியமான நடைமுறை என்று காண்பது நல்லது. நாம் கொண்ட நோக்கம் பூர்த்தியாக 20 கட்டங்கள் இருந்தால், நடைமுறையில் அடுத்த கட்டத்தை மட்டுமே நாம் விழைய முடியும் என்பது உண்மை. 20 ஆம் கட்டத்தையோ, 19 வது கட்டத்தையோ நேரடியாக அடைய முயல்வது இயற்கைக்குப் பொருந்தாது; நடைமுறையில் நடக்காது. 8ஆம் வகுப்பு மாணவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும், 9 ஆம் வகுப்பை அடைய முயல்வது மட்டுமே நடக்கும். ஒரு கட்டத்தை மட்டுமே ஒரு சமயத்தில் தாண்ட முடியும். திறமை அதிகமாக இருந்தால் சீக்கிரமாகத் தாண்டலாம். ஆனால் எந்தக் கட்டத்தையும் (you cannot skip) விலக்க முடியாது. அதுவே பூரண யோகத்தின் அடிப்படையாகும்.

அடுத்த கட்டமாக நமக்கு அமைந்தது எது என்று அறியும் முன், நாம் உள்ள நிலை எது என்று அறிய வேண்டும். யோகத்தின் முடிவு சத்தியஜீவனாவது என்றால், அதற்கு முன் உள்ள நிலைகள் இரண்டு. அதற்கு முன்னும் உள்ள நிலைகளை வரிசையாகக் கூறுவது என்றால், மேலிருந்து கீழே சொல்லப்போனால், பிராணமயப் புருஷனைக் காண்பது, ஆசையை அழிப்பது, மனத்தில் மௌனத்தை மேற்கொள்வது, மனத்தின் ஆழத்தை அடைவது, சமர்ப்பணத்தை மேற்கொள்வது, இடையறாத அன்னை தரிசனம் பெறுவது, இடையறாத நினைவு சித்திப்பது ஆகும்.

இடையறாத நினைவு இரவும், பகலும் பிரியாது, வணங்க தனக்குச் சித்திக்க வேண்டும் என்று நாயனார் பாடனார். அதுவே ஆரம்பமான முதல் நிலை. பக்தன் இன்று எப்படி அதை நாட முடியும்?

நாம் உள்ள நிலையில் கோபத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், ஆசை அளவுக்கு மீறியிருந்தால், வேண்டாத குணங்களிருந்தால், செயலில் திறமையில்லாவிட்டால், தேவைப்பட்டால் பொய் சொல்வது உண்டு என்றால், இவற்றை விட்டு அகல்வதே நமக்குரிய முதல் நிலை.

மேற்சொன்னவை எதுவுமே இல்லை. ஆனால் இடையறாத நினைவு தினமும் 1 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது என்றால், அந்நினைவை பல மணி நேரமாக மாற்றிவது நமக்குரிய அடுத்த கட்டம்.

நம் வாழ்வு பிரச்சினைகளால் நிறைந்திருக்கிறது. அவற்றைப் போக்க பல வழிகளையும் மனம் கருதுகிறது என்றால், அவற்றை அன்னை மூலமாக மட்டுமே அகற்ற முயல்வது அடுத்த கட்டமாகும்.

பிரச்சினைகளில்லை என்றால், வாய்ப்பை உற்பத்தி செய்வது அடுத்த கட்டம்.

சாதாரண மனிதர்களுக்கு அடுத்த கட்டமாக அடையக்கூடிய சிலவற்றைக் குறிக்கின்றேன்.

இந்த அடுத்த கட்டம் என்பது கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்வனவாகவும், வாழ்வு நிலையை உயர்த்துவனவாகவும் அமையும்.

- பாட்சையில் தவறிய மாணவனுக்குப் பாஸ் செய்வது அடுத்த கட்டம்.
- தவறாமல் பாஸ் செய்யும் மாணவன் அதிக மார்க் வாங்க முயல வேண்டும்.
- சச்சரவுள்ள குடும்பம் சுமுகத்தை நாட வேண்டும்.
- சுமுகமான குடும்பம் ஒற்றுமையைத் தேட வேண்டும்.
- ஒற்றுமையான குடும்பம் உயர்வை விரும்ப வேண்டும்.
- பல வழிகளிலும் உயர்வடையும் குடும்பம், நல்ல முறையில் மட்டும் உயர்ப் பாடுபட வேண்டும்.
- சிறு தொழில் உடையவர், தொழிலை விருத்தி செய்தல் நல்லது.
- உத்தியோகம் செய்பவர், அங்கு முன்னேறத் தகுதியைப் பெற வேண்டும்.

- உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர் குடும்பத்தைக் கவனிக்காதவராக இருந்தால், குடும்பத்தில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.
- நான்கு பிள்ளைகள் உள்ள வீட்டில் அனைவருக்கும் தடையின்றி உத்தியோகம் கிடைக்கும் நிலையிருந்தால், ஒருவருக்காவது உயர்ந்த உத்தியோகத்தைப் பெற முயல வேண்டும்.
- வீட்டில் ஒருவர் மட்டும் அன்னை அன்பராணால், அனைவரும் அன்பராவது அடுத்த நிலை.
- கஷ்டம் வந்தபொழுது அன்னையை நினைக்கும் பழக்கம் இருந்தால், நல்லது வரும்பொழுதும் அன்னையை நினைக்கப் பழக வேண்டும்.

தன்னிலை என்பது வாழ்வு நிலை, மனநிலை, இலட்சியக் கொள்கை ஆகியவற்றால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து அடுத்த நிலை என்பது சுலபமாகத் தெரியும். அதை நாடுதல் நடைமுறைக்குப் பொருந்தும். அதை அன்னை வழியில் மட்டும் பெற முனைவது இலட்சிய நடைமுறையாகும். இலட்சிய நடைமுறையை ஏற்றுப் பூர்த்தி செய்வது, வாழ்வை யோகமாக மாற்றுவதாகும். இதற்கு மேல் முனைந்தாலும் செய்ய முடியாது. எவ்வளவு உயரத்தில் ஆரம்பித்தாலும் சில ஆண்டுக்குப் பின் பூர்த்தியாவதைப் பார்த்தால், இந்த அளவிலேயேதான் பூர்த்தியாகும். எனவே அதையே முன்கூட்டி அறிந்து செய்வது பொருத்தம்.

3. பொய்யின் வித்தான் சத்தியத்தை அறிய வேண்டும். நம் வாழ்வின் வழிகள் பொய் நிறைந்தவை என்று கண்டு, அவற்றுள் நிறைந்துள்ள பொய்மையைக் காண வேண்டும்.

B.A. படித்தவன் தன் படிப்பை M.A. என்று சொன்னால், அது இல்லாதது, பொய்யாகும். இருப்பது மெய்; இல்லாதது பொய்.

இது நேரடியான பொய்யானால், வேறு பல வகைகளான

பொய்களும் உண்டு. உயர்ந்த உடையும், தாழ்ந்த பழக்கமும் உண்டானவனுக்கு நாம் உடைக்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுப்பது தோற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். தோற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டால், உடையை நம்பி அவனிடம் பழகினால், மோசம் போகிறோம். தோற்றத்தை நம்புவது பொய்யாகிறது. வருமானம் இல்லாத வீட்டில், மாமனார் உதவி சௌகரியமாக இருக்கிறது. இது தற்காலிகமான சௌகரியம்; இந்த நேரம் சௌகரியமானது; நீண்ட நாளில் பொய்த்துவிடும். சொந்த உழைப்பு மெய்; மாமனார் உதவி பொய் எனப் பிற்காலத்தில் விளங்கும். எனவே நெடுநாள் நீடிப்பது மெய் என்றும், கைக்கு மெய்யாயிருப்பது மெய்யன்று என்றும் ஆகிறது.

பயங்கரவாதிகள் வன்முறையால் தங்கள் காரியத்தைச் சாதிக்கின்றார்கள். நாட்டிற்குப் பிற்காலத்தில் இது நல்லதன்று. எனவே பயங்கரவாதம் பொய்.

நம் வாழ்விலுள்ள பழக்கங்களை எடுத்துச் சோதனை செய்தால் நாம் எந்த அளவு பொய்யை வாழ்வில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் எனத் தெரியும். நூறில் பத்து பாகமும் மெய் தேறுவது அரிது. அன்னையை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ள முற்படுபவர்கள் தங்களிடம் உள்ள பொய் எந்த அளவு இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

4. இன்றைய வாழ்வில் நம் அளவில் சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகியாக வேண்டும்.

நம் பொருளை மற்றொருவருக்குக் கொடுப்பது தியாகம். நம் உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பது தியாகம். தங்கள் தொழிலை விட்டுவிட்டு மகாத்மா காந்தியின் பேச்சை ஏற்று நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய முன்வந்த தியாகிகளை நாம் அறிவோம்.

யோகம் செய்பவர்கள் உடைமையையும், உரிமையையும் தியாகம் செய்வதுடன், தங்கள் உயிரையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க-

கின்றார்கள். ஆவியும், உடைமையும் உன்னுடையதே என்பதை உடல், பொருள், ஆவி என்ற சொல்லால் குறிக்கின்றார்கள். உயிரை இறைவனுக்குத் தியாகம் செய்வதென்றால் இறந்துவிடுவது என்று பொருளன்று. மனித வாழ்வும், இறைவன் திருவுள்ளமும் எதிரெதிராகச் செயல்படுகின்றன. நம் உயிர் இறைவனுக்குப் பொருந்தாததை விரும்புகிறது. நமக்குப் பிரியமானதை விடுத்து, இறைவனுக்குப் பிரியமானதை ஏற்றுக்கொண்டால், உயிர் இறைவனுக்கு உரியதாகிறது. ஒரு மணி நேரத்தில் நூறு முறை செயல்படுகிறோம். ஓர் எண்ணம் தோன்றுகிறது. ஓர் உணர்வு உந்துகிறது. பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். இவை எல்லாம் இறைவன் செயல்கள் அல்ல. நம்முள் இருந்து நம் அபிலாஷைகள் உந்துவதால் ஏற்படுபவையாகும். எண்ணம் தோன்றினால் அதைச் செயல்படுத்துகிறோம். உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் அதை வெளிப்படுத்துகிறோம். அவற்றின் ஆடிப்படையில் செயல்களை ஆரம்பிக்கின்றோம். ஆரம்பம் தொடர்கிறது. உயிருடைய உந்துதல், அபிலாஷைகளின் வெளிப்பாடு, அவற்றின் ஆடிப்படையில் நாம் ஆரம்பிக்கும் செயல்களே நம் வாழ்வெனப்படும். நம் வாழ்வு நாம் ஆரம்பித்த செயல்களால் உருவானது. இந்த ஆரம்பத்தைத் தியாகம் செய்ய முன்வந்து சர்வ ஆரம்பத்தையும் தியாகம் செய்தவன் சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகியாகும்.

நாம் ஆரம்பிப்பதை நிறுத்திய அடுத்த நிமிஷம் இறைவனின் எண்ணம் நம் மனதில் தோன்றிச் செயலாக மாறுகிறது. வாழ்க்கையில் பெரிய காரியங்களைச் சாதித்தவர்களை ‘எப்படி ஆரம்பித்தீர்கள்?’ எனக் கேட்டால், பலர் ‘ஏதோ தோன்றியது, ஆரம்பித்தேன்; பலித்தது’ என்பார்கள். தானே நம்மை நாடு வந்த செயல்கள், தற்செயலாகத் தோன்றிய எண்ணங்கள் பெரிய சாதனையை முடிப்பதைக் காணலாம். அவை இறைவனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. நாம் செயலற்று இருக்கும் பொழுது இறைவன் செயல்படுவதால், நடப்பவை அவை. நம்மால் செயல்பட முடியும்பொழுது நம் செயலைத் தியாகம் செய்து, இறைவன் செயலுக்காகக் காத்திருந்தால் நாம் அருளைப் பெறுகிறோம்.

முக்கியமான காரியங்களில் இதைச் சோதனை செய்ய மனம் வாரா து; தைரியமிருக்காது. இக்காரியங்களில், அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமிடங்களில் இவற்றைப் பயின்றால், அவை அபரிமிதமாகப் பூர்த்தியாவதைக் காணலாம்.

பிறகு முக்கியமான விஷயங்களில் பயில முயலலாம். பேப்பர் படிப்பது, ஆபீஸாக்குப் போவது, T.V. பார்ப்பது போன்ற இவ்விஷயங்களில் உரிமையைத் தியாகம் செய்ய முன்வந்து அது பலித்தால், அங்கு அன்னையைக் காணலாம். அதே போன்ற காரியங்கள் அனைத்திலும் நம் உரிமையைப் பூரணமாக விட்டுக் கொடுக்க நாம் எடுக்கும் முயற்சி, சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகியின் பக்குவத்தை நம் அளவில் நமக்கு அளிக்கும். இது யோகத்திற்குரிய பக்குவம். இது இருந்தால் அங்கு அன்னை நிரந்தரமாக இருப்பார்கள்.

5. மனிதன் குடும்பத்துடன் இணைந்து பண்பு பெறுகிறான். அன்னையை நெருங்க வேண்டுமொனால், குடும்பப் பற்று, பாசம், உறவு, உணர்வு விலக வேண்டும்.

திருமணமாகாமல், குடும்பம் இல்லாமல் தனியாகச் சிலர் வாழ்வதுண்டு. சுமார் 40 அல்லது 50 வயதில் அவர்களைப் பார்ப்பவர்கள், ‘பிரம்மச்சாரி, அப்படித்தான் இருப்பார்’ என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவர் பழக்கங்களிருக்கும். பெண்மணியானாலும், அவளுக்குத் திருமணமாகவில்லை, குடும்பமில்லை, குழந்தைகளில்லை, அதனால் மனதில் ஒட்டுறவு இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கை சுவையற்றாகவும், பண்பற்றாகவும் இருக்கும். அதுவே ஓர் இலட்சியத்திற்காக குடும்பமில்லாமலிருந்தால், குடும்பம் இல்லாத குறையை இலட்சியம் பூர்த்தி செய்வதாக அவர்கள் பழக்கம் இருக்கும். மேலும், அவர்களுக்குத் தாராள மனப்பான்மை, விட்டுக் கொடுக்கும் பழக்கம், பிரியமாகப் பழகுவது போன்ற நல்ல குணங்கள் அதிகமாக இருப்பதுண்டு. அதைப் பார்ப்பவர்கள், ‘குடும்பத்தில் செலுத்துகிறார்’ என்பார்கள்.

குடும்பம் மனிதனைப் பண்புள்ளவனாகச் செய்கிறது. அதனால் குடும்பப் பாரத்தை ஏற்பவனை உலகம் பொதுவாக சிறப்பான மனிதனாகக் கருதுகிறது. அன்னையின் யோகம் வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்ளும் யோகம். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட பின் வாழ்வைப் புறக்கணிப்பது என்பது கிடையாது. அன்னை பக்தர்கள், அன்னையை மேலும் நெருங்கி வர வேண்டுமொனால், குடும்பத்தில் அவர்களுக்கு உரிய பங்கை நிறைவேற்றுவது எப்படி?

அன்னை பக்தர்களுடைய குடும்ப வாழ்வுக்கும் அடிப்படை யோகமே. அன்னையின் யோகத்தை மேற்கொண்ட சாதகர்களின் யோகத்திற்கும் அடிப்படை, வாழ்வே.

இவை இரண்டும் முரண்பாடாகத் தோன்றும் கருத்துகள். நம் என்னைத்திற்கும், சிந்தனைக்கும் உரியது முதற்பகுதியே. பக்தருடைய குடும்ப வாழ்க்கைக்குரியது யோகம் என்றால், அந்த வாழ்வு எப்படி அமையும்?

பாசத்தால் செய்வதை அன்பால் செய்தால், கடமையின் தரம் உயர்கிறது. ‘இவர் என் தாயார்; அவர் மீதுள்ள பாசத்தால் நான் என் கடமைகளை அவருக்கு நிறைவேற்றுகிறேன்’ என்பது நல்ல மனிதனுடைய நல்ல குணம். பாசமும், பற்றும் மனித நிலை. அன்பு அவற்றைக் கடந்து நிற்கும் உயர்ந்த தெய்வீக நிலை. மனிதனுக்குப் பாசமுண்டு. அன்பை உள்ளிருந்து எழுப்புவது ஆன்மா. மனத்திற்கும், உடலுக்கும், இதயத்திற்கும் அன்பு செலுத்தும் திறனில்லை என்கிறார் அன்னை. அவற்றால் பற்றோடு செயல்பட முடியும், பாசமாக இருக்க முடியும். ஆன்ம விளக்கம் பெற்றவருடைய அன்பு அவர் பற்றுடனும், பாசத்துடனும் கலந்து வருகிறது. அன்புடைய அனைவரும் அந்த அளவில் ஆன்ம விளக்கம் பெற்றவர்கள். தாய் மீது அன்புள்ளவருக்கு எவர் மீதும் அன்பிருப்பது இயற்கை. தாய் மீதுள்ள பாசம், மற்றவர்கள் மீது பாசமாக வரும். அது ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள்ளிருக்கும். அன்பு அந்த எல்லைக்குட்பாது. எனவே பாசத்தையும், பற்றையும் உடைய

கிருஹஸ்தன் அன்னை அன்பனாக மாறும்பொழுது தன் கடமைகளை அன்பால் நிறைவேற்ற முயன்றால், தன் கடமைகளை உயர்ந்த அளவில் பூர்த்தி செய்தவனாவான். அத்துடன் பாசத்தின் பிணைப்பு விலங்காக இருப்பதைப் போல், அன்பின் ஆர்வம் விலங்காக இருக்காது.

பாசம் உள்ளவர்களைப் பிரித்தால் வருத்தம் ஏற்படும். மீண்டும் பார்க்கும் வரை மனம் துடிக்கும். அன்புள்ளவரைப் பிரிந்தால், மனத்தின் தொடர்பு துடிப்பில்லாமல், இனிமையுடன் தொடரும். பிரிவால் வருத்தம் ஏற்படாது. மீண்டும் சேர்வதால் பிரியம் அதிகம் ஆகும்; கடமை குறையாது.

அன்னையை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ள பாசத்தை அன்பாக மாற்ற வேண்டும். கடமைகளை அதிகமாக, இனிமையாகப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பாசத்தால் பிணைக்கப்படுவதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும். பாசத்தை அன்பாக மாற்றினால் கணவன் உயர்ந்த கணவனாகவும், மனைவி சிறந்த மனைவியாகவும், பெற்றோர் இலட்சியமான பெற்றோராகவும், குழந்தைகள் மேலும் சிறப்புக்குரியவர்களாகவும் ஆவார்கள். மனித நிலையின் விலங்கு உடைந்து, தெய்வ நிலையில் தொடர்பு ஒளிமயமாக ஏற்படும்.

6. திறமையால் உளக்குரியது எது, சுபாவத்தால் உன் தகுதி எது, ஆன்மீகத்தால் நீ அடையக்கூடியது என்ன என்று தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

ஒரு காரியம் பூர்த்தியாக, பூர்த்தியான பலனை நாம் முழுவதும் அனுபவிக்க, பலர் ஒத்துழைக்க வேண்டும்; பல சந்தர்ப்பங்கள் கூடிவர வேண்டும் என்பதைப் பெரிய காரியங்களில் மட்டுமின்றி, மிகச் சிறிய காரியங்களிலும் நாம் காணலாம். இது ஒரு பரந்த விஷயம். அவற்றுள் திறமை, சுபாவம், இராசி மூன்றும் இங்கு நம் கவனத்திற்கு உரியது.

பொதுவாகத் திறமையில்லாமல் ஒரு காரியம் பூர்த்தியாவதில்லை. சில சமயங்களில் திறமையிருந்தும் காரியம் பூர்த்தியாவதில்லை.

நமக்குத் திறமை குறைவாயிருந்த காலத்தில், குடும்பத்தின் உதவியால் காரியம் பூர்த்தியாகிறது. நன்பர்களுடைய ஆதரவால் வேறு காரியங்கள் பூர்த்தியாகின்றன. நம் உத்தியோகத்திற்காகச் சில பூர்த்தியடைகின்றன. நம்முடைய திறமையால் மட்டுமே பூர்த்தி ஆனவையும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் நாம் சிந்தப்பதில்லை. இன்று நம் பழைய வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நினைவு படுத்தினால், எவை, யார் உதவியால், எந்தக் காரணத்தால், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தால் பூர்த்தியாயின் எனத் தெரியும். பொதுவாக வாழ்வில் படிப்பு, திருமணம், உத்தியோகம், பிரமோஷன், வீடு ஆகியவை முக்கியமென்றாலும், இது தவிர சீக்கிரத்தில் எலக்ஷரிக் கணக்கின் தேவை, ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் கவனம் தேவை, ஸெப்ரரியில் நமக்கு வேண்டிய புத்தகம் வெளியில் போயிருப்பதை நாம் பெற வேண்டும், முக்கியமான வேலைக்குத் தடையில்லாமல் ரயிலில் பூணாவுக்கு டிக்கட் தேவை என்பன போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுண்டு. நம் வாழ்வில் அது போல் கடந்த காலத்தில் 100 நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கொள்வோம். தன்னை அபாரத் திறமைசாலி என்று கருதுபவர் ஒருவர், அது போன்ற 100 நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ச்சி செய்தால், சுமார் 25 அல்லது 30 நிகழ்ச்சிகளையே தம் திறமையால் பூர்த்தி செய்ததையும், மற்றவற்றை மற்றவற்றால் சாதித்ததையும் அறிவார்.

தன் நிலையை அறிய இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. யோகத்தை self awareness தன்னையறிதல், அதாவது ஆன்மா தன்னை அறிதல் என்று சொல்வதுண்டு. ஆன்மா தன்னிலை அறிவுதற்கு முன்பு, மனம் தன்னிலையை அறிய வேண்டும். அது முதற்படி. முதற்படி, அடுத்த கட்டத்தை எட்ட உதவும்.

30 காரியங்கள் திறமையால் முடிந்தன என்று கண்டபொழுது, அவை முடிவு பெற நம் சுபாவமும், இராசியும் ஒத்துழைத்தன எனப் புரியும். தம்மை அபாரத் திறமைசாலி என நினைப்பவர் 30க்கு மேற்பட்டவற்றைத் தம்மால் சாதிக்க முடியவில்லை என்று காணபது அவரைப் பொருத்தவரை ஆன்ம விளக்கமாகும். பிறருக்குத் திறமை

இல்லை என்று பேசும் குணம் உடையவர் இச்சோதனையில் தாம் 10 காரியங்களுக்கு மேல் முடித்ததில்லை என்பதை அறிவார். தம் திறமைக்கு நிகிரில்லை என்று வாய் ஒயாமல் பேசுபவர் இதே ஆராய்ச்சியால் தம் வாழ்நாளில் ஒரே ஒரு காரியத்தைக்கூட தம் திறமையால் பூர்த்தி செய்ததில்லை எனக் காண்பார். தாம் கண்டதை மனம் ஏற்றுக்கொண்டால் வாழ்வில் அபார முன்னேற்றம் ஏற்படும்; முதன்முதலாக ஒரு காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யலாம்! அவரைப் பொருத்தவரை அது அபார முன்னேற்றம்.

30 காரியங்கள் முடித்தவர் மேலும் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தால், தம்மால் முடிக்க முடியாத காரியங்களைப் பிறர் உதவியால் முடித்ததைக் காண்பார். அத்துடன் தம்மால் முடிக்க முடியவில்லை என்றவற்றில், தம் சுபாவம் குறிக்கிட்டுக் கெடுத்ததை அறிவார். ‘திறமைக்குக் குறைவில்லை; அவசரப்பட்டுவிட்டேன்’ என்று தெரியும்; ‘ஆசை வந்து கெடுத்துவிட்டது’ என்று விளங்கும். ஆசை, அவசரம், சுயநலம், பிடிவாதம் போன்ற நமக்கே உரிய சுபாவங்கள் வந்து காரியத்தைக் கெடுத்ததை அறிவோம். அப்படிக் கெட்டவை 60 வரை இருக்கும்.

திறமையுள்ள இடத்தில், ‘காரியம் கெட்டுப் போகக்கூடாது’ என்று முனைந்து சுபாவத்தைக் கட்டிக்காத்தாலும், வேறு காரணங்களால், அதாவது நம் திறமை குறைவற இருந்தும், நம் சுபாவம் குறுக்கிடாமலிருந்தும், காரியம் கெட்டுப் போவதுண்டு. அது போல் மீதி பத்துக் காரியங்கள் கெட்டிருக்கும். அதை இராசி என்கிறோம். ஆன்மீகப் பாஷையில் அதை ‘ஆன்மாவுக்குச் சம்மதம் இல்லை’ என்பார்கள். Spiritual sanction இல்லை என்பார்கள்.

அன்னையை வணங்கி, பிரார்த்தனை செய்து பெற்றதைவிட அதிகப் பலனைப் பெற வேண்டும்; வாழ்வில் ஆன்மீகப் பலனைப் பெற வேண்டும்; ஓரளவு வாழ்வை யோக வாழ்வாக மாற்ற வேண்டும் என்பவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான self awareness ஞானம் இது.

திறமையைச் சுபாவம் கெடுப்பதையும், திறமை, சுபாவம் இரண்டையும் இராசி கெடுப்பதையும், பூரணமாகப் புள்ளிவிபரத்துடன் அறிந்தபின், இந்த நூறு காரியங்களில் கூடிவந்தவை எத்தனை என்று கணக்கிட முயன்றால், அது எளிதன்று.

அதையும் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. கூடிவந்த 100 காரியங்களைத் தெளிவான மனத்தோடு ஆராய்ச்சி செய்து, எவை நம் சக்தியால் கூடிவந்தவை, எவை நண்பர்களால் முடிந்தவை, எவை அந்தஸ்தால் பூர்த்தியானவை, குடும்பத்தால் பூர்த்தியானவை எத்தனை என்று கணக்கெடுத்தால், தன் னிலை பூரணமாக விளங்கும். பொதுவாக, அவை கீழ்க்கண்டவாறு அமையும்:

தன்னால் மட்டும் முடிவு பெற்றவை	- 10
குடும்பத்தின் உதவியால் முடிவு பெற்றவை	- 72
நண்பர்களால் முடிந்தவை	- 10
சந்தர்ப்பத்தால் பூர்த்தியானவை	- 5
காரணம் புரியாமல் காரியம் கூடிவந்தது	- 3

இந்த 100 காரியங்களும் இறைவன் அருளால் முடிந்தவை என்றாலும், காரணம் புரியாமல் கூடிவந்தவை இறையருளால் முடிந்தவையேயாகும். இந்த ஆராய்ச்சியால் தன் திறமை தனக்கு விளங்கும். தன்னைப் பற்றிய அதிகமான நினைவுக்கு அஸ்திவாரம் போய்விடும்.

7. வாழ்வை தலைகீழாகப் புரிந்துகொண்டவைகளை ஆராய்ந்து உணர வேண்டும்.

Inverted values ஒன்றை மற்றதாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் மனிதனுடைய வழக்கம். ஆங்கிலம் சரளமாகப் பேசுவதை

புத்திசாலித்தனம் என்று புரிந்துகொள்வது வழக்கம். சரளமாகப் பேசுவதும், புத்திசாலித்தனமாகப் பேசுவதும் வேறு வேறு என்பது தெளிவு. இனிமையாகப் பழகுவதும், நாணயமாக இருப்பதும் வேறு வேறு. நடைமுறையில் இனிமையானவரை நாணயமானவர் என நாம் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் அவருக்குத் தம் நாணயம் எந்த அளவுக்கு உண்டு என்று தெரியும். நாணயமில்லாதவரைப் பிறர் அவர் இனிமையைக் கண்டு நாணயமானவர் என்று நினைப்பதைப் போல், தாமே தம்மை நினைத்துக்கொண்டால், அதை தலைகீழாகப் புரிந்து கொள்கிறார் எனலாம். நமக்குள்ள திறமை எது, இல்லாத திறமை எது என்பதை நாம் அறிதல் அவசியம். வாழ்க்கையில் எந்தப் பெரிய காரியத்தைச் செய்ய முற்பட்டாலும், அது அவசியம். வாழ்வில் யோக அடிப்படையை ஏற்படுத்த முயன்றாலும், அன்னையை அதிகமாக நெருங்கி வர முயன்றாலும், அந்த அறிவு அவசியம்.

பொதுவாக தன் மனம் தனக்குத் தெரியும். நீண்ட நாளாக தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தால், அதனால் தன் மனத்தை தலைகீழாகப் புரிந்துகொள்வதுண்டு. இது அனைவருக்கும் உள்ள நிலை. இதைச் சிந்தனையின் மூலம் குறைப்பது நல்லது. தலைகீழாகப் புரிந்துகொண்டவை அனைத்தையும் நேராகப் புரிந்துகொள்ளுதல் யோக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது.

பல சகோதரர்கள் உழைத்து வேலை செய்யும் குடும்பத்தில் ஒருவர் ஊதாரியாகத் திரிந்து வந்தார். திரிவதிலும், அரசியல் தொடர்புடன் அலைந்தார். அவருடைய அரசியல் தொடர்பால் குடும்பத்தில் பல காரியங்கள் நிறைவேறின. பல ஆண்டுகள் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் அவருடைய செல்வாக்கால்தான் குடும்பம் நடப்பதாக நினைத்தனர். பிறகு அவருடைய செல்வாக்கால் நடந்த காரியங்களை அந்த செல்வாக்கில்லாமல் நடத்திக்கொள்ளும் பொழுதான் உண்மை வெளிவந்தது. அவர் தவிர அனைவரும் நன்றாகச் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்ட பின், குடும்பம் அளவு கடந்து செழித்தது. அவரையும் சம்பாதிக்க வேண்டும்

என்று மற்றவர்கள் கேட்டபொழுது, தம்மால்தான் மற்றவர்கள் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்று அவர் தீவிரமாக நம்புவது தெரிந்தது. அனைவரும் அவரிடமிருந்த உணர்வால் பிரிந்துவிட்டார்கள். உடன் பிறந்தவர்கள் இலட்சக்கணக்காகச் சம்பாதிக்கும்பொழுது தமக்கு மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்க முடியவில்லை என்று அந்த நிலை அவருக்கு உணர்த்தியது. அறிவாலும், ஆராய்ச்சியாலும் அதை உணர்வது சிறப்பு. அன்னையை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ள உதவும் பண்பு அது.

8. அன்னையின் எந்தக் கருத்துகளை ஏற்றுச் செயல்படுகிறாய் எனக் கணக்கிடு.

அன்னையை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்ய எந்தக் குறிப்பிட்ட தகுதியும் தேவையில்லை. அனைவருக்கும் உள்ள உரிமை அது. பீச்சில் சென்று காற்று வாங்க தனித் தகுதி தேவையில்லை என்பதைப் போன்றது அது.

அதிகமாக அன்னையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், ஆன்மீகப் பலனையடைய வேண்டும் என்றால், அன்னையின் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கையில் நாம் நம்மை அறியாமல் பல்வேறு கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுகிறோம். அவை உயர்ந்தனவாகவும் இருக்கும்; தாழ்ந்தனவாகவும் இருக்கும். வாழ்க்கையில் உள்ள கோட்பாட்டிற்கும் அன்னையிடம் ஒரு கோட்பாடுண்டு. பெரும்பாலும் அது இதற்கு எதிரானதாக இருக்கும்; அல்லது மாறுபட்டதாக இருக்கும். இதுவரை பல அன்னை கோட்பாடுகளை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். நாம் ஏற்றுக்கொண்டவை எத்தனை? அவற்றை நாம் எந்த அளவில் பின்பற்றுகிறோம்? மொத்தமுள்ள கோட்பாடுகள் எத்தனை? அவற்றுள் நாம் ஏற்றுக்கொண்டவை என்ன பகுதி? என்று கணித்தால், நாம் அன்னையிடம் எவ்வளவு நெருங்கி வந்திருக்கின்றோம் என்று தெரியும்.

வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகளில் நல்லவை, கெட்டவைகளைக் கலந்து சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்: பொய் சொல்லக்கூடாது, முக்கியமான விஷயத்தில் பொய் சொல்லாமலிருக்க முடியாது, நன்பனுக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடாது, பொருள்களை விரயம் செய்யக்கூடாது, ஊருக்கு எதிராகப் போகக்கூடாது, தனக்கு மிஞ்சிதான் தரும், கல்யாண விஷயத்தில் உள்ளதைச் சொல்வது அறியாமை, வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர வேண்டும், சர்க்கார் கடனைத் திருப்பித் தாராவிட்டால் பரவாயில்லை, பணத்திற்கு மரியாதையுண்டு, படிப்புக்கு மரியாதையுண்டு, பெரியவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்; எந்தக் காரியத்தையும் நாம் செய்யும் பொழுது தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஒரு கோட்பாட்டின்படியேதான் செய்கிறோம். அன்னையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறவர்கள், தாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் பின்னணியான வாழ்க்கைக் கோட்பாட்டைக் கண்டுகொண்டு, அதற்குச் சரியான அன்னை கோட்பாடு எது என அறிந்து, அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். மற்றும் இதுவரை எத்தனை கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று தெரிந்துகொள்வது நல்லது.

மேற்சொன்னவற்றுக்குப் பொருத்தமான அன்னை கோட்பாடுகளையும் எழுதுகிறேன்: மெய் மட்டும் சொல்ல வேண்டும், எந்த விஷயத்திலும் பொய்யே சொல்லக்கூடாது, தெய்வத்திற்குத் துரோகம் செய்யக்கூடாது, பொருள்களை தெய்வமாகப் பாவிக்க வேண்டும், ஊர் நேராக இருந்தால் அதனுடன் சேர வேண்டும், சமர்ப்பணம் அனுமதியளித்தால் தர்மம் செய்யலாம், கல்யாண விஷயத்திலும் உள்ளதை மட்டும் சொல்ல வேண்டும், பணத்திற்கு மரியாதையில்லை, படிப்புக்கு மரியாதையில்லை, பெருமையளவர்க்கெல்லாம் மரியாதை உண்டு, வயதால் உயர்ந்தவர்க்கு உயர்வுண்டு, எல்லாக் கடனையும் திருப்பித் தர வேண்டும்; இவை வாழ்க்கைக்குரிய அன்னை கோட்பாடுகள்.

இடைவிடாத நினைவு, இடைவிடாத தரிசனம், ஆத்ம

சமர்ப்பணம், தாழ்ந்த குரல், பொறுமை, மற்றவரின் கருத்தை ஏற்றல் போன்றவை யோக வாழ்வுக்குரிய அன்னை கோட்பாடுகளாகும்.

அன்னையின் எந்தக் கருத்தை (அல்லது எத்தனை கருத்துகளை) நீ ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுகின்றாய் என்று கணக்கிடு.

அன்னையை அறிந்த நாள் முதலாய் அன்னையை வணங்குகிறோம் என்பது உண்மை. இந்த முதல் கட்டத்திலிருந்து அன்னையை நோக்கி நெருங்கி வந்து இரண்டாவது கட்டத்தை அடைவதே இப்பொழுதுள்ள நோக்கம். இது பக்தனுக்கு அத்தியாவசியமான தொன் றில்லை என்றாலும், யோகத்தை மேற்கொண்ட சாதகனுக்குரியதன்று வணங்குதல் முதல் கட்டம். அன்னை இதை வழிபாடு என்கிறார். இதுவரை நாம் எப்படி தெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொண்டிருந்தோ மோ அதே போல் இன்று அன்னையை வணங்குகிறோம். அது சரி. இங்கிருந்து யோகப் பாதை முடிவு வரை சுமார் 10,15 உயர்ந்த கட்டங்களுண்டு. அவை நமக்குப் பொருட்டல்ல. வாழ்க்கையின் அடிப்படையை யோகமாக மாற்றி, யோக வாழ்க்கையாக அமைத்து, அதன் ஆரம்ப நிலையை எய்துவதே நோக்கம். இது பக்தனுக்குரிய உயர்ந்த நிலை. ஆனால் சற்றுக் கடினமானது. இதையடையத் தேவையான ஆரம்ப நிபந்தனைகளை இப்பகுதியில் எழுதி வருகிறேன். அவற்றுள் ஒன்று அன்னையின் கோட்பாடுகள்.

நான் அடுத்த கட்டத்தை எட்ட வேண்டுமானால், அன்னையின் கோட்பாடுகளை ஏற்றுப் பயில வேண்டும். எத்தனைக் கோட்பாடுகளை நான் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக எதையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று மனம் கூறுகிறது. எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, முடிவாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், எத்தனைக் கோட்பாடுகளை அரைகுறையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்ற கேள்வி என்னைத் தின்ற

வைக்கின்றது. பதிலுக்காகத் தினை வேண்டியிருக்கின்றது என்றால், அம்முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை என மனம் உணருகிறது.

நான் தவறாது அன்னையை வணங்குகிறேன், தரிசனங்களுக்குப் போகிறேன், அன்னையைத் தெய்வமாக மனம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்றால், இவையெல்லாம் நல்ல செயல்கள்; ஆனால் வழிபாட்டுக்குரியவை.

‘ஐவ்வொரு செயலுக்கு முன்னும் அன்னையை நினைக்க வேண்டும்’ என்பது ஒன்று. அது என்னால் முடியவில்லை; ஏதோ ஓரளவுக்குத்தான் முடிகிறது. ‘பிறரும் பிரம்மம் என்பதால், மற்றவருடன் பழகும்பொழுது அவர்களுடைய நோக்கில் விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று ஒரு கொள்கை. அதை முயன்று பார்த்த பொழுது நம் உரிமைகளையெல்லாம் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கண்டு, அதை விட்டுவிட்டேன் என்று நினைவு வருகிறது. ‘அறிவை நம்பாதே, ஆன்மாவை நம்பு’ என்பது அடுத்தது. இதை முயன்றேன்; ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. இவற்றைத் தவிர வேற்றைதயும் பயிற்சியாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று இப்பொழுது தெரிகிறது.

அடுத்த கட்டத்திற்குரிய தகுதிக்குத் தீவிர முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று தெரிவது ஒரு வகை ஞானம். இதை எட்ட விரும்புவோர்க்குத் தேவையான பயிற்சி இது.

9. அதிகாரம், வழக்கம், சட்டம், பழக்கம் ஆகியவற்றால் சாதித்தவையனத்தும் மனித சாதனைகள். அவற்றுள் எதுவும் யோகத்திற்கு உதவா; யோக வாழ்க்கைக்கும் உதவா.

மனித வாழ்விலும், நாட்டின் வாழ்விலும், மரத்தின் வாழ்விலும் ஜீவனற்ற பகுதிகள் உண்டு; ஜீவனுள்ள பகுதிகளும் உண்டு. ஜீவனுள்ள நேரத்தில் சிருஷ்டயானதை ஜீவனற்ற வாழ்வு கட்டுக்காக்கின்றது. ஜீவனற்ற வாழ்வால் புதியது பிறக்காது.

காந்தியும், நேருவும் நாட்டின் வாழ்வுக்குப் புத்துயிர் அளித்தார்கள். சுதந்திர இயக்கம் நாட்டை உயிர்ப்பித்தது. ஆகஸ்ட் 15, 1947இல் வந்த சுதந்திரம் இந்தியாவுக்குப் ‘பாரதம்’ என்ற பெருமையைப் பெற்றுத் தந்தது. தீண்டாமையை ஒழித்த நேரம் நாட்டின் வாழ்வில் புனித நேரம். பகுமைப் புரட்சி நாட்டிற்குப் புதிய ஜீவனை அளித்து, புதிய திறனைக் கொடுத்தது. இவை ஜீவனுள்ள நேரம். இந்நேரத்தில் சிருஷ்டத்தை மற்ற நேரத்தில் நாம் முயன்று காப்பாற்றுகிறோம். அது ஜீவனற்ற நேரமாக அமையும்.

விதை முளைக்கும் நேரமும், துளிர்க்கும் சமயமும், மலரும் தருணமும், பழுக்கும் தினமும் மரத்திற்கு உயிர்ப்பானவை. முளைத்தை வளர்க்க, துளிர்த்தது தழைக்க, மலர்ந்தது பழுக்க, பழுத்தது பலன் தர மற்ற சாதாரண நேரம் பயன்படுகிறது.

மனிதனுக்கும் ஜீவனுள்ள நேரங்களுண்டு; ஜீவனற்ற நேரமும் உண்டு. ஜீவனுள்ளவை சஷணங்களாகவும், ஜீவனற்றவை வருஷங்களாகவும் அமைகின்றன. உடலைப் பொருத்தவை, உயிரைப் பொருத்தவை, மனதைப் பொருத்தவை, ஆன்மாவைப் பொருத்தவை என அவை பிரியும்.

உடல் வளர்க்கி ஜீவனற்றதானால், மலர்க்கி ஜீவனுள்ளதாகும். முறைமையுடன் பழகுதல் ஜீவனற்ற உணர்வானால், இனிமையாக இருப்பது ஜீவனுள்ள உறவாகும். அதிகாரம் ஜீவனைக் கொல்லும். அன்பின் பிணைப்பு ஜீவனை வளர்க்கும். சட்டம் ஜீவனில்லாதது; நியாயம் சட்டத்திற்கு ஜீவனையளிக்கும். பழக்கத்தில் உயிரில்லை; உயிரில்லாத பழக்கத்தை உயிர்ப்பிப்பது பண்பு.

கட்டுப்பாட்டில் வளர்ந்து முதல் மாணவனாக வரலாம். அதனால் அவன் அறிவு மலராது. அன்பு நிறைந்த கவனத்தைப் பெறும் மாணவனின் அறிவு மலர்ந்து, அதில் மேதை பிறக்கும் வாய்ப்புண்டு.

அதிகாரம், வழக்கம், சட்டம், பழக்கம் ஆகியவை அன்றாட வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. ஆனால் அவற்றிற்கு மனித மனத்தையோ, ஆன்மாவையோ மலரச் செய்யும் திறமையில்லை. அன்னையை நெருங்கி வர வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத எதுவும் உதவா; ஜீவனுள்ளவை மட்டுமே உதவும். வளர்ச்சியும், முறையையும், அதிகாரமும், சட்டமும், பழக்கமும் அன்னையை அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ள உதவா; தடையாகவும் இருக்கும் மலர்ச்சியும், இனிமையும், அன்பின் அரவணைப்பும், நியாயமும், தர்மமும், பண்பும், அவை போன்ற மற்றவைகள் மட்டுமே உதவும்.

10. இன்றுவரை நம் வாழ்வில் நடந்த அனைத்தும் இறைவனைப் பொருத்தவரை நல்ல செயல்களாகும்.

இன்று நாட்டை ஆரூம் தலைவர்கள், அன்று சிறைவாசம் செய்தவர்கள். அன்றைய சிறைவாசம் இன்று நாட்டிற்குச் சேவை செய்யும் தகுதியைப் பதவி மூலம் கொடுத்துள்ளது. அதனால் சிறைவாசம் தவறு, பதவி சரி என்பதில்லை. சிறைவாசமும், பதவியும் வாழ்வின் இரு இன்றியமையாத பகுதிகளாகும் என்பது ஓர் உண்மை.

குழந்தை, விளையாட்டில் மட்டும் கவனம் செலுத்துகிறது. குழந்தை சந்தோஷமாக விளையாட வேண்டுமானால், அதற்கான சாப்பாட்டை மற்றொருவர் தயார் செய்ய வேண்டும். ‘விளையாட்டு சரி, சமையல் தவறு’ என்பது குழந்தையின் அறிவு. குழந்தை பெரியவளான பின்னும் ‘சமையல் தவறு’ என்ற கருத முடியாது. வளர்ந்த பின் மனம் பரந்த நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விளையாட்டு எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு அவசியம் சமையலுக்கும் உண்டு என்ற தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவே வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி.

வாழ்வை லேசாக ஏற்றுக்கொண்டு, மேலெழுந்தவாரியாக வாழும் பொழுது, உணவு நல்லது எனவும், மலம் கெட்டது எனவும்

கொள்ளலாம். வளர்ந்த பின், physiology உடற்கூற்றைப் பற்றிப் படித்த பின் மனித உயிருக்கு உணவு எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் கழிவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்வது என்று அறிகிறோம்.

சந்தோஷத்தை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்; கஷ்டத்தை விலக்க முற்படுகிறோம். இது சாதாரண மனிதனுடைய தெளிவு. மனம் வளர்ந்த பின், மனித வாழ்வின் கூறுகளை அறிவு தெரிந்து கொண்ட பின், சந்தோஷமும், கஷ்டமும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் எனப் புரிகிறது.

ஒர் உடலில் மலம் உற்பத்தியாகவில்லை என்றால், உயிர் தரிக்காது.

ஒரு வாழ்வில் கஷ்டம் ஏற்படவில்லை என்றால், சந்தோஷம் ஏற்பட முடியாது.

நடவை நல்லதாகவும், அறுவடையைக் கெட்டதாகவும் நாம் புரிந்துகொள்வதில்லை. இரண்டும் பயிரிடுவதின் இரு அங்கங்கள்; ஒன்றில்லாமல் மற்றதில்லை.

‘கள்ள மார்க்கட்காரரைக் கண்ட இடத்தில் தூக்கில் போடு’ என்று கோஷமிட்டார் நேரு. இது பதவிக்கு வரும் முன். வந்த பின், தேர்தலுக்குப் பணம் வேண்டும். கட்சிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்கள் கள்ள மார்க்கட்டில் சம்பாதிக்கின்றார்கள். கோஷத்தை நிறுத்தி விட்டார். பணம் வகுல் செய்வதைச் சர்தார் பட்டேலிடம் கொடுத்து விட்டார். பதவிக்கு வந்து, பொறுப்பை ஏற்கும் முன் பேசிய வீரியம் ஐவகர்லால் நேருவக்கே, பதவிக்கு வந்த பின் இல்லை. அதனால் கள்ள மார்க்கட் சரி என்பதாகாது. பெரிய பொறுப்பு வரும்பொழுது பெரிய நோக்கம் வந்துவிடும். முன்பு நாம் தள்ளி வைத்ததை, இப்பொழுது மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும். இதற்கு அனுபவம், முதிர்ச்சி, விவேகம் எனப் பெயர்.

வாழ்வில் பல்வேறு வகைகளில் கஷ்டப்பட்டு, பிறகு தெளிந்து, இன்று வசதியாக இருக்கும்பொழுது பழைய நாட்களை நினைக்கப் பிரியப்படுவதில்லை. இது சாதாரண மனிதனுக்குரிய அறிவு. அன்று பட்ட கஷ்டங்களால்தான் இன்று இந்த வசதி வந்துள்ளது என்பது விவேகமுள்ளவர் அறிவது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்வை 'யோக வாழ்வாக' மாற்ற முயலும்பொழுது புது ஞானம் பிறக்க வேண்டும். அதை மனம் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுவே யோக வாழ்க்கைக்குரிய அடிப்படை; தேவையான அடிப்படையும் ஆகும். அது உண்மையானால் கீழ்க்கண்டவாறு நாம் கூற வேண்டியிருக்கும்:

என் சிறு வயதில் தகப்பனாரை இழந்தது என் வாழ்வுக்குத் தேவையானதே.

எங்கள் குடும்பத்தை ஊரை விட்டு உறவினர் விரட்டியதில் உண்மையுள்ளது.

23 வருஷமாக அடிக்கடி ஆஸ்பத்திரி வாசம் செய்தது எனக்குச் சரி.

15 வயது மகன் அகால மரணமடைந்தது தவறில்லை.

என் மீது பொறாமைப்பட்டு, அநியாயமாக என்னை டிஸ்மில்செய்தது திருவுள்ளது.

என் சொத்தெல்லாம் பங்காளி பறித்துக்கொண்டதும் தெய்வச் செயலாகும்.

என் கணவன் என்னை விட்டுப் போனது என் ஆண்மீக வளர்ச்சிக்குத் தேவையானது!

என் வாழ்வில் நடந்த அத்தனை அநீதிகளும், கொடுமைகளும், தூர்அதிர்ஷ்டங்களும் என் ஆண்மீக வாழ்வை வளப்படுத்த இறைவன் அளித்த பரிசு என்பதை உணர்ந்த பிறகே யோக வாழ்க்கைக்குரிய ஞானம் பிறக்கும். எல்லாம் நன்மைக்கே என்றாகும்.

11. சலிப்பு, விரக்தி, ஏமாற்றம், எரிச்சல் ஏற்படும் இடங்களில் எல்லாம் உன் சுபாவம் மாற வேண்டிய இடங்களாகும்.

நமக்கு முழுத் திறமையுள்ள இடங்களில் ஏமாற்றம் ஏற்படுவது இல்லை. அங்கு நாம் செய்யும் காரியங்கள் முழு நிறைவு பெறும். அதனால் திருப்தி ஏற்படும். திறமைக்கேற்ற அளவு எதிர்பார்த்தால் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்; ஏமாற்றமிருக்காது. மனம் ஆசைக்கேற்ப எதிர்பார்க்கிறது. திறமையின் தகுதிக்கு மீறி எதிர்பார்க்கும்பொழுது ஏதோ ஒரு சமயம் கூடிவருகிறது; பல சமயங்களில் கூடிவருவதில்லை. கூடிவாராதபொழுது ஏமாற்றம் ஏற்படுகிறது. நாம் அதிகமாக எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று அறிய வேண்டிய நேரம் அது. பாங்கில் 5,000 ரூபாய் போட்டுவிட்டு, பல முறை பணம் எடுப்பவர், ஒரு சமயம் 800 ரூபாய்க்கு செக் அனுப்பினால், 'பணம் இல்லை' என்றவுடன் ஆத்திரப்படுகிறார். போட்ட பணத்தில் 4,500 ரூபாயை பல முறைகளாக அவர்தான் எடுத்திருக்கின்றார். மீதி 500 ரூபாய் இருந்தால், அது எவருடைய தவறும் இல்லை. ஆனால் ரூ.800 செக் பாஸாகவில்லை என்றால் அளவு கடந்த எரிச்சல் வருகிறது. அதற்காகப் பாங்கில் சண்டையும் வருவதுண்டு. இது மனித சுபாவம். இந்த நேரம், 'நாம் எரிச்சல்படுவது தவறு. நம் கணக்கில் பணம் இல்லாவிட்டால் பாங்க் மீது கோபம் வரும் சுபாவம் மாற வேண்டும்' என்று நாம் அறிய வேண்டும்.

நமக்கு விரக்தி வரும் ஒவ்வொரு முறையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தவறு நம் மீது இருக்கும். குறை என்று ஒன்று இருந்தால் அதற்கு நாமே கர்த்தாவாக இருப்போம். நம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்களை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தால், பிறர் மீது குறைப்பட்ட நேரங்கள், கோபப்பட்ட விஷயங்கள் நினைவு வரும். உதாரணமாக, B.Sc. Ag. I class வாங்கியவர் தம்மை M.P.S.C.இல் செலக்ட் செய்யாமல் II class வாங்கியவரை செலக்ட் செய்ததற்காக 'M.P.S.C. ஒழிக்' என்று கோஷம் போட்டுவிட்டு வந்ததாகச் சொல்லும் நேரத்தில், ஒரு பெரிய கம்பெனியில் முதன்மையான ஆபீசராக இருந்தார்.

இவர் கையால் எழுதிய ஆர்டர்கள் ஏராளம். அவற்றில் 90 பங்குக்கு மேல் தகுதியற்றவரையே வேலைக்கு நியமிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இவருக்கு. 'M.P.S.C. ஒழிக்' என்ற கோஷத்தை இவர் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாக்கிவிட்டது. வேலை பெற மார்க் மட்டும் போதாது. வேறு பல நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதை, தாம் வேலைக்கமர்த்திய ஏராளமான பேர் விஷயத்தில் இவர் கண்டுகொண்ட பின்னும், 'M.P.S.C. தமக்கிழைத்தது அநீதி' என்றே இவர் மனம் கூறுகிறது. தமக்கு தகுதியில்லாததை மனம் நாடுவது அநீதி என்று இவரால் இத்தனை நாள் கழித்தும் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மார்க் மட்டும் வேலைக்குத் தகுதியளிக்காது. அழகு மட்டும் திருமணத்திற்குப் போதாது. பேச்சு வண்மை மட்டும் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியாது. நூறு பேருக்கு மேல் தாம் அமர்த்தியவர்களில், தாம் M.P.S.C. ஆயீஸ் முன் கோஷமிட்ட சட்டப்படி கோஷம் போடும் உரிமையுள்ளவர்கள் என்பதைத் தம் அனுபவத்தில் கண்ட பின்னும் M.P.S.C. மீது கோபம் வருகிறது. இதுவே மனித சுபாவம். இந்தச் சுபாவத்தை மனிதன் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் அது விஸ்வரூபம் எடுத்து, அவர் முன் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையாக நிற்கும்.

சலிப்பு, விரக்தி, ஏமாற்றம், எரிச்சல், கோபம், குறை ஏற்பட்டு அடங்கிய பின் ஆத்ம சோதனை தேவை; மனமாற்றம் தேவை. அதற்கு உட்பட்டவர்க்கே அன்னையை நோக்கி அடுத்த அடி வைக்க முடியும்; மற்றவர்கள் அதற்கு விலக்கு.

12. இன்று நீ உள்ள நிலை நீயே தேடிப் போய் பெற்றது என்று நீ உணர வேண்டும்.

"என்னை மெடிக்கல் காலேஜில் சேர்க்கத் தகப்பனார் முடிவு செய்த பின், எங்கிருந்தோ அவர் மைத்துனர், அத்தனை வருஷமாக வாராதவர், திடீரென்று வந்து 'வேண்டாம்' என்று சொல்லிவிட்டார். அதனால் தகப்பனார் மனம் மாறிவிட்டது; என் வாழ்க்கை தடம் புரண்டது".

"நான் பாஸ் பண்ணியபொழுது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உலகெங்கும் பரவியிருந்தது, நம் நாட்டிற்கு மட்டுமன்று. நான் அதற்குப் பலி. B.A. பாஸ் செய்துவிட்டு மணிலா மார்க்கெட் குமாஸ்தாவாக ரிடையரானேன்; என் தலைவிதி".

"என்னைப் பெண் கேட்டவர்கள் அனைவரும் கெஜெட்ட பதவியில் ரிடையராகிவிட்டனர். என் தாயாரின் சுயநலத்தால் படிக்காதவருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வாழ்நாள் முழுவதும் வறுமைக்குப் பலியானேன்".

"எனக்கு அறிவுறுத்துபவர் அன்று எவரும் இல்லை. ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் நான் இன்று எவ்வளவு உயரத்தில் இருப்பேன்".

இவை போன்ற குறைகளை நாம் பரவலாகக் கேட்டு இருக்கின்றோம். அந்தத் தத்துவ விசாரம் ருசியானது. நான் அதை மேற்கொள்ளவில்லை. இந்த குறிப்புக்குத் தேவையான அளவுக்கே சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் அனைவரையும் பற்றி நமக்குத் தற்சமயம் கவலை இல்லை. இவர்கள் உள்ள நிலையில் நாமும் இருந்தால் நம் இன்றைய நிலையே நமக்கு முக்கியம். அவர்களைக் கொண்டு நம் வாழ்வை நாம் அதிகமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியுமானால், அதுவே நமக்குப் போதுமானது.

இரு பிரிவுகளாக இவர்களைப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, தெரிந்து தம் வாழ்க்கையை அன்று இதுபோல் அமைத்துக்கொண்டவர்கள் இன்று குறைபடுகிறார்கள். தெரிந்தே அன்று செயல்பட்டதற்குக் காரணம் பல வகைகளில் இருக்கும். அவையெல்லாம் ஒரு வகையில் அன்றுள்ள சிறு செளகரியத்திற்காகச் செய்தவையாக இருக்கும். இது அவர்கள் மனம் அறியும். அன்று வேண்டுமென்று அவர்கள் நாடிப் போன ஒன்று, இன்று அசெளகரியமாகிவிட்டதாக அவர்கள்

புலம்புவதை அவருடன் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள்.

நாம் நம் வாழ்க்கையில் குறைபட்டுக்கொள்ளுமிடங்களில் பாதி இது போலிருக்கும். இதில் உள்ள உண்மை நம் மனத்திற்குத் தெரியும் என்பதால், அதை இன்று மனம் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் மேலும் அடுத்த பகுதி புரியும்.

அடுத்த பகுதி சுற்றுச் சிக்கலானது. அதற்கு ஓர் உதாரணம் தருகிறேன். ஒரு புதிய தொழிலை ஆரம்பித்தவருக்கு தொழிலில் நல்ல மரியாதை, உயர்ந்த வரவேற்பு. எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக வருமானம், செல்வாக்கு, அந்தஸ்து எல்லாம் ஓரிரு ஆண்டுகளில் குவிந்தன. ஆனால் இவர் தம் தொழிலைச் சிறிய (clients) வாடிக்கையாளர்களிடம் மட்டும் செய்து வந்தார். 40 கோடிக்குட்பட்ட தொழில்களுக்கே சேவை செய்து வந்தார். நன்பருடைய உற்சாக்தாலும், தமக்கே ஏற்பட்ட ஆர்வத்தாலும் உலகத்தில் முதன்மையான கம்பனியை வாடிக்கைக்காக நாடினார். எதிர்பார்த்த தடைகள் எதுவுமில்லை. தலைவரிடமே இவருடைய கடிதம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது. இதன் பின் அவருக்குள் ஒரு போராட்டம். “இவை எல்லாம் மிகப் பெரியன, நிச்சயமாகக் கிடைக்கா” என்று ஒரு குரல், “ஒருவேளை கிடைத்துவிட்டால் என்ன செய்வது?” என்று மற்றொரு குரல். போராட்டமாக ஒரு மாதம் ஓடியது. முடிவாகத் தலைவருடைய ஆபீஸைப் போனில் கூப்பிட்டார். இவர் பெயரை அவர்கள் நினைவு வைத்திருந்தார்கள். எதிர்பாராதவிதமாக நல்ல முறையில் இதமாகப் பேசினார்கள். “தலைவர் உங்களைச் சந்திப்பதைப் பற்றி முடிவு எடுக்கவில்லை. உங்கள் கடிதம் அவர் மேஜை மீதிருக்கிறது. இன்னும் 15 நாட்களுக்குள் நாங்களே உங்களைக் கூப்பிட்டு முடிவு சொல்கிறோம்” என்றார்கள். இவருக்கு அளவு கடந்த சந்தோஷம் வருவதற்குப் பதிலாக அளவு கடந்த பயம் வந்துவிட்டது. இந்தத் தலைவரைப் பார்த்துப் பேசும் தைரியமில்லை. ஒரு மணி நேரம் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்து ‘இந்தச் சந்திப்பு கிடைக்கக் கூடாது’ என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

மனிதனுடைய மனநிலை இப்படி அடிக்கடி இருப்பதுண்டு. இவர் உண்மையானவர் என்பதால் தம் மனத்திலுள்ளதை மறைக்காமல் கூறிவிட்டார். அந்த அளவு உண்மை பொதுவாக இருக்காது.

நமக்குத் தவறிய நல்ல விஷயங்கள், கிடைத்த மட்டமான விஷயங்கள், கிடைக்காத அறிவுரைகள், நம் வாழ்வை பாழ்படுத்திய நாட்சின் சூழ்நிலை, தற்செயலாக எமனாக வந்த அவச்சொல் ஆகிய அனைத்திற்கும் நம் மனம் உள்ளூர் உறுதுணையாக இருந்திருக்கும். மேலே சொன்ன முதற்பகுதியையே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்க்கு இது விளங்காது. அந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டவர், இக்கூற்றைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அதனுள் பொதிந்திருக்கும் உண்மையைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

அன்னை இக்கூற்றை வெளியிடுவதால் அன்னை பக்தர்கள் இதை எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதை ஏற்றுக்கொள்ளவது அவசியம்.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

10. அடுத்த கட்டம் - II

13. வாழ்வின் நியதிகள் (சட்டங்கள்) செயல்படும் விதத்தையும், எங்கு அவை முடிவடைகின்றன, அருள் எங்கு ஆரம்பிக்கின்றது என்பதையும் நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். யோகத்திற்கும், யோக வாழ்க்கைக்கும் உரிய கட்டங்கள் அவை.

ஒரு சிறுவனை ஒரு போக்கிரி மிரட்டினால், அதைப் பார்த்துக் கொண்டு ‘நமக்கென்ன’ என்று போவதுண்டு. சட்டப்படி அவர்கள் செய்வது தவறில்லை. ஆனால் சிறுவனுக்கு உதவ முன்வருபவர்கள் சட்டப்படி செயல்படவில்லை; கருணையால், மனிதாபிமானத்தால் செயல்படுகிறார்கள்.

வாழ்க்கையில் அஸ்திவாரம் தேவை. அதைப் பூர்த்தி செய்ய முனைவது சுயநலம். தேவையில்லாத இடத்தில் சுயநலம் செயல்படாது; பிரியம் செயல்படும்; தன்னலமற்ற தன்மை செயல்படும். வயோதிக்க காலத்தில் தம்மைக் காப்பாற்றுவான் என்று குழந்தையை வளர்ப்பவர் சுயநலத்தால் செய்கின்றார். குழந்தை மீது பிரியமாக இருப்பவர் பிரியத்திற்காகவும், குழந்தையின் நலனுக்காகவும் அவனைப் பேணி வளர்க்கின்றார். ‘குழந்தை மேதையாக இருக்கின்றான். இவன் அறிவு வீணாகப் போகக்கூடாது. நாட்டில் ஒரு மேதை பிறக்க வேண்டும்’ என்று குழந்தையின் அறிவைப் பல வகைகளிலும் வளர்க்க முயலும் தகப்பனாரும், ஆசிரியரும் தேசபக்தியால் செயல்படுகின்றனர். தங்கள் தேவை, சுயநலம், பிரியம்; தன்னலமற்ற குணம் அங்கு இரண்டாம்பட்சமாகச் செயல்படுகிறது. ‘குழந்தையின் தலை மீது ஜோதி

தெரிகிறது. இதைக் கவனிக்காவிட்டால் மறைந்துவிடும். இந்த ஜோதி அவன் மீது இருப்பதால், தக்க குருவிடம் இவனைச் சேர்ப்பது அவசியம்’ என்றொருவர் செய்தால், அது தகப்பனாராக இருந்தாலும், அது ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் சேவை; அருள் உலகில் செயல்பட ஒரு கருவியை ஏற்படுத்தும் காரியம். அங்கு தன்னலம், வாழ்க்கைக் கட்டம் ஆகியவைகளுக்கு இடம் இல்லை.

ஒரு செயலைப் பல காரணங்களுக்காக நாம் செய்யலாம். பல காரணங்களால் அச்செயல் முடிவு பெறலாம். அது முடிவு பெற்ற பின், முடிவு பெற்ற காரணத்தைக் கண்டறிய முயல வேண்டும். திறமையால் பூர்த்தியாயிற்றா, சமூகத்தின் ஒற்றுமையால் நடந்த காரியமா அல்லது சட்டத்தை இப்படி நிறைவேற்றினார்களா, கர்மம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டதா, இவையெல்லாம் இன்றி அருள் செயல்பட்டதா என ஆராய்ந்து தெரிய வேண்டும்.

மனிதனும், வாழ்வும் முடிந்த பின் காரியம் முடிந்துவிட வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. தெய்வம் இருக்கிறது; அருள் செயல்படுகிறது; மனிதனாலும், வாழ்வாலும் முடியாதவற்றை அருள் முடிக்கிறது. அவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட பின் அருள் அதிகமாகச் செயல்படும். ‘இனி நம் திறமையால் இக்காரியம் பூர்த்தியாவதைவிட அருளால் பூர்த்தியாகட்டும்’ என்ற மனநிலை ஏற்பட வேண்டும். அருள் செயல்பட வேண்டி நம் திறமையை நாம் (withdraw) இரண்டாம்பட்சமாகக் கருத வேண்டும். எந்த அளவில் நாம் நம் திறமையை நம்ப மறுக்கின்றோமோ, சமூகத்தை எதிர்பார்ப்பதைத் தவிர்க்கின்றோமோ, அந்த அளவில் அருள் செயல்பட அனுமதிக்கின்றோம்.

நாம் முழுவதும் மனதால் தன்னம்பிக்கையிலிருந்து விலகினால், அருள் தெய்வ நம்பிக்கை மூலம் முழுவதுமாகச் செயல்படும்.

14. எதாவது ஒரு விஷயத்திலாவது நடக்க முடியாததை உன் மனம்

நாடும். அதை உணர்ந்த பின், உள் மனத்தின் தன்மையே அதுதான் என்று தெரியும்.

கட்சிக்காகப் பல ஆண்டுகள் உழைத்த பலர் MLA பதவிக்கு ஆசைப்படுவதுண்டு. அது நியாயம் என்று பலரும் அறிவார். அவர்களில் ஒருவருக்கு அப்பதவி கிடைக்கும். இது நியாயமான, பொருத்தமான ஆசை. திறமையாலும், உழைப்பாலும், தகுதியாலும் மனம் விழைவது. வாழ்வில் இது 99 பங்கு பலிப்பதில்லை. அன்னையிடம் 100 பங்கும் பலிக்கும். இக்கருத்தை நான் அடிக்கடி வலியுறுத்துவேன்.

இதற்கு நேர் எதிரான மனப்பான் மையுண்டு. அது அனைவரிடமும் பல அளவுகளில் காணப்படும். ஆசிரமம் வந்த ஒரு வாரத்தில் ‘தாம் ஆசிரமத்தின் தலைவராக வேண்டும்’ என விரும்பியவர்கள் 100க்கு மேற்பட்டவர். சமார் 10 பேர் அக்கருத்தை அன்னையிடமே வெளியிட்டார்கள். ஒருவர் ஆசிரம வாயிலில் சத்தியாக்கிரகமும் செய்தார். அன்னையை நாடு வந்த லட்சக்கணக்கானவர்களில், இந்த எண்ணம் மனதில் தோன்றாதவர் 100 பேருக்கும் குறைவு.

இது மனித சுபாவத்தின் தன்மை; செயல்படுத்த முனைந்தால் விபராதமாகும். இக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தமிழில் கதைகளும், பழமொழிகளும் உள்ளன. இது போன்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்று நினைப்பவரும் உண்டு. அவர் தம்மை அறியாதவர்; தம் மனத்தை ஆராய்ந்தால், நடக்கவே முடியாததை தம் மனம் நாடுவதைக் காண்பார். அதை உணர்வது நல்லது. அதைக் கண்ட பின் எளிதில் அழிக்க முடியாது. இருப்பதை உணர்வது அவசியம்.

கல்லூரியில் பாஸ் செய்தவுடன் சர்க்கார் உத்தியோகம் NGOவாகக் கிடைப்பது அரிது. அதுவும், குமாஸ்தாவாக இல்லாமல் (NGO) ஆபீசராகக் கிடைப்பது அரிது; அதற்கு மேல் கெஜட் பதவி;

அதற்கு மேல் இரு பதவிகள்; முடிவில் டைரக்டர் பதவி. ஓர் இலாக்காவில் அந்த நாளில் டைரக்டர் பதவிக்கு IAS ஆபீசர்களை மட்டும் போடுவதால் ஜாயின்ட் டைரக்டர் பதவியே இலாகாவில் உள்ளவர்கள்க்கு முடிவான பதவி. ஒரு வருஷம் 60 பேர் பாஸ் செய்தால், அந்த 60 பேரில் ஒருவருக்கு இந்தப் பதவி கிடைக்கும்; அல்லது இருவருக்கு ரிடையராகும் முன் கொஞ்ச நாள் கிடைக்கும். “பாஸ் செய்தவுடன் இப்பதவி கிடைத்தால்தான் உத்தியோகத்திற்குப் போவேன்; இல்லையென்றால் உத்தியோகம் வேண்டாம்” என்றார் ஒருவர். அவர் I classஇல் பாஸ் செய்யவில்லை. II classகூட கிடைக்கவில்லை. அவர் தகப்பனார் படிக்காதவர். கடைப் பையனாக ஆரம்பித்து, தெரு மூலையில் ஒரு சிறு கடை நடத்துவார். தம் குடும்பத்தில் இவரே முதல் பட்டதாரி. மனம் இந்த நிலையை நினைக்கிறது. அது கிடைக்காது என்று தெரிந்தவுடன், ‘என்னைப் பிரதம மந்திரிக்கு அந்தரங்கக் காரியதுரிசியாக நியமித்தால் நல்லது’ என்று நன்பர்களிடையே பிரகடனப்படுத்தினார்.

இது இவருடைய பேராசை மட்டுமன்று; பொதுவான மனித சுபாவம். நம் மனத்தில் இது போன்றுள்ள எண்ணம் பெருந்தடையாக இருக்கிறது என்றறிவது ஞானம்.

15. அன்னையை முழுமையாகப் பெற பூரண நன்றியறிதல் மட்டும் போதும்.

மனித சுபாவத்தில் பிறப்பில் இல்லாத குணம் நன்றியறிதல். ஆன்மா விழிப்படைந்து, அதனால் மனிதன் பெற்ற உயர்ந்த பண்புகள் பல. அவன் பெற்ற உயர்ந்த பண்புகள் எல்லாம் ஆன்மாவினுடையது; மனித சுபாவத்திலில்லாதது என்கிறார் அன்னை.

உடலுக்குள்ள முக்கிய குணங்கள் இரண்டு: பசி, உறக்கம். உணர்வுக்குள் குணம் தீவிரமாகச் செயல்படுதல், புத்தியறிய முயல்கிறது. இவை மனித சுபாவத்திற்குரியவை. நன்றியறிதலுடைய பிறப்பிடம் ஆன்மா.

அன்னையின் vision காட்சியில் தெய்வங்கள் கூடியிருப்பதைக் கண்டார். அவர் அறியாத வெண்மையான இளைய உருவத்தையும் அங்குக் கண்டார். ‘யார் அது?’ என விசாரித்தார். தன் பெயர் நன்றி எனவும், தெய்வங்களிடையே புதியதாகப் பிறந்தவள் என்றும் அவர் அன்னைக்குப் பதில் சொன்னார்.

நாம் நன்றியுள்ளவர்கள், நல்லவர்கள் என்பது நம் என்னைம். எந்த அளவுக்கு நம் என்னை உண்மையானது என்று கண்டறிவது நல்லது. நல்லது நடந்தபொழுது உடனே அன்னை நினைவு ஏற்பட்டால், அது நன்றியறிதலுக்கு அடையாளம். நம்மைக் கவனித்தால் 100 செயல்களில் எத்தனை முறை உடன், தவறாது அன்னை நினைவு வருகிறது என்பதைக் கணக்கிடுவது பயன் தரும். 100 செயல்களில் 5 முறை அன்னை நினைவு வந்தால் உயர்வு. அதற்கு மேலிருந்தால் சிறப்பு. எல்லாச் செயல்களும் அன்னை செயல்கள் என்பதால், ‘எல்லாமே நல்ல செயல்கள்’ எனக் கொண்டு, செயலுடன் அன்னை நினைவு இணைந்து வருவதைக் கண்டு, பயின்றால், முழு நினைவு ஏற்படும்பொழுது அன்னையை முழுமையாகப் பெறுவோம்.

ஆன்மா வாழ்வில் ஒரு முறை விழிப்படைவதில்லை. எந்நேரமும் விழிப்பாக இருந்தால்தான் முழு நினைவு வரும். இது எல்லாவித முறைகளையும் தன்னுள் அடக்கியது; எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்தது. ஆன்மீக முறை என்பதால், முறைகளில் சிறந்தது.

16. மனம், ஜீவியம் போன்ற சொற்களை ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்.

பூரண யோகத்திற்குரிய முக்கியமான சொற்கள் பல. சமர்ப்பணம், சரணாகதி, விழிப்பு, ஆர்வம், தியாகம், தியானம், நிஷ்டை, ஆத்மானுபவம், சித்தி, வழிபாடு போன்ற சொற்கள் முக்கியமானவை.

வழக்கில் இச்சொற்களுக்குப் பொதுவான அர்த்தமுண்டு. யோகத்தில் அதே பொருள் வழங்குவதும் உண்டு; சற்று மாறி இருப்பதும் உண்டு; எதிராக அமைவதும் உண்டு. சரணாகதி என்பது

வழக்கில் தோற்றவன், வென்றவனுக்குப் பணிவதே. யோகத்தில் அதன் பொருள் சற்று மாறிவிடும். அது முக்கியமான மாற்றம். தான் இறைவனின் பகுதி என்றுணர்ந்த ஜீவாத்மா, தன் பிறப்பிடத்தை அடைந்து, இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து, பேரின்ப நிலை எது முடிவு செய்த பின், வாழ்வில் தன் மீது சுமையாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பற்றுகளை விட்டொழித்து, இறைவனை நோக்கிச் செல்வதே சரணாகத்மாகும். இது ஜீவாத்மாவின் ஆன்மீக வெற்றி. சொல்லுக்குரிய சிறப்பான அல்லது குறிப்பான பொருளை அறிவது முக்கியம். அதை அறிந்த பின்னரே அன்னை எழுதியவை புரியும்.

சித்து என்றால் அற்புதங்களை நிகழ்த்துவது என்பது வழக்கு. மௌனம் போன்ற ஆன்மீக அனுபவம் எதோ ஒரு சமயம் வந்தது, நிலையாக அமைவதே சித்தி என்பதன் சரியான பொருள்.

தியாகம் என்றால் தனக்குள்ள உரிமையைப் பிறர் நலனுக்காக விட்டுக் கொடுப்பது என்பது. ஆசையினால் மனிதன் ஆரம்பிக்கும் காரியங்களை, ஆசையை அழித்து ஆரம்பித்தால் ஆசையைத் தியாகம் செய்கிறான். அதுவே இங்கு தியாகம் எனப்படும்.

தூங்காமலிருப்பது வழக்கில் விழிப்பாகும். ஆன்மா தூங்காமல் இருப்பதை அன்னை விழிப்பு என்கிறார்.

நல்ல சாப்பாடு, உயர்ந்த உடை, சிறந்த பொழுதுபோக்கு ஆகியவற்றை மனிதன் அனுபவிக்கின்றான். அதாவது ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதை, அனுபவிப்பது என்று நாம் அழைக்கின்றோம். ஆன்மீகப் பாதையில் அனுபவம் என்றால், மனிதன் ஆன்மாவை ஒரு செயலில் உணர்வது என்றாகும். அறிவின் ஆன்மீக உருவம் ஜோதி. அறிவு ஜோதியாக மாறுவதை, மனத்தில் ஒளியாகப் பார்ப்பதை அனுபவம் என்கிறோம். அந்த ஜோதி மனதில் நிலைத்துவிட்டால், ஜோதி சித்தியாகிவிட்டது என்போம். ஆன்மீக நிலைகளை வாழ்வில் உணர்வது அனுபவம் எனப்படும்.

ஆசையுடன் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், ஆர்வமாகச் செய்வதாகச் சொல்கிறோம். இறைவனை நோக்கிச் செல்ல விழைவதை அன்னை ஆர்வம் என்கிறார்.

அன்னை எழுதியவற்றைப் படிக்கும் முன், இவை போன்ற சொற்களுக்கு அவர் அளித்துள்ள பொருளைத் தெளிவாக அறிவது அவசியம்.

17. உன் மனத்தின் உயர்வை நீ அறிந்துகொள்வது அவசியம். உயர்வுடன், தாழ்வையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எது உன் மனத்தைத் தவிர்க்க முடியாதபடி கவருகிறதோ, அதுவே உன் மனத்தின் (minimum level) கீழ் எல்லை. எது உன்னைக் கவரவில்லையோ, அதுவே (maximum level) உயர்ந்தபட்ச எல்லை.
18. தன்னுடைய குடும்பம், ஊர், ஜாதி, படிப்பு, தொழில் ஆகியவற்றால் மனிதன் தான் பெற்ற பலனைப் போற்றுகிறான்; பெருமையடைகிறான். உண்மையில் இன்று அவை அனைத்தும் அவன் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றன. அவை அவனுடைய குறைகளாகவே விளங்குகின்றன.

முதலில் தலைக்மூகப் பேசுவது போல் இது தோன்றும். இதில் ஓர் அடிப்படை உண்மையுண்டு. எவ்வளவு பெருமையடையதானாலும் ஒரு நிலையைக் கடந்தவுடன், அந்நிலைக்குரிய பழக்கங்கள் விலங்காக மாறிவிடுகின்றன என்பது உலகப் பொது உண்மை. விவசாயத்தைவிட உயர்ந்த தொழில் இல்லை. ஆனால் (industry) ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்த பின் விவசாயத்தால் வந்த பழக்கங்கள் அனைத்தும் தடையாக இருப்பதைக் காணலாம். வீடு உயர்ந்தது. அதைக் கோயில் என்றே கூற வேண்டும். ஆனால் வீட்டிலிருந்த பையன் ஹாஸ்டலுக்குப் போன்னின், அல்லது ஆபிஸ் சேர்ந்தபின், வீட்டுப் பழக்கங்களை அங்குக் கடைப்பிடித்தால் தொந்தரவாகப் போகும்.

19. நீ எதை ஆர்வமாக நாடுகிறாயோ, அதை நீ முனைந்து அழித்ததை அறிந்துகொள். இன்றும் அதை நீ செய்கிறாய் என்பதை அறிதல் அவசியம்.

தலைக்மூகப் பேசுவது போலவும், குதர்க்கமாக இருப்பதாகவும் இச்சொல் நம்மை நினைக்க வைக்கும். ஆனால், உண்மை வேறு. நமக்குத் தெரிந்த சிலர் வாழ்வில் இச்சொல் பொருந்துகிறதா என்று ஆராய்ந்தால் இதன் உண்மை விளங்கும்.

1. இரவும், பகலுமாக பிரபலமடைய வேண்டும் என்று மனத்தால் கதறுபவர் ஒருவர். அவர் தவறாது செய்யும் செயல், யாரைச் சந்தித்தாலும் முதல் இரண்டு, மூன்று நிமிஷங்களில் தவறான சொல்லையும், அடுத்த 5 நிமிஷத்தில் கடுமையான சொல்லையும், மேலும் அசம்பாவிதமான பேச்சையும் தவறாது சொல்வார்.
  2. எல்லோரும் தம்மிடம் அளவு கடந்து பிரியமாகவும், மரியாதையாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை மட்டும் உடையவர், கடுமையாகப் பேசுவதே முறை என்று கொண்டுள்ளார். மனிதர்களை மனதால் விலக்க முழு முயற்சி செய்து, செயலில் அதிக தூரம் விலகிப் போய்விட்டார்.
  3. ‘ஏராளமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டும். உலகில் பணத்திற்கு மட்டுமே மதிப்பு’ என்று தீவிரமாக நம்புவார், தம் தொழிலை வருஷத்தில் 10 நாட்கள்கூட போய்ப் பார்ப்பதில்லை.
- மற்றவர் களை கவனிக்கும் பொழுது இது விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது. பிரபலத்தை நாடுபவர் தவறாகப் பேசுவதும், பிரியத்தை வேண்டுபவர் மனிதர்களை விட்டு விலகுவதும், செல்வம் தேடுபவர் தொழிலைப் புறக்கணிப்பதும் மனித சுபாவத்திற்குள்ளைவ.

மேலும் நம்மையே கவனித்தால், இது ஓர் இடத்தில் இருப்பது தெரியும். மேலும் கவனித்தால், பல இடங்களிலும் தெரியும்.

பூரணமாகக் கவனித்தால், எல்லா இடங்களிலும் இந்த முரண்பாடு நம் சபாவத்திலிருப்பது தெரியும். இருப்பதை உணர்வது ஞானம்.

20. அன்னை அளித்த அறிய வாய்ப்பையும், உன் மனத்தின் தடையையும் நீ அறிய வேண்டும்.

வாய்ப்பை எவரும் எதிர்பார்ப்பதில்லை; எதிர்பார்ப்பவர்கள் குறைவு. அப்படி எதிர்பார்ப்பவர்கள் அர்த்தமற்றவர்களாக இருப்பார்கள்; இல்லாததை மனம் நாடும் தன்மையுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால், முதலில் ஆச்சரியமாக இருக்கும். பிறகு வாய்ப்பென்பது மடிந்துபோகும். உன் மனம் உன்னை அறியாமல் நெடுநாளாக மொனனமாக விழைவதைப் பெறும் சந்தர்ப்பத்தை அன்னை அனைவருக்கும் தவறாது அளிக்கின்றார். பொதுவாக 90 பேர் அதைப் புறக்கணித்துவிடுவார்கள். ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அதில் ஒரு பகுதியையே ஏற்றுக்கொள்வதுண்டு. நமக்கு இதுவரை கொடுத்த வாய்ப்பை பரிசோதனை செய்தால் இது விளங்கும்.

ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் புரசராக முடியாது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவருண்டு. அன்னை வைஸ்-சான்ஸலர் ஆகும் வாய்ப்பை அளித்தார். அவருடைய குண விசேஷம் அதைப் புறக்கணித்தது; அவராகுகிலிருந்தவர் தம் நல்ல குணத்தால் அதைப் பெற்றார். இழந்தவர்க்கு தாம் இழந்தோம் என்பதே தெரியாது.

ஒரு மாநிலத்தில் MLA ஆக முடியாதவர்க்கு அன்னை முதன் மந்திரியாகும் வாய்ப்பை அளித்தார்; ஆச்சரியப்பட்டார். கொஞ்ச நாளில் இழந்துவிட்டார். தினமும் நமக்கு நூறு வாய்ப்புகளை அன்னை அளிப்பதையும், நம் ‘விசேஷ குணங்கள்’ அவற்றை அழிப்பதையும் காண முயல்வது ஒரு யோகப் பயிற்சி.

21. தன்னலம், கயமை, கண்மூடித்தனம் நம்முள் நிறைந்துள்ள

வகையை நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

மனிதன் (unconscious) தன்னையறியாதவன்; கண்மூடித்தனமானவன். அவன் (conscious) தன்னையறிந்து, பிறகு இறைவனை அறிய வேண்டும் என்பதே இந்த யோகத்திற்குரிய அடிப்படை. சிலர் காலையிலிருந்து மாலை வரை பல முறை இடறி விழுவார்கள். பேனாவுக்கு இங்க் போடத் தரரெயல்லாம் இங்க் ஆக்கிவிடுவார்கள். ஒரு டம்ளர் எடுக்கப் போனால், பல டம்ளர்களை உருள விடுவார்கள். இவர்களுக்கு, தமக்கு வேண்டுமென்பது மட்டும் தெரியும். எந்த டம்ளர் வேண்டுமோ, அது மட்டும் கண்ணில் படும். அதை எடுத்தால், மற்ற இரண்டு சாமான்களுடன் அது தொட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அவையிரண்டும் உருளும் என்று தெரியாது. ‘பார்த்து நடக்கக்கூடாதா, கண்ணாயில்லை’ என்று பிறர் கேட்பது போல் நடக்கும்போது பொருள் மீது காலை வைப்பார்கள்.

அன்னைக்கு முக்கியமானது consciousness ஜீவியம்; விழிப்பாக இருத்தல். எனவே நாம் எந்த அளவு விழிப்பாக இல்லை என்று கவனமாகப் பார்த்தால்தான் தெரியும். பார்த்து, நம்மை conscious விழிப்பாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். நான் எதையும் உருட்டுவதில்லை, உடைப்பதில்லையே என நினைக்கலாம். நம் அறையிலிருந்து வெளியே போனவுடன், அடுத்த நிமிஷம் திரும்பி உள்ளே வந்தால், புத்தகம் திறந்தபடியிருக்கும். நினைத்துப் பார்த்தால், மூடாமல் போனது நினைவிருக்காது. இது கண்மூடித்தனம். நம் கண்மூடித்தனம் நமக்குத் தெரிய வேண்டுமானால் நம் மேஜை, பெட்டி, அலமாரி, நாம் வேலை செய்யும் இடங்களிலுள்ள பொருள்களைப் பார்த்தால் தெரியும். சமையல் அறையில் எத்தனை பாட்டில் சரியாக மூடாமலிருக்கிறது, பெட்டியுள் எத்தனைப் பொருள்கள் அலங்கோலமாகக் கிடக்கின்றன என்பது இதை விளக்கும்.

10 பனியன் வைத்திருப்பவர் தினம் ஒன்றை அவிழித்துப் போட்டால், அதை வெளுத்து, அடுக்கில் வைக்கின்றார்கள். சுமார் 1

மாதத்திற்குப் பின் பார்த்தால், மேலேயுள்ள 3, 4 பனியன்களே மாறி மாறி பயன்படுகின்றன. அடியிலுள்ளவற்றைத் தொடவில்லை என்று தெரியும். இத்தனை நாள் இதைக் கவனிக்காததும் தெரியும்.

நாம் பேசும்பொழுது டேப் ரெக்கார்ட்டரைப் போட்டு, அதில் சுமார் 20 நிமிஷப் பேச்சை ரெகார்ட் செய்து மீண்டும் கேட்டால், சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது தெரியும். திரும்பத் திரும்பப் பேசினால், ஒரே விஷயத்தைப் பேசினால், அது unconsciousness நம்மை நாம் அறியாததாகும். நமக்கு ஒரு விஷயம் பிடிக்கும் என்றால், சுமார் 50 அல்லது 100 பேரிடம் அதை 3, 4 நாட்களில் சொல்லும் வழக்கம் நமக்குள்ளது என்று நமக்கே தெரியாது. அடுத்த முறை ஒரு விஷயம் மனதில் வந்தவுடன் - உதாரணமாகக் கின்னஸ் புத்தகத்தில் ஒன்றைப் படித்து அறிந்தபோது - நாம் அதைப் பிரிரிடம் சொல்லும்பொழுதெல்லாம் குறித்துப் பார்த்தால், நம் பழக்கம் தெரியும்.

மனிதன் சுமார் 98 பங்கு unconscious தன்னையறியாமல் இருக்கின்றான் என்கிறார் அன்னை. நாம் எந்த விஷயங்களில் நம்மை அறியாமலிருக்கின்றோம் என்று உணருவது அவசியம்.

உலகில் சுயநலமும், கயமையும் மலிந்துள்ளன. அதற்கு நாம் செய்யக்கூடியது ஒன்றுதான். நம்மிடமிருந்து அவற்றை விலக்க வேண்டும் என்கிறார் பகவான். சுயநலத்திற்கும், கயமைக்கும் விளக்கம் தேவையில்லை. எல்லோரிடமும் நிறைந்துள்ளது என்றால், நம்மிடம் நிறைய இருக்க வேண்டும். அதைக் கவனித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

22. எதைக் கற்றாலும், அவை நடைமுறையில் பலன் தரும் வகையில் கற்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் நாம் செய்வது பலிக்க வேண்டும்.

எலக்ட்ரிக் இன்ஜினீயருக்குப் பிழுஸ் போடத் தெரியவில்லை;

ஆட்டோமொபைல் இன்ஜினீயருக்குக் கார் ஓட்டத் தெரியவில்லை என்பது நம் நாட்டின் நிலை. வாழ்வைப் புறக்கணிக்கும் யோகத்தை, வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்தது அன்னை. வாழ்வு என்றால் செயல். நாம் ஆயிரம் விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறோம். அதனால் பயனில்லை என்றால், அது அன்னைக்குச் சரி வாராது. யோகத்தை நடைமுறையில் பயன் தரும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்கள் கொள்கை. இன்று நாம் பட்டம் பெறுகிறோம். கெமிஸ்ட்ரி, B.Sc. அல்லது M.Sc. படித்தவர் ஒரு பெபாரடரியில் வேலை செய்தால்தான் அவர் படிப்புப் பிறருக்குப் பயன்படும். சர்க்கார் ஆபீஸில் வேலை செய்தால் கெமிஸ்ட்ரி யாருக்கும் பயன்படாது. ஆனால், எந்தப் பட்டமாக இருந்தாலும் சர்க்காரில் வேலை கிடைக்கின்றது. கெமிஸ்ட்ரி யாருக்கும் பயன்படாவிட்டாலும், பட்டம் அவருக்கு வேலை கிடைக்கப் பயன்படுகிறது. அவை கடந்து தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு படித்தவர் படிப்புப் பிறருக்கும் பயன்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கே வருமானத்திற்கும் பயன்படுவதில்லை. கல்வி உயர்ந்தது. ஆனால், எதற்கும் பயன்படாத வகையில் அதைக் கற்பதைவிட ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்படும்படி நாம் அதை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பினினாஸ் மேனேஜ்மெண்ட் படித்திருக்கின்றேன். பிரசங்கம் செய்வேன். ஆனால் நான் செக்ரடரியாக இருக்கும் கிளப்பை (ஸெப்) எனக்கு நிர்வாகம் செய்யத் தெரியவில்லை என்றால் கற்றது - எட்டுச் சுரைக்காய் - உதவாத படிப்பு.

நான் பிரம்மத்தை உணர்ந்தவன் என்றால், அது உயர்ந்த ஞானம். ஆனால் என் குழந்தையை நையப் புடைப்பேன் என்றால், நீ உணர்ந்தது பிரம்மம் அன்று. எதையும் உணராதவனுக்கும், எவர்க்கும் ‘குழந்தை தெய்வம்’ எனத் தெரியும். மரத்தையும், கல்லையும் பிரம்மமாக நீ உணர்ந்தது உண்மையானால், உன் குழந்தை உனக்குத் தெய்வமாகவே காட்சியளிக்க வேண்டும். அதுவே உன் ஞானம் உனக்குப் பயன்படும் முறை.

அன்னை அளிக்கும் ஞானம் அனைத்தும் practical அன்றாட வாழ்வில் நேரடியாகப் பலன் தரக்கூடியவை. அன்னையின் எந்தக் கோட்பாட்டையும் செயல்படுத்த முடியும். அதனால் நாம் எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதன் practical aspect பயன் தரும் விளக்கம் எது என்று அறிய வேண்டும்.

குறைந்தபட்சம் நம் கையால் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தும் பழுதின்றிக் கூடிவர வேண்டும்.

23. மனம் அன்னையை நாடுவது உண்மையானால், அன்னை உன் வாழ்வில் பலிப்பார்.
24. நிபந்தனையின்றி அன்னையை மட்டும் நாடும் மனதிலையே உண்மை sincerity எனப்படும்.

Sincerity என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை நாம் உண்மை என்று குறிக்கின்றோம். அன்னை ஆங்கில மொழியில் அச்சொல்லுக்கு இல்லாத ஒரு பெரிய அர்த்தத்தைப் புகட்டியுள்ளார். சுமார் 500, 600 இடங்களில் அதைப் பற்றிப் பேசுகிறார். “யோகத்திற்கு எந்தப் பயிற்சியம் தேவையில்லை; sincerity இருந்தால் போதும்” என்கிறார். யோகத்தை முழுமையாகப் பலிக்க வைக்கும் அப்யடிப்பட்ட கருவி எது, அதன் முழு அர்த்தம் என்ன என்று நாம் அறிய விரும்புகிறோம். Sincerity உண்மைக்கு அத்தகைய சக்தியுண்டு. Sincerity உள்ளவர் பிரார்த்தனையும் செய்ய வேண்டாம்; தானே பலிக்கும். உலகில் sincerity உண்மையுள்ளவர் 100 பேர் இருக்கலாம் என்கிறார் அன்னை.

நம் சொந்த அனுபவத்தில் ஒரு விஷயத்திற்காக 10 நாள் பிரார்த்தனை செய்கிறோம். அது பலிக்கிறது; நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். வேறொரு விஷயத்தில் அப்பொருளை நினைத்தமாத்திரத்தில் கிடைக்கிறது; நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். இதை அனைவரும் பார்த்திருக்கின்றார்கள். முதல் விஷயம் டிரான்ஸ்பராக இருக்கும்.

அடுத்த விஷயம் நண்பனுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று இருக்கும். நம் டிரான்ஸ்பரா நாம் தீவிரமாக விரும்பினாலும், வேறு பல சிந்தனைகள் குறுக்கிடும். அவற்றை மீறிப் பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டுமானால், நீண்ட பிரார்த்தனை தேவை. நண்பன் ‘வேலை இல்லை’ என்று சொன்னவுடன், மனம் திகில் அடைகிறது. ஒரு மணி நேரத்தில் புதிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு அவருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அவர் விஷயத்தில் மனம் (sincere) உண்மையாக இருக்கிறது என்று பொருள்.

அன்னையை நெகிழ்ந்து விரும்புபவர்களில் பலருக்கு ‘இது பலித்துவிடப் போகிறதே’ என்று உள்ளரப் பயம் இருப்பதுண்டு. ‘இது பலித்தால் நான் அன்னையை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்டால், மற்றவையெல்லாம் என்னவாகிறது’ என்ற பயம் சிலருக்குண்டு.

அது போன்ற பயம் அன்னை பலிப்பதைத் தடை செய்யும். நமக்கு உண்மையான பக்தி உயர்ந்த அளவில் இருக்கும்பொழுதும், சாப்பாட்டில் ரூசி இருக்கும்; நல்ல டிரஸ் செய்ய ஆசைப்படுவார்கள்; குழந்தைகள் மீது அளவிறந்த பாசம் இருக்கும்; சில்லறையான ஆசைகளும் இருக்கும்; தினமும் மாலையில் உலாவப் போவது ஒருவருக்கு முக்கியமாக இருக்கும்; வாய் ஓயாமல் பேசுவது இனிமை தரும். பக்தி சிறப்பானதானாலும், மற்ற நிலைகள் நிபந்தனைகளை விதிக்கும். அன்னையை unconditional நிபந்தனையின் றித் தேடினால், உடனே பலித்துவிடுவார். அந்த நிபந்தனையற்ற மனத்தை அன்னை sincerity உண்மையான மனம் எனக் கூறுகிறார்.

உண்மை பூரணமானால், தரிசனம் நிதரிசனம்.

25. மனத்தின் அறிவு வாழ்வில் பண்பாக வெளிப்படுகிறது. உணர்வின் சிறப்பும், உழைப்பின் அம்சங்களும் வாழ்வில் பயன் அளிக்கும் பண்புகளாக விளங்குகின்றன. அதே போல் ஆன்மா தழைத்து, வாழ்வில் மலர்வதால் ஆன்மீகப் பண்புகள்

உருவாகின்றன. ஆன்மீகப் பண்புகளை மட்டும் ஏற்று, மற்றவற்றை விலக்கும் மனப்பான்மை தேவை.

நேர்மை மனத்தின் பண்பு; நியாயம் அதன் அம்சம். இனிமை உணர்வின் பண்பு; உறவு அதன் அம்சம். அடுத்தவர் பிரம்மம் என்பது ஆன்மீகப் பண்பு. நேர்மையையும், இனிமையையும் புறக்கணித்து, அவற்றைவிட உயர்ந்த ஆன்மீகப் பண்பைப் பின்பற்றுவது எப்படி?

சாதாரண மனிதன் மனத்தின் பண்புகளையும், உணர்வின் பண்புகளையும் பின்பற்றினால் போதும். தவற்றைப் புறக்கணித்து, சரியானவற்றைப் பின்பற்றினால் போதும். உயர்ந்தவர் சரியானவற்றையும் புறக்கணித்து, ஆன்மீகத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பது நேர்மை. இனிமையாகப் பழகுவது நல்லது. ஆன்மீகத்தைப் பின்பற்றுவவர் ஒருவர், தாம் பெற்ற கடனைத் திருப்பித் தர முயலும்பொழுது சமர்ப்பணம் செய்தால், ‘தாராதே’ என்ற குரல் உள்ளிருந்து எழுந்தால், ‘நேர்மையைப் புறக்கணித்துச் சமர்ப்பணத்தைப் பின்பற்றுவதா?’ என்ற கேள்வியை எழுப்பாமலிருந்தால், தாம் அன்று அப்பணத்தை அவரிடம் திருப்பித் தாராவிட்டால், மறுநாள் அவர் வீட்டில் களவு போனது தெரியவருகிறது. முதல் நாள் நாம் பணத்தைக் கொடுத்திருந்தால், அதுவும் களவு போயிருக்கும் என்று பின்னால் தெரிகிறது.

மட்டமான பழக்கத்தை விட்டு, உயர்ந்த பழக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வது போல மனத்தின் பண்புகளை விட்டு, ஆன்மீகப் பண்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

26. நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் செய்யும் காரியங்களுக்கும் பொறுப்பை ஏற்காவிட்டால், பொறுப்பேற்றதாகாது.

‘நாம் செய்யும் காரியங்களுக்கு மட்டும் நாம் பொறுப்பு; பிற செய்வதற்கு நாம் பொறுப்பல்ல’ என்பது நாம் பின்பற்றுவது. ‘நம்மைச்

சார்ந்தவர்கள் அனைவர் செய்வதற்கும் நாமே பொறுப்பு’ என்பது அன்னையின் யோக வாழ்க்கைக்குரிய நியதி.

மனித வாழ்வில் மனிதன் சுயநலம் பாராட்டுகிறான். தன் நலத்தை நாடுகிறான்; மற்றவர் நலத்தை நாடுவதில்லை. அதனால் மற்றவர்கள் அவனுடைய பொறுப்பல்லர். ஒருவர் வருமானம் மற்றவர்க்குப் போவதில்லை. ஒருவர் புத்திசாலித்தனம் அடுத்தவர்க்கு உதவாது. ஒருவர் உடல்நலம் பிறருக்குப் பயன்படாது. ஏனென்றால், ஒவ்வொருவரும் தனியாக அமைந்துள்ளார்கள்.

ஆன்மீக வாழ்வில் ஒருவர் சித்தி பெற்றால், அவருக்கு முன்னுள்ள 21 தலைமுறையில் உள்ள ஆத்மாக்கள் அதன் பயணைப் பெறும். அவர் வழி வந்தவர் அனைவருக்கும் அந்த ஆன்மீகப் பலன் ஓரளவு இருக்கும்; இருக்காமலிருக்காது. கணவன் செய்யும் புண்ணியம் மனைவிக்குண்டு. குருவின் யோகானுபவம் சிஷ்யனுக்கு அவன் அளவில் உண்டு. ஓர் உயர்ந்த ஆத்மா பிறந்தால், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள் செழிப்புப் பெறும். ஆன்மீக வாழ்வு அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் தன்மையைடையது என்பதால், ஒருவருடைய யோகப் பலன் அவரைச் சார்ந்த அனைவருக்கும் உண்டு. அதே போல் அனைவர் செய்யும் காரியங்களின் பொறுப்பு அவரைச் சாரும். அப்பொறுப்பை உணர்ந்து ஏற்கும் மனப்பான்மை உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு ஒருவரைத் தகுதியடையவராக்கும்.

ஒரு காரியத்தில் 10 பேர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால், அது கெட்டுப் போனால், ஒவ்வொருவரும் ஒரு வகையில் கெட்டுப்போனதற்குக் காரணமாக இருப்பார்கள். அவருள் ஒருவர் அன்னை பக்தரானால், அவர் தம் பங்கு என்ன என்று கண்டு அதை மட்டும் மாற்றிக் கொண்டால், அக்காரியம் அவர் ஒருவர் மனம் மாறியதாலேயே மீண்டும் கூடிவரும். இது யோக உண்மை; நடைமுறையில் பார்க்கலாம்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

11. வாழ்வின் பொது உண்மைகள் - I

மனத்தையும், ஜூட்ட்தையும் விலக்கினால் மீதியுள்ளவை அனைத்தும் வாழ்வு (life) என்ற தலைப்பில் வரும். நாம் அறிந்தது குடும்ப வாழ்வு, சமூக வாழ்வு, உலக வாழ்வு ஆகும். குடும்பம் சமூகத்திலிருந்து ஒரளாவு மாறுபடுவதை நாம் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம். அதே போல் சமூக வாழ்வு உலக வாழ்வில் ஒரு பகுதி என்பதும் தெளிவு. சமூகம் என்பது நாகரீகமடைந்த மனிதனை மட்டும் சொல்கிறது. அதைத் தாண்டிய மனிதர் ஒரளாவும், மற்ற ஜீவராசிகள் ஏராளமாகவும் இருக்கிறார்கள். வாழ்வு எனப்படுவதன் பகுதிகள் இவை. மனிதன் ஏற்படுவதன் முன் ஏற்பட்டது வாழ்வு. வாழ்வின் உண்மைகள் என்று நான் குறிப்பிடுவது எல்லா நாட்டிற்கும் பொருந்தும்; எல்லா காலத்திற்கும் பொது. ஒரு நாட்டுச் சட்டம் அடுத்த நாட்டில் செல்லாது. ஓர் ஊர்ப் பழக்கம் அடுத்த ஊருக்குப் பொருந்தாது. ஆனால் உயிருள்ள அனைத்திற்கும் பசியுண்டு, உறக்கம் உண்டு, மரணம் உண்டு, வலியுண்டு. அதே போல் வாழ்வின் முழுமைக்கும் பொருத்தமான உண்மைகளைக் கீழே தருகிறேன். ஆகர்ஷண சக்தி பிரபஞ்சத்திற்குப் பொது.

அன்னை வாழ்வை ஏற்று, யோகம் செய்தவர்கள்; வாழ்வைப் புறக்கணிக்கும் யோகத்தைப் புறக்கணித்தவர்கள்; வாழ்வை ஏற்று, அதைத் தெய்வீக வாழ்வாகத் திருவுருமாற்றம் செய்ய முனைந்தவர்கள். எனவே வாழ்வின் அம்சங்களையும், குணங்களையும், தன் சட்டங்களையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டால், அன்னையை அதிகமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். இவை ஆன்மீகச் சட்டங்களில்லை;

மனிதன் வகுத்தவையல்ல; சர்க்கார் ஏற்படுத்தியவை அல்ல. உதாரணமாக, பயிற்சியால் மனிதன் எட்ட முடியாத நிலையில்லை என்பது மனிதனுக்கும், நாய்க்கும், கிளிக்கும் பொருந்துவதோடு, தாவரங்களுக்கும் பொருந்தும். அவை போன்றவற்றை எழுதி, அவற்றில் விளக்கம் தேவைப்பட்டவைகளுக்கு மட்டும் விளக்கம் தருகிறேன்.

1. எந்த மனிதனையும் பயிற்சி அவன் உள்ள சூழ்நிலையின் உச்சக்கட்டத்திற்குக் கொண்டு போகும்.

இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு 100 ஆண்டுகட்டு முன் பெர்னாட்சோ ஒரு நாடகம் எழுதியிருக்கின்றார். அதை ‘ஸ்ரீ அரவிந்த அன்னை’ ஆகஸ்ட் 91 இதழில் விமரிசித்து நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருக்கின்றேன்.

2. பிறப்பாலும், வளர்ப்பாலும் கிடைக்காத மனிதத் தன்மை, பின்னர் கிடைக்காது.

மனிதக் குழந்தையாகப் பிறந்தாலும் காட்டிலேயே வளர்ந்தால், மிருகம் போலவே வாழ்கிறான் என்பதைச் சமீபத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி காட்டுகிறது. காட்டில் காணாமற்போன குழந்தை முட்டி போட்டு நடப்பதையும், பேச முடியாமல் ஊளையிடுவதையும் கண்டார்கள். வளர்த்தால், நாம் வளர்ப்பது போல் குழந்தை வளரும். நம் குழந்தைகளைப் பற்றி நாம் சொல்லும் குறை, நம்மையே சொல்லிக் கொள்வதாகும். எப்படி அன்பாக வளர்த்தாலும், பிறப்பில் அன்பில்லாத குழந்தைக்கு அது வாராது. புத்திசாலித்தனம், உடல் அமைப்புப் போல அன்பும், மனிதத் தன்மையும் பிறப்பில் பெற்றோர் கொடுப்பது. அது ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்திவிடும். அது போக, இருப்பதை நாம் பேணி வளர்க்க வேண்டும். இவை இரண்டுமே ஒருவரின் மனிதத் தன்மையை நிர்ணயிக்கும்.

3. அவசரமாகச் செயல்படுவதை நாம், ஆர்வமாகச் செயல்படுவதாக அறிகிறோம்.

4. சமுகம் நம்மை இலட்சிய வாழ்வுக்குத் தயார் செய்வதில்லை. எப்படியாவது பிழைக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது.
5. நம்முடைய ஆழ்ந்த உணர்வை நாம், தெய்வம் என உணர்கின்றோம்.

தெய்வம் என்பது வானுலகில் உறைவது என்று நாம் அறிவோம். நம் ஜீவாத்மாவிலும் உள்ளது தெய்வம் என நாம் அறிகிறோம். ஆனால், நடைமுறையில் மனிதன் வணங்குவது பல தெய்வங்களையே. மனித மனநிலைகள் பல்வேறாகப் பிரிந்திருப்பதால், ஆதி நாளில் மனிதனுக்கு உள்ள எல்லா நிலைகளுக்கும் தெய்வங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இதற்கு ஒரு பொதுப்படையான அஸ்திவாரம் உண்டு. இடத்திற்குச் சக்தியண்டு, செயலுக்குச் சக்தியண்டு, ஸ்தாபனத்திற்குச் சக்தியண்டு என்பதே அவ்வண்மை. ஓரிடத்தில் ஏராளமான மரங்கள் வளர்ந்து, நெடுநாள் அது காடாக இருந்தால், காட்டுக்குத் தனிச் சக்தி ஏற்படுகிறது. அதிக நாள் கழித்து அந்தச் சக்தி உருவம் பெற்று, உயிர் பெற்று தெய்வமாகிறது. ‘காட்டில் மோகினிப் பிசாகு’ இருக்கின்றது என்று வழங்கும் சொல்லில் உள்ள கரு இது. ஐல தாரைகளுக்கும் இதே தத்துவம் உண்டு. அங்கும் ஜீவனுள்ள சக்திகள் உலவுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் அவற்றை *gymrah* என்றும், காட்டில் உள்ளவற்றை *elf* என்றும், அவற்றுள் நல்லதை மட்டும் செய்யக் கூடியவற்றை *fairyz* என்றும் கூறுவர். குட்டிச் சாத்தான், மோகினி, கொள்ளிவாய்ப் பிசாகு போன்றவைகளைப் பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டு இருக்கின்றோம். கிராமம் சேர்ந்து வாழுமிடம் என்பதால், அங்கு கிராம தேவதைகளுண்டு. முனியன், வீரன், ஐயனார் என்று அழைக்கப்படுபவை அவை.

ஐடம், உணர்ச்சி, அறிவு, தவம், யோகம், தெய்வம் என்று படிப்படியாக வாழ்வு அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு நிலைக்கும் உரிய தெய்வங்கள் பல. சிவன், விஷ்ணு ஆகியவர்கள் தெய்வ லோகத்திற்கு உரியவர்கள் என்பதால், அவர்கள் பிரபலமானவர்கள். ஆயிரக்-

கணக்காக மற்ற தெய்வங்களிருந்தாலும், பொதுவாக அவர்களுக்குப் பெயர் இருப்பதில்லை. வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வங்களுக்கு மட்டும் பெயர் உண்டு. மழை அத்தியாவசியமானது என்பதால், மாரியைக் கொடுக்கும் அம்மன் ஒன்றுண்டு. மாரியம்மன் கோவில் இல்லாத ஊரில்லை. குடும்பத்திற்கு ஒரு தெய்வம் ஏற்பட்டு, அதைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகிறோம். சிவன், விஷ்ணு ஆகியவர்கள் மனத்தின் உயர்வுக்குரிய தெய்வங்கள்; மோகினி போன்றவை ஐடத்திற்குரிய தெய்வங்கள். ‘நமக்கில்லாத சக்தியை உடையவர்கள்’ என்ற பொருளில் தெய்வம் என்கிறோம். Vital beings உணர்ச்சிக்குரிய தெய்வங்களே பிரபலமானவை. சிவன், விஷ்ணு கோயில்களைவிடப் பிரபலமான சிறிய கோவில்கள் உண்டு.

Vital beings உணர்ச்சிக்குரிய தெய்வங்களுள் நல்ல தெய்வங்களுண்டு; கெட்ட தேவதைகளும் உண்டு; துஷ்ட தேவதைகளும் உண்டு. இந்தத் தேவதைகள் ஆண்மீகப் பக்குவம் உள்ளவர்களை நாடி, ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு சித்து விளையாடுவது உண்டு. அவை பிரபலமானால், அவர்களைத் தெய்வங்கள் என்றும், மகான்களைன்றும் உலகம் கருதும். ஆசாரமான பரம்பரையில் வந்தவர்கள் சித்து விளையாடுமிடங்களைத் தெய்வமில்லாத இடம் என்று புறக்கணிப்பார்கள். இவை பொதுவான விஷயங்கள்.

நாம் நம் குடும்ப வழிபாட்டுப் பழக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நம் குடும்ப மதத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நாமாகச் சொந்தமாகப் பட்டம் பெறுவதைப் போல் பாஷையைத் தெரிந்தெடுப்பதில்லை; மதத்தைத் தெரிந்தெடுப்பதில்லை; இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

நம் மனத்தினுள் உள்ள ஆண்மாவால்தான் தெய்வத்தை உணர முடியும். ஆன்ம விழிப்பு யாரோ ஒருவருக்குண்டு. எனவே நாம் பிறந்து, வளர்ந்த குழ்நிலையிலுள்ள வழிபாடுகளையும், தெய்வங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதே பொதுவான பழக்கம்.

ஆன்மா விழிப்பாக இல்லாவிட்டால், அனைவருக்கும் உணர்வு விழிப்பாக இருக்கிறது. ஆழ்ந்த உணர்வுள்ளவர்கள் தங்கள் உள்ளம் நிரம்பும் இடங்களில் தெய்வத்தைக் காண்கிறார்கள். உள்ளத்தை நிரப்பும் பெரியவர்களை மகான்களாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த 'மகான்கள்' உண்மையானவருக்கு மகான்களாகவே அமைவார்கள். மற்றவர்களுக்கு, மற்ற சிறு தேவதைகள் தெய்வங்களாக அமையும். நாம் ஏற்றுக்கொண்டது தெய்வமானால், அங்கு ஆழ்ந்த சாந்தியோ அல்லது ஆனந்தமோ இருக்கும்.

தன் உள்ளம் உணர்வால் நிரம்பும் நிலையை மனிதன் என்றும் தெய்வமாகக் கருதுகிறான். அது உண்மையாக வழிருக்கும்; பொய்யாகவும் இருக்கும்.

6. இதுவரை தான் அறியாததை மனிதன் 'அற்புதம்' என்று ஏற்றுக் கொள்கிறான்.
7. மனித வாழ்வு புறச் சூழ்நிலையாலும், வெளியிலிருந்து வரும் சக்திகளாலும் ஆளப்படுகிறது.
8. ஒருவர் வாழ்வில் நடந்த அனைத்து நல்லவைகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமாக ஓரிடம் மட்டும் அமையும். அது ஒரு நபராகவோ, ஒரு சந்தர்ப்பமாகவோ, ஒரு சபாவமாகவோ இருக்கும்.
9. அதே போல் ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட அனைத்துத் தூர்அதிர்ஷ்டங்களுக்கும் உறைவிடமாக ஒன்றே அமையும்.
10. வாழ்வு பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. அடுக்கடுக்காக அமைந்துள்ள அந்தப் பல நிலைகள் வாழ்வு செயல்பட அவசியம்.
11. அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதை உலகம் பகுத்தறிவு என்கிறது.

பொதுவாக அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கும். உலகம் தட்டையானது என்று

அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட காலம் உண்டு. அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டதால் அது உண்மையாகாது. இன்றும் அது போன்ற பல உண்டு.

அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதால் மட்டுமே ஒரு விஷயம் உண்மையாகிவிடாது, பகுத்தறிவாகிவிடாது என்று நாம் தெளிவு பெற வேண்டும்.

12. ஒரு ஜன்மத்தில் ஒரு மனிதன் கற்றுக்கொள்வது ஒரு பாடம். அடுத்த பாடம் கற்றுக்கொள்ள அடுத்த ஜன்மம் எடுக்க வேண்டும்.
13. தேவைகளின் பிடியிலிருந்து விடுபட்ட மனிதன், முதல் காரியமாகத் தன் தாழ்ந்த ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறான்.
14. குறையே வாழ்வின் அஸ்திவாரம். நிறைவு அஸ்திவாரமில்லை.

நம் வாழ்வில் குறை என்றுணர்வன கண் பார்வையில்லை, வருமானமில்லை, புத்தியில்லை என்பன போன்றவை. வாழ்வு வளர்வது; வளர வேண்டியது; வளர்ச்சியில்லை என்றால் வாழ்வு, சாவாக மாறிவிடும். நிறைவு, முடிவு, குறைவு, ஆரம்பம் என்றால் இக்கூற்று விளங்கும். வாழை குலை தள்ளும்பொழுது நிறைகிறது. நிறைவு வந்தவுடன் வாழை மரம் செத்துவிடுகிறது. அதனால் நிறைவு தவறு ஆகாது. ஒரு கட்டடம் முடிந்த பின், மாடியில் இன்னும் ஓர் அறை கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணமிருந்தால், அதற்குரியவற்றில் கற்களை அரைகுறையாக விட்டு வைப்பார்கள். அது பூர்த்தியான அழகான வீட்டிற்கு திருஷ்டிப் பரிகாரமாக அமையும். அப்படி விட்டு வைப்பதால்தான் மேலும் ஒன்று எளிதில் கட்ட முடியும். குறையாக, கண் உறுத்தலாகத் தோன்றுவது நிறைவின் ஆரம்பம். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், குறை என்பது குறையன்று, ஆரம்பம்; அத்துடன், வாழ்வின் அஸ்திவாரமும் ஆகும் என்பது விளங்கும்.

தத்துவம் தியாகப் பார்த்தால், எல்லாக் குறைகளுக்கும் இந்த விளக்கம் பொருந்தும். Error is the handmaid of Truth என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதையே கூறுகிறார்.

- 15. குருவையும், கோவிந்தனையும் ஒன்றாகக் கண்டால், முதலில் குருவுக்கு நமஸ்காரம் செய்.**

இது வைஷ்ணவப் பரம்பரையில் வந்த வழக்கு. நம்மவர் அனைவருக்கும் பொருந்தும். இதற்கு உள் அர்த்தம் ஒன்றுண்டு. உன்னால் கோவிந்தனை எட்டித் தொட இயலாது. குருவை நாடி, வணங்கி, சேவிக்கலாம். கோவிந்தன் தெய்வமானாலும், எனிய மனிதனுக்கு எட்டாத தெய்வம். குரு மனிதனானாலும், பக்தனுக்கு எட்டும் தெய்வம். நம்மால் எட்டித் தொடக்கூடிய மனிதர், நம்மால் எட்ட முடியாத தெய்வத்தைவிட அதிகப் பலன் தருவார் என்பதே இதன் உள் அர்த்தம். இது பல மதங்களிலும் நடைமுறையில் உள்ளது.

- 16. ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட ஆண்மீக அனுபவம் பலர் வழிபாட்டுக்குரிய மதச் சடங்காகிறது.**

ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், ரிஷிகளும், மகான்களும் கடவுளைக் கண்டவர்கள். நாம் கடவுளைப் பற்றி அவர்கள் வாயால் கேட்டறிகிறோம். நமக்கு ஆண்மீக அனுபவம் ஏற்படுவது முடியாது. அந்த அனுபவம் ஏற்பட்டவர்கள் சொல்லும் உண்மையை ஏற்று, அதை வழிபாடாகக் கொள்வதே நம்மால் முடியும்.

- 17. அனு ஜடத்தின் அஸ்திவாரம். அது போல் செயல் வாழ்வின் அடிப்படை.**
- 18. நீ சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் தவறாது தலையிடாவிட்டால், உன்னால் உயிரோடுருக்க முடியாது.**
- 19. நிகழ்ச்சிகளின் போக்கை நிர்ணயிப்பது மனித உள்ளத்தின் அந்தரங்க நோக்கம்.**

- 20. ஒருவனுடைய அந்தரங்க நோக்கமே 'அவர் யார்?' என்று நிர்ணயிக்கிறது.**
- 21. தனி மனிதனாக எப்படி வாழ முடியும் என்ற பயம் சமூகத்தை உருவாக்கியுள்ளது.**
- 22. ஒத்திட்டுப் பார்க்க ஒருவர் இல்லை என்றால், தான் பெற்ற உயர்வுக்கு மதிப்பில்லை. மறுப்பவர் எவரும் இல்லை எனில், இலட்சியவாதி இலட்சியத்தைப் பொருட்படுத்தமாட்டான்.**
- 23. எந்தச் சாதனையையும் நாடாத மனிதன் தனக்குப் பிடித்த அபிப்பிராயத்தை முழுமுதற் கருத்தாகக் கொள்கிறான்.**
- 24. மனிதன் தன் சுயநலத்தை மட்டும் பாராட்டுகிறான். தன் சுயநலத்திற்குத் துணையாகவுள்ள மனிதர்களையும், செயல்களையும், கொள்கைகளையும் 'இலட்சியம்' என ஏற்றுக் கொள்கிறான்.**
- 25. குரலைத் தாழ்த்திப் பேசுவது உண்மையான ஆண்மீக முனோற்றம்.**
- 26. எவ்வளவு உயர்ந்த கட்டுப்பாடானாலும், சுபாவத்தை ஒட்டி இருந்தால்தான் அது பலன் தரும்.**
- 27. தன் இதயத்தின் ஆசையை மனிதன் 'ஆன்மா' என்று பெயரிட்டு அழைக்கின்றான்.**
- 28. குட்சுமத் திருஷ்டி, ஞான திருஷ்டியாகாது.**
- 29. இறைவனுக்கும், மனிதனுக்கும் உள்ள தொடர்பின் இரகஸ்யத்தை அறிவது விவேகம்.**
- 30. ஆழ்ந்த அன்பின் கரை படிந்த உருவத்தை நாம் வெறுப்பு என அறிகிறோம்.**

இருவர் பழகுதல் உறவுக்கு அடிப்படை. குடும்பத்தில் பழகினாலும், இரத்த பாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், தொழில் செய்யிடத்தில் தினை மும் பழகினாலும், பழக்கம் உறவை ஏற்படுத்துகிறது. உறவால் பற்று, பாசம், அன்பு ஏற்படுகிறது. தனக்காக ஏற்படுவது பற்று; பிறருக்காக ஏற்படுவது பாசம்; பாசத்தின் உயர்ந்த தெய்வீக உருவம் அன்பு.

நெடுநாள் ஒரே வீட்டில் குடியிருந்தவர்கள் பிரியும்பொழுது மனம் வேதனைப்படுகிறது. பிரிந்தபின் வேறு உறவுகள் ஏற்படுகின்றன. உயிருக்குயிராக 6,7 ஆண்டு இருந்தவர்கள் நினைவு இன்று வருவதில்லை; மீண்டும் பார்த்தாலும் ஆர்வம் எழுவதில்லை என்ற உறவுகள் நம்மைத் திகைக்க வைக்கின்றன. இங்கு உண்மையில் உறவே ஏற்படவில்லை. பழக்கம் இருந்திருக்கின்றது. பழக்கம் போன பின் உறவும் போய்விட்டது. Out of sight, out of mind தூரப் போனால் மறந்துவிடுகிறது என்று சொல்கிறது ஆங்கிலப் பழமொழி.

இலட்சிய நட்பை விவரித்து பிளேட்டோ, ‘பிரிவால் துன்பம் ஏற்பட்டால், அது உயர்ந்தது’ என்கிறார். அதுவும் ‘மற்றவரால் எந்தப் பலனும் இல்லாத உறவாளால், அது பிரியும்பொழுது துன்பம் கொடுத்தால், அதுவே இலட்சிய உறவு’ என்கிறார்.

அன்பு தெய்வீகமானது. பெற்றோருக்குக் குழந்தைகள் மீதுள்ளது பற்று; இரத்தத்தால் ஏற்பட்டது. குடும்பத்திலும், நட்பிலும் இருப்பது பாசம். பற்று உடலில் உற்பத்தியானது; பாசம் உணர்வால் ஏற்பட்டது. அன்பு ஆன்மாவில் எழுகிறது. அருகில் இருக்கும்பொழுது ஊற்றாக எழும். இனிமை இதன் குணம். பிரிவால் துன்பம் தாராதது. ஒரு குறிப்பிட்டவருக்கு மட்டும் செல்வது பற்றும், பாசமும். அன்பு அனைவரையும் நாடும்.

நாம் நடைமுறையில் பாசத்தை அன்பாக நினைக்கின்றோம். பாசத்தை அடுத்தவர் ஏற்றுக்கொண்டால் மனம் நிறைகிறது; ஏற்றுக்

கொள்ளாவிட்டால் கோபம் வருகிறது. பாசத்தில் குறை ஏற்பட்டால் மனம் கொதிக்கிறது. பாசம், வெறுப்பாக மாறுகிறது. யார் மீது நமக்கு வெறுப்பிருக்கின்றதோ, அவர் மீது உண்மையில் நமக்குப் பாசம் ஆதிகம். பாசம் இல்லாத இடத்தில் குறை ஏற்பட்டால், அந்த உறவு மடிந்துவிடும்.

31. நாத்திகனுடைய மனத்தில் இறைவனிருக்கின்றான்.

ஆஸ்திகனுடைய வேஷம் அவனிமில்லை.

பக்தி உண்மையானது. வழிபாடு பக்தியை வெளிப்படுத்தும் முறை. இது உண்மையாகவும் இருக்கலாம்; போலியாகவுமிருக்கலாம். நாத்திகன் வழிபாட்டின் போலித்தனத்தை வெறுத்து ஒதுக்குகிறான். அவன் மனத்தில் உண்மையுள்ளது. போலி வழிபாட்டை எதிர்க்க வந்த நாத்திகன், வழிபாட்டையே எதிர்க்கின்றான். முடிவாக, இறைவனையே நம்ப மறுக்கின்றான்.

ஆஸ்திகன் உண்மையாகவும் இருக்கலாம்; போலியாகவும் இருக்கலாம். ஏனெனில், அவன் வழிபாடு போலி வேஷத்தை மூடி மறைக்கும்.

நாத்திகன் போலியாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவனிடம் வழிபாட்டில்லை. ஆழ்ந்த நம்பிக்கை தெய்வத்தின் பேரில் இருப்பதால் தான் அவனிடம் அது வெறுப்பாக மாறி, மறுப்பாக வெளிவருகிறது. தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கையே இல்லாதவனுக்கு மறுப்பு எழுப்பு வேகம் இருக்காது.

32. வாழ்வில் எந்த அம்சம் யாரணம் எய்தி சிறப்படைந்தாலும், அங்குத் தெய்வம் பிறக்கும். கற்புடைய மாதரின் தெய்வீக சக்தி, அவர்களுடைய கற்பு சிறப்படைவதால் ஏற்படுகிறது.

33. பொதுவாக மனிதனைச் சோம்பேறி என்கிறார் அன்னை.

வேலை செய்யப் பிரியப்படாதவனை நாம் சோம்பேறி

என்கிறோம். அன்னை அதைச் சொல்லவில்லை. உதாரணத்திற்கு, இரசாயன உரமிடும் விவசாயத்தைச் சொல்கிறார். உரமில்லாமல் பயிரிட்டால், ஏக்கரில் 15 மூட்டை நெல் கிடைக்கும். இரசாயன உரம் 30 மூட்டை பெற்றுத் தரும். இரசாயன உரமிடாமல் மன் வளத்தைக் காத்து, எருவிட்டு, மன்னில் தானே மன் சத்தி உண்டாகி, அதில் மன்புழு ஏற்பட்டால், அதே 30 மூட்டை நெல் எடுக்கலாம். உரத்தை வாங்கித் தூவுவது எனிது. மன்னைப் பாதுகாத்து, அதன் சத்தை வளர்ப்பது கடினம். இந்தக் கடின வேலையைச் செய்ய எவரும் முன் வரமாட்டார். அதை சோம்பேறித்தனம் என்கிறார் அன்னை.

ஒரு புது வேலை என்றால், ‘எப்படி நம் சிரமத்தைக் குறைக்கிறது?’ என்று நாம் கருதுகிறோம். உரவில் மாவு அரைப்பதை விட கிரைண்டரில் அரைப்பது எனிது. எனிதானவற்றை மனம் நாடுகிறது. எனிதானவற்றை நாடும் மனம் சோம்பேறியானது.

பட்டம் படித்தால் கலபமாக வேலை கிடைக்கும். பட்டம் பெறாமல் திறமை பெற வேண்டுமானால், அது சிரமம். பட்டத்தை ஒதுக்கி, படிப்பை நாட எவரும் விரும்பமாட்டார்கள். இந்த மனப்பான்மையை அன்னை சோம்பேறித்தனம் என்கிறார்.

34. வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படும்பொழுது நாட்டில் மறைந்து இருந்த வலிமை, ஒற்றுமை, தேசபக்தி வெளிப்படும்.

35. உணர்வுக்கு உண்மையானவற்றைச் 'சத்தியம்' என மனம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

சத்தியம் என்பது ஆன்மாவுக்குள்ள உண்மை. மனத்தால் சத்தியத்தை தெளிவாக அறிய முடியாது. உணர்வுக்குச் சத்தியத்தை அறியும் திறன் அதைவிடக் குறைவு. உடலால் சத்தியத்தை அறிய முடியாது.

கோர்ட்டில் வக்கீல் அடித்துப் பேசினால், மேஜையை தட்டிப்

பேசினால், கட்சிக்காரருக்குத் திருப்தி. சத்தம் செல்லுபடியாகாது, சட்டமே செல்லும் என்பதை மறந்து கட்சிக்காரர் திருப்தியடைகிறார். வக்கீலுக்கே திருப்தி ஏற்படுகிறது. தீர்ப்பு வரும்பொழுது உண்மை தெரியும்.

36. சத்தம் உணர்வுக்குரிய உண்மை. அதையே சத்தியம் என்று நினைப்பது இயல்பு. தவறு செய்யாதவனுக்கு முன்னேற்றமில்லை.

இலாபத்தைத் தேடுபவனுக்கு இலாபம் வரும்; நஷ்டமும் வரும். ‘நஷ்டம் ஒருபொழுதும் கூடாது’ என்பவன் தொழில் செய்ய முடியாது; சம்பளத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டும். அவனுக்கு நஷ்டம் கிடையாது. சம்பளத்திற்கு வேலை செய்வபவனுக்குச் செல்வம் சேராது.

37. எந்த வயதிலும் உடல் இளமை பெறும். உடற்பயிற்சியாலும் அதைப் பெறலாம்.

வயதானால் உடல் தளர்கிறது. தளர்ந்த உடல் மீண்டும் இளமை பெறாது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். உடற்பயிற்சியை மேற்கொள்பவர்களுக்கு, இது உண்மையில்லை என்று தெரியும். 78 வயதில் ஓர் அமெரிக்கப் பெண் விமானத்திலிருந்து குதிக்கும் பயிற்சியை (sky-diving) மேற்கொண்டார். அதை மிகவும் ரசித்துப் பயின்றார். ‘என் வாழ்நாளிலேயே நான் மிகவும் உற்சாகமாக இருப்பது இப்பொழுதுதான்’ என்றார். வயதானால் உடல் தளரும் என்பது உண்மை. இந்த உண்மையை நாம் 50 ஆம் வயதிலேயே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஏற்றுக்கொள்வதால் தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. தொடர்ந்து உடற்பயிற்சி செய்வபவர்கள் 87, 88 வயதில் திடகாத்திரமாக இருக்கிறார்கள். பார்வைக்கு 55 வயது போல் காண்கிறார்கள். 93 வயதில் தாமே கார் ஓட்டுகிறார்கள். இவையெல்லாம் உடலைப் பற்றிய உண்மைகள்.

38. புறத் தோற்றுத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதை நாம் விஸ்வாசம் என்கிறோம்.

செல்வம் இழுந்தபொழுது, கட்சி தோற்றபொழுது நம்மைச் சுற்றி உள்ளவர்களுடைய விஸ்வாசம் புரியும். தொழிலாளர்களை ஒன்று சேர்த்து, தலைமை தாங்கி, வேலை நிறுத்தம் செய்யும் தலைவன், வேலை நிறுத்தம் தோற்று என்றவுடன், மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுப்பவரில் முதல்வனாக இருப்பதுண்டு. செல்வர்களுடன் நெருங்கியவர்களில் ஒருவரை அவர் அதிகமாக நம்புவார். ‘நிலைமை எப்படி மாறினாலும் இவர் ஒருவர்தாம் என்னுடனிருப்பார்’ என்று யாரை நம்புகிறாரோ அவர்தாம் முதலில் விலகிப் போவார். இதை நாம் அடிக்கடி பார்ப்பதுண்டு. புறத் தோற்றத்தை நாம் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்வதால் ஏற்படும் தவறு இது. கீழ்ப்படிந்து நடப்பதை, விஸ்வாசமாக நாம் புரிந்துகொள்வதால் இத்தவறு ஏற்படுகிறது.

- சரளமாகப் பேசுபவரைப் புத்திசாலித்தனமுடையவராகக் கருதுகிறோம்.
- குறிப்பாக ஆங்கிலம் சரளமாக வாயிலிருந்து வந்தால், தலையில் புத்தியிருப்பதாக முடிவு செய்கிறோம்.
- செல்வம் இருந்தால், நாணயம் இருக்கும் என்று நினைக்கின்றோம்.
- சிறந்த பயிற்சி பெற்றவரை, அவர் பெற்றுள்ளது பயிற்சியால் என்று கருதாமல், திறமைசாலி எனக் கணிக்கின்றோம்.
- அளவு கடந்து கீழ்ப்படிபவரை, அடக்கமானவர் எனகிறோம்.
- உயர்ந்த ஆடையை உடுத்தியவரை, உயர்ந்தவர் என நினைக்கின்றோம்.
- அதிகமாகப் பேசாதவரை, நல்லவர் என்பார்கள்.
- நல்ல சிவந்த மேனியிருந்தால், முகத்தின் விகாரம் தெரியாது. புறத் தோற்றத்தையும், அகவண்மையையும் பிரித்துப் பார்க்கும் திறன் தேவை.

39. நாம் பேசும் கருத்துகள் நம் சொந்த எண்ணங்கள் இல்லை.

ஆறு எங்கோ உற்பத்தியாகி, எங்கோ சங்கமம் அடைகிறது. நம்மூர் வழியாகப் போவதால் நமக்குப் பயன்படுகிறது. இதை நம்முடைய சொந்த ஆறு என்று நினைப்பதில்லை. எண்ணங்கள் பிரபஞ்சத்தில் உற்பத்தியாகி, பலர் வழியே சென்று, நம்மையும் தொடுகின்றன. நம்மை விட்டகள்று, மேலும் பலரிடம் செல்கின்றன. நாம் அவற்றை நம் சொந்த எண்ணங்கள் என்று நினைக்கின்றோம்; நம் புத்தியில் உற்பத்தியானதாகக் கருதுகிறோம். வெளியேயுள்ள காற்றை நாம் உள்ளே வாங்கி, முச்சாக வெளியே விடுகிறோம். மூச்சு வெளியே செல்வது தெரிகிறது; உள்ளே போவது தெரிவது இல்லை. நூரையீரல் காற்றை உற்பத்தி செய்வதில்லை; காற்றைச் சுவாசிக்கின்றது. காற்றின் உற்பத்தி ஸ்தானம் ஆகாயம்; முடிவும் அதுவே. சிறிது நேரம் நம்முள்ளே வந்து செல்கிறது. அதே போல்தான் எண்ணம். அது நம்முள் உற்பத்தியாகவில்லை. உலகத்தில் உலவும் எண்ணம் நம்முள் சென்று, வெளிப்படும்போது நம் எண்ணமாகத் தோன்றுகிறது.

40. எண்ணமும், சிந்தனையும் விளக்கத்திற்குரிய கருவிகள். அவற்றால் புரிந்துகொள்ள முடியாது; புரிந்துகொள்வது மனம்.

வாய் சாப்பிடுகிறது. கையும், விரலும் அதற்குக் கருவிகளாக உள்ளன. அதே போல் மனம் புரிந்துகொள்கிறது. அதற்கு எண்ணமும், சிந்தனையும் கருவிகளாக அமைகின்றன. கையாலும், விரலாலும் சாப்பிட முடியாததைப் போல் எண்ணத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

41. புறத் தூய்மையைச் சமூகம் போற்றுகிறது. மனத் தூய்மையைக் குடும்பம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. உணர்வின் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்குரிய தூய்மையை ஆன்மா விழைகிறது.

42. நாம் புனிதம் என்றுணர்வது அனைவரும் போற்றுவது; போற்றி, ஏற்றுக்கொள்வது. பூரணமான புனிதத்தை நாம் அறிவதில்லை,

நாடுவதில்லை.

43. மன மாற்றம், மத மாற்றம் திடீரென ஏற்படுவதுண்டு. அந்த மாற்றங்கள் புற வாழ்வின் பகுதிகளே. உள்ளம் நிறைவு பெற்று, எழும் உணர்வால் ஏற்படும் மாற்றமே நிலையானது.
44. சில சமயங்களில் கற்பனை ஜீவன் பெற்று, உண்மை நிகழ்ச்சியாய் காண்பதுண்டு. மற்ற சமயங்களில் சில உண்மை நிகழ்ச்சிகளும் ஜீவனிழந்து, களையிழந்து, கற்பனை போல் தோன்றுவதுண்டு.
45. மனிதன் தனக்குத் தவிர்க்க முடியாமல் தேவைப்படுவதைத் தெய்வமாகக் கருதுவான். வாழ்க்கை எனும் அரங்கில் அதையே 'பிரம்மம்' என்றும் கருதுவார்கள்.
46. சமூகம் இன்று சத்தியமாக இருக்கின்றது. ஆனால் உள்ளத்தின் உண்மையே சத்தியம். சத்தியம் வாழ்வைப் பொருத்தவரை நிழல் உருவாக்கி.
47. மலர்ந்த இதயத்தின் இனிய சமூகம் மனிதனுக்கு எட்டுவது இல்லை. அதிகாரத்திற்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கும் அடிமைப்படுவதையே நிம்மதியான வாழ்வு என மனிதன் அறிகிறான்.

வாழ்வின் உயர்ந்த நிலையில் சௌஜன்யமான, சமூகமான வாழ்வு அமைகிறது. தாழ்ந்த நிலையில் சக்சராவு நிறைந்த வாழ்வு நிலவுகிறது. அறிவு, பொறுமை, பண்பு, செல்வம் குறைவான இடங்களில் சண்டையும், பூசலும் மலிந்திருக்கும். அன்பு, பொறுமை, பாசம், கல்வி, பண்பு, செல்வம் ஆகியவை நிறைந்த இடங்களில் சண்டையும், பூசலும் இருக்கா. பிறர் மகிழ்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் வாழ்வு 'நிலை' என்பதால், அங்கு உள்ளம் உயர்ந்து இருக்கும். இவற்றிடையே இரண்டு நிலைகள் உள்ளன. பண்பால் அன்பு பெருகாவிட்டாலும், மன வேற்றுமையைப் பெரிதுபடுத்தக்

கூடாது என்பதால் (harmony) சமூகமாக வாழ முயன்று, வெற்றி பெறும் நிலை அது. அதிகாரத்திற்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு விட்டுக் கொடுத்து (compromise) சண்டையில்லாமலிருப்பது ஒரு நிலை.

சண்டையும், பூசலும் முதல் நிலையானால், விட்டுக் கொடுத்து வாழ்வது இரண்டாம் நிலை. சமூகமாக வாழ்வது மூன்றாம் நிலை. உச்சக்கட்டத்தில் அன்போடு நிறைந்த பண்பான வாழ்வு அமைகிறது.

சமூகத்திற்கும், விட்டுக் கொடுப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் அதிகம். பிறர் தேவைகளை அறிந்து, பிறர் மனநிலையைப் பாராட்டி, அவற்றை நாமே ஏற்று, அதற்காக நம் தேவைகளை மாற்றிக்கொள்வது சமூக வாழ்வு. வேட்டாக வரும் தொழிலாளியைக் கண்டித்தால் வேலை நிறுத்தம் வரும் என்று கண்டிக்காமலிருப்பதும், ஆபீசருடைய குறையைப் பாராட்டினால் அடுத்த பிரமோஷன் கிடைக்காது என்பதால் அடங்கிப்போவதும் விட்டுக் கொடுத்துச் சக்சரவில்லாமல் வாழ்வதாகும்.

48. நாமறிந்த உலக வாழ்வில் சமூகத்தைவிட விட்டுக் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகம். விரக்தி மட்டுமே தனக்குச் சொந்தம் என்று உணர்ந்து முயற்சியிலிருந்து விலகிய மனிதனை உலகம் விவேகி என்றழைக்கிறது.

49. பெரும்பான்மைக் கருத்தால் உண்மையை அறிய முடியாது. ஒரு வியாதி என்ன என்பதை ஓட்டு எடுத்து நிர்ணயிக்க முடியாது.

இந்த ஊரில் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், வேண்டாம் என்ற இரு கருத்துகள் நிலவினால், அதை ஓட்டெட்டுப்பால் நிர்ணயித்தால், பெரும்பான்மைக் கருத்துத் தெரியும். அதைச் செயல்படுத்தினால் ஊருக்கு நல்லது. ஆங்கில விற்பன்னர் ஒருவருக்கு இலக்கணம் சரியாக வாராது. அற்புதமாக ஆங்கிலம் பேசுவார். வகுப்பில் இலக்கணம் நடத்தும்பொழுது ஒரு சர்ச்சை வந்தால், அதை ஓட்டுக்கு

விட்டு நிர்ணயிப்பார். மெஜாரிட்டி கருத்து இலக்கணத்தை எப்படி நிர்ணயிக்கும்? அது சரியாகவும் இருக்கும், தவறாகவும் இருக்கும். இம்முறை இங்கு பயன்படாது.

பாண்டித்யம் உள்ள ஒருவரே அதை நிர்ணயிக்க முடியும். 30 பேர் மாற்றமாகச் சொன்னாலும், பாண்டித்யம் உள்ள ஒருவர் சொல்வதே சரியாகும். ஒரு வியாதியை நிர்ணயிக்க (to discover a fact), ஓரிடத்தில் என்ன நடந்தது என்று கண்டறிய, பெரும்பான்மைக் கருத்து பயன்படாது.

சமூகத்தை நிலைநிறுத்த உதவும் மெஜாரிட்டி கருத்து, குட்சமத்தைக் கண்டறிய உதவாது. வரலாற்றில் ஒரு சம்பவம் எப்படி நடந்தது என்பதை நிர்ணயிக்க (expert opinion) விஷய ஞானம் உள்ளவருடைய கருத்தே பயன்படும்.

50. அளவு கடந்து தெழுமும், திறனும் இழந்து போனால் தூர் அதிர்ஷ்டம் வரும். திடீரென அவை அதிகரித்தால் அதிர்ஷ்டம் வரும். இதைச் சாதிக்கும் சாதனங்கள் வாழ்வில் அமைந்துள்ளன. அவை நாமிருக்கும் நிலையில் இல்லை. அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டு வருவது நமக்கடுத்த உயர்ந்த நிலையிலிருக்கின்றது. தூர் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டு வருவது நம் நிலைக்கு முன் நிலையிலுள்ளது.
51. உணர்வின் அறிவு (ஆசையின் அறிவு) வலிமையைக் கொடுக்கின்றது. உடல் பெற்ற அறிவு பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

அறிவுக்குத் திறனில்லை; தெளிவுண்டு. ஆசைக்கு அறிவில்லை. அதன் உணர்ச்சி வேகமாகச் செயல்படும்; அறிவோடு செயல்படாது. வேகமாக, தீவிரமாகச் செயல்படுவதால் அதற்கு வலிமையுண்டு. ஆனால் அறிவில்லாமல் அந்த வலிமை முழுப் பயன் தாராது. நிதானமுள்ள அறிவாளியின் சொல்லைக் கேட்பவர் குறைவு.

கோபக்காரனுக்குப் பயந்து அடங்குபவர் அதிகம்; கோபத்திற்கு வலிமை உண்டு. ஆனால் எல்லாச் சமயங்களிலும் செல்லாது; எல்லாச் சமயங்களிலும் பலன் தாராது. கோபக்காரனுக்கு அறிவு வந்துவிட்டால் அவன் சொல்வதை நிதானமாகச் சொல்லமாட்டான். கோபம் வேகமாக மாறும். அறிவோடு கூடியதால் அனைவரும் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

கோபம் வேகமாக மாறினால் அதற்கு வலிமையுண்டு. கோபம் தவறான உணர்வு. எந்த உணர்வுக்கும் அதற்குரிய அறிவு வந்துவிட்டால், வலிமை ஏற்படும். கடமையுணர்வை கண்மூடித்தனமாகச் செய்வதற்குப் பதில் அறிவோடு செய்தால், கடமை என்ற அறிவுக்கு இல்லாத வலிமை கடமையுணர்வுக்கு ஏற்படும்.

பற்று, பாசம், நட்பு, பெருந்தன்மை, உதவி மனப்பான்மை, பரிதாபம், அனுதாபம், பக்தி போன்றவை நல்ல உணர்வுகள். இவற்றுக்கு அறிவு ஏற்பட்டால் நல்ல வலிமை ஏற்படும்.

ஆசை, பேராசை, பொறாமை, துரோகம் போன்றவை தவறான உணர்வுகள். உணர்வுக்கு அறிவு வந்தால் வலிமை ஏற்படும் என்பது பொது உண்மை. தவறான உணர்வுக்கு அறிவு வந்தால் தவறான வலிமை ஏற்படும்.

மனத்திலுள்ள அறிவுக்குக் கல்வி என்று பெயர். உடல் பெறும் அறிவுக்கு நூப்பம் என்று பெயர். நீண்ட அனுபவத்தால் இன்ஜினீயர், வக்கீல், பேச்சாளர், பேராசிரியர், எழுத்தாளர், பாடகர் போன்றவர்கள் தங்கள் அறிவின் திறத்தை உயர்த்திக்கொண்டு தொழிலின் நூட்பத்தை அறிவிறார்கள். ‘அவர் பெரிய பேச்சாளர், குறிப்பு இல்லாமல் பேசுவார், பேச்சு சரளமாக வரும்’ என்று நாம் சொல்லும்பொழுது, முதலில் அவர் மனம் பெற்ற திறமை முதிர்ந்து உடலில் கலந்து, ஆழந்து உடலுடைய அறிவாக மாறிவிட்டது என்று பொருள். கண்ணை மூடிக்கொண்டு டைப் செய்கிறார்; கை தானே படம் வரைகிறது;

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்; இவையெல்லாம் பரம்பரையாக எங்களுக்கு அத்துபடி என்பனவெல்லாம் உடல் பெற்ற அறிவைக் குறிக்கும் சொற்கள். உடல் அறிவு பெற்றவுடன் குத்தகைக்காரன் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரணாகிவிடுவான். இந்த அறிவின் திறன் அதிக வருமானத்தைக் கொடுப்பதுடன், அடுத்த நிலைக்கு அவனை உயர்த்தும். கூலிக்காரன் குத்தகைக்காரன் ஆவதும், தலையில் மூட்டை தூக்கிப் புடவை விற்றவர் மொத்த வியாபாரி (wholesale) ஆவதும் இப்படிப்பட்ட அறிவால். அதுவே உழைப்பின் சிறப்பு. உழைப்பு வெறும் உழைப்பானால் கூலி கிடைக்கும். அறிவோடு கூடிய உழைப்பானால் கம்பனி மேனேஜர், கம்பனி முதலாளி ஆவார்.

அவரவர் நிலையில் பெருஞ்செல்வம் எனக் கருதும் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது உடல் பெறும் அறிவு.

52. தீய சக்திகள் மனிதனைத் தாக்கினால், அவன் தப்புவது அரிது.
53. ஆனந்தம் மனிதனைத் திகைக்க வைப்பதுண்டு. சோகம் மனித சிந்தனையை வேறுறப்பதுண்டு. அது போல் சிந்தனையை இழந்த மனிதன் சிந்தனையின் ஆதிக்குச் செல்கிறான். சிந்தனையின் உற்பத்தி ஸ்தானம் சத்தியத்தை அறியும் திறன் உடையது. அந்த நேரத்தில் செய்யும் பிரார்த்தனை உடனே பலிக்கும்.
54. பிரார்த்தனை பலிக்கும்பொழுது நம் என்னம் நிறைவு பெறுகிறது. நாம் விரும்பியது நிறைவேறியபொழுது அதை அன்னையின் சித்தம் நிறைவேறியதாகக் கொள்கிறோம்.

அன்னையின் சித்தம் நிறைவேற வேண்டுமானால், நாம் குறிப்பிட பிரார்த்தனை செய்யாமல், “உங்களிஷ்டப்படி நீங்கள் பூர்த்தி செய்வதை நான் உள்மார் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்” என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். பாட்சை எழுதியவன், ‘பாஸ் செய்ய வேண்டும்’ என்றுதான்

பிரார்த்திப்பான். அன்னை இஷ்டப்படி பாஸ் செய்தாலும், பெயில் ஆனாலும் நான் சந்தோஷப்படுவேன் என்று நினைக்கவும் முடியாது. அதைச் சொல்வது ஆத்ம சமர்ப்பணம். அதை மனமார ஏற்றுக் கொள்ள உயர்ந்த பக்தி வேண்டும்.

55. தன் என்னத்தின் இரகஸ்யத்தை அறிவென் வெற்றிக்கு உரியவன். அதே போல் உணர்வின் இரகஸ்யம், செயலின் இரகஸ்யத்தை அறிவெனுக்கு உயர்ந்த வெற்றிகளுண்டு.

நாம் வெற்றி பெற்ற இடங்களை யோசனை செய்து பார்த்தால், பல இடங்களில் வெற்றி நம்மை அறியாது வந்திருக்கும். அதாவது நம் என்னத்தின் இரகஸ்யத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நாம் அறியாவிட்டாலும், தானே அது தன் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டது என்று அர்த்தம். அந்த இரகஸ்யத்தை நாம் அறிந்து இருந்தால், வாழ்வின் முடிவில் பெற்றதை ஆரம்பத்தில் பெற்று இருக்கலாம். அதுவே வெற்றிக்குரிய இரகஸ்யம். உணர்ச்சி விஷயத்தில் இது அதிகப் பலனையும், செயல் விஷயத்தில் உச்சக்கட்டப் பலனையும் கொடுக்கும்.

பிரபலமடைந்த எழுத்தாளர், பதவிக்கு வந்த பேச்சாளர், செல்வம் பெற்ற கணக்குப்பிள்ளை, செல்வாக்குப் பெற்ற சிறிய மனிதன் ஆகியோர் ‘இதெல்லாம் வரும் என்று நான் மனதில் நினைத்தே கிடையாது’ என்று சொல்வதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். தம் செயலின் இரகஸ்யத்தை உணராமல் வெற்றியை கடைசியில் பெற்றவர்கள் இவர்கள்.

56. வாழ்வில் சத்தியஜீவியம் அடிக்கடி செயல்படுகிறது. நம்ப முடியாத நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்துவதும் அதுவே.
57. வாழ்விலும் சத்தியஜீவியம் பின்னணியிலிருந்து செயல்படுகிறது. Instinct பிறப்புடன் வந்த உணர்வு என்பது சத்தியஜீவியம்.

58. ஆசை அழிந்தவுடன் (power) திறன் வெளிப்படுகிறது.
59. மனித மனத்திற்கு, இருப்பதை ஏற்கும் திறனுண்டு. 'என்' என்ற கேள்வி பொதுவாக எழுவதில்லை. என் ஆறு ஒடுகிறது, குரியன் உதிக்கின்றான் என்ற கேள்வி சாதாரண மனிதன் மனதில் எழுவதில்லை.
60. மனத்தில் அது போன்ற கேள்வி எழுந்தால், சிந்தனா சக்தி பிறந்துள்ளதென்றாகும்.
61. சூட்சமத்தில் அன்னையிடம் சிங்கம் உள்பட அனைத்தும் உண்டு. நம் அளவில் நாம் நமக்குத் தேவையானதை எல்லாம் பெறலாம்.

ஒரு சாதகரிடம் அன்னை பேசும்பொழுது, “சிங்கம் தவிர என்னிடம் எல்லாம் இருக்கிறது. எதை வேண்டுமானாலும் கேள்” என்றார். அடுத்த நிமிஷம், “சிங்கமும் என்னிடம் இருக்கின்றது. என் அறையில் பல சிங்கங்கள் உள்ளன. சூட்சமப் பார்வைக்கே அவை தெரியும். என்னைப் பார்த்து அவை குழந்தை போல் சிரிப்புண்டு” என்கிறார்.

அன்னையிடம் இல்லாதன இல்லை. பெறத் தகுதியுள்ளவர் எதையும் பெறலாம். பட்டம் பெற ஒரு தகுதி வேண்டும். உள்ளுரில் கல்லூரியிருந்தால் நமக்குப் பட்டம் கிடைக்காது. பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு தகுதி தேவை. 30 வயதானவரும் மேலே சிந்தாமல் ஒரு ட்மிள் காபியோ, தண்ணீரோ குடிக்க முடியவில்லை என்பதைக் காணலாம். காபி குடிக்க அவருக்குத் தகுதி இல்லை. எதையும் பெற ஒரு தகுதி வேண்டும். அது உள்ளவருக்கு அப்பொருள் கிடைக்கும். அன்னை கேட்காமல் கொடுப்பார். தகுதி இருந்தால் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

62. ஏமாற்றமடைந்தவனுக்கு எதிர் கால வாழ்வுண்டு; முன்னேற்றம்

- உண்டு. தட்டம் புரண்டு செல்லும் மனிதனை வழிக்குக் கொண்டு வர ஆன்மா வகுத்த வழி ஏமாற்றம்.
63. அழிவு இரு வகைப்படும். உள் மனத்தின் குழப்பம் உற்பத்தி செய்வது ஒரு வகை. புற வாழ்வின் ஒத்துழைப்பில்லாமல் ஏற்படுவது மறு வகை.
64. சிருஷ்டியின் கையில் வாழ்வு ஒரு துரும்பு.
65. முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, அனுபவம், இவை தூய்மையால் வருவது போல், தூய்மையற்ற நிலைகளாலும் வரும்.
66. பரோபகாரம் அகந்தையின் சாயல் உடையது.
67. வலிமையுடையவனுடைய கோபம் திறனுடையது.
68. வெற்றியைவிட, வெற்றிகரமான தோற்றத்தை நாடுபவர் அதிகம்.
69. ஒளவு கொடுமையை, 'தவிர்க்க முடியாதது' என்று உலகம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.
70. சில்லரை விஷயங்களில் மகிழ்ந்து தன்னை இழப்பவனே மனிதன்.
71. உடலும் அதன் தேவைகளுமே நிதர்சனம்.

உடற்பயிற்சியால் உடலை எப்பொழுதும் வலிமைப்படுத்தலாம். எருவும், தண்ணீரும் கொடுத்தால் பட்டுப்போகும் நிலையிலுள்ள மரமும் துளிர்த்து, பூத்து, காய்க்கும். வறண்ட தோலும், ஒடுங்கிய முகமும், தூர்நாற்றம் வீசும் உடலும் உள்ளவருக்கும் வசதி கொடுத்து, நல்ல போஷாக்குக் கொடுத்தால், வறண்ட தோல் சிவந்த மேனியாகும், ஒடுங்கிய இடங்கள் நிரம்பும், தூர்நாற்றம் தூரப் போகும்.

உடலுக்குரிய தேவைகள் மறுக்கப்பட்டால் அது வாடுகிறது. அவற்றைக் கொடுத்தால் துளிர்க்கின்றது. இது உடலுக்குரிய குணம்.

‘அதிகமாகத் தேய்ந்துவிட்டது. இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது’ என்பன போன்ற தடைகள் இல்லை.

1965இல் இந்தியா பஞ்சத்தை எதிர் நோக்கும் நாடாக, மேற்சொன்ன வர்ணங்களுக்குரிய இடமாக இருந்தது. பூமிக்குப் புதிய வித்தும், விவசாயிக்குப் புதிய பயிற்சியும், விஞ்ஞானிக்குப் புதிய அந்தஸ்தும் கொடுத்தவுடன், பசுமைப்புரட்சி தோன்றியது. உணவு உற்பத்தி அபரிமிதமாகப் பெருகி, பஞ்சத்தை எதிர்நோக்கும் நாடு, பஞ்சத்தைப் போக்க எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது.

மனித வாழ்வுக்கு உடல் அஸ்திவாரம். அதன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால், மனித வாழ்வு எந்த உயர்வையும் எட்டும்.

72. ஆசை வாழ்வின் இரகஸ்யம். ஊன்றிப் பார்த்தால், அவ்வாசையின் அஸ்திவாரம் தேவை, பாதுகாப்பு (security).
73. புனித இலட்சியம் மனித வாழ்வுக்குப் புறம்பானது. அடுத்த ஜன்மத்திற்குரியது.
74. தன் மனம் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதை மனிதன் சத்தியம் என்கிறான்.
75. வாழ்வின் அந்தாங்கத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் எதையும் மனிதன் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வான்.
76. ஜீவன உயர்த்தும் கலைஞர்கள் சிருஷ்டகர்த்தாக்கள். உணர்ச்சியையும், கிளர்ச்சியையும் எழுப்புகின்றவர்கள் கலையை ஜீவனற்றாக்குபவர்கள்.
77. ஜீவனின் ஆழ்ந்த பகுதிகள் கொடுமையைப் போற்றுவதால், மனம் துறவறத்தை நாடுகிறது.
78. ஆதி மனிதனுடைய போராட்டம் தன் உடலையும், உயிரையும்

எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக அமைந்தது. இன்று சமூகத்தில் தன் அந்தஸ்தைக் காப்பாற்ற மனிதன் போராடுகிறான்.

79. இலாபத்தைவிட மனிதன் ஆசையை அதிகமாக நாடுகிறான். எதற்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யாதவனும், தன் அந்தரங்க ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பிரார்த்திக்க முன் வருவான்.
80. பெண் ணின் ரி ஆணில்லை என்பது இயற்கை நியதி. அவர்களிடையே நிலவும் பாசத்தின் அடிப்படை இதுவே.
81. இயற்கையாக மனிதனுக்கு உயர்ந்த ஆர்வம் எழுவதில்லை. தாழ்ந்த உணர்ச்சிகளே அவனை ஆள்கின்றன.
82. வதந்திகள் வளர்ந்து, காலப்போக்கில் ‘மரபு’ என்று நிலைக்கின்றன. அவை மனிதனுடைய கற்பனையை ருசியுடன் நிரப்புகின்றன. பெரும்பாலும் அவை கற்பனையிலேயே உற்பத்தி ஆகின்றன.
83. வாழ்க்கை, சிறப்பை நாடுவதில்லை. சௌகரியம் வந்த பின் மனிதன் தன் அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றப் பாடுபடுகிறான்.
84. எந்த இலட்சியத்தையும் தீவிரமாக நாடும் ஆர்வம் மனிதனுக்கு இல்லை.
85. மனிதன் தீய சக்திகளுக்குப் பணிந்து வணங்குவதால், அவை அவனைத் தீண்டுவதில்லை.
86. தான் இருக்கும் நிலைமையில் அறியாமையை இலட்சியமாக்கி, அதையே ஞானம் என்றுணர்வது மனித இயல்பு.
87. எதிரியைப் பணிந்து வாழ்வது வெற்றி எனவும், எதிர்ப்பை உற்பத்தி செய்வதை முன்னேற்றமெனவும் மனிதன் கணிக்கின்றான்.

மனிதனை வலிமையுள்ளவன், வலிமை குறைந்தவன் என்று பிரித்தால், வலிமை குறைந்தவன் எதிரிக்கு உடனே பணிகிறான். அதனால் அவன் வாழ்வு காப்பாற்றப்படுகிறது. இது அவனுக்கு வெற்றி.

வலிமை மிகுந்தவன் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களும் அவனுக்கு எதிர்ப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த எதிர்ப்பை மீறி வெல்ல அவன் முயல்கிறான். வலிமை மிகுந்தவனால் எதிர்ப்பை கிளப்பாமல் இருக்க முடியாது. வலிமை குறைந்தவனால் எதிரியை மீற முடியாது.

- 88.** ஆர்வமாகச் செயல்படுவதையோ, ஜீவனுள்ள வாழ்வையோ மனிதன் நாடுவதில்லை.
- 89.** கோபம் வரும்பொழுது ஒரு கணம் நிதானித்தால், வெளியில் இருந்து நம்முள் கோபம் நுழைவது தெரியும். தெரிந்த பின் அவரால் அதைத் தடுக்க முடியும் என்றால், அவரால் எந்தத் தோல்வியையும் தவிர்க்க முடியும்.
- 90.** புத்தி, உணர்ச்சி, கிளர்ச்சி, நினைவு, சிந்தனை, பாசம், பற்று, கோபம், நம்பிக்கை, சந்தேகம் போன்ற வாழ்வின் அம்சங்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை. அவற்றின் தன்மை என்ன என்று விவரமாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் ஞானம்.
- 91.** யூதர்களுடைய தெய்வம், கிருத்துவ மதத்தின் பின்னுள்ள தெய்வம், இன்று கோயில்களிலுள்ள சக்தி ஆகியவை அசுரர்களாகும் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொல்கிறார்.
- 92.** உடலுக்கும், உணர்வுக்கும் குதர்க்கம் தெரியாது. மனம் மட்டுமே குதர்க்கமானது. உடலால் பாவத்தைச் செய்ய முடியாது. அதே காரணத்தால் உடலால் செய்யும் புண்ணியம் அறிவின் இலட்சியங்களைவிட உயர்ந்தது.
- 93.** ஆதாயத்தை விட்டு, ஆனந்தத்தை நாடுதல் சிறப்பு. தெய்வம்

உள்பட எதையும் மனிதன் ஓர் ஆதாயத்திற் காக கேவ நாடுகிறான்.

- 94.** எதிர்ப்பை வெற்றிகரமாக மீறி இலட்சியத்தைப் பின்பற்றினால், அது இலட்சியமாகப் பூர்த்தியாகும். கசப்பையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று, இலக்கை நோக்கித் தளராது செல்வது இலட்சியப் பாதையின் இலட்சணம்.
- 95.** ஆன்மாவை ஜடம் ஆட்சி செய்யும் அரங்கு வாழ்வு.
- 96.** அனைத்தும் இறைவன் என்பதால் எந்தப் பொருளிலிருந்தும் அருள் சூர்க்க முடியும். E.g., வாளின் அருள், நிகழ்ச்சியின் அருள், நேரத்தின் அருள், மெழினின் அருள்.
- 97.** இறைவனுடைய அருளுக்கு மனிதனுடைய குணங்கள் தடை. மனிதனுக்கு அருள் செய்ய இறைவன் மனித குணங்களின் எதிர்ப்பிலிருந்து தப்ப வேண்டும்.

எனவே மனிதனுடைய எதிர்ப்புத் தவறும்போது ஏற்படும் இடைவெளியில் அருள் செயல்படுவதால் நடப்பதே மனித சாதனை.

சர்க்காரின் உயர்ந்த திட்டங்களை அரசியல் கட்சி தனக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறது. கட்சித் தலைவர் கார்ச்சி, தொண்டர்களும் திட்டங்களால் தாங்கள் பயனடையவே முழு முயற்சி எடுக்கின்றார்கள். திட்டங்கள் டெல்லியிலிருந்து சென்னை வந்து, மாவட்டத் தலைநகர் தாண்டி, உள்ளூர் வரும் வரை ஒவ்வொரு நிலையிலும் அரசியல் ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்கள், மற்றுமுள்ள புரோக்கர்கள் ஆகியவர்களையும் தாண்டி வந்து எஞ்சியதே மக்களுக்கு. அதன் பின் மக்களுடைய ஊழலையும் தாண்டி வந்து நிலத்தில் பயன் தர வேண்டும். இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள கல்வி, தொழில், போக்குவரத்து முன்னேற்றம் இது போல் எஞ்சியனவே. அதே போல் ஆண்டவனுடைய அருள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனித

குணங்களாலும், சமூக ஸ்தாபனங்களாலும், உலக மரபாலும், மனத்தின் பழக்கங்களாலும் எதிர்க்கப்படுகிறது. இந்த எதிர்ப்பை மீறி அருள் செயல்படுவதால், இன்று உலகம் இயங்குகிறது.

98. தான் எனும் நிலையைத் தாண்டாத மனிதன் தன் குரலைக் கேட்க விரும்புகிறான்; தான் எழுதியவற்றை ரசிக்கின்றான்; தன் திறமையை நினைந்து வியக்கின்றான்.
99. உடனிருந்து உடலைக் காப்பாற்றுபவன் இறைவன்.
100. நமக்குக் குறையுள்ள இடத்தில் நாம் பிறருக்கு அறிவுரை கூறுகிறோம்.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

12. வாழ்வின் பொது உண்மைகள் - II

குடும்பம் ஏற்பட்டு, குழந்தைகள் பெற்று, தொழிலை செவ்வனே நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று திருமணம் என்ற ஏற்பாட்டைச் சமூகம் செய்தது. திருமணம் என்ற ஒன்று இல்லாத காலத்து மனிதன் விலங்கு போலிருந்தான். விவசாயம் செய்யவும், வியாபாரம் செய்யவும் வீடு ஒன்று தேவை. வீடு நிலையாக, அழகாக, இலட்சணமாக இருக்க, வீட்டை இலட்சியமாக்குதல் அவசியம். அதை நிறைவேற்றுவது திருமணம். திருமணத்தின் அழகங்கள் மக்கட்பேறு, முறையான தொழில், இலட்சியக் குடும்பம், இவையெல்லாம் ஏற்படும் பொழுது திருமண வாழ்க்கை இனிமையாகவும் இருப்பதுண்டு. இனிமையாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை.

குடும்பம் ஏற்பட்டால் அத்துடன் நிச்சயமாக வருவது உழைப்பு, கடமை, பொறுப்பு ஆகியவை. பொறுப்புகளை நிறைவேற்றச் செய்து கொள்ளும் திருமணம் ஓரளவு சந்தோஷத்தையும் கொடுப்பதுண்டு; கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அதன் அடிப்படை அமைப்பில் இல்லை. அடிப்படை அமைப்பில் இல்லாததை நிலையாக எதிர்பார்க்க முடியாது.

கல்லூரியில் சேர்ந்தால் விளையாட்டு வீரனாக மாறலாம் என்பதுண்டு; மாற வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. கல்லூரிக்கு உரியது படிப்பு, பட்டம். அத்துடன் பெரும்பாலும் ஹாஸ்டல் வாழ்வு சேரும்; பேச்சாளனாகும் வாய்ப்புண்டு; விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் உண்டு; இவையெல்லாம் கல்லூரிப்

படிப்பிலுள்ள அம்சங்கள். ஆனால் அத்தியாவசியமான அம்சங்கள் இல்லை.

இனிமையான பழக்கத்தாலும், இளமையின் நேர்த்தியாலும் திருமண வாழ்வு சந்தோஷம் கொடுக்கும். இளமை மறைந்த பின் இனிமை நீடிக்கலாம், நீடிப்பதுண்டு; நீடிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. ஆரம்பத்திலேயே இனிமை இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

கல்லூரி வாழ்வில் விளையாட்டுக்கு எந்த அளவு இடம் உண்டோ, கிட்டத்தட்ட அதே அளவுக்குத்தான் திருமணத்தில் சந்தோஷத்திற்கு இடம் உண்டு.

கடமையைச் செய்யலாம்; திருப்தி செய்ய முடியாது. எவரையுமே திருப்தி செய்ய முடியாது. திருப்தி செய்ய எடுக்கும் முயற்சி சிறுபிள்ளைத்தனமானது. ஆசை திருப்திபடும் தன்மையுடையதன்று. திருப்தி செய்ய முயன்றால் அதிருப்திதான் வரும்.

நல் பிள்ளைகள் பெற்றோரைத் திருப்தி செய்ய முயல்வார்கள். பொதுவாகப் பெற்றோர்கள் அதை அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வதைவிட ஒரு சௌகரியமாக ஏற்றுக்கொள்வதே அதிகம். பிள்ளைக்கு மனத்தில் பிணக்கு ஏற்படும்.

திருப்தி செய்வது சரியான கொள்கை என்று வைத்துக் கொள்வோம். தாயாரைத் திருப்தி செய்யும் நிலையில், தாயாருக்கும் தகப்பனாருக்கும் ஒரு விஷயத்தில் மனத்தாபம் வந்துவிட்டால், இப்பொழுது யாரைத் திருப்தி செய்ய முடியும்?

கடமையைச் செய், பொறுப்பை நிறைவேற்று, மனச்சாட்சிக்கு அடங்கி நட, திருப்தி செய்ய முயலாதே.

எதிரியிடமும் நேர்மையாக நடப்பதைவிட உயர்ந்த இலட்சியம் உலகிலில்லை. இதற்கு எல்லையுண்டு, இடமுண்டு. எல்லைக்குட்பட்டு உயர்ந்து நிற்பது, எல்லையைத் தாண்டினால் ஆபத்தாக முடியும்.

அரசியல், தொழில் (industry) ஆகிய இடங்களில் இக்கொள்கை பாதிக்கும். ஆன்மீகத்திற்கு இது ஒத்து வாராது.

சாதாரணக் குடும்பஸ்தன் உள்ளுரில் பெரிய குடும்பம் நடத்தும் வரை இது உயர்ந்த இலட்சியம். நாட்டுக்குச் சேவை, பெரிய திட்டங்கள், பொது ஊழியம் என்று ஆரம்பித்தால் இக்கொள்கை ஊறு செய்யும். கடவுள் தண்டிப்பதில்லை. தெய்வக் குற்றம் இருந்தாலும் கடவுள் தண்டிப்பதில்லை. குற்றத்தால் ஏற்பட்ட குறை நம்மைத் தண்டிப்பது, கடவுள் தண்டித்ததாகாது. சிறு தெய்வங்கள், துஷ்ட தேவதைகள் தண்டிக்கும் குணம் உடையவை.

6 பட்டதாரிகள் உள்ள குடும்பத்தில் ஒருவர், ‘பட்டம் எடுக்க மாட்டேன்’ என்று பிடிவாதம் செய்தால், அவர் வாழ்வு அவருக்குத் தண்டனையாகப் பல விதங்களிலும் மாறுகிறது. ‘நான் பட்டம் பெறவில்லை என்பதால் பட்டம் என் மீது கோபப்பட்டுத் தண்டிக்கின்றது’ என்று அவர் சொல்வதில்லை. தன் குறையால் தனக்கு ஏற்படும் சிரமம் அது.

பொதுவாக வாழ்வு உயரும்பொழுது, உயர்வுகளைத் தொடர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் உயர்வுகளிலிருந்து விலகினால், சூழ்நிலை உயர்வாக இருப்பதால், நம் வாழ்வு தண்டனையாக அமையும். நம்மை யாரும் தண்டிக்கவில்லை. கடவுள் தண்டனை கொடுப்பதில்லை.

அவசரப்பட்டால் சீக்கிரம் காரியம் முடியும் என்பது ஓர் அபிப்பிராயம். நிதானமாக இருந்தால் காரியம் சீக்கிரம் முடியும், கெடாது. அவசரப்பட்டால் காரியம் கெடும். அத்துடன் அதிக நேரமாகும்.

பொதுவாக மனிதனுக்கும், குறிப்பாக நம்மவர்களுக்கும் உள்ள பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை அறவே விட்டொழித்த பின்னரே, அன்னையை அடுத்த கட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.

விலங்கு போல் வாழ்ந்த மனிதன், நாகரீகமடைந்து, நகரங்களை உற்பத்தி செய்து, பேசக் கற்றுக்கொண்டு, இலக்கியங்களை ஏற்படுத்தி, இயற்கையை வென்று, இன்று தேவலோகம் என ஆதி மனிதன் கருதும் அளவுக்கு மனித வாழ்வை மாற்றியுள்ளான்.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவன் பழைய பழக்கங்களை விட்டுப் புதிய பழக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டதாலேயே அவனால் முன்னுக்கு வர முடிந்தது. ஒரு மாற்றத்திற்குப் புதிய முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. விலங்கு போல் வாழ்ந்தவன் குடும்பத்தை ஏற்படுத்தினான். இன்று குடும்பம் இல்லாத நாடே இல்லை. காய், கனியைப் பறித்துத் தின்றவன் விவசாயத்தை மேற்கொண்டான். இன்று ஒரு நாட்டில் விவசாயத்தை மேற்கொள்ள முடியாது, காய்களியால் வாழ்வோம் என்றால், அவர்கள் பஞ்சத்தால் சீக்கிரம் அழிந்துவிடுவார்கள்.

அபிப்பிராயப் பேதத்தை வானை உருவி நிலைநிறுத்திய மனிதன், அதை விட்டு நியாயம், பஞ்சாயத்து, சட்டம், கோர்ட் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டான். அன்னை பக்தனாகி, அன்னையைப் பொதுவாக வணங்கும் நிலையிலிருந்து அன்னை முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரிடம் நெருங்கி வந்து யோகப் பலனான அருளை அதிகமாகப் பெற பழைய மன்னிலைகளை விட்டுவிட வேண்டும்; பழைய அபிப்பிராயங்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பழைய நம்பிக்கைகளை விட்டு அன்னையின் புதிய நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் அடுத்த கட்ட பக்தர் நிலைக்கு வர முடியாது.

தேர்தலை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இன்று அரசியலில் இருக்க முடியாது. ஜீன்தாருக்கும், ராஜாக்கருக்கும் உள்ள உரிமை இன்று செல்லாது. கம்ப்யூட்டரை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தொழிலை இன்று நடத்த முடியாது. இரசாயன உரமில்லாமல் இன்று விவசாயம் பலன்

தாராது. முற்றும் வைத்து வீடு கட்டுவேன் என்ற பிடிவாதம் இன்று உன்னைச் சமூகத்திலிருந்து விலக்குப் படிப்புக் கொடுக்காமல் இன்றையச் சமுதாயத்தில் வாழ முடியாது. பெண்களை வேலைக்கனுப்பாமல் குடும்பம் வசதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது வறட்டு வாதம். சொந்தத் தொழில் செய்யாமல் பெருஞ் செல்வம் பெற முடியாது. உள்ளுரை விட்டுப் போக மறுப்பவர்களுக்கு உத்தியோகம் சரி வாராது. ஆங்கிலம் அறியாமல் பார்லிமெண்டில் வேலையில்லை.

அன்னை புதிய உலகத்தை ஏற்படுத்த வந்தவர்கள். புதிய சமுதாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் படும் பாடு அதிகம். புதிய உலகத்திற்குப் புது ஜீவியம் தேவை. மனம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். புதிய நோக்கம் தேவை, புதிய மன நிலைகள் அவசியம், புதியதைப் போற்றும் மனப்பான்மை வேண்டும். பழையவற்றுள் எதுவும் புதிய உலகத்திற்கு வாராது. அது போல் அவசியமாக விட்டுவிட வேண்டியவற்றைப் பற்றிக் கீழே எழுதுகிறேன்.

1. கர்மம் தவிர்க்க முடியாதது என்ற நம்பிக்கையை மாற்றி, கர்மம் அழியக்கூடியது என்று அறிய வேண்டும்.
2. எதற்கும் ஓர் அளவுண்டு, எவர்க்கும் ஓர் அளவுண்டு.
3. அதிர்ஷ்டமானாலும் நிதானமாகவே வரும்.
4. அவசியமான கட்டங்களைத் தவறாமல் தாண்டி வர வேண்டும்.
5. தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டுல்.
6. மனிதன் தான் மாறாமல், அதிர்ஷ்டம் வந்த பின் ஒரளவு மாறுவதுண்டு.
7. கைக்கு மெய்யாய் கிடைப்பதே மேல்.

8. மனிதனாய்ப் பிறந்தவன் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் பொதுவாக நினைக்கின்றோம். மனிதன் தன் சந்தோஷத்தைத் தானே உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே வாழ்வின் அடிப்படை. சந்தோஷம் நம் பிறப்புரிமை என்று நாம் நம்புவது உண்மையன்று. உழைப்பே நமக்குப் பிறப்புரிமை. பிறந்தவன் உழைக்க வேண்டும் என்பதே வாழ்வின் சட்டம். பிறந்தவன் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று நாமே வைத்துக்கொள்கிறோம்.
9. நல்ல காரியங்கள் நல்ல பலனைத் தரும் என்று நினைக்கின்றோம். நல்ல காரியங்கள் நல்ல பலனையும் தரும், கெட்ட பலனையும் தரும், பலன் தாராமலும் போகும் என்பதே உண்மை.
10. வாழ்க்கையில் நியாயம் வேண்டும்.
11. ஏனிந்தக் கஷ்டங்கள் எனக்கு வருகின்றன?
12. திருமண வாழ்வு சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும்.
13. எனக்கு அதிர்ஷ்டம் எப்பொழுது வரும்?
14. பக்தியில்லாமல் கோயிலுக்குப் போனாலும் புண்ணியம்.
15. வாயால் மந்திரத்தை உச்சரித்தால் பூரண பலன் வரும்.
16. எப்படியாவது பெற்றோரைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும்.
17. எதிரியிடமும் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும்.
18. புதிய திறமை இனி ஏற்படப்போவதில்லை.
19. அந்தஸ்து வந்துவிட்டால், பழைய குறைகளை உலகம் மறந்து விடும்.

20. பணத்தைச் சேகரம் செய்தால், செல்வம் உற்பத்தியாகும்.
  21. கடமைகளை மறந்து, என் காரியங்களை நான் சாதித்துக் கொள்வேன்.
  22. கடவுளைப் புறக்கணித்தால், தண்டனை கிடைக்கும்.
  23. அவசரப்பட்டால் சீக்கிரம் முடியும்.
  24. இலட்சியம் என்பது அன்றாட வாழ்க்கைக்குரியதன்று.
  25. உனக்கு வந்த நல்லதை வெளியில் சொல்லாதே.
  26. செலவு சொத்தை அழிக்கும்.
- தவறான செலவு சொத்தை அழிக்கும். செலவு சொத்தை அழிக்காது. அளவுக்குட்பட்ட செலவு நல்லது. அளவுக்கு மீறினால் செலவு மட்டுமென்று, எதுவுமே ஆபத்தை விளைவிக்கும். நல்ல செலவை அறிவோடு செய்ய ஒருவன் கற்றுக்கொண்டால், அந்தச் செலவு சொத்தைச் சேர்க்கும்.
27. கடமையைச் செய், நல்லவனாக இரு; எதுவும் உன்னைத் தொடாது.
- இதை நம்புவார்கள் பலர். அது சரியன்று. கடமையுடன் நல்லது சேர்வது போல் வல்லமையும் சேர்ந்தால்தான் எதுவும் உன்னைத் தொடாது. வலிமை குறைந்தால், கடமையும், நல்லதும் உன்னைக் காப்பாற்றாது. கடமை தவறினாலும், நல்லது இல்லை என்றாலும், வல்லமை காப்பாற்றும். உன்னை எதுவும் தொடக்கூடாது என்றால் வலிமை வேண்டும்.
28. அனைவரும் என் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.
  29. இதுவரை யாரும் செய்யாததை நாம் செய்யக்கூடாது.

30. பெரிய இடத்து மனிதர்கள் நல்லவர்களாக இருப்பார்கள்.
  31. ஏழை தவறானவன்.
  32. பிறப்பில் ஏற்பட்ட புத்திசாலித்தனம் இனி உயராது.
  33. ஒரு காரியத்தைத் திறமையாகச் செய்தால் புத்திசாலி என்று பெயர்.
  34. பிறர் உழைத்துச் சாதித்ததை வாய் சாதுரியத்தால் சாதிக்கலாம்.
  35. எனக்குச் சரியானது, அனைவருக்கும் சரியானதாகும்.
  36. நீ எனக்குச் சரி வரவில்லை என்பதால், நீ தவறான மனிதன்.
  37. சௌகரியமானது நல்லதாகும்.
  38. நியாயமாகப் பேசினால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும்.
  39. அனைவரும் செய்வதை மட்டுமே நாம் செய்ய வேண்டும்.
  40. உன் உரிமையைக் கேட்டுப் பெற வேண்டும்.
  41. மனத்தால் செய்த பாவம், கையால் செய்த பிராயச்சித்தத்தால் கரையும்.
  42. அவதாரப் புருஷனால் எதுவும் முடியும்.
  43. சொன்னால் போதும், செய்ய வேண்டாம்.
  44. ஆர்வமாகச் செய்தால், திறமையாகச் செய்வதாக அர்த்தம்.
  45. தெய்வம் நியாயம் வழங்கும்.
- மனிதன் தேடுவது மனித நியாயம். ஆனால் தெய்வம் நமக்கு

மனித நியாயத்தை வழங்கும் என்று நாம் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். தெய்வம் தெய்வ நியாயத்தை வழங்கும். பூகம்பம், புயல், பஞ்சம் ஆகியவை தெய்வம் உலகுக்கு வழங்கியவை. தெய்வ நியாயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். இன்று உலகில் நடக்கும் கொடுமைகள் அனைத்துக்கும் தெய்வம் சம்மதிக்கிறது. அரிச்சந்திரனுக்கும், நல்ல தங்கைக்கும், நள மகாராஜனுக்கும், திரௌளபதிக்கும், கண்ணகிக்கும் நடந்தவை தெய்வ நியாயப்படி சரி. மனிதன் அவற்றையெல்லாம் தெரிந்திருந்தும், தெய்வம் நியாயம் வழங்கும் என எதிர்பார்க்கின்றான்.

46. என் மனதிலுள்ளதை எவரும் அறியார்.
  47. தன்னைப் போல் மற்றவர்களிருப்பார்கள் என்பதை மறந்து விடுதல்.
  48. அதிகமாக அன்னையை (physical nearness) நெருங்கி வந்தால், அதிக அருள் கிடைக்கும்.
- பக்தியாலும், நம்பிக்கையாலும், பக்குவத்தாலும் நெருங்கினால் அதிக அருள் கிடைக்கும். Physical near உடன் உறைவதற்கு அப்பலனிருக்காது. தூரத்திலிருப்பதைவிட அருகிலிருப்பதால் அதிகப் பலன் ஏற்படும் என்பது உண்மை. அதற்கு எல்லையுண்டு (each plane has its limit of receptivity).
49. குழந்தைகளைக் கண்டித்து வளர்க்க வேண்டும்.
  50. ஒரு திறமையுள்ளவர்க்கு மற்ற திறமைகளுமிருக்கும்.
  51. குறி சொல்லுபவர் ஞானி.
  52. உபாத்தியாயரைக் குருவாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இது ஓர் உயர்ந்த நோக்கம். பொதுவாக நல்ல பழக்கம். ஆண்டீக விஷயங்களைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றும்பொழுது, விபரம் தெரிந்து

கொள்ளுதல் அவசியம். பாடம் கற்பிப்பவர் உபாத்தியாயர். பண்பு கற்பிப்பவர் ஆசாரியர். யோகம் கற்பிப்பவர் குரு. இது முக்கியமான வித்தியாசம்.

53. ஒவ்வொருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும்; மகப்பேறு பெற வேண்டும். திருமணம், உத்தியோகம், வீடு போன்றவை ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும்.

அவற்றுக்கு விலக்குண்டு. அடிக்கடி ஊர் மாறுபவர்கட்டுக் சொந்த வீட்டில் சொக்கியமிருக்காது; தொந்தரவாக இருக்கும். இதைப் போன்றவர்கள் சொற்பம். ஆனால் அவர்கள், ‘சொந்த வீடு இல்லாவிட்டால் மரியாதையில்லை’ என்று ஒன்று வாங்கி, அதனால் சிரமப்படுவதுண்டு. அதே போல் திருமணம், மகப்பேற்றுக்கு விலக்கான ஒரிருவருண்டு. சமூகத்தின் நிர்ப்பந்தத்தால் அவர்கள் இவற்றை மேற்கொள்வது அவர்களுக்கு அவசியமில்லை; சமூகத்திற்குத் தேவையில்லை.

54. கண் விழிப்பதுவும், உபவாசமும் பக்திக்குரிய முறைகள்.

இவை பக்தியின் முதல் நிலையிலிருப்பவர்களுக்கு உதவும். அதைத் தாண்டி வந்தவர்களுக்குப் பயன்படாது.

55. தெய்வத்திற்குப் பயந்து நடப்பதே, பக்திக்குரிய முறை.

பயம் உள்ள இடத்தில் பக்தி சுரக்காது. பயம் போன பின்னரே பக்தி எழும். தெய்வத்தைக் கண்டு பயந்தது ஆதி மனிதன் நிலை. இனி நமக்கு அது தேவையில்லை.

56. தலையணை மீது உட்கார்ந்தால் தரித்திரம்.

57. அளவு கடந்து சந்தோஷப்படுதல் நல்லதன்று.

58. பிறருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வது நல்லது.

59. தெய்வத்திடம் எதையும் கேட்கக்கூடாது.

தெய்வத்திடம் எதையும் கேட்கலாம் என்று அன்னை கூறுகிறார்; கேட்காமலிருப்பது உயர்ந்தது. தெய்வம் நமக்குரியதைக் கொடுக்கும். ஆனால் கேட்பது தவறாகாது. கேட்கும் மனப்பான்மை தவறானால், கேட்பது தவறு.

60. மனிதன் என்றால் கவலையுண்டு.

61. சைவ உணவு மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்தும். அது ஆன்மாவுக்கு நல்லது.

‘நாம் சாப்பிடும் பொருள் நம் ஆன்மீகத்தை நிர்ணயிக்குமானால், அது சிறிய ஆன்மீகம்’ என்கிறார் அன்னை. ‘சாப்பாட்டிற்கும், ஜீவனின் ஆன்மீக நிலைக்கும் சம்பந்தமில்லை’ என்கிறார் அன்னை. நம் நாட்டில் சைவம் பரவியது இந்து மதத்தாலில்லை; புத்த மதத்தால் பரவியது.

62. மனத்தின் ஆன்மீக நிலையை உணவின் தரம் நிர்ணயிக்கின்றது.

63. ஆன்மீகத்திற்குப் பணம் எதிரி.

64. வறுமையும், கடுமையும் துறவறத்திற்குரியவை. துறவறம் காட்டிற்குரியது.

65. விரதங்கள் உயர்ந்தவை.

66. தெய்வம் நல்லதை மட்டும் செய்யும்.

தெய்வத்திற்கு நல்லதும், கெட்டதும் ஒன்றே. தெய்வம் ‘நல்லது’ என்று நினைப்பதை மனிதன் ‘நல்லது’ என்று ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். மரணம் தெய்வத்திற்கு தவறன்று. மனிதனால் அதை நினைத்துகூடப் பார்க்க முடியாது.

அன்னையை, பக்தர்களாக, ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு அன்னை நல்லதை மட்டும் செய்வார். ஏனெனில் பக்தனுடைய நிலையில், அவன் மனதில் உள்ளதை மட்டும் அன்னை பூர்த்தி செய்கிறார். அதனால் அவனுக்கு நல்லது மட்டும் நடக்கும்.

யோகத்தை மேற்கொண்டு, சாதகராணால், ‘அன்னை செய்வதே எனக்கு நல்லது’ என்ற மனப்பான்மை வேண்டும். அது இல்லாமல் யோகத்தை மேற்கொள்ள முடியாது. அன்னை அவருக்கு நல்லதாகப் பட்டதை நம் மூலம் உலகுக்குச் செய்வார். தனி மனிதனுக்கு அது நல்லதாக மட்டும் இருக்காது; எதிராகவும் இருக்கும்.

மனிதன் தெய்வத்தோடு நேரடியான தொடர்புகொள்ளவில்லை என்பதால் தெய்வத்தின் மனத்தை அறியாமல், அவன் ‘தெய்வம் நல்லது மட்டும் செய்யும்’ என்று நினைக்கின்றான். இது உண்மையன்று. பொதுவில், ‘அதிகமாகத் தெய்வத்திடம் ஈடுபட்டால் சோதனை வரும். அது குடும்பத்திற்கு நல்லதன்று’ என்று மற்றவர்கள், ‘வழிபாட்டை அளவோடு நிறுத்திக்கொள்’ என்பார்கள்.

நல்லது மட்டும் நடக்க வேண்டுமானால், அது அன்னையிடம் நடக்கும். அதுவும் பக்தனான நிலைக்கு மட்டும் உரியது.

67. கர்வத்தையும், பெருமையையுமே நாம் அகங்காரம் என்று அறிகிறோம்.

‘நம் ஆன்மா தவிர, நம் ஜீவனில் உள்ள அனைத்தும் அகங்காரத்திற்குரியன்’ என்கிறார் அன்னை.

68. தீமை என்பது தீயது. அதை விலக்க இயலாது.

‘தீமையும், நன்மையும் ஒன்றே. தீமையிலிருந்து நன்மை புறப்படுவதும் உண்டு’ என்கிறார் அன்னை.

69. அனுபவம் அறிவைத் தரும். வயதானால் விவேகம் வரும்.

70. அறிவு மனத்தில் மட்டும் இருக்கிறது.

உணர்வுக்கு அறிவுண்டு, உடலுக்கு அறிவுண்டு, ஆன்மாவுக்கு அறிவுண்டு என்கிறார் அன்னை.

71. நெருங்கிய நண்பன் உயர்ந்த நண்பன்.

உயர்ந்த மனிதனால்தான் உயர்ந்த நண்பனாக இருக்க முடியும். அவரும் நெருங்கியிருக்க முடியும். நெருங்கியிருப்பதால் மட்டும் உயர்வு வாராது.

72. செல்வம் பெருகுவதை வளர்ச்சி என்று அறிகிறோம்.

73. ஆனந்தம் தொடர்ந்திருக்காது.

74. மறுத்துப் பேசுவது அறிவுடையை.

75. கடந்த காலம் பொற்காலம்.

76. தியானம் ஆன்மீகத்தைப் பெற்றுத் தரும்.

77. அடக்கமுள்ளவன் சந்தேகம் கேட்கமாட்டான்.

78. எனக்குத் தெரிந்ததே முடிவான முடிவு.

79. மன நிம்மதி வாழ்க்கையின் இலட்சியம்.

80. குடும்பம் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் இலட்சியம் நமக்குரிய கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் பூர்த்தி செய்வது. பூர்த்தி செய்யும்பொழுது மன நிம்மதியை இழக்கலாம். பூர்த்தி செய்து, மன நிம்மதியைப் பெறலாம். கடமைகளே இலட்சியம். நிம்மதியை இலட்சியமாகக் கொண்டால், நிம்மதியைக் குலைக்கும் கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்யமாட்டோம்.

நிம்மதி சிறந்தது. ஆனால் முடிவான இலட்சியமன்று. இலட்சியம் கடமையாகும்.

குடும்பம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் நல்லது. ஆனால் ‘ஒற்றுமையாகத்தானிருக்க வேண்டும்’ என்று நினைப்பது சரி வாராது. குடும்பத்தின் குறிக்கோள் அனைவருக்கும் அதிகப்பட்ச நல்லது வர வேண்டும் என்பதே. அது ஒற்றுமையாலும் வரும், வேற்றுமையாலும் வரும். 5 சகோதரர்களில் ஒருவருக்கு அறிவு மட்டு. அதனால் வருமானம் குறைவு. அவருக்குத் தேவையானவற்றைக் குடும்பத்தில் இருந்து கொடுக்க ஒருவர் தவிர மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. ‘எதை முன் வைப்பது? வசதியற்ற தமிக்கு முழு வசதி செய்வது முக்கியமா? அவனுக்கு வசதி செய்வதால் ஓர் அண்ணன் ஒற்றுமையைக் குலைப்பார் என்றால், ஒற்றுமையை முன் வைப்பதா?’ என்ற பிரச்சினை வரும். மன நிம்மதியைப் போலவே ஒற்றுமை சிறந்தது. ஆனால் குடும்பத்தின் இலட்சியம், வசதி அற்றவருக்குக் குடும்பத்தால் வசதி செய்வதே. ஆதரவு அளிப்பது குடும்பத்தின் கடமை. ஒற்றுமை என்பது (is a result) குடும்ப வாழ்வில் ஓர் அம்சம். கடமையை மீறி ஓர் அம்சத்தை வலியுறுத்தக் கூடாது.

81. ஸ்தாபனத்தில் கருத்து வேற்றுமை கூடாது.

ஸ்தாபனம் பலர் சேர்ந்து வேலை செய்யுமிடம். விகல்பம், விஷயம், விஷயம் இருக்கக்கூடாது. வேற்றுமையைக் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது. பல எண்ணம், புதிய எண்ணம், மாறுபட்ட கருத்து, வேறுபட்ட கருத்து இருந்தால்தான் ஒரு திட்டம் சிறக்கும். வேற்றுமை இல்லாத இடத்தில் ஜீவன் இருக்காது.

82. வேற்றுமையை விகல்பமாக நினைக்கும் மனப்பான்மை தவறு. மனத்திற்குப் பிடித்தது அபிப்பிராயம். அபிப்பிராயம் அறிவு-டைமை.

83. ஆன்மீக அனுபவமும், திருஷ்டியும் யோகத் தகுதியுடையவை.

குட்சமத் திருஷ்டி பலருக்கும் உண்டு. அது ஞான திருஷ்டி ஆகாது. ஆன்மீக அனுபவம் என்பது சாந்தி, மெளனம், ஜோதி, ஆனந்தம் போன்றவற்றை அனுபவிப்பதாகும். இவையெல்லாம் உயர்ந்தவை. ஆனால் அனுபவங்கள் சித்தியாக மாற அநேக ஆண்டு யோகம் செய்ய வேண்டும். ஒரு பெரிய பதவியிலிருப்பவரைச் சிறிது நேரம் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் அனைவருக்கும் கிடைக்காது. பாங்க் சேர்மன், கலெக்டர், முதன் மந்திரி, டாடா போன்ற செல்வரைச் சாதாரண மனிதன் சந்திக்க முடியாது என்பது உண்மை. சந்திப்பதால் அவர்களுடைய அந்தஸ்து இவர்களுக்கு வந்துவிடாது. அது போல் ஆன்மீக அனுபவம் சிறப்புடையது. அதற்கும் யோகத் தகுதிக்கும் உள்ள தூரம் இரவல் நகைக்கும், சொந்த நகைக்கும் உள்ள தூரம் ஆகும்.

84. பிரார்த்தனை பலிக்கவில்லை என்றால், சக்தியில்லாத தெய்வம்.

பிரார்த்தனை பலிப்பதால் சக்தியள்ள தெய்வம் என்றும் சொல்ல முடியாது. இந்தப் பிரார்த்தனை பலிக்கும் அளவுக்குச் சக்தியிருப்பதே உண்மை. சக்தி வாய்ந்த தெய்வத்திடமும் வேறு பல காரணங்களால் பிரார்த்தனை பலிக்காமலிருக்கலாம்.

85. சிறந்த நடத்தையிருந்தால், எல்லாம் இருப்பதாக அர்த்தம்.

86. விளையாட்டு, குழந்தைகளுக்கு மட்டும் உரியது.

87. ஆங்கிலம் தெரிந்தவன் புத்திசாலி; சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவனுக்கு ஆன்மீகத் தகுதியுண்டு.

88. நம் தெய்வங்களுடைய குறையை நாம் பாராட்டக்கூடாது.

பிறருடைய குறையைப் பாராட்டாமலிருப்பது நல்லது என்பது போல் தெய்வங்களுடைய குறையையும் பாராட்டாமலிருப்பது நல்லது.

ஆனால் தெய்வங்களை அறிய அவர்கள் சக்தியை அறிவது போல், குறைகளையும் அறிய வேண்டும்.

89. மனிதனவிடத் தெய்வம் எல்லா அம்சங்களிலும் உயர்ந்தது.

90. கற்பு, நேர்மை, நாணயம் ஆகியவை ஆன்மீகத் தூய்மையாகும்.

இவையில்லாமல் ஆன்மீகத் தூய்மை வாராது. இவை ஆன்மீகத் தூய்மைக்குச் செல்லும் வழி. இவையே ஆன்மீகத் தூய்மை ஆகாது. இவை ஆன்மீகத் தூய்மையின் பகுதிகள்.

91. சமாதி உயர்ந்த ஆன்மீக நிலை.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமாதி நிலையை, 'unconscious spirituality தன்னையறியாத ஆன்மீகம்' என்கிறார்.

92. பூர்வஜென்ம ஞானம் ஆன்மீகத்தால் வருகிறது.

(It is a knowledge of vital) 'உணர்வுக்குரிய ஞானம் இது' என்கிறார் அன்னை.

93. கீழ்ப்படியும் மனிதன் நல்ல மனிதன்.

(He is a good employee, not necessarily a good man) கீழ்ப்படிவன் நல்ல தொழிலாளி. கீழ்ப்படிவதால் மட்டும் ஒரு மனிதனை நல்லவன் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

94. பேசாமலிருப்பது மௌனம்.

சப்தமில்லாமலிருப்பது நிசப்பதம். மனம் எண்ணமற்றிருந்தால், அதற்கு 'மௌனம்' எனப் பெயர்.

95. கண்ணால் கண்டது சத்தியம்.

96. புரிந்துகொள்ள புத்தி அவசியமானது.

புத்திக்குச் கீழ்ப்பட்ட உணர்வுக்கும், உடலுக்கும் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையுண்டு. புத்திக்கு மேற்பட்டது, புத்தியை விலக்கி விஷயத்தைச் சொல்லில்லாமல் புரிந்துகொள்ளும் திறனுடையவை. 'சொற்பதம் கடந்த தேவே' என்பது நாயனார் வாக்கு.

97. ஆசனமும், தியானமும் யோகமாகும்.

98. உடலைப் பேணுதல் தவறு.

99. சாங்கியம் ஜீவனற்றது என்று தெரிந்தாலும், சாங்கியத்தைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும்.

100. தனக்குத் தேவையில்லாததை மனிதன் கேட்கமாட்டான். தனக்கு அத்தியாவசியமானவற்றை மறுக்கமாட்டான் என நினைக்கின்றோம்.

இப்பகுதியிலுள்ளவற்றை நாம் விட்டுவிட முன்வர வேண்டும் என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக்கொள்ளுதல் நல்லது. அவை பின்பற்ற வேண்டியவை அல்ல; விலக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

நான்காம் பகுதி

முதல் மூன்று பகுதிகளையும் ஏற்றுக் கடைப்பிடிக்கத் தேவையான குறைந்தபட்சத் தகுதிகளை இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. இக்குறைந்தபட்சத் தகுதிகள் இம்முன்று பகுதிகளின் பலனைப் பெற்றுத் தரும். இவற்றின் ஆன்மீகச் சாரத்தைப் பூரணமாக உணர்ந்தால், இந்த 6 சட்டங்களும் குறைந்தபட்சத் தகுதியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, அதிகப்பட்சம் பலனைப் பெற்றுத் தரும் கருவிகளாக அமையும். பக்தனின் மன நிலையையும், வாழ்வு நிலையையும் தவறாது உயர்த்துவது இதன் குறைந்தபட்சத் திறனானால், யோக வாழ்வின் பத்தாவது கட்டத்திற்குப் பக்தனை

உயர்த்தும் திறனையும் உடையவை இவை என்பதையும் நாம் காண வேண்டும். அத்திறன் வெளிப்பட்டு நம் வாழ்வில் பலனளிக்க நாம் அவற்றை, அவற்றின் உச்சக்கட்டச் சிறப்போடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

குறைந்தபட்சத் தேவைகள்

1. நல்லொழுக்கம்.
2. மறுக்கவொண்ணாத நல்லெண்ணம்.
3. சுத்தம், ஒழுங்கு, தணிவான குரல்.
4. சுயநலமும், தாழ்ந்த உள்ளமும் அழிந்த நிலை.
5. நம்பிக்கை, இடையறாத அன்னை நினைவு.
6. செயலின் விற்பன்னன் என்ற அளவில் திறமை.

இவை பக்தன் மன நிலையையும், வாழ்வு நிலையையும் தவறாது உயர்த்தும்.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

13. அன்னையின் யோகானுபவங்களில் இருந்து திரட்டிய கருத்துகள்

தாமிருந்தவரை தம் யோகானுபவங்களில் ஒரு சிலவற்றையே அன்னை வெளியிட்டார். மற்றவை அவர் சமாதியடைந்த பிறகே வெளியிடப்பட்டன. தம் இளவயது வாழ்க்கையைப் பற்றி அன்னை அக்கரை காட்டியதில்லை. அவை பூதவுடவின் வாழ்வானதால் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவை என்று கூறியிருக்கின்றார். என்றாலும், அக்கால வாழ்வில் நடந்த சில சம்பவங்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். பொதுவாகப் பக்தர்களுக்குப் பயன்படும் நிகழ்ச்சிகளை அன்னையின் எழுத்திலிருந்து திரட்டி, ‘அன்னையின் வரலாறும் வழிபாடும்’ என்ற புத்தகத்தில் கொஞ்ச நாள் முன்னதாக வெளியிட்டேன். அங்கு நிகழ்ச்சிகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்தது போல், இங்கு கருத்துகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து சிலவற்றை எழுத முற்படுகிறேன்.

அன்னை எழுதியவை பிரெஞ்சிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘நான் கொடுக்கும் ஆன்மீகச் சக்தியைப் பெற வேண்டுமானால், மூலமான பிரெஞ்சில் படித்தால்தான் அது கிடைக்கும். மொழிபெயர்ப்பில் அச்சக்தி ஒரு துளியே இருக்கிறது’ என்கிறார் அன்னை.

பொறுமை, பொறுத்துக்கொள்வது என்று இரு நிலைகளை நாம் அறிவோம். Tolerance பொறுத்துக்கொள்ளுதல் என்ற கருத்து

உயர்வாக நம்மால் கருதப்படும். சத்தியத்தில் வாழ்வு நிலைக்க வேண்டுமானால், 'இது சரி, இது தப்பு' என்ற நிலைகளைத் தாண்டி வந்து, அவைபிரண்டும் எதன் பகுதிகளோ அதை அறிய வேண்டும். பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தன்னை உயர்வாகக் கருதும் நிலை என்பதால், சத்தியத்தை நாடுபவர்களுக்கு அது பொருந்தாது என்கிறார்.

ஒரு விஷயத்தில் நமக்கு ஆசை அல்லது அக்கரையுள்ளவரை, அதன் உள்ளூறை இரகல்யம் புரியாது. எந்த விஷயத்தில் நமக்கு அக்கரையேயில்லையோ அதுதான் நமக்கு முழுவதும் புரியும்.

அவதாரங்களுக்குள்ள குறைகள் அவர்கள் அவதரித்த குழநிலையிலுள்ள குறைகளால் ஏற்பட்டவையாகும்.

ஒரு செயலின் பகுதிகளை நுணுக்கமாக நம்மால் பார்க்க முடிகிறது என்றால், அதைச் செய்யும் திறன் நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பொருள்.

பிறர் நம்மைத் தெய்வமாகக் கருதும்பொழுதுதான் நம்பில் உள்ள குறைகள் கண்ணுக்குத் தெரியும்.

ஆசை அழிந்த பின்னரே ஆனந்தம் பிறக்கும்.

நம்மிடையே வந்தாரோ, அதே பராசக்தி அன்னைக்கு உதவ சூட்சமமாக உலகில் வந்து ஆசிரமச் சூழலில் இறங்கி வந்தார். அதனால் கடினமாக வேலைகள் கண்டத்தில் நிறைவேறக்கூடிய மாறுதல் ஆசிரமச் சூழலில் ஏற்பட்டது. தம் சக்தியை எவரும் பயன்படுத்தாததால் அவர் திரும்பப் போய்விட்டார்.

பூரணமாகத் தம்மை இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் வகைகளை அன்னை 3 வகைகளாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

1. முழு அடக்கத்துடன் தன் பெருமைகளைச் சரண் செய்து, இறைவன் திருவடிகளில் சாஷ்ட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்வது.
2. உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை ஒரு புத்தகத்தைப் பிரிப்பதைப் போல் நம் ஜீவனை உண்மையுடன் இறைவன் முன்பு விரித்து வைப்பது.
3. முழு நம்பிக்கையுடன் இறைவனின் கைகளில் குழந்தை போல் தவழ்ந்து, பக்தியால் கரைவது.

மேற்சொன்ன நிலைகளுக்குரிய சுத்திரங்கள் பின்வருமாறு:

1. திருவள்ளம் நிறைவேற வேண்டும்; என் விருப்பம் நிறைவேற நான் விரும்பவில்லை.
2. உன் சித்தப்படியே நடக்கட்டும், உன் சித்தப்படியே நடக்கட்டும்.
3. யுகாந்தர காலத்திற்கும் உனக்கே நான் உரியவன்.

நெறியோடு இவற்றைப் பயின்றால் அகந்தை கரைகிறது.

1946இல் எந்தப் பராசக்தியின் அவதாரமாக அன்னை

1956, பிப்ரவரி 29 ஆம் தேதி சத்தியஜீவியம் உலகில்

இறங்கியதால் பூமாதேவிக்கு “நோம் வந்துவிட்டது”.

சத்தியஜீவியம் உலகில் வந்ததை ஏற்கனவே சத்தியஜீவியம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே அறிய முடியும்.

ஆசிரமத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபொழுது, அன்னை அவர்களையும், ஆசிரமவாசிகளையும் சமமாக வேந்தத்தினார். ‘என் சாதகர்களுக்கு நான் பரிந்து பேச வேண்டும்?’ என்று கேட்டார்.

அன்னைக்கும், பக்தர்களுக்கும் இடையே ஒரு குறிப்பிட்ட தொடர்பு உண்டு. இது அவர்களுடன் வந்து, அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறது. அதிகமாக அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டவர் ஆன்மாவில் அன்னையின் அம்சம் வந்து நிரந்தரமாகத் தங்கி, உள்ளிருந்து அவர்கள் வாழ்வை நடத்திச் செல்கிறது.

இறைவனிடம் மனிதன் எதிர்பார்ப்பதைப் போல் இறைவன் மனித வாழ்வில் செயல்படுகிறான். நாத்திகனுக்கு இறைவன் நாத்திகமாகவும், பக்தனுக்குப் பக்தியாகவும், மனிதன் எதிர்பார்ப்பதைப் போல் அவனுக்கு இறைவன் காட்சி அளிப்பது சிறுஷ்டியின் அற்புதம் என்கிறார் அன்னை.

அடக்கம் என்பது கீழ்ப்படிதல் மட்டும் அன்று. பணிவும் அடக்கம் ஆகாது. இறைவன் திருவுள்ளம் எது என்று தன்னால் அறிய முடியவில்லை என்ற தெளிவே அடக்கமாகும். மற்றொரு வகையாகச்

சொன்னால், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் இறைவனுக்கு அர்பணிக்கும் பாங்கே அடக்கம் எனப்படும்.

(பிரகிருதி) இயற்கையின் வளம் அளவு கடந்தது. ஒரு வருஷமும், ஓராயிரம் வருஷமும் இயற்கையைப் பொருத்தவரை ஒன்றுதான். யுகங்கள் அவள் காலம். இயற்கை நிதானமாகத் தன் சிருஷ்டியை ரசித்து உற்பத்தி செய்கிறது.

சத்தியஜீவியம் தன்னை ஒதுக்கவில்லை என்று (பிரகிருதி) இயற்கை அறிந்துகொண்டு, ‘சத்தியஜீவியத்தின் இலட்சியத்தை உலகில் நிறைவேற்றத் தான் ஒத்துழைப்பேன்’ என்று அன்னைக்கு வாக்களித்தது.

சத்தியஜீவியக் கப்பல்.

- பிப்ரவரி 3, 1958இல் அன்னைக்கு ஏற்பட்ட ஆன்மீக அனுபவத்தில் சில அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.
- சத்தியஜீவ லோகம் நிரந்தரமாக உள்ளது.
- அதில் சத்தியஜீவ உடலுடன் அன்னை நிரந்தரமாக வசிக்கின்றார்.
- சத்தியஜீவப் பொருளால் கப்பல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
- சிவப்பும், பொன்னிறமும் கலந்து பிரகாசமான ஆரஞ்ச நிறத்தில் கப்பல் காணப்பட்டது.
- அவ்வலகில் நிழல் விழுவதில்லை.
- ஆனந்தம் நிறைந்த உலகம் அது.

- கப்பலிலிருந்தவர்கள் அதிக உயர்மானவர்கள்.
  - இதற்கு முன் மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்களில்லை அவர்கள்.
  - மேலுலகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட ஜீவன்கள் அவர்கள்.
  - கப்பல் கரையை அடைந்தவுடன் முழுப் பயிற்சி பெற்றவர்களையே கரைக்கு அனுப்பினார்கள்.
  - துணி பருத்தியாலோ, மற்றதாலோ செய்யப்படவில்லை; உடலே துணியாக மாறியிருந்தது.
  - மனத்தின் எண்ணத்தால் செயல்கள் நடைபெற்றன.
  - கரையிலிருந்த ஜீவன்கள் உயர்மானவர்கள்.
  - அவர்களுக்கு ஆரஞ்ச நிறமில்லை.
  - அவர்களால் எந்த ரூபமாகவும் மாற முடியும்.
  - இடுப்புக்குக் கீழே மட்டும் உடல் திடமாக இருந்தது.
  - ஆசிரமத்திலிருந்தவர்களில் சிலர் அங்கிருந்தனர்.
  - நாம் நல்லது, கெட்டது என்று அறிபவை அங்கு இல்லை.
  - அங்கிருந்து மீண்டும் நம் உலகுக்கு வந்த பின் அன்னைக்கு இங்குள்ள எதைக் கண்டாலும் கேளிச் சிரிப்பேற்பட்டது. நெடுநாள் தன்னால் அடக்க முடியாத சிரிப்பு தன்னை மீறி வர முயன்றது என்றார்.
-

‘பயித்தியம்’ என்று நாம் கருதுவோர் சத்தியஜீவ லோகத்திற்கு உரியவர்கள்.

பூவுலகில் ஆண்யீகச் சக்தி படைத்தவன் அடிமையாக வேலை செய்வதுண்டு.

பூமியில் மௌனம் என்றால் சப்தமின்மையாகும். சத்தியஜீவிய லோகத்தில் மௌனம் தீவிர புத்திசாலித்தனமாகச் செயல்படுகிறது.

குட்சம லோகம் பூவுலகத்தைவிட நிஜமானது. பொய்மை முழுவதும் அற்றுப் போனவுடன் குட்சம லோகம் வெளிப்படும்.

எளிய மனமுள்ளவர்கள் சத்தியஜீவ லோகத்தை ஸ்பரிசிப்பது உண்டு. ஆனால் அதுவே சத்தியஜீவியம் என்று அறிவதில்லை.

அன்னையின் ஒரு பகுதியில் அனைத்துச் சாதகர்களும் உள்ளனர். அங்கு மயிரிழை மாற்றம் ஏற்பட்டால் ஒரு சாதகருடைய துண்பம் இன்பமாக மாறுகிறது.

தூய்மையான, எளிய மனமுடையவர்கள் அனைவரையும் புதிய உலகம் தன்னுள் ஏற்றுக்கொள்ளும்; வக்கிரமான குணமுடையவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள்.

தம் இதயத்தில் யோகத்தின் தலைவன் (யோக புருஷன்) வீற்றிருப்பதை அன்னை கண்டார்கள்.

தெய்வத்தின் அளவு கடந்த அதிகாரத்தையும், ரிஷியின் அசைக்க முடியாத சாந்தியையும் தியாகம் செய்து அன்னை சத்தியஜீவிய லோகப் பயிற்சியை மேற்கொண்டார்.

அன்னையின் உடலுக்குரிய யோகத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் மேற்கொண்டார்.

‘நீயே பராசக்தி’ என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறிவித்தபோது, அன்னையின் உடலுக்கு எல்லையில்லாத திறனை அவர் அளித்தார்.

மேல்நாட்டவருடைய உடல் பொய்மையில் திளைக்கிறது. இந்தியருடைய (vital பிராணன்) உணர்வு பொய்மையால் நிறைந்து உள்ளது. இந்திய ரிஷிகளுடைய உடல் ஆண்மீக விளக்கம் பெற்றதால், இன்று எல்லா இந்தியருடைய உடலும் பொய்யின் பிடியிலில்லை.

இந்த யோகம் மிகக் கடுமையானது. அன்னை அதன் கடுமையை விலக்கிவிட்டார்.

ஆகர்ஷண சக்தி, காந்தம் போன்ற ஜடப் பொருள்களைப் பற்றிய விதிகளுக்குட்பட்டவர் அறியாமையிலிருப்பவர்.

மனத்தை விட்டு அகன்ற பின்தான் ஒரு பொருளை உண்மையாக அறிய முடியும்.

அன்னையின் யோகம் அதிவிரைவில் நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னைக்கு மௌனம் கொடுத்த பின், 3 நாட்கள் அன்னையின் மனம் சலனமற்றிருந்தது.

திருவுள்ளத்தோடு அன்னை 1910இல் ஐக்கியமானார்.

அன்னையின் உடல் இறைமயமானது. பூவுலகில் முதன்முதலாக ஜடம் தெய்வத் தன்மையைப் பெற்றதாகும்.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧

14. அன்னைக்கு சேவை செய்ய உதவும் மனப்பக்குவங்கள்

- நம் கையால் செய்யும் காரியங்கள் பூரணம் பெற வேண்டும்.
- மனித உறவுகள் அனைத்தும் இனிமையாகவும், இசைவாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- காரியங்களில் குறையிருந்தால், ‘நமக்கு மட்டுமே பொறுப்பு’ என்ற மனநிலை வேண்டும்.
- மற்றவர் குறைகளுக்கு நாம் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளும் தெளிவு வேண்டும்.
- அதிகப்பட்ச அறிவுடன் செய்யும் காரியங்களில் 100% அறியாமை கலந்திருப்பது தெரிய வேண்டும்.
- பிறர் செய்யும் காரியங்களில் தெரியும் குறை, குறையில்லை என்றுணர வேண்டும்.
- பிறர் செய்யும் காரியங்களில் தெரியும் குறை, நிறை என்ற அறிவு வேண்டும்.
- முழுத் தவறு, பாவம், குற்றம் என்ற அளவில் கண்ணால் கண்ட நிகழ்ச்சி, காதால் கேட்ட சொல், தீர்க்கமாக விசாரித்து முடிவு செய்தது, இவை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. அதனுள் முழு உயர்வு, புண்ணியம், சேவை நிரம்பியுள்ளன என்று அறிவு உணர வேண்டும். அறிவு உணர்ந்ததை நம்முள் அனைத்தும்

யோக ஞானமாக விரும்பி, விழைந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

- இத்தனையும் சேர்ந்துள்ளவை கீழ்க்கண்டவை:
மெய்சிலிர்க்கும் நன்றியறிதல்;
இலட்சியமான கடமையுணர்வு;
உயிரைக் கொடுக்கும் விஸ்வாசம்;
நெகிழ்ந்த, நிறைவுள்ள ஆத்மானுபவமான பக்தி;
முழுமையான நாணயம்;
இனிமையான உள்ளுணர்விலிருந்து எழும் மென்மையான சொல்;
அனைவரும் போற்றும் ஆன்மீக அடக்கம்;
மனச்சாட்சியைவிட உயர்ந்த தூய்மை;
புனிதமான நல்லெண்ணம் பூரணம் பெறுதல்;
சேவை உணர்வு செறிந்த அன்றாடச் சிறு செயல்கள்;
பிறரைக் குறையே சொல்ல முடியாத நெகிழ்ந்த இனிமை உணர்வு.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖